உ

தெய்வமேதுணை.

சதுர்வேதசார மென்னும்

நான்குவேதரகசியம்.

ஓம்

ஸ்ரீகுருபா பிரஹ்மேணே நமஃ

குருபிரம்ஹா குருர்விஷ்ணு குருதேவோ மஹேச்வரஃ.
குருஸ்ஸாக்ஷாத் பரபிரமா தஸ்மை ஸ்ரீகுருவேநமஃ
ஞ்ஞாநந்தமயம் தேவம் நிர்மலஸ் படிகாகிருதிம்ஃ
ஆதாரம் ஸர்வ வித்யாநாம் ஹயக்ரீவ முபாஸ்மஹே.

வேதங்கள் எவனைப்பற்றி சொல்லுகின்றனவோ அந்தபரபிரம்ஹஸ்வரூபமான ஓங்காரசப்த்தத்தின் மகிமையறிவது எல்லாதருமங்களால் முதல் தருமமாக விருப்பதால் அதன் விஷயத்தைப் பற்றி இதனடியில் ஸங்கிரகமாக விவரிக்கப் பட்டிருக்கின்றது.

கைவலிய நவநீதத்தில்.

சுலோ:—ஓங்காரச் சாதசப்த்தச் சத்வாவேதௌ ப்ரமஹணா: புராகண்டம் பித்வாவி நிர்யாதௌ தஸ்மான் மாங்களிகாவுபௌள்.

ஓங்காரமானது பதிநாலு கலைகளோடு கூடியிருக்கிறது. அது வது லோககலைகள் பதினைந்தும் ஆலோக கலை யொன்றுங் கூடிபதி நாலுகலைகளாயின.

அதற்கு மகாவாக்ய ரத்தினாவளியில்.

சுருதிஃ—அஷ்டாங்கஞ்ச சதுஷ்டி பாதம் சரிஸ்த்தானம் பஞ்ச தைவதம் ஓமித்யேவம் நஜாநாதிப்ராஹ்மணோ நபவேத்ஸஹி.

பிரம்ஹப்பிரண வார்த்தப்ரகாசிகையில்.

ஸ்முருதிஃ—அஸ்யைகபாத வித்யாஸ்ய [illegible]ந்திர வித்யாத்ரி பாதபூத் என கூரப்பட்டிருப்பதால் பிரணவத்தில் அகார, உகார, மகாரஸ்வரூபங்களான அவித்யா—வித்யாநந்த பாதது[illegible]ரியபாதாத்மிகங்களான ஸமஷ்டிவ்யஷ்டி, ஸ்தூல ஸூக்ஷ்ம, காரண, மஹா காரணங்களென அஷ்ட்ட சரீரங்களின் கார்யங்களான ஜாக்ர, ஸ்வப்ன, ஸுஷுப்தி, துரியங்களென்னும் நான்கு அவஸ்தைகளுக்கு ப்ரமாண

...ணு, ருத்ர, மஹேச்வரர்கள் நால்வரும் ஆதிதேவதைகளாயினர். ...ஈ பஞ்சதைவதமானதால் ஐந்தாவதான ஸதாசிவ மூர்த்திக்கி இடமில்லாமற் போயிவிட்டது, அதினுல் மாண்டோகாதி உபநிடங்களில் மேற்சொன்ன அவித்யாதி பாதங்கள் நாலுக்கும் பதிநாலுபாகங்களாக பிரிக்கக்காரணங்களாயின ஆகலால்.

மஹாவாக்ய ரத்னுவளியில்.

சுருதிः—கதா: கலா: பஞ்சதசாப்ரதிஷ்ட்டா தேவச்ச ஸர்வே ப்ரதிதேவதாஸு கர்மாணிவிச்ஞ்யானமயச்ச ஆத்மாபரேவ்யயேஸர்வமேகிபவந்தி.

என லோககலேகள் பதினைந்தை யதிகரித்த பதிலாவது ஸதாசிவனுக்குஸ்தானமாக விருப்பதால் பிரணவம் பதிநாலு பாகங்களாக பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

மேலும் வேதாத்தியனம் செய்யுமவர்களுக்கு விசேஷபலனுண்டென்று பலசுருதிஸ்மிருதிகள் முறையிடுகின்றன. ஆனுல் வேதவாக்கியத்தின் பொருளரியாமல் அத்தியனம்செய்வதுவீணென்று அந்த சுருதிஸ்மிருதிகளாலேயே அரியலாம். அதற்கு.

(1.) நிருக்த்தத்தில்: ஸ்த்தாணுரயம் பாரஹார: கிலாபூக், அதீத்யவேதம் நவிஜாநுதியோர்த்தம், அர்த்தக்ஞ்ய இங்சகலம் பத்ரமச்னுதே நாகமேதிச்ஞ்யான விதூதபாப்மா.

(2.) யத்க்ருஹீ தமவிக்யாதம் நிகதேனைவசப்த்யதே, அநக்னுவிவசுஷ்கேந்தோ நதுஜ்வலதிகர்ஹிசித்.

(3.) வேதஸ்யாத்யனம் ஸர்வம் தர்மசாஸ்த்ரஸ்யசாபியத் அஜாணதோர்த்தம் தத்ஸர்வம் துஷாணும் கண்டனம் யதா.

(4.) பாடமாத்ரா தாம்ஸ்தாம் ஸ்தாங்த் விஜாதீம் ச்சார்த்தவர்ஜிதான் பசூநிவஸதான் ப்ரௌக்ங்யோ வாங்மாத்ரேணுபிநாச்சயேத்

(5.) யோதீத்ய விதிவத்விப்ரோக வேதார்த்தம் விசாரயேத்ஸ ஸாங்வயச்சூத்ரஸம். பாத்ரதாம் நப்ரபத்யதே. (மனு)

(6.) வேதசாஸ் தார்த்ததத்வக்ங்யோயத்ரயத்ராச்ர மேவஸேத் இஹைவலோகே திஷ்ட்டங்த்ஸத்ப்ரஹ்ம பூயாயகல்பதே. (மனு)

(இ-ள்.) அத்தியயனஞ்செய்து வேதபதார்த்த மரியாதவன்பாரத்தைச்சுமந்துக்கொண்டிருக்கும் நாணலேப்போன்றவன் அதன்பொருளரிந்தவன் எல்லாசுபங்களே யடைவான், சுவர்க்கத்திலும் ச்ஞ்யானத்தால் பாவம் போக்கடித்துக் கொள்வன்.

(2.) ச்ஞ்யான ஈனமான அத்தியயனம் விரகு உலர்ந்ததாயினும் அக்னியின் துணைவன்றி எரியாததைப்போல் நிஷ்பிரயோஜனமாம்.

(3.) சகலவேதங்களும் அத்தியயநஞ் செய்தபோதிலும், சகல சாஸ்த்திரங்கள் கற்றபோதிலும் அதன்பொருளையறியாதவன் உமியைக்குத்தின நெல்லுக்குச்சமானன்.

(4.) வேதபாடத்தை விரும்பினவர்களாய் அதன் அர்த்தமறியாத அவிஜ்ஞானப்பசுவிற்குச் சமானமாக நினைத்து, பிராக்ஞ்யன்வாமொழிமாத்திரத்தி னாலாவது கௌரவிக்கப்படாது.

(5.) கிரமமாய் அத்தியனஞ் செய்தும் வேதார்த்தத்தையறியாத அந்தணர் தாமும் தம்வமிசத்தாரும் சூத்திரருக்குச் சமானமானவர்களாய் போக்கியதை யற்றவர்கள் ஆவார்கள்.

(6.) வேதார்த்தமும் சாஸ்திரார்த்தமும் அரிந்தவன் எந்தஆசிரமத்திலிருந்த போதிலும் இம்மையில் பிரம்ஹநன்பன். உபதேசசித்திக்காக மந்திராநுஷ்டானம் அர்த்தக்ஞான பூர்வகமாக விருக்கவேண்டும். ஆகையால் உபதேசிக்கப் பட்டவன் அர்த்த க்ஞயானமுடையவனாக விருக்கவேண்டும்.

ஒளியா விருள் போவதுபோல் அக்ஞ்ஞால் உபவீத ஞனவன் அக்ஞயனுவான் என்றும் ஆபஸ்தம்பர் கூரினர் யஜமான்தனவானும் சமர்த்தனுமாக விருந்தாலும் அர்த்தக்ஞ்பான மிராவிடின் செய்யும் கருமத்துக்கு லோபமுண்டாகு மென்னும் பயத்தால் யாகாதிகாரி விசேஷணங்களில் வித்வத் என்னும் பதத்தைப் படிக்கப்பட்டது. அன்னியன் "ஸ்வாத்யாயோ தேதவ்யம்" அதாவது சுயசாகையில் அத்தியனஞ் செய்பும் விதியில் மந்திரார்த்தமரிய வேண்டியதில்லை என்று சொல்லத்தகாது. அத்தியன் விதியில் பலபிராப்த்தி வரையில் வியாபிக்கப்பட்டது. "ப்ராஹ்மேணை நிஷ்காரணோதர்ம ஷடக்ஞ்யோவேதேத்யே யோக்ஞ்யேச்ச" இவை முதலியவைகளில் அத்தியயனத்தின் அர்த்தக்ஞ்ஞானம் வெவ்வேராக கூரப்பட்டிருப்பதால் அத்தியயனம் பாடமாத்திரமென்று சொல்லப்படாது "ஸர்வம்பாப்மானம் தர்தி தர்திப்ரம்ஹஹத்யாம்ய அச்வமேதேனயஜதேய உசைனமேவம்வேத" அசுவமேதயாசத்தைச் செய்தவன் எல்லாபாவங்களைப் போக்கடித்துக் கொள்வன், பிரம்ஹத்தியை என்னும் மகாபாதகத்தையும் தாண்டுவன் ஆதலால் இப்பொருளரியாதவனுக்கிப் படிப்பட்ட பலனுண்டு. அப்படியாயின் அற்பபிரயாசையினுல் சாத்தியப்படும் வேதார்தத்தினுல் சித்தியடைவதை விட்டு மிகப்பிரயாசையினுல் சாத்தியப்படும் யாகமுதலிய அனுஷ்ட்டானங்களே யென்று சொல்லப்படாது.

சுருதி.—உபௌகுருதோயச்சைத்தேவம் வேத, யதேவ யச்ச நவேதம் வித்யயாகரோதித தேவவீர்யவத்தாம்பவதி, அரிந்தவனும் மரியாதவனு மிருவரும் செய்தவர்களே. ஆயினும் எதைதெரிந்துச் செய்வார்களோ அதுவே வலிவானபலனுண்டாக்கும் ஆதலால் அர்த்தக்ஞ்யானமாவச்யகம்.

சதுர்முகப் பிரம்ஹாவின் நான்குமுகனினின்று நாலுவேதங்கள் பிரந்தன. அவை, உருக், யஜுர் ஸாம, அதர்வணங்களென விவரிக்கப்பட்டன உருக்வேதம், 21-சாகைகளும், யஜுர்வேதம் 109-சாகைகளும், சாமவேதம் 1000-சாகைகளும், அதர்வணவேதம் 50-சாகைகளுமாகப் பிரிக்கப் பட்டிருக்கின்றன. அவ்வேத சாகைகள் யுகங்களின் பேதத்தினாலும், இராஜபரிபாலன விசேடத்தினாலும் பிராமஹணன் முதலியவர்ணங்களுக்கு திடபுத்தியில்லாமல் தப்பிப்போவதினாலும் கிரமகிரமமாய் சிலது அழிந்துப்போய்விட்டன. அப்படி அழிந்தசாகைகளுள் என்னவிசேஷங்க ளுண்டோவென ஜனங்கள் சந்தேக மடையாமல் நஷ்டமான வேதசாகைகளின் பொருள்களை ஸ்ரீவேதவியாசமுனிவர் தேடிமூன்று லக்ஷம்கிரந்த பரிமிதியுடைய சிவ-மார்கண்டேய-பவிஷ்யத்-லிங்-வராக-ஸ்காந்த-வாமன-கூர்ம-மத்சய பிரம்ஹாண்டங்களென்னும் சிவமகிமைகளைக் காட்டும் பத்துபுராணங்களையும், ஐம்பதுநாயிரகிரந்த பரிமிதியடைந்து விஷ்ணுமகிமையைக் காட்டும் விஷ்ணு-பாகவத-நாரத-கருட புராணங்கள் நாலும், இருபத்தையாயிர கிரந்த பரிமிதியடைந்து பிரம்ஹதேவன் மகிமையைக் கொண்டாடும் பிரம்ஹ-பத்மங்களென்னும் இரண்டு புராணங்களையும் பந்நீராயிரத்தி ஐந்நூறுகிரந்த பரிமிதியுடையதாய் சூரியன்மகிமையைக்காட்டும் பிரம்ஹகைவர்த்த புராணமும், அன்றியும் பந்நீராயிரத்தைந்நூறு கிரந்தபரிமிதியடைந்து அக்னிதேவன் மகிமையைப் பிரதிபாதிக்கும் ஆக்னேயபுராணங்களென பதினெட்டு புராணங்களை நிர்மித்து, பின்பு ஐந்தாவது வேதமென்று சொல்லப்படும் ஸ்ரீமகாபாரதம் என்னும் இதிகாசத்தைக் கற்பித்து, உபபுராணங்க ளென பேர்பெற்று வைதிககர்மானுஷ்டானங்களை பிரதிபாதித்து புராண நாமங்களுடைய முனிகளால் நிர்மிக்கப்பட்ட ஸநத்குமார-நாரசிம்ஹநந்தி-சிவதர்ம-தூர்தாச-நாரத-கபில-மனு - உசன-பிரம்ஹாண்ட-வருண-காளி-வஸிஷ்ட்ட-லிங்க-ஸாம்ப-ஸௌனர்-பராசர் - மரீசி-பார்கவ புராணங்களைச் சேகரித்து நான்குவர்ணங்க ளுடையவும், நான்கு ஆசிரமங்களுடையவும், பதினெட்டு ஜாதிகளுடையவும் ஆசாரங்களையும், மகாபாதகங்களுக்கு

நான்குவேத ரகசியம்.

பிராயச்சித்தங்களை வியவகார பேதங்களால் காட்டிக்கொண்டு ஸ்மிருகளென்று பெயர்பெற்று ஸ்மிருதிகளின் பெயருடையவர்களால் செய்யப்பட்டமனு-அத்ரி-ஹரித்-விஷ்ணு - யாக்ஞ்யவல்க்ய - உசனஆங்கிரசயம்-ஆபஸ்தம்ப - சம்வர்த்த-காத்யாயன-பிருஹஸ்பதி-பராசர - சங்க - லிகித்தக்ஷ-கௌதம-சாதாப-வஸிட்டாதி ஸ்மிருதிகளை சோதித்து தன்பேரால் பேர்பெற்ற வியாஸஸ்மிருதியை நிர்மித்து, வேதாங்ககங்ளென பிரசித்தியடைந்து பிரம்ஹாவின் நிர்மிதங்களையும், உதாத்த அனுதாத்த - தீர்க்க-ஸ்வரிதப் பிரசயங்களென்னுப் ஸ்வரங்களைத் தெரியப்படுத்தும் சிக்ஷாஸ்மிருதியையும், ஸாசப்தாபசப்தங்களின் பேதத்தையும் அரிவிக்கும் வியாகரணமும் கண-யதிப்ராஸ - அக்ஷரலக்ஷணங்களை யரிவிக்கும் இருபத்தாறு பேதங்களோடுகூடிய சந்தஸ் சாஸ்திரமும், வர்ணாகம-வர்ணலோப - வர்ணவியத்யாசங்களை நிச்சயிப்பதும், வேதோத்தவர்ண சிரமங்களுக்குரிய தர்மாதிகளுக்கு காலநிர்ணயஞ் செய்துவரும் கிரக-நக்ஷத்திர-உதப அஸ்தமயாதிகளை பிரிதிபாதிக்கும் ஜியோதிட சாஸ்திரத்தையும் ஆபஸ்தம்ப-ஆச்வலாயன-காத்யாயன - போதாயனியங்களென பேர்பெற்று, சுரௌத-ஸ்மார்த்த கிரியைகளில் வல்லமையுள்ள கற்பத்தை விசாரித்து, மீமாம்ச நியாயபுராண ஸ்மிருதிகளென்னும் உபாங்கங்களைசோதித்து, வியாதி நிதான-வியாதி லக்ஷண-மணி-மந்திர-அவுடதங்களாலுண்டான சிகிச்சைகளால் ஆயுசாரோக்கியங்களையரிவிக்கும் ஆயுள்வேதமும், யாகங்களில் தக்ஷிணையையும், சூஜ்ய-சரு-புரோடாசங்களென்னும் உபஹாரமுதலிய வைகளைத்தேடவும் தர்மாதி நான்குவர்க்கங்களும், ஸாதனமான அர்த்த வேதத்தையும், சத்துருக்களை வெல்லத்தக்க அஸ்திரபிரயோக மந்திராதிகளைக்காட்டும் தனுர்வேதமும், ஸாமவேதாதிகளில் ஸ-ரி-க-ம-ப-த-நி என்னும் ஸப்தஸ்வரங்களையும், தீதாதிகளையும் போதிக்கும் காந்தர்வவேதமென்று சொல்லப்படும் உபதேசங்களையும் சோதித்தனர்.

பின்புசதுர்க சவித்யைகளில் சிரேஷ்ட்டமானதாய் மீமாம்ஸ சாஸ்திரமிருபது அத்தியாயங்களுடையதாய் பூர்வமீமாம்ச-உத்தரமீமாம்சங்ளென விரண்டுபாகங்களுடையதாக விருக்கும். அதில்பூர்வமீமாம்ஸசாஸ்திரம் கர்மகாண்டத்தைப் பிரதிபாதித்துக் கொண்டு பனிரெண்டத்தியாயங்களுடையதாய் வேதவியாசசீடரான ஜைமினி முனியால் செய்யப்பட்ட சூத்திரங்களுடையதாய், கர்மகர்த்ருப்பிரதிபாதகமாய் லோகவேத கர்ணநிஸஹஸ்ராதி கரணங்கள் அடைந

திருக்கும். மேலும் ஜைமினிசூத்திரத்திற்கு சாபரமென்னும் பாஷியத்தையும், பட்டாசாரியரால் செய்யப்பட்ட வார்த்திக ரூபமான "பாட்டம்" என்று சொல்லப்படும் ஒருவேரு மதவிஷயமான சாஸ்திரமுமுண்டு, அன்றியுமந்த சாபர்பாஷ்யத்திற்கு பட்டாசாரி சீடனான "பிரபாகரனால்" வியாக்கியான ரூபகமாய்செய்யப்பட்ட "ப்ராபாகரீயம்" என்னுமதாந்தர கிரந்தமொன்றுண்டு, மேலும் உத்தர மீமாம்ஸம் தேவகாண்டம் பிரம்ஹகாண்டமென விரண்டுகாண்டங்களாக வியாசமுனிவரால் செய்யப்பட்ட சூத்திரங்களுடைய வைகளாய் பிரகாசிக்கும். அதில்தேவகாண்டம் நாலு அத்தியாயங்களுடையதாய் மந்தவாதமான தேவர்கள் முதலானவர்களால் பிரகாசிக்கும் பிரம்ஹகாண்டமுதல் நாலு அத்தியாயங்களுடையதாய் பரபிரம்ஹத்தைப் பிரதிபாதிபாதிக்கும். இந்த பிரம்ஹகாண்டத்தக்கு ஸ்ரீசங்கரபகவத் பாதரசாரியரால் அத்தியாஸ பிரகரணம் முதலாகிய வேதாந்தபாஷ்யம் செய்யப்பட்டது. பிரகு இந்தசங்கரா சாரியருடைய சிடர்களானவிவரணு சாரியரால் இந்த இந்த பாஷ்யத்திற்கு அர்த்தரூபகமாய் விசதப்படுத்தப்பட்டு பின்பு வாசஸ்பதி, மிச்ரன் முதலிய சிலசிடர்களால் வ்ருத்தி, பஞ்சபாதிகை, அதிகரணரத்தினமாலிகை, ராமாநந்தகிரியம் முதலிய பலவியாக்கியானங்களையும், கௌஸ்துபமணிக்கு பொருளுஞ் செய்யப்பட்டது.

அன்றியும்பாரதம்-அநுசாஸ நீகபருவத்தில்.

தர்மம் ஜிக்ஞ்யாஸமானனும் ப்ரமாணம் ப்ரதமம் ச்ருதி:
த்விதீயம் தர்மசரஸ்த்ரந்து தருதீயம்லோகஸங்க்ரஹ:

(இ-ள்.) தருமத்தையரிய விரும்புவோர்க்குச் சுருதியானது முதலனவையாம், தருமசாஸ்திரமான ஸ்மிருதிகள் இரண்டாமனவையாம், சான்றோர் ஒழுக்கவழக்கமானது மூன்றுமனவையாம், (அளவை-பிரமாணம்) ஆதலால் வேதப்பொருளை யரிவதே முதல் தருமமாகக் கூறப்பட்டது.

"தருமம்" பதத்திற்கு தர்கசாஸ்திரத்தில்:
விஹிதக்ரியயாஸாத்ய: புமஸோதர் மோகுணேமத:

(இ-ள்.) விதிக்கப்பட்ட கருமத்தால் அடையத்தக்க புருஷனுடைய குணமேதருமமென்று சொல்லப்படும்.

மீமாம்ஸத்தில்.

சோதநாலக்ஷணோர்த் தோதர்ம:

(இ-ள்.) வேதவாணையையே இலக்கணமாக அடையது தருமமென்று சொல்லப்படும்.

பராசரஸ்மிருதியில்

சுலோ:—கல்பே கல்பேக்ஷயோத் பத்யா ப்ரம்ஹவிஷ்ணுஹேச்சவாரச்ருதிஸ்மிருதி ஸமாச்சார நிர்ணேதாரச் சஸர்வதா.

(இ-ள்.) கற்பங்கள் தோறும் தோற்ற ஒடுக்கங்களால் பிரம்ஹா விஷ்ணு, மஹேசுவரன் என்னும் மூவரும் எப்பொழுதும் சுருதிஸ்மிருதிகளின் ஒத்த ஒழுக்கங்களை விதிப்பவர்களாகின்றார்கள்.

வேதத்திற்குக்கர்த்தா ஒருவருமில்லை என்பதற்கு பராசரஸ் மிருதியில்.

சுலோ:—நகச்சித் வேதகர்த்தாச வேதஸ்ச்ருக்வா சதுர்முக: ததைவதர்மான் ஸ்மரதிமனு: கல்பாந்தரேந்தரே.

(இ-ள்.) வேதத்திர்க்கு கர்த்தாவொருவருமில்லை, சதுர்முகப் பிரம்ஹன் வேதத்தைக்கேட்டு கற்பத்தின் (அந்தராந்தரம்) இடையிடையேமனுவாய் அவ்வாரேதருமங்களைநினைக்கின்றான். அன்றியும்

பராசரஸ் மிருதியில்

சுலோ.—ஜக்ராஹபாதம் ருக்வேதாத்ஸாம் ப்ரோகீதமேவச யஜுர்வேதாதபி நயம் ஸாமான்யாதர்வணாதபி.

(இ-ள்.) இருக்வேதத்தினின்றும் காலால் நடித்தல் விகற்பமும், ஸாமவேதத்தில் ஸாமத்தில் நின்றும் இசைவிகற்பமும், யஜுர்வேதத்தினின்றும் அவிநயவிகற்பமும், அதர்வணவேதத்தி னின்றும் இவற்றி னெழியும் பொதுவுமாகிய சுருதி, லயை, ஸ்தாயி, தானம், பாவம் முதலியனவும் கொள்ளப்பட்டன. 'பாவம்' என்பதுகருத்து.

ஸ்வாத்யாய லக்ஷணம்
ஸ்வாத்யாயம்-வேதமூல மந்திரபாடம்.

ஸ்வாத்யாயம் வாசகமென்னும், உபாம்சு வென்னும், மாநஸிகமென்றும் மூன்றுவிதங்கள். அதில் அன்னியன் கேழ்க்கும்படி படிப்பது வாசகம், அன்னியனுக்குக்கேளாமல் படிப்பது உபாம்சு, ஒவ்வொரு அக்ஷரமும் விர்னமாய் மனதிலேயே ஜபித்தல் மானசிகமென்று சொல்லப்படும்.

நான்குவேத ரகசியம்.

ஆதிகாலத்தில் வேதமொன்ருக விருந்ததாயும், பிறகு அவ்வேதம் நான்கு சாகைகளாகப் பிரிந்ததாயும் புராணபிரசித்தி.

விஷ்ணுபுராணம், திருதி யாம்சை, சதுர்த்தாத்தியம் பாராசார்.

சுலோ.—ஆத்யோவேதச் சதுஷ்பாத: க்ருதஸ் ஸாஹஸ்ரஸம்நித: ததோதசுகுண: க்ருக்ஸ் நோயசஞ் யோயம் ஸர்வகாமதுக்த தோத்ரமத் ஸ¬ந்தோவ்யாஸோஹ யஷ்டாவிம்சதி மந்தரே! வேதமேகம் சதுஷ்பாதம் சதுர்த்தாவ்ய பஜத்ப்ரபு!!

(இ-ள்.) ஆதியில் வேதமொன்ருக இருந்ததை பிறகு பராசர் புத்திரரான வியாசர் நாலுபாதங்கள் அல்லது சாகைகளும், ஆயிரம் சம்மிதைகளும் மாகச்செய்தனர்.

வாயு புராணத்தில்.

சுலோ.—அஸ்மின்யுகேக்ருதோவ்யாஸ்: பாராசர்ய: பரம்தப: ப்ரஹ்மணசோதி தஸ்ஸோஸ்மின் வேதம்வ்யஸ்தம் ப்ரசக்ரமே அத சிஷ்யான்ஸஜக்ராஹ சதுரோவேதகாரணாத் ஜைமிநிஞ்சஸ¬மந்துஞ் சவைசம்பாயனமே வசபைலம் தேஷாம சதுர்த்தந்து பஞ்சமம்ரோமஹர்ஷணம்.

பாகவதம், துவாதசஸ்கந்தம், ஷஷ்ட்டாத்தியாயம்.

சுலோ.—பராசரத்ஸத்ய வத்பாமம் சாம்சகலயாவிபு: அவதீர்ணோமஹாபாகோ வேதம்சக்ரே சதுர்விதத் ருகதர்வ யஜ¬ஸ்வாம் ரும்ரா சிநுக் த்ருத்யவர் கச: சதஸ்ரஸ்ஸம் ஹிதாச்சக்ரே ஸ¬த்ரேமணிகண நிவதாஸாம்ஸசதுரச் சிஷ்யாநுப ஹ¬யமஹாமதி: ஏகைகாம்ஸம் ஹிதாம் ப்ரஹ்மக்நேகை கஸ்மைததௌவிபு: பைலாயஸம்ஹிதாமாத்யாம் பஹ்வ்ருசாக் க்யாமுவாசஹ வைசம்பாயனஸம்க்ஞ்யாய நிகதாக்கியம் யஜ¬ர்காணம் ஸாம்காம் ஜைமினயே ப்ராஹ ததாச்சந்தோக ஸம்ஹிதாம் அதர்வாங்கிரஸம் நாமஸ் வசிஷ்யாய் ஸ¬மந்தவே.

சுக்கில யஜ¬ர்வேத மஹீதரபாஷியத்தில், பக்கம். (க)

ஸ்ம்ருதி.—தாத்ரா தௌப்ரம்ஹபரம்பரா யாப்ராப்தம் வேதம் வேதவ்யாஸோமந்த மதீன்மநுஷ்யான் விசிந்த்யதத்க்ருபயா சதுர்த் தாப்யஸ்யருக் யஜ¬ர்ஸ்ஸாமாதர் வாக்க்யாம் சதுர்வேதான் பைல வைசம்பாயன ஜைமினிஸ¬மந்துப்பய: க்ரமாது பதேசிதேசஸ்வசிஷ்யேப்ய: ஏவம்பரம்பரயாஸஹஸ்ர சாசோபவேதோ ஜாத: தத்ரவ்யாசசிஷ்யோ வைசம்பாயனோயா க்ஞ்யவல்காதிப்ய: ஸ்வசிஷ்யேப் யோ யஜ¬ர்வேத மத்யாபயத்.

கிருஷ்ணயஜுர்வேத பாஷ்யத்தில் பட்டபாஸ்கரர்.

பூர்வம்பகவதாவ்யாஸேன ஜகதுபகாரார்த்தம் ஏகிபூதஸ்த்திதா வேதா: வ்யஸ்தா: சாகாச்ச பரிச்சின்னா: தத்ரவைசம்பாயனம் நாம ஸ்வசிஷ்யம் யஜுச்சாகானுமாதிபத்யே நியுயோஜ ஸசைவம் பாடம் யஸ்காய, யச்கச்சதித்திரயே, ஸோபிச உகாயச, உகச்சாத்ரேயாயக தென, யேனபதவி பாகசக்ரே அதச்சேயம் சாகா ஆத்ரேயீத்யுச் யதே.

சரணவியுஹத்தின்வியாக்கியானத்தில் எந்ததெந்தவேதம் எந்தெந்த இடத்தில் வியாபித்திருக்கின்றதோ, அதுவிஷயம்,

சுடுலாகம்.—ஆந்த்ராதி தக்ஷிணா க்ஞ்யேபிகோதாஸாகா ஆவதீ யஜுர்வேதஸ்த்து தைத்திர்ய: ஆபஸ்தம்போ ப்ரதிஷ்ட்டிதா ஸஹ்யா த்ரிபர்வத ராமபாத்திசாம் கைர்ருத்ய ஸாகராத்ஹிரண்ய கேசிசா காசபரசுராமஸ்ய ஸந்நிதென அங்கவங்க கலிங்காச்ச கானீநோ கூர் ஜரஸ்த்ததா வாகஸநேய சாகாசமாத்யந்தினீ ப்ரதிஷ்ட்டிதா ருஷணா யாக்ஞ்யவல்கேனஸர்வ தேசேஷு வுஸ்த்ருதா வாஜஸநேய தேவஸ்ய ப்ரதமாகாண்ட ஸம்கஞ்யகா.

வேதங்கள் நாலு என்பதற்கு கைவல்லிய நவநீதத்தில்,

பரபிரஹ்மத்தை யறிவிக்கும் வைகளாய், பரபிரஹ்மத்திலுண் டான வைகளாய் பிரகாசிக்கும் நாலுவேதங்களில் இருக்வேதத்தில் "ப்ரக்ஞ்யானம் ப்ரஹ்மம்" வென்றஸாக்ஷாத்காரமஹாவாக்கியமும் யஜுர்வேதத்தில் "அஹம் ப்ரஹ்மாஸ்மி" என்ற அனுபவ மஹாவா க்யமும், ஸாமவேதத்தில் "தத்வமஸி" என்னும் உபதேசமஹாவா க்யமும், அதர்வணவேதத்தில் "அயமாத்மாப்ரஹ்மம்" வென்றஸமா ப்தி என்னும் மஹாவாக்யமுமாய் நான்கு மஹாவாக்யங்கள் உண்டு. இந்நான்கு மகாவாக்யங்களே நான்குவேதங்கள். அவ்வேதங்களை ஆதாரமாய்க் கொண்டு இவ்வாக்யார்த்தங்களை விசாரிக்கும் மோக்ஷார்த்திகளுக்கு சித்தசுத்தியுடைய கர்மகாண்டத்தையும், குருவினிடத்திலும் க்ஞ்யானசாஸ்திரங்களிலும் நம்பிக்கை யுண்டா வதற்கு பக்திகாண்டமும், ப்ரஹ்மஸாக்ஷாத் காரத்தைப் பொருட் டுக்ஞ்யானகாண்டமுமென மூன்று காண்டங்கள் ஒவ்வொரு வேதத் திற்குமுண்டான நாலுவேதங்களும் பிரத்யேகங்களாய் விசதப்படுத் தப்பட்டன.

வேதங்கள் நான்காக விராமல் பலவையாகவாவது, ஒன்றாகவாவது இருக்கக்கூடாதா வென்றாலோ ஒருவாக்யத்தினாலேயே வேதபுருஷன் மஹாவாக்கியம் முற்றும் முடிவாகாததினால் முன் இருக்வேதத்தில் "ப்ரக்ஞ்யானம் ப்ரஹ்மம்" வென்னும் ஸாக்ஷாத்கார மகாவாக்யத்தை நிரூபித்து அதனாலனுபவம் பெறாததினால் யஜுர்வேதவாக்யமாகிய "அஹம்ப்ரஹ்மாஸ்மி" என்னும் மகாவாக்கியத்தினால் அனுபவத்தைக்காட்டிற்று. அவ்வர்த்தத்தை நன்றாய் காண மூன்றாவதான சாமவேதத்தில் "தத்வமஸி" என்னும் மஹாவாக்யத்தால் உபதேச கிரமத்தைக் காட்டிற்று. அதுவே முடிவென்று ஸம்பூரணமடைய அதர்வணவேதத்தில் "அயமாத்மாப்ரஹ்மம்" வென்றமஹாவாக்யம் பிரந்தன ஆதலால் வேதங்கள் அனேகங்களாகாமல் நான்கேயாயின.

"ப்ரக்ஞ்யானம் பிரஹ்மா" வென்னும் இருக்வேதத்தில் ஸாக்ஷாத்கார மஹாவாக்யத்திற்கு பொருள்: இவ்வாக்யத்திலும் "ப்ரக்ஞ்யானம், ப்ரஹ்மா" வென்றிரண்டு பதங்களுண்டு, அதில்ப்ரஞ்யானசப்தத்திற்கு-சுலோ:—"ஏநேக்ஷதே ச்ருணோதீதம் ஜிக்ரதிவாகரோதிச ஸ்வாத்வஸ்வாது விஜாநாதிதத் ப்ரக்ஞ்யான மிதீர்யதே" ஸ்வாதிஷ்ட்டான சிதாபாஸனான ஜீவன்கண்களினின்று பிரந்த அந்தகரண விருத்தியுடன்கூடி அக்ஞ்யானத்தினால் கருப்பு வெளுப்பு முதலியவைகளை யரிகின்றானோ, செவிகளினின்று பிரந்த அந்தக்கரண விருத்தியோடுங்கூடிய எந்தக்ஞ்யானத்தினால் சகலசப்தங்களைக் கேழ்க்கின்றானோ, கிராணேந்திரியத்திலிருந் துர்பத்தியான அந்தக் கரணவிருத்தியோடுங்கூடிய எந்தக்ஞ்யானத்தால் பேசுகின்றானோ, நாவினாற்பிரந்த அந்த கரணவிருத்தியோடுங்கூடிய எந்தக்ஞ்யானத்தால் உப்பு புளிப்பு துவர்காரம் கசப்புமுதலியவை யரிகின்றானோ, மேலும், வாய்மைமுதலிய சகலேந்திரியங்களினின்று பிரந்த அந்தக்கரணவிருத்தியுடன்கூடி உள்ளும் வெளியிலுமிருக்கு மெல்லா விஷயங்களு மரிகின்றானோ அந்தக்ஞ்யானமே ப்ரக்ஞ்யான பதப்பொருளாம்.

ப்ராஹ்ம பதத்தின்பொருள்:—சுலோ-சதுர்முகேந்த்ரதேவேஷு மனுஜாச்வகஜாதிஷு சைதன்யமேகம் ப்ரம்ஹாத்மா ப்ரக்ஞ்யானம் ப்ரஹ்மமேத்யபி பொருள்:—சதுர்முகன் முதலிய தேவர்களிலும், மனிதரிலும், ஆனை, குதிரை முதலியவைகளிலும் கலந்து

எந்த சைதன்யமுண்டோ அந்த சைதன்யமே ப்ரஹ்மமென்னும் பதத்தின் லக்ஷ்யார்த்தம், ப்ரஹ்மபதத்திற்கு பிரம்மாமுதல் தன்சரீரபரியந்தம்யாவச்சரீரங்களும் வாச்சியார்த்தமாதலால் மாயாகாரியமென்று தள்ளப்பட்டது. எல்லாவற்றிலு நிறைந்திருக்கும் பிரக்ஞ்யானமென்னும் சைதனியமதுவே பிரஹ்ஸ்வரூபம் சைதனியமென்றும், க்ஞ்யானமென்னும், பிரம்ஹமென்றும், ஆத்மாவென்றும் பெயர்கள் மாத்திரமே வேறொழிய முக்கியமான பொருளொன்றே. ஆதலால் நானே பிரம்ஹமமென்று நிச்சயித்துக் கொள்ளவும். இதுவே பிரமக்ஞ்யானம், பிரம்ஹஸ்வரூபமென்று வாக்யார்த்தமாம்.

"அஹம் ப்ரம்ஹாஸ்மி என்னும் யஜுர் வேதத்தின் அனுபவ மஹாவாக்கியத்திற்குப் பொருள்:—சுலோ—பரிபூரண பராதாஸ் மின்தேஹே வித்யாதிகாரிணு புத்தேஸ்ஸாக்ஷிதயாஸ்திதி வாஸ்புரன்னஹமிதீர்யதே.

(இ-ன்.) எங்கும்பரிபூரணமான பரமாத்மாபிரஹ்ம வித்தைக்கு யோக்கியமான எந்த சரீரத்தில் புத்திக்கி ஸாக்ஷியாக விருந்துக் கொண்டிருக்கும் "அஹம்" என்னும் பதம் இலக்ஷணவிருத்தியால் சொல்லத்தகும் என்றால் அஹமென்று சொல்லும்போது சைதனியமானது நிர்விகாரமாயி விட்டதாதலால் அஹம் எனத்தகாது அஹங்காரம் ஜடமாகையால் அஹமெனத்தோன்று பரமாத்ம ஸ்வரூபமாகிய சைதனிமே அஹங்காரத்தோடுகூடி அஹமென விசதப்படுகின்றது. ஆதலால் ஜடமான அஹங்காரத்தை விட்டு சைதனிய மாத்திரமே அஹமென்னும் பதத்திற்கு பொருளென்றறிக.

"பிரம்மம்" என்னும் பதத்தின்பொருள்:—ஸ்வத: பூரணபராத்மாத்ர ப்ரஹ்மசப்தே விகிர்மித: அஸ்மீத்யைக்ய பராம்ருச்சய தேனப்ரஹ்மாததா:யஹம். தனக்குத் தானுய் பரிபூரணமாய் நிறைந்த பரமாத்மா இம்மஹாவாக்யங்களில் பிரம்மம் என்னும் பதத்திற்கு அர்த்தம் எக்காரணத்தைப்பற்றி எங்கும் நிறைந்த ஆத்மா பரப்பிரம்மமோ அக்காரணத்தினலேயே புத்திக்கி ஸாக்ஷியாக விருக்கும். நானே பரப்பிரம்மமானேனென்று அஸ்மின் என்னும் பதத்தினல் ஐக்கிய பாவத்தை பிரதிபாதிக்கின்றதாகையால் நாமும் அவ்வாறே புத்திக்கி சாக்ஷியாக விருப்பதால் நானே பரப்பிரம்மமென்று நிச்சயித்துக் கொள்ளத்தக்கது.

ஸாம வேதத்தில் உபதேச மஹாவாக்கியமான "தத்வமஸி" என்பதில் தத்துவம் அஸியென்று மூன்றுபதங்களுண்டு, இதில் அதுவென்னும் தத்பதத்திற்கு வாச்சியார்த்த மென்னும் லக்ஷ்யார்த்தமென்னுமிரண்டு பொருள்களுண்டு. அதில் வாச்சியார்த்த மென்றால் மூலாவித்யாஸ்வரூபமாகிய மாயையில் பரபிரம்மச்சாயா பிரதிபிம்பிதனுப் ஈசுவரனும், அவைகளின் ஸ்தூல சூக்ஷ்மகாரண சரீரங்களும், ஜாக்கிரதை ஸ்வபனம் ஸுஷுப்தி அவஸ்தைகளும், அவ்வவஸ்த்தைகளின் அன்னமய, பிராணமய, மனோமய, விக்ஞ்யானமய, ஆநந்தமய கோசங்களும், அக்கோசங்களில் அபிமானமுடைய விராட்புருஷன் ஹிரண்யகர்பன், அவ்யாக்ருதன் என்னும் பேர்களும், ஸர்வக்ஞ்யத்வாதி குணங்களுடன்கூடி தத்பதத்திற்கு வாச்சியார்த்தமாம் இவைகளுக் கெல்லாம் விலக்ஷணமாய் ஸத்ய க்ஞ்யானாநந்த நித்ய நிர்மலத்வங்களுடைய பரமாத்மா "தத்" பதத்தின் லக்ஷ்யார்த்தமாம்.

நீ. என்னும் அர்த்தமுடைய "த்வம்" பதத்திற்கு வாச்சியார்த்தமென்றும், லக்ஷ்யார்த்தமென்று மிரண்டுளன. அதில்வாச்யார்த்தமென்றால் தூலாவித்யாஸ்வரூபமான அவித்யையில் பிரதிபிம்பித்த பிரம்மச் சாயா ஸ்வரூபனுன ஜீவனும், அவன் ஸ்தூல ஸூக்ஷ்ம காரணசரீரங்களும், அச்சரீரங்களி லுண்டாகிய ஜாக்ரதை, ஸுஷுப்தி, ஸ்வபனமெனும் அவஸ்த்தைகளுர், அவ்வவஸ்த்தைகளுக் குரிய அன்னமய, ப்ராணமய, மனோமய, விக்ஞ்யானமய, ஆநந்தமய கோசங்களு', அக்கோசங்களி லபிமானமுடைய விச்வ, தைஜஸ, ப்ராக்ஞ்ய நாமங்களும், சொஞ்சம் க்ஞ்யானகுணங்களுங்கூடி த்வம்பதத்தின் வாச்யார்த்தமாம், இவைகளுக் கெல்லாம் விலக்ஷணனுன "ப்ரத்யகாத்மா" லக்ஷ்யார்த்தமாம்.

"அயமாத்மா பிரம்ஹ" வென்ற அதர்வணவேதத்தின் ஸம்பூரணமஹாவாக்கியத்திற்குப் பொருள்:—இவ்வாக்யத்தில் அயம், ஆத்மா, ப்ரஹ்மாவென்னு மூன்றுபதங்களுள்ளன. அதில் அயம் என்னும்பதத்திற்குப் பொருள்:—சுலோ - ஸ்வப் காசாபரோக்ஷத்வம் அயமித் யுக்த்திதோ மதம் அஹங்காராதி தேஹாந்தாத்ப்ரத்யகாத்மேதியேதே. அயமெனும் பதத்தால் ஸ்வவசமாய் நித்யாயரோக்ஷமாய் இருப்பது இவ்வாத்மாவே யெனச்சொல்லப் படுகின்றன. அஹங்காரமுதல் ஸ்தூல திரேகம்வரையில் என் அஹங்காரம் என் திரேகம் யென்றறியும் சைதன்யமே ப்ரத்தியகாத்ம ஸ்வரூபம். இதற்குப் பார்க்கப்பெற்ற சமஸ்தமும் ப்ரஹ்மாவென்னும் சப்தத்தினுல் கூறப்பட்ட லக்ஷ்யார்த்தமாம் ஜகத்ததிஷ்ட்டானமான பிரம்மமே ஸ்வப்ரகாசமான ஆத்மா. அந்த ஆத்மஸ்வரூபமேதான். இவ்வாறு நான்கு மஹாவாக்கியங்களிலும் "நீயே ப்ரஹ்மம்" ப்ரஹ்மமே நீ" வென்று பிரதிபாதிக்கின்றன.

அன்றியும் மஹாவாக்யத்தில்:—ஜீவனுக்கும் ஈசுவரனுக்கும் சரீரங்களும் குணங்களும் வேருபட்டிருப்பதால் ஒன்று படாமல் ஜீவஸாக்ஷியான "தவம்,, பததின் லக்ஷ்பார்த்தமப்ரத்யகாத்மாவிற்கும், ஈச்வரஸாக்ஷியான "தத்" பதலக்ஷ்பார்த்தமான பரமாத்மாவிற்கும் ஸச்சிதாநந்த நித்ய நிர்மலத்வங்களென்று ஐந்துலக்ஷணங்களுங் ஸமமுடையதா யிருப்பதால் ஐக்யமுண்டாயிற்றென்று முக்கியாபிப்ராயம்.

வேதங்கள் கருமகாண்டம், உபாசனகாண்டம், க்ஞ்யானகாண்டமென மூன்றுகாண்டங்களாக வகுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

கருமகாண்டம், இந்திரன், ஆகாயம், அக்னி, சூரியன் சந்திரன் அப்பு, வாயு, அசரீரிகள், பரமாணுக்கள், பிருதிவி, எருத்திரர், வஸுக்கள், அசுவனிதேவர் முதலியதேவர்களையும், அவர்களைநேசக்கி செய்யப்படும் பற்பலயாகங்கள், ஸோமபானம்முதலிய அநேக சமயாச்சார சடங்குகளையும், ஸ்தோத்திரங்களையும், மந்திரங்களையும் இவைகளாலுண்டாகும் பலன்களையும் அறிவிக்கின்றது.

உபாசனகாண்டம் மேற்கூரிய தேவர்களை கெனப்படுத்திச் செய்யும் உபாசனத்தைப்பற்றிச் சொல்லுகின்றது.

க்ஞ்யான காண்டமானது ஸர்வபரிபூரண ஸச்சிதாநந்தனுய், ஆதிமத்தியாந்த ரஹிதமாய், ஸகலபுவன ஸ்தாவரஜங்கம பிரபஞ்சத்திற்கு ஆதார மகாபூதமாய் இருக்கும் சிரேஷ்ட்டமான பொருளொன்றே என்னும் வாஸ்த்தவமான க்ஞ்யானத்தை ஸ்பஷ்டமாய் தெறிவிக்கின்றது.

மேற்சொன்ன மூன்றுகாண்டங்களை (காண்டம்-அத்தியாயம், ஸ்வர்கம், பருவம், சாகை, எனவும் சொல்லப்படும்) வேதத்தில் ஏர்ப்பாடு செய்திருப்பதைப்பற்றி யோசிக்குமளவில் ஒருவனுக்குத் தேவபக்தியுண்டாகும் வரையில் யாகமுதலிய கருமங்கள் செய்யவேண்டுமென்றும், உண்மையான க்ஞ்யானம் சித்தியாகும் சித்தியாகும வரையில் பக்க்தி அல்லது உபாசனமார்கத்தில் மனதை திடமாக நிருத்தவேண்டுமென்றும், நிச்சயமான க்ஞ்யான முண்டான பின்பு கருமோபாசனங்களிரண்டும் தனக்குத் தானகவே நீங்கிப்போமென்றும் யோசிக்கப்படும். வேதத்தில் கண்டிருக்கும் அனுஷ்ட்டானத்திற்கும், இக்காலத்திலுண்டான ஆசாரத்திற்கும் அனேகவிஷயங்களைப்பற்றி யோசிக்குமளவில் பற்பலபேதங்களாக விருக்கின்றன.

வேதானுஷ்டானமாவது வேதத்தில் சொல்லிய விதிப்படிக்கி ஆசரித்து நித்தியோபாசனமாக ஹோமாக்கினியை யுண்டாக்கி அந்த அக்னிக்கு அன்னம், ஆஜ்யம் முதலியவைகளை ஆகுதிசெய்து அக்னி, ஆகாயம், வாயு, சந்திரன், சூரியன், இருதுக்கள் முதலிய தேவதைகளுக்கு திருப்திசெய்து இந்த தேவதைகளை வேதமூல புருஷனை பரப்பிரம்ஹஸ்வரூபங்களாக நினைத்து பிரார்த்திப்பதே யாம்.

மேற்சொல்லிய தேவதைகளைப் பிரார்திப்ப தேனெனில் புருஷசூக்தத்தில் சந்த்ரமாமனஸோ ஜாதச் சக்ஷோஸ் ஸூர்யோ அஜாயத முகாதிந்த்ரச் சாக்னிச்ச, ப்ராணாத்வாயு ரஜாயத, நாப்ய ஆஸிதந்தரிக்ஷம், சீர்ஷ்ணோத் யௌஸ்ஸமவர்த்தத, பத்ப்யாம்பூமிர்திசச் ச்ரோத்ராத, ததாலோகாகும் அகல்பயன், என்று கூறப்பட்டிருப்பதாலும், ப்ருதிவ்யாபஸ்தேஜோவாயுராகாசாத் என்று பரப்பிரம்ஹத்தை பஞ்சபூதாத்மிகமாகப் பிரதிபாதிக்கப் பட்டிருப்பதாலும் மேற்சொன்னதேவதைகளை பிரார்திக்கவேண்டு மென்பது திண்ணம்.

வேதங்கள் இருக்கு, யஜுஸ்ஸு, ஸாமம், அதர்வணம் என்று நாலுபாகங்களாக பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றுள் அதர்வண வேதம் சாதாரணமாய் மந்திரங்களைப்பற்றி விசேஷம் அரிவிக்கிறது. இதிஹாஸ புராணங்கள் உபவேதம் அல்லது ஐந்தாம் வேதமென்றும் சொல்லப்படும்.

ஒவ்வொருவேதமும் மந்திரம், பிராம்ஹணம் அல்லது ஸ்தோத்திரங்கள், விதிகள் என்னும் பெயருள்ளவிரண்டு பாகங்களாக விருக்கின்றன. வேதத்தைச் சேர்ந்த கீதங்கள், பிரார்த்தனைகள் ஸ்தோத்திரங்களுமாய்ச் சேர்ந்து சங்கீதமென முழுப்பெயர் வைக்கப்பட்டது. வேதத்தின் மற்றபாகங்கள் பிராம்ஹணங்களென்றுச் சொல்லப்படும். இதில் வைதிக அனுஷ்டானங்களையும் வேதத்தை யனுசரித்த தர்க்கங்களைக் கற்பிக்கும் விதிகளை போதிக்கிறது. ஆனால் வேதங்களின் தற்காலகோட் பாட்டில் பிராம்ஹணங்களென்றுச் சொல்லப்பட்ட வாக்கியங்களடங்கிய பாகத்தில் ஸ்தோத்திரங்களும் மந்திரங்களும் அடங்கி இருக்கின்றன. வேத க்ஞான நூலில் வேதாந்தமென்றுச் சொல்லப்படுகிற நியாயபாகமும் அடங்கியிருக்கின்றது. உபநிஷத்துக ளென்னும் சிறுகிரந்தங்களும் அடங்கி இருக்கின்றன. அவைகளில் சிலது பிராஹ்மணத்தின் பாகங்களாக விருக்கின்றன. மற்றவைகள் புறம்பாகவும் சிலசங்கித பாகங்களாகவும் காணப்படும்.

இருக்குவேதமும், யஜுர்வேதமும் பதம், கிரமம், ஜடை, கனம்முதலிய வழிகளாலும் அத்தியனஞ் செய்யலாம். சாமவேதம் கீதங்களுக்காகவே பிரதிகள் ஏற்படுத்தப் படுகின்றன. இருக்கு, யஜுர் வேதங்கள்போல் இந்த வேதத்தின் வசனங்களுக்கு முன்னும் பின்னுமான திருப்புதலை இல்லை.

சிந்துதேசத்துச் சாஸ்திரங்களுக்குச் சமுதாயப் பெயர்.

அஷ்டாதசவித்தை யென்பதேயாம்.

அஃதாவது.

பதினெட்டுவித சாஸ்திரங்கள். அவற்றின் பெயரும் முறையும் தொகையும் வருமாறு.

சதுர்வேதங்கள்	4
* சடங்கம்	6
மீமாஞ்சை, நியாயசாஸ்திரம்	2
தர்மசாஸ்திரம	1
புராணங்கள்	1
ஆயுர்வேதம்	1
தனுர்வேதம்	1
காந்தர்வவேதம்	1
அர்த்தசாஸ்திரம்	1

என்பனவையாம்.

வேதங்கள்.

மீமாஞ்சை சாஸ்திரத்தை அநுசரிக்கப் பட்டவர்கள், வேதங்கள் சிருஷ்டிக்குட்பட்டன அல்லவென்றும், அநாதியென்றும், ஆகி

---

* சடங்கமாவது, சிக்ஷாசாஸ்திரம், கல்பசாஸ்திரம், வியாகரணசாஸ்திரம், நிருத்தசாஸ்திரம் சோதிடசாஸ்திரம், ஸ்மிருதிசாஸ்திரம் மீமாஞ்சை சாஸ்திரத்தில் வேதாந்தசாஸ்திர மடங்கி யிருக்கின்றது. அதிலும் சிலகாலங்களில் வேதங்கள் வெளிப்படுத்தப் பட்டிருக்கின்றனவென்றும், மற்றகாலங்களில் மறைக்கப்பட்டிருந்தன வென்றும் சொல்லுகிறார்கள். நியாயசாஸ்திரம், வேதாந்தசாஸ்திரம், இன்னு மற்றசாஸ்திரங்களுக் குரியவர்கள் கடவுள், வேதங்களைச் சிருஷ்டித்

தாரென்று சொல்லுகிறார்கள். ஆயினும் அந்தவேதங்களினுடைய பொருள் நித்தியத்தினின்று உண்டானதா யிருக்கிறதென்பர். வேதாந்தசாஸ்திரத்தில், தவறுதலில்லாதவராயும், யாதொன்றிலும் கவனஞ்செலுத்த வேண்டியவ ரல்லாதவராயும், குணாகுணங்களுக்குட் படாதவராயும், கள்ளமாயங்களினின்று நீங்கினவராயுமிருக்கிற கடவுளுடைய வாக்கிலிருந்து புறப்பட்ட தற்பூரணமொழியே வேதங்களெனச் சொல்லியிருக்கிறது. பண்டிதர்கள், ஒருகாலத்தில் கடவுள், வேதங்களைப் பிர்மாவுக்குபதேசஞ் செய்தாரென்றும், பிர்மா அவைகளை முனிகளுக்குப் போதித்தாரென்றும், முனிவர்கள், அவைகளைத்தங்களுடைய சிடருக்குக் கற்பித்தார்களென்றும் சொல்லுகிறார்கள். இவ்வண்ணமாக வேதங்கள் உலகத்தில் தெரியவந்தன, ஆகிலும் இதன் பின்பு சங்கனென்னும் பெயருடைய ஒரு அசுரன் வேதங்களைத் திருடிக்கொண்டு பாதாளத்தில்போய்ச் சேர்ந்தான். கடவுள் மச்சாவதாரமெடுத்து வேதங்களை மீட்டுக்கொண்டுவந்து முனிகளுக்குக்கொடுத்து, சமுத்திரத்தில் எவையெவை அழிக்கப் பட்டிருக்கின்றனவோ அவைகளை எல்லாம் மீட்டளிக்கவேண்டு மெனவும், எவை யெவை துர்பலமானவைகளா யிருக்கின்றனவோ அவைகளைத் தெரிவிக்க வேண்டுமெனவும், ஆக்கியாபித்தார். கடவுளது ஆக்கினையினால் வேதங்களில் சிலபாகங்கள் முனிகளாற் செய்யப்பட்டவைகளாக இருக்கின்றன. ஒருமுனியாகிய வேதவியாசர் வேதத்தைப் பிரத்தியேக பாகங்களாக்கிச் சாமவேதம், ருக்குவேதம், யஜுர்வேதம், அதர்வணவேதம், என நான்கு பாகங்களாக்கினார்.

வேதங்களின் முதற்காண்டம் கர்மகாண்டமென்று சொல்லப்படுகின்றது. இந்தக்காண்டம் சர்மானுஷ்டானங்கள் செய்கிறவிதங்களின் முறைமையையும், அஸ்வமேதமுதலாகிய கிரியைகள் செய்வதினால் பரத்திலுண்டாகு மின்பங்களையும், சொல்லுகின்றது. இரண்டாவதுகாண்டம் உபாசனமென்று சொல்லப்படுகிற சுவாமியின் ஆராதனைசெய்ய வேண்டிய விதங்களை விதிக்கின்றது. மூன்றாவது காண்டம் வேதாந்தங்களைச் சொல்லுகின்றது. அது கடவுளை இரண்டுவிதங்களாகத் தெரிவிக்கின்றது. முதலாவது, சருவஞ்ஞத்துவம், சருவேச்சுரத்துவம், உடையவரா யிருக்கிறபடியால் குணங்களை யுடையவராயிருக்கிறார். இரண்டாது, நித்தியானந்தமாயும், குணரகிதமாயும் இருக்கிறாரென்பதேயாம். இவ்விதமாக வேதம் மூன்றுவிஷயங்களைக்குறித்து விளக்குவதாகச் சொல்லப்படுகின்றது.

அவையாவன.

முதலாவது-கர்மானுஷ்டானங்களைக் குறித்துச் சொல்லுகின்றது. இரண்டாவது-கடவுளுடைய வுபாசனத்தைக்குறித்துச்சொல்லுகின்றது. அதனல் கடவுள், உபாசனமென்னும் ஆராதனை செய்கிறவனுக்கு ஆதீனனுகிருரென்பது. மூன்றாவது - தத்துவக் கியானம் அல்லது பிரமக்கியானத்தைக் குறித்துச் சொல்லுகின்றது. இவையும் இதனல் வேதம் இந்த மூன்று சிரங்களாய் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிற தாகவே நினைக்கப்பட வொண்ணுது ஆகிலும் இந்தவிஷயங்கள் வேதங்களில் காணப்படுகின்றன. ஆகையால் கர்மங்களை விளக்குவது கர்மகாண்டமெனவும், தியானம், பக்திமுதலாகிய வைகளை விளக்குவது உபாசனகாண்டமெனவும், பிரமஞானத்தை விளக்குவது ஞானகாண்டமெனவும், சொல்லப்படும்.

வேதம் வெளிப்பட்ட விதம்.

(1.) வேதம் வெளியரங்கமாக விருந்ததோ அல்லது அவைகளின் பாகங்கள் இன்னும் காப்பற்றப் பட்டிருக்கின்றனவோ மற்றவிஷயங்களிற் கற்றவனுயிருக்கிற யாவனொருவன் அவைகளின் பழமையாகிய பாஷையைக்கண்டு பிடிக்கக்கூடுமோ கூடாதோ என்பவற்றைக்குறித்துச் சந்தேகப்பட விருந்தது. ஒரு பிராமணன் உண்மையாய் வேதாத்தியயனன் செய்திருப்பானுகில், அவன் தன் மதக்கோட்பாட்டினுடைய கொள்கையின்படி இருபிறப்பாளருக்கேயன்றி மற்ற ஒருவனுக்கு வேதக்கியானத்தைப் போதிப்பதினின்று தடுக்கப்படுகிறுன், வேதங்கள் தாராஷ்கோ வென்பவனுக்குப் போதிக்கப்பட்ட வெகுகாலத்துக்குப் பின்பும், இந்த வபிப்பிராயங்கள் வழக்கமான கதைகளால் உறுதிப்படுத்திக்கொண்டே வந்தன. வேதங்களிற்பாதி பாகம் தாராஷ்கோவினுல் பாரசுபாஷையில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டது. கர்னல்போலியர் என்பவர் ஜயபுரத்தில் வேதங்களைப் பூரணமாய்க் கையாலெழுதப்பட்ட பிரதியைச் சம்பாதித்துப்பிரிட்டிஷ் துரைத்தனத்தாருடைய கண்காட்சிச் சபையில் வைக்கிற பரியந்தம், ஷெ சந்தேகங்கள் நிவர்த்தியாகவில்லை. அக்காலத்திலே தானே சர்ராபர்ட் சேம்பரஸ் என்பவர் காசியில் வேதங்களின் அநந்த பாக

ங்களைச்சேர்மானஞ் செய்தார். ஜெனரல்- மார்ட்டின் என்பவர். பிற்காலத்தில், வேதத்தின் சிலபாக பிரதிகளைச் சம்பாதித்தார். சர்உல்லியம் ஜோன்ஸ் என்பர் வேதங்களின் அருமையான பாகங்களைச்சம்பாதிப்பதிலும், அவைகளிலொன்றி லிருந்து அநேக விசேஷமான வாக்கியங்களை மொழிபெயர்ப்பதிலும், வெற்றி பெற்றார். காசியில் இந்தச் சிறப்புப்பொருந்திய வேதங்களில் பெரியபாகங்களுக்கு மூல வாக்கியங்களும், வியாக்கியானமும் மேஸ்டர் கோல்புருக் என்பவர் விசேஷமாய்ச் சம்பாதித்தார். அவைகளில் என்னவிஷயங்கள் அடங்கியிருக்கின்றனவோ அவைகளின் சுருக்கமான விவரம் இதனடியில் எழுதப்படுகின்றன.

(2.) இருக்கு, யஜுர், சாமம் என்று சொல்லப்பட்ட வைகள் வேதத்தில் மூன்று பிரதானபாகங்களாக விருக்கின்றன வெனவும், அதர்வணம், நாலாவது பாகமாய்ச் சாதாரணமாகச்சொல்லப்படுகிற தெனவும், நாநாவிதபுராண மத கவிகளாகிய இதிகாசம் புராணங்கள் உபவேதமெனவும், அல்லது-ஐந்தாம்வேத * மெனவும் எண்ணப்படுவனவாகத் தோன்றுகிறது.

---

* கானகுப்பிசபிராமணர்கள் வேதங்களில் சிறந்தவராக விருக்கின்றார்கள், ஒரேவேதம் அத்தியயனஞ் செய்தவர்க்குப் பட்டப்பெயர் ஒன்று மில்லை. இரண்டு வேதங்கள் அத்தியயனம் செய்தவர்க்கு திவிவேதி என்றும், மூன்று வேதங்கள் அத்தியயனஞ் செய்தவர்க்கு திரிவேதி என்றும், நான்கு வேதங்கள் அத்தியயனஞ் செய்தவர்க்கு சதுர்வேதி என்றும் பெயர்.

கனோஜாபிராமணர்களுக்குள் மரூஉ மொழியாகத் திவிவேதிக்குத்துபே என்றும், திரிவேதிக்குத் தேவாரி என்றும், சதுர்வேதிக்குச்சௌபே என்றும், வழங்குவது மல்லாமல் ஒவ்வொரு பெயரும் ஒவ்வொரு குடும்பத்திற்குப் பட்டப் பெயராகவு மிருக்கின்றது.

(3.) ஒவ்வொரு வேதமும், மந்திரம், பிராம்மணம், அல்லது விதிகள் என்னும் பெயருள்ள விரண்டு பாகங்களாயிருக்கின்றது. ஒருவேதத்தைச் சேர்ந்த கீதங்கள், பிரார்த்தனைகள், தோத்திரங்கள், இவைகளுடைய முழுச்சேர்மானம் சங்கீதமென்று சொல்லப்படும். வேதத்தின் மற்ற அந்தப்பாகம் பிராம்மண மென்கிறபொது

வான தலைப்பின் கீழ்ச் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றது இதில் வைதிக கடமைகளையும், அந்தவிதிகளை விளக்குகிறபழமொழிகளையும், வேத நூலைச்சேர்ந்த தர்க்கங்களையும், கற்பிக்கிற விதிகளடங்கி யிருக்கின்றன. ஆனால் வேதங்களின் தற்கால ஏற்பாட்டில் பிராம்மண மென்று சொல்லப்படுகிற வாக்கியங்களடங்கிய பாகத்தில் தோத்திரங்கள், மந்திரங்கள், அநேகம் அடங்கி யிருக்கின்றன. வேதஞான நூலில் வேதாந்தமென்று சொல்லப்படுகிற நியாயபாகம் அடங்கியிருக்கின்றது. உபநிஷத்தென்று பெயருடைய சிறுகிரந்தங்களும் அடங்கியிருக்கின்றன. அவைகளில் சிலபிராம்மணகத்தினுடையபாகங்களாகவிருக்கின்றன. மற்றவைகள் புறம்பாகவும், சில சங்கிதத்தின் பாகமாகவும் காணப்படுகின்றன.

முதலாவது இருக்குவேதம்.

(1.) முதல் வேதத்தினது சங்கிதத்தில் மந்திரங்கள் அல்லது தோத்திரங்கள், அடங்கி யிருக்கின்றன அத்தோத்திரங்கள், பெரும்பாலும் இருக்கு வேதமென்னும் சொல்லினது பொருளின்படி துதிகளாகவே இருக்கின்றன. இந்தத் திரட்டு அஷ்டபாகங்களாக அல்லது சந்தஸ்ஸுகளாக வகுக்கப் பட்டிருக்கின்றது. அந்தந்தச் சந்தஸ்ஸும் அநேக அத்தியயனமாக வுட்பிரிவு செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. வேறொரு வித்ப்பிரிவு பத்துமண்டலங்களாகவும், அந்த மண்டலங்கள் நூறு அனுவாகங்களுக்கு மேலாகவுமே.

---

* இருக்கு என்பது ரிக் என்னும் வினைச்சொல்லிலிருந்து உற்பவமானதாக விருக்கின்றது. ரிக்-என்னு மொழியின் அருத்தம் துதித்தல், சரியாகச் சொல்லுமிடத்தில் எதனால் யாதொரு தெய்வம் துதிக்கப்படுகிறதோ அந்தப் பிரார்த்தனை அல்லது சங்கீதப் பாட்டாம். வேதத்திரட்டுச்செய்த வியாசர் துதிகளாக விருக்கிற மூலவாக்கியங்களை அநேகமாய்ச் சேர்த்துத்திரட்டி அதற்கு இருக்கு என்றுபெயர் வைத்தார்.

உட்பிரிவு செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. அதில் ஆயிரஞ் சூக்தங்கள் என்னுங் கீதங்கள் அல்லது தெய்வஸ்துதிகள் அடங்கியிருக்கின்றன. மேல்நின்ற உட்பிரிவில் இரண்டாயிரம் வருக்கமென்னும் பிரிவுகள் அடங்கி யிருக்கின்றன. இது இரண்டு வகைகளுக்கும் பொதுவாயிருக்கின்றது. இவைகளெல்லா வற்றிலும் பல அளவுகளுடைய பதினாயிரங்கவிக ளடங்கி யிருக்கின்றன.

(2.) வேதம் ஓதுகிறகிரமத்தில் எல்லா ஆசாரியர்களுக்கும், விதித்திருக்கிற பிரகாரமும், மகாராஷ்டியரிலும் தெலுங்கரிலும் வழங்கி வருகிற பிரகாரமும், வித்தியார்த்தி அல்லது ஓதுகிறவன் கிரந்தகர்த்தாவையும், விஷயத்தையும், இசை விகற்பத்தையும், முக்கியமாய்க் கவனிக்க வேண்டியது மல்லாமல், அந்த மந்திரம் அல்லது தோத்திரத்தின் கருத்தையும் அறியவேண்டும். அந்தந்த வாக்கியத்தின் அருத்தத்தைத்தெரிந்து கொள்வது முக்கியமென்றெண்ணப் படுகிறதில்லை.

வேதாகம ஏற்பாடுகளை உண்டாக்கினவர்கள் அக்கருத்தைக் கவனிக்கும்படி யதார்த்தமாகவே சொல்லி யிருக்கிறார்கள். ஆனால் அப்பிரகாரமே எவரால்முதலில் அவ்வாக்கியஞ்சொல்லப்பட்டதோ அந்தரிஷியினுடைய அல்லது-அவருடைய பெயரையும், எந்தத்தேவதைக்கு ஓதப்பட்டதோ அந்தத்தேவதையையும், எந்தவிஷயத்திற்குச் சம்பந்தப்படுகிறதோ அதையும், இசைவிகற்பத்தையும், அதன் கருத்தையும், எவ்விதக் கர்ம்மமான அனுஷ்டானங்களில் ஓதப்படவேண்டுமோ அவற்றையுங் கவனமாய்க் கற்பிக்கிறார்கள். இக்காலத்துவழக்கம் இந்தப்பழமொழிகளுக் கொத்துவருகிறது. வேதம் சிறுவர்களுக்குக் கல்வியின் ஆரம்பகாலத்தில் தானே ஓதுவிக்கப்படுகிறது. பிற்பாடும் மொழிகளின் அருத்தந் தெரிந்து கொள்ள வேண்டிய நிமித்தமில்லாமல் தானே வாக்கியங்களி னிமித்தம் வாய்ப்பாடமாக வோதப்படுகிறது.

(3.) அந்தப்பிரகாரம் வேதம் பல விதங்களான சடங்குகளிலே அல்லது கிரியைகளிலே பிரித்துப்பிரித்து மொழிமொழியாய் மாறி மாறி முன்னும் பின்னுமாய் ஒருதரம் அல்லது பலதரம் ஓதப்படுகிறது. இருக்கு வேதம் யஜுர்வேதம் இவற்றினுடைய பிரதிகள் இவைகளுக்காகவும், மற்றவிதமாகிய ஓதலுக்காகவுமே சித்தப்படுத்தப்படுகின்றன. அப்பிரதிகள் பதம் கிரமம் ஜடை கனம் முதலாகியவைகளென வழங்கப் படுகின்றன. சாமவேதம்-கீதங்களுக்காகவே பிரதிகள் ஏற்படுத்தப்படுகின்றன. ஆனால் வசனங்களைப் பலவழிகளாய்த் திருப்புதல் பிரதான வேதங்களுக்கு மாத்திரமென்று திட்டப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றது. இருக்கு யஜுர்வேதங்களினுடைய ஆதிபிரசுரத்தில் அது அளவுபடுத்தப் பட்டிருந்தது. பிற்பட்ட பிரசுரங்களில் வாக்கிய ஏற்பாடுகள் வேறுபாடுகளாகி யிருக்கின்றன. அதனால் உட்பாகமான சாகைகளாக எண்ணப்பட்டுச் சாதாரணவிதமாக மாத்திரம் ஓதப்படுகின்றன.

(4.) அந்தந்த வாக்கியத்தின் கிரந்த கர்த்தர்களுடைய பெயர்கள் அனுக்கிரமணிகையில் அல்லது பொழிப்புவிவர அட்டவணையில் காப்பாற்றப்பட்டு, அந்த அனுக்கிரமணிகை அல்லது பொழிப்புவிவர அட்டவணை வேதத்தோடு வழங்கிவரப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றது. இந்த அட்டவணைப் பிரகாரம் விசுவாமித்திரர் இருக்கு

வேதத்தின் மூன்றுவது காண்டத்தில் அடங்கி யிருக்கிற கீதங்களுக்கெல்லாம் கிரந்த கர்த்தாவாக விருக்கிறார். பரத்துவாசரும் வேருபாடில்லாமல் ஆறுவது காண்டத்தில் சேர்மானஞ் செய்யப்பட்டிருக்கிற கீதங்களைச் செய்தவராயிருக்கிறார். வசிஷ்டர் ஏழாவது காண்டத்திலிருக்கிற கீதங்களுக் கதிகாரியாயிருக்கிறார். கிரத சமதன் இரண்டாவது காண்டத்தி லடங்கிய கீதங்களுக் கதிகாரியா யிருக்கிறார். வாமதேவன் நான்காவது காண்டத்தி லடங்கிய கீதங்களைச் செய்தவராயிருக்கிறார். புதனும், அத்திரியினுடைய மற்றசந்ததியாரும், ஐந்தாவதுகாண்டத்தி லடங்கியவைகளைச் செய்தவர்களாக விருக்கிறார்கள். ஆயினும் இந்த வேதத்தின் மற்றகாண்டங்களிலேயிருக்கிற கீதங்களைச் செய்தவர்கள் அநேகராயிருக்கிறார்கள். அவர்கள் யாரெனின் அகஸ்தியர், மரீசிபுத்திரராகிய காசியபர், அங்கிரசர், பிருகுபுத்திரராகிய ஜமதக்கினி, வியாசருடையதந்தையாகிய பராசர் கௌதமர், அவருடைய புத்திரராகிய நோதசர், பிரகஸ்பதி, நாரதர் மற்றுமுண்டான பெருமைபெற்ற ரிஷிகளுமல்லாமல் மகாபிரகாசம் பெற்ற கண்ணுவர் அவருடைய அநந்தசந்ததிகளாகிய மேதாதிதி முதலிய பேர்கள் பிரகஸ்பதி சந்ததிகளில் மதசந்தன் முதலாகிய பேர்கள், அஜிகர்த்தன் புத்திரனாகிய சுனஸ்ஸேபன் அங்கிரசன் சந்ததிகளாகிய குத்சன், இரண்ணியஸ்தூயன் சவ்வியன், என்பவர்களாம். இவர்களு மல்லாமல் மேல்விவரித்த பெரியவர்களுடைய சந்ததியில்வந்த அநேக இதர இருடிகளும் நூலாசரியர்களாக விருக்கின்றார்கள்.

(5.) அநேகராஜவம்சத்தினரும் வேதகிரந்தகர்த்தர்களாயிருக்கிறார்கள். அதற்குத் திஷ்டாந்தம், விரகங்கர் என்னும் இராசாவினுடைய ஐந்துபுத்திரரும், அரசர்களாயிருந்த திரயருணன், திரசதசயன் என்பவர்களுமாம். இவர்கள் இந்த வேதத்திலடங்கிய கீதகிரந்த கர்த்தர்களில் குறிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். சிலவிடங்களில் நூலாசாரியர்களுடைய பெயர்கள் வேதவசனங்களிற்றானே வாஸ்தவமாய்க் காணப்படுகின்றன. சில்விடங்களில் திஷ்டாந்தமாகப் புராணங்களில் வழங்கி வருகிற பெயர்களுள்ள சக்கிரவர்த்திகளைக், குறித்துக் காட்டியிருக்கிறது.

(6.) முதற் காண்டத்தின் பதினெட்டாவது அத்தியாயத்தில் ஆறுவதுசூக்தம், ககூஷீவதனென்னும்பெயருடைய ஒரு இருடியினால் அவருக்கு அளவிறந்த தானமளித்திருந்த சுவநயன் என்பவனுடைய ஈகையைப்புகழ்ந்து பேசியிருக்கின்றது.

(7.) எட்டாவதுகாண்டத்தின் ஆரம்பத்தில் ஒருதோத்திரமிருக்கின்றது. அதிலொரு உத்தமமான கதைகுறிக்கப்பட்டிருக்கின்றது பிளயோகன் என்பவனுக்கும், அவனுக்குப் பின்னால் அரசாண்டவனுக்கும் புத்திரனாகிய அசங்கன் பெண்ணாக உருமாற்றஞ் செய்யப்பட்டான். ஆனால் மேதைய திதியென்பவனுடைய தோத்திரங்களால் மறுபடியும் தன் ஆண்டவடிவை யடைந்தானகையால் மேதைய திதிக்கு மகாவுதாரத்துவத்தோடு வெகுமதிகள் தந்தான் இந்தக்கீதத்தில் அவனுடைய சொந்த ஈகையைக்குறித்துப் புகழ்ந்திருக்கிறது. அந்தச்சூக்தத்தின் கடைசியில் அங்கிரசனுடைய புத்திரியும் ஆசங்கனுடையமனைவியுமாகிய சசுவதி யென்பவள் அவன் மறுபடியும் புருஷவடிவுகொண்டதைக் குறித்து அடைந்த மகிழ்ச்சியுங் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

(8.) அடுத்த, சூக்தங்கள் விபிந்து இராஜன், கூரயானன் என்ப
வனுடைய புத்திரனாகிய பகஸ்தமனன் என்னும் இராஜன், குருங்கன்
என்னும் இராஜன், சேதிபுத்திரனாகிய கஷு என்னும் இராஜன், பர
ஷுபுத்திரனாகிய திருந்திரனென்னும் இராஜன், ஆகிய இராஜாக்களு
டைய தியாகத்தைக்குறித்து அவ்வீகையையடைந்த இருடிகள் புகழ்
ந்த சூக்தங்களாக இருக்கின்றன. அதேகாண்டத்தின்மூன்றாவது அத்
தியாயத்து ஏழாவது சூக்தத்தில் மாந்தாத்திரி யென்பவனதுபௌத்
திரனுடைய திரசதாசயனுடைய தயாளத்தைக் குறித்துப்புகழ்ந்து
பேசியிருக்கிறது. நான்காவது அத்தியாயத்தின் முதலில் தோத்திரம்
ஆரம்பிக்கப் பட்டிருக்கின்றது. அதில் சித்திரனுடைய நன்கொடை
யைக்குறித்த புகழ்ச்சியடங்கி யிருக்கிறது. அதே அத்தியாயத்தின்
நான்காவது சூக்தத்தில் ரூஷாமனன் புத்திரனாகிய வரு என்பவனைப்
புகழ்ந்து பேசியிருக்கிறது.

(9.) பத்தாவதுகாண்டத்தின் முதலாவது அத்தியாயத்தில்-அம்பரிஷனுடைய புத்திரனாகிய சிந்துதிவீபன் என்கிற பெயருடையஒரு ராஜாவினால் உலகத்தைக்குறித்துப் பேசப்பட்ட ஒரு கீதமிருக்கின்றது. ஏழாவது அத்தியாயத்துப் பதினேந்தாவது சூக்தமுதல் பதினெட்டாவது சூக்தம் வரையில் அதிசயமானகதைகள் அடங்கிய அநேக வாக்கியங்களிருக்கின்றன. இக்ஷுவாகுவினுடைய புத்திரன் அல்லது சந்ததியாகிய அசமாதியென்பவன், தன்னுடைய பூர்வ ஆசாரியர்களைத் துறந்துவேறே ஆசாரியர்களை நியமித்துக்கொண்டான். அந்தப்படி, துறந்து விடப்பட்ட அந்தணர்கள், அவன் அழிந்து போகவேண்டுமென்று மந்திரோச்சாரணங்களைச் செய்திருக்கிறார்கள். ஆகிலும், அவனுடையபுதிய ஆசாரியர்கள் துறந்த பிராமணர்களுடைய கெட்ட எண்ணங்களுக்கு எதிரிடையான மந்திரோச்சாரணங்களைச் செய்தது மல்லாமல் அவர்களுக்குப் பதிலாகநடப்பித்து அந்த அந்தணர்களில் ஒருவருக்கு மரணமுண்டாகும்படியாயும் செய்தார்கள், மற்றபிராமணர்கள் தங்களுடைய சொந்தக் காப்புக்காகவும் தங்கள் தோழன் மறுபடியும் பிழைக்கவேண்டிய தற்காகவும், துதிகளையோதினார்கள். இவையெல்லாம் அவற்றுளடங்கி யிருக்கின்றன.

(10.) எட்டாவது அத்தியாயத்தின் முதலில் ஒருகீதம், மனுவின் புத்திரனாகிய நாபானேதிக்ஷிதனைக் குறித்து, ஒருகதைசொல்லுகிறது அதாவது இந்தநாபானேதிக்ஷிதன் அவனுடைய சகோதரர்களோடு பிதுரார்ச்சிதச் சொத்தைப்பாகித்துக் கொள்வதினின்றும், புறம்பாக்கப் பட்டிருந்தானென்பது. இந்தக்கதை இருக்குவேதத்தின் ஆத்திரேய பிராம்மணத்தில் அல்லது இரண்டாவது பாகத்தில் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது.

(11.) வேதவிஷயத்தைச் சுருக்கமாய் யோசித்துப்பார்க்குமிடத்துத் துதிக்கப்படுகிற தேவதைகள், அந்தத்தேவதைகளை நோக்கிப் பிரார்த்திக்கிற துதிகளுக்குக் கிரந்தகர்த்தர்கள், எத்தனைபேர் இருப்பார்களோ, அத்தனை தேவதைகளாக இருப்பதாய்க் காணுகிறது. அப்படியிருப்பினும், வேதத்தின் பூர்வவியாக்கியானங்களின் பிரகாரம், அநேகர்களுடைய அளவிறந்த பெயர்களும், வஸ்துக்களுடைய பெயர்களும், மூன்று தேவதைகளுடைய பலநாமாவளிகளாகவும், முடிவாய் ஒரேகடவுளுடைய நாமாவளியாய் ஆக்கத்தகுந்தன ஆகவு

மிருக்கின்றன. வேத நிகண்டு, தேவதைகளின் பெயரைக் குறித்த மூன்று அட்டவணைகளோடு முடிந்திருக்கின்றது. முதலாவது அட்டவணையில், அக்கினிக்கு ஏகார்த்தமுள்ள பலபெயர்களாயிருப்பவை அடங்கி யிருக்கின்றன. இரண்டாவது அட்டவணையில் வாயுவுக்கு ஒரேபொருள்தரும் பெயர்களா யிருப்பவை, அடங்கி யிருக்கின்றன. மூன்றாவது அட்டவணையில், சூரியனுக்கு ஒரு பொருள் குறித்த பலபெயர்களா யிருப்பவை, அடங்கி யிருக்கின்றன. நிருக்தத்தின் கடைசிப்பாகம் முழுதும் தேவதைகளையே குறித்துச் சொல்லுவதா யிருக்கின்றது. அதில் மூன்றுகடவுளர்மாத்திரம் இருப்பதாக இரண்டிடத்தி லுறுதியாகச் சொல்லியிருக்கின்றது. அதாவது-திசரவவ தேவதா என்பது. இதில் ஒரேகடவுளென்று குறித்துக்காட்டுவதற்கே யென்றுகொள்ளும் விசேஷயூகிப்பு, வேதத்தின் அநேகவாக்கியங்களால் தாபிக்கப்பட் டிருக்கிறது மல்லாமல் நிருத்தம், வேதம் இவைகளினுடைய அதிகாரத்தைக்கொண்டு, இருக்கு வேதத்தின் ஆரம்பத்தில் மிகவும் தெளிவாகவுஞ் சுருக்கமாகவும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

12. யாதொருமுக்கிய வாக்கியத்தை எவர்சொன்னவரோ, அவரேரிஷி. அவ்வாக்கியம் யாதொருதேவதையை நோக்கிச்சொல்லுகிறதோ, அந்தத்தேவதையே அந்தவாக்கியத்திற்குத் தேவதை. அசைகள்சேர்ந்து தோத்திரத்தின் இசைவிகற்பமாகின்றது. யாதொரு முக்கியவிஷயத்தைக்கோரிய இருடிகள், இசைவிகற்பத்தில் செய்திருக்கிற தோத்திரங்களால் அந்தத் தேவதைகளையடைந்திருக்கின்றார்கள்.

13. கடவுளர் மூவராகமாத்திர மிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய இடங்கள், பூலோகம், புவாலோகம், சுவர்லோகமாக விருக்கின்றன. அவர்கள், அக்கினி-வாயு-சூரியன் என்பவர்கள். இக்கடவுளர், பலவாகவும், மறைவாகவுமிராநின்ற பேர்களை யுடையவர்களா யுச்சரிக்கப் படுகிறார்கள். சிருஷ்டி கர்த்தாவாகிய பிரஜாபதி படைப்புக்குடன் பட்டவைகட்குக்கடவுளா யிருக்கிறார் ஓம் என்கிற அசை அந்தந்தக் கடவுளைக்கருதுகின்றது. மேலான இடத்தில் வசிக்கிற பாமேட்டிக்கு அந்த அசைச்சொல் சம்பந்தப்படுகின்றது. அது-அகண்ட ரூபியாயிராநின்ற பிரம்மத்திற்கு, தேவனுக்கு-அத்தியாத்மாவுக்கு உரித்தாகின்றது. பலதிக்குகளுக் குரியவர்களா யிருக்கிற மற்றதேவதைகள் மூன்று கடவுளருடைய அம்சமாக விருக்கின்றார்கள். ஏனென்றால், அவர்களுடைய பல கிருத்தியங்களைப்பற்றிப் பலவாய்நாம மிடப்பட்டும் குறிக்கப்பட்

டு மிருக்கிறபடியாலே தான். ஆனால் வாஸ்தவமாய் ஒரே தெய்வ மிருக்கின்றது. அதாவது-மகாத்மா. அத்தெய்வம் சூரியனென்று சொல்லுகிறது. ஏனென்றால், அச்சூரியன் எல்லாப்பொருள்கட்கும், ஆத்மாவாக விருக்கின்றா ரென்பதால். இது - மகத்துக்களாற் கூறப்பட்டிருக்கின்றது அந்தச் சூரியபகவான் சலனமாயிரா நின்ற ஜகத்திற்கும், ஸ்தாவரமாயிராநின்ற தஸ்துஷத்திற்கும், ஆத்துமாவாகவிருக்கிறார். மற்றதேவதைகள் அவருடைய கூறாக இருக்கின்றார்கள். இப்படி அறிஞரால் வெளிப்படையாய்க் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. ஞானிகள்-அக்கினி, இந்திரன், மித்திரன், வருணன் முதலாகியபேர்களை ஸ்தோத்திரிக்கிறார்கள்.

14. வேதத்தில் அடங்கிய தோத்திரங்களின் பொருள்களும், உபயோகங்களும், பிரார்த்திக்கப்படுகிற தேவதைகளுக்கும், எந்த நாமங்களால் அத்தேவதைகள் துதிக்கப் படுகின்றனவோ, அந்த நாமங்களுக்கும், மிகவும்வேறு பட்டிருக்கின்றன. ஒவ்வொரு வாக்கியமும், புராணகதைகளின் குறிப்புகளாலும், தேவசுபாவத்தைக் குறித்தும், விண்ணவரைக்குறித்தும் கூறியகருத்துகளாலும், நிறைந்திருக்கின்றது. கிரகஸ்தாச்சிரமத்தில் இருப்பவரால் செய்யப் படவேண்டிய அளவிறந்த சமயாசார கிரியைகளைக் குறித்தும், வானப்பிரஸ்தன் சன்னியாசி இவர்கட்கு விதித்திருக்கிற முடிவில்லாத சடங்குகளைக்குறித்தும், உசிதமான பிரார்த்தனைகள், அவ்வக்கிரியா விசேஷகாரியங்களில் ஓதப்படுகின்றன. இந்திரன், அல்லது-ஆகாயம், அக்கினி, ஆதித்தன், சந்திரன், அப்பு, வாயு, அசரீரிகள், பரமாணுக்கள் பிருதிவி, ஆகிய இவைகளை நோக்கி, அடிக்கடி பிரார்த்திக்கும் பிரார்த்தனைகள் சொல்லப்படுகின்றன. பலயாகங்களிலும், சோமபான சமயங்களிலும், அநேக சமயாசார சடங்குகளிலும், ஓதப்படுகிற அளவிறந்த மந்திரங்கள் அடிக்கடி ஓதப்படுகின்றன.

15. முதற்புத்தகத்தின் பதினைந்தாவது அத்தியாயத்தில் குத்சன் என்பவனைக்குறித்தும், கங்காபுத்திரனாகிய நிருதன் என்பவனைக் குறித்தும் சொல்லப்பட்ட இரண்டு கீதங்களிருக்கின்றன. வேதத்தின் மற்றொருபாகத்தில் அப்புத்திரர்களாகிய ஆப்தியர்கள் என்று சொல்லப்படும் மூன்றுசகோதரர்களாகிய தவசிகள், ஒருமணலாகிய வனாந்தரத்தில், பிரயாணம் போய்க்கொண்டிருக்கும்போது, தாகத்தினால் வருத்தமுற்றவர்களாய்க் கடைசியில்

அவர்கள் ஒரு கிணற்றைக்கண்டு அவர்களிலொருவன், அக்கிணற்றிலிறங்கித் தனது தோழருக்காகத் தண்ணீரெடுத்தேந்தினான் ஆனாலந்த நன்றியற்ற சகோதரர்கள அவனுடைய காரியசித்திகளைக் கவர்ந்துகொண்டு அவனை அக்கிணற்றில்விட்டுப் பாராமாகிய ஓர்வண்டியின் சக்கரத்தால் அக்கிணற்றை மூடிப்போய் விட்டார்கள். அவனந்த இடுக்கத்தி லிருந்துகொண்டு அப்பிரஸ்தாபத்திற் சொல்லப்பட்ட கீதங்களையோதினான். குத்சன் என்பவனும், ஒரு காலத்தில் அவ்விதமான துன்பத்திலிருந்து இவ்விதமான பிரார்த்தனை யோதினதாக வேதவசனத்தாற் காணப்படுகின்றது. இந்த ஏதுவிற்காக வேதகலம்பகம்செய்த கிரந்தகர்த்தாவினால் அக்கீதங்கள் குத்சனாற்செய்யப்பட்ட கீதங்களோடு சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன.

16. அப்புத்தகத்தின் இருபத்து மூன்றாவது அத்தியாயத்தில் அகஸ்தியர், இந்திரன், மருத்துக்கள், இவர்கள் மத்தியில் நடந்த சல்லாபங்கள் முதலிற் கண்டிருக்கின்றன. மற்றவைகளிலும் இருபத்து நான்காவது அத்தியாய முழுவதிலும், அக்கடவுளை நோக்கியும், அச்சுவனிதேவர், அக்கினி, ஆதித்தன், இன்னுஞ் சில தேவர்களைநோக்கியும் அகஸ்தியரால் சொல்லப்பட்ட இருபத்தாறு கீதங்களடங்கி யிருக்கின்றன. இக்கீதங்களின் கடைசிக்கீதம் விஷயங்களுக் கஞ்சி அகஸ்தியரா லுச்சரிக்கப்பட்டதாக இருக்கிறது. அதுவிஷம் ஏறவொட்டாமற்றடுக்கிற நிமித்தம் உச்சாரண மந்திரமாக வுபயோகப்படுத்தும்படி கிரியைமுறையினால் விதிக்கப்பட்டதாக இருக்கின்றது அந்நோக்கத்துக்காக மற்றமந்திரோச்சாரணங்கள் வேதத்தின் பல பாகங்களில் வருகின்றன. அதற்குத் திருஷ்டாந்தம். விஷத்தின் துன்பத்தினின்றும் நிவாரண மாவதற்காக வசிஷ்டரால் ஓர்பிரார்த்தனை செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. இதை ஏழாவது புத்தகம் மூன்றாவது அத்தியாயம் பதினெட்டாவது பிரகாணத்திற்காண்க.

17. மூன்றாவது புத்தகம் ஐந்து அத்தியாயங்களாக வகுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அவைகளில் காதினன் புத்திரரும், கூஷிகன் பௌத்திரருமாகிய விசுவாமித்திராற் செய்யப்பட்ட போற்றுதலடங்கியிருக்கின்றது. இப்புத்தகத்தின் கடைசிக் கீதத்தில் அவ்வது சூக்தத்தில் ஆறுமந்திரங்களடங்கி யிருக்கின்றன. அவைகளுள் ஒன்றில் காயத்திரியைக்குறித்துச் சிறப்பித்திருக்கின்றது. இவ்விசேஷ வாக்கியம் மற்றவேதங்களிற் பலவாறு ஓதப்பட்டிருக்கின்றது, ஆனால் விசுவாமித்திரருக்கு அது முதல்வெளிப்பட்

டது. அதற்குத் தகுதியான முதன்மையான இடம் இக்கீதத்திற் றுனென்று காணப்படுகிறது. இத்துதிகள் சூரியனைநோக்கிச் செய்தவைகளாக இருக்கின்றன.

18. அவையாவன ஒருபிரகாசம் பொருந்திய விநோத விளையாட்டுடைய ஆதித்தனே? உன்னைக் குறித்த இப்புதிய உசிதமான துதியை யுமக்குநாங்கள் சாத்துகிறோம். எமது வாசகமாகிய இத்துதியால் சந்தோஷமடையக் கடவீர் இந்த அவாவையுடைய மனத்தை ஆசைகொண்ட ஒருமனிதன் பெண்மகளைத் தேடுவது போல் அணுகுவீராக. சர்வலோகங்களையும் அனுசந்தித்துக் கடாக்ஷிக்கிற பூஷனாகிய ஆதித்தனே? எங்களுடைய இரட்சகரா யிருக்கக் கடவீராக.

19. சாவித்திரி என்னும்பரம ஆண்டவனுடைய பணியத்தக்க பிரகாசத்தைத் தியானிக்கக் கடவோமாக. எங்களறிவை விளக்குவாயாக. உணவாசைகொண்டயாம் பிரகாசம்பொருந்திய சாவித்திரியாகிய தினகரனை வரமளிக்கப் பிரார்த்திக்கின்றோம். அவனைச் சிந்தனையால் ஆராதிக்கவேண்டும். அறிவினாலாளப் பட்டுப் போந்தமனிதர் சாவித்திரியாகிய தெய்வீகத்தின் மணியை ஜெபதப துதியோடு வணங்குகிறார்கள்.

20. ஏழாவது புத்தகத்தின் மூன்றாவது அத்தியாயத்தில் கடைசியிற் சொல்லப்பட்ட இரண்டு கீதங்கள் விசேஷமான வைகளாக இருக்கின்றன. இவைகள் இல்லறத்தேவதையை நோக்கிச் செய்யப்படுந் துதிகளாக இருக்கின்றன. ஒரு வீடு கட்டும்போது அருக்கிய நைவேத்தியங்களோடு இந்தத்தோத்திரங்கள் ஓதப்படுகின்றன. இந்தக்கீதங்களில் இரண்டாவது கீதத்திற்குச் சம்பந்தமாகியகதை விசித்திரமானதா யிருக்கின்றது. வசிட்டர் வருணனன் வீட்டிற்கு இரவில் நித்திரைசெய்ய வேண்டுமென்கிற எண்ணத்தோடு அல்லது சிலர்சொல்லுகிற பிரகாரம் மூன்றுநாள் உபவாசமாயிருந்து பசிதீர்த்துக் கொள்ளுகிற நிமித்தம் தானியத்தைத் திருடவேண்டு மென்கிற எண்ணத்தோடு வருகையில் அவ்வீட்டு நாய் தன்மேல்விழ அப்போது அந்நாய் தூங்கும்படி இதனடியில் வரும் பிரார்த்தனையை அல்லது மந்திரோச்சரணத்தை அவர் ஓதினார்.

21. அவையாவன, இந்தக்கிருகத்தின் பாலன தேவதையே? எங்களோடு ஊடாடிக்கொண் டிருப்பாயாக. எங்களுக்குச் சவுக்கியமான வாசஸ்தலமா யிருப்பாயாக. யாம் வேண்டுவதை எம

களிப்பாயாக. எங்களுடைய இருகாற்பிராணிகளுக்கும், நாற்கால் ஜீவன்களுக்கும், பாக்கியமளிப்பாயாக. இந்த வீட்டின் காவலனுகிய தேவனே? எங்களேயும், எங்கள் செல்வத்தையும், பெருகச் செய்வாயாக. சந்திரனே எங்களிடத்தில் அன்புவைத்து, நாங்களும், எங்களுடைய பசுக்களும் குதிரைகளும், மூப்பிலிருந்து நிவர்த்திக்குப்படிச் செய்வாயாக ஒருதந்தையானவன், தனது சந்ததிகளைக் காப்பதுபோலக் காக்கவேண்டும். இந்தக்கிருகதேவதையே நாங்கள் சந்தோஷமடையக் கடவோம். உன்னுல் ஆனந்தகரமான விநோத இசைகள் தங்கிய கிருகம் பெறுவோமாக. இப்போது உனது ஆதரவிலிருக்கின்ற எமது செல்வத்தை அல்லது எதிர்பார்க்கும் செல்வத்தைக்காத்து எங்களுக்குக் காப்பா யிருப்பாயாக இவையே.

22. நான்காவது அத்தியாயத்தில் நான்காவதுகீதம் ருத்திரனை நோக்கிச்செய்யப்பட்ட தோத்திரத்தோடு முடிவாகின்றது அந்தத்தோத்திரம் நூறுவருஷம் பாக்கியவானு யிருக்கும்படி சித்தியாகவேண்டுமென்கிற கோரிக்கைபோடு மூன்றுநாள் உபவாசமா யிருந்து கர்மானுஷ்டான நியமங்களோடு ஓதப்படுகின்றது ஆருவது புத்தகத்தில் மூன்றுகீதங்க ளிருக்கின்றன. அவைகள் சூரியனுக்குப் பூசைசெய்து அவைகளை ஓதினுல் ஐந்துதினங்களுக்கு மேல் மழைவரும். அவைகளில் முதலிரண்டுகீதங்கள் மேகத்தைநோக்கி இசைய ஓதப்படுகின்றன. மூன்ருவதுகீதம் தவளைகள் கத்தவேண்டிய தற்காக அவைகளை நோக்கி யோதப்படுகின்றது. முதலில் சொல்லப்பட்ட தோத்திரங்கள் வசிஷ்டரால் சொல்லப்பட்டன. இச்சங்கதியை நற்சகுனமாக வசிஷ்டர் அங்கீகரித்திருக்கிருர்.

23. பத்தாவது புத்தகத்தின் ஆருவது அத்தியாயம், இரண்டு கீதங்களோடு முடிவாகின்றது. அவைகளில் செய்யப்படுந் தோத்திரமேதுக்கென்ருல் சத்துருக்கள் நாசமாவதற்கே யாம். இந்தக் கீதங்கள் அதற்காகவே செய்யப்படும் யாகங்களில் ஓதப்படுகின்றன.

24. ஏழாவது அத்தியாயத்தில் முதலில் ஒரு கீதமிருக்கின்றது அதில் சந்திரன்மனைவியாகிய சாவித்திரியென்னும் உபகாமம் பெற்ற சூரியனை இப்பிரசங்கம் செய்தவளாகச் சொல்லியிருக்கிறது. பிரஜாபதியின் புத்திரியாகிய தட்சணுவும் பிரம்மாவின் புத்திரயாகிய ஜகனுளும் அதற்கடுத்த அத்தியாயங்களில் பிரசங்கஞ்செய்தவர்களாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிருர்கள். இன்னும் ஓரிடத்தி

எண்ணங்களுடைய பிரகரணங்கள், அல்லது-சந்தஸ்ஸுகளாக உட்பிரிவு செய்யப்பட்டிருக்கின்ற, எல்லாம், இருநூற்றெண்பத்தைந்தாகின்றன, பாதியுரைவாசகமா யிருப்பதால் அந்தப்பிரகரணங்களில் அடங்கியிருக்கிற பிரத்தியேக வாக்கியங்களின் தொகையையெத்துக் காட்டவேண்டியது அவசியமாயில்லை,

30. பூரணமான வியாக்கியானம் இல்லாமையைப் பற்றியும், விவரமான அட்டவணை யில்லாமையைப் பற்றியும், மேற்பார்வையாய்ப் படித்துப்பார்த்து. அதைக்கொண்டு வேதத்தின் இந்தப்பாகத்தினது முழுப்பொழிப்புகள், விரித்துக்காட்டக் கூடாமையா யிருக்கின்றன. ஆகிலும், அவற்றின் கடைசியில் இராநின்ற அநேகவிசேஷ வாக்கியங்கள் மாத்திரம் எடுத்துக் காட்டப்படும். ஏழாவது புத்தகம் இராஜர்களால் செய்யப்பட்ட யாகங்களைக்குறித்துச் சொல்லுகின்றது. எட்டாவது புத்தகத்தின் முதலில், மேலே சொல்லப்பட்ட நாலு அத்தியாயங்களில் அடங்கியிருக்கிற விஷயமாக விருக்கின்றது, இவைகளில் மூன்று அத்தியாயங்கள் இராஜர்களுடைய பட்டாபிஷேகத்தில் அதினிமித்தஞ் சித்தப்படுத்தப்பட்ட சிங்காதனத்தின்மீது உட்கார்ந் திருக்கும்போது-தேன், தயிர், மது, இரண்டுவிதப் புல், தானியக்கதிர், இவைகள் கலந்தஜலத்தை அவர்கள் சிரசின் மீதுவிட்டு அபிஷேகஞ்செய்கிற சடங்குகளைக் குறித்தவையாக விருக்கின்றன. அபிஷேகமென்று சொல்லப்படுகிற இந்தச்சடங்கு ஒரு அரசன் பட்டத்திற்குவரும்போது செய்யப்படுகிறது. இது பின்பும், பலசமயங்களில் யாதொரு முக்கிய நோக்கங்களை யடைதற்காகச் செய்யப்படும் சிலயாகங்களுக்குச் சம்பந்தமாகிய கிரியைகளில் ஒருபாகமாகவு மிருக்கின்றது.

31. எட்டாவது புத்தகத்தின், இரண்டாவது அத்தியாயத்தின் விஷயம் பட்டாபிஷேகத்தினுடைய சிறப்புச்செய்தலின் விதமாகவிருக்கின்றது. அல்லது - முப்பத்தேழாவது அத்தியாயம், அதைக்குறித்து வியாக்கியானஞ்செய்தவரா லெண்ணப்பட்டிருக்கிறபிரகாரம், ஆத்திரேயத்தினது ஆரம்பமுதல் எண்ணப்பட்டிருக்கிறது. அதிலொரு திருஷ்டாந்த மிருக்கின்றது. அதுவேதங்களில் விசித்திரமானவைபோல் அல்ல அது-ஞான சாஸ்திரங்களைச்சொல்லுகிற-கிரந்த கர்த்தர்களுக்குள் வாதிக்கப்பட்ட பலவித அபிப்பிராயங்களைக் குறித்துக் கூறப்படும் சத்திய திருஷ்டாந்த நிரூபணங்களின் ஞானவிஷயமாக விருக்கின்றது. அந்த அபிஷேகம் அதற்குரிய தோத்திரங்களோடு முடிக்க வேண்டியதென்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறதும் அல்லாமல், இந்தச் சமயத்தில் வீணை

ன்று நினைக்கப்படுகிற வியாகிருதிகள் என்னும் வேதமொழிகளில்லாமல் முடிக்கலாமென்றும், சிலர் விதிககிறதாக அதிற் கூறப்பட்டிருக்கிறது. மற்றவர்கள் முக்கியமாய் ஜாவாலன் புத்திரனாகிய சத்தியகாமனால் விரிவாகச் சொல்லப்பட்ட ஞாயங்களைப்பற்றி அந்தமொழிகளை முழுதும் ஓதும்படியாய் விதிக்கின்றார்கள். அருணன் புத்திரராகிய உத்தாலகர் இந்தச்சடங்கு செய்வதைக்குறித்து அந்தப்பிரகாரமே விதித்திருக்கிறார்.

32. முப்பத்தெட்டாவது அத்தியாயம், அல்லது - எட்டாவது புத்தகத்தின் மூன்றாவது அத்திபாயம், இந்திரனைத் தேவர்கள் தங்களுடைய இராஜாவாக ஏற்படுத்திக் கொண்டபோது, அவனுக்குச்செய்த பாவனாபட்டாபிஷேகத்தைக்குறித்து விவரித்துச் சொல்லுகின்றது. அதில், அதுபோன்றவிசேஷமான நியமத்தோடு செய்யவேண்டியகிரியைகள் அடங்கியிருக்கின்றன. அதில் சொல்லப் பட்டிருக்கிற இதாவிசேஷமான சங்கதிகளில், அவனுடைய சிங்காசனம், வேதவசனங்களால் பாவனையாகக்கட்டப் பட்டதைக்குறித்துச் சொல்லியிருப்பதேயாம். இதுவல்லாமல், சர்வாதிகாரத்தை நிச்சயப்படுத்த அநேக மண்டலங்களில், செய்யப் படும் அபிஷேகசடங்குகளைச் குறித்துப் பலவாறு சொல்லுகிறது.

இவ்வண்ணமாக அந்தப்பெரிய பட்டத்தில், அபிஷேகஞ் செய்யப்பட்ட இந்திரன் எல்லாவற்றையும் வெல்லத்தக்கவனாய் மண்ணுலகங்களைக் கீழ்ப்படுத்திச் சர்வலோகங்களையும் வென்றான். அவன் எல்லாத் தேவர்களுக்கும் மேலாகி மேலானவுசிதமான பதத்தையும், பெருமையையும் அடைந்தான். இந்தத்தாழ்ந்த வுலகத்தில் வெற்றியடைந்து சமமான இராரீகத்தையும், மேலான பதவியையும், பாக்கியத்தையும், முழு ஆளுகையையும், பிரத்தியேகமான அதிகாரத்தையும், தன்னரசாட்சியையும், மகாவல்லமையையும், மேலான நியமாதி காரத்தையும், அடைந்து சுயம்பாகி, யேகாதிபத்தியத்தை யடைந்து, தீர்க்காஸுடையவனாகிய தெய்வ லோகத்தில் தான் கோரியதெல்லா மடைந்து சாவற்றவனானான் சாவற்றவனானான்.

34. மூப்பத்தொன்பதாவது அத்தியாயத்தில், பயபக்தியாய்ச் செய்யப்படும் சடங்குகிரிகையைக் குறித்ததா யிருக்கின்றது. அந்தக் கிரியை இந்திரனுடைய பாவனையான பட்டாபிஷேகத்திற்குச் சரியாக எண்ணிச் செய்யப்படுகிற கருமமா, இந்தப்படி சடங்குக்கிரியை பெரிய அதிகாரத்தையும், சர்வசக்கிராதிபதித்வத்தை

யும், அடையலாமென்கிற எண்ணங்கொண்டு செய்யப்படுகின்றது. அந்த அத்தியாயத்தில், கடைசியில் சொல்லப்பட்ட மூன்று பிரகாணங்களில் அந்தப்படிசெய்து வெற்றியடைந்து வருகிறதிருஷ்டாந்திரங்கள், எடுத்துக்காட்டிச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன.

35. இந்திரனுக்குச்செய்த பட்டாபிஷேகத்திற்குச் சமமாக, கவஷன்புத்திரனாகிய தூருவுக்கும், பரிக்ஷித்து புத்திரனாகிய ஜனமேஜயனுக்கும், பட்டாபிஷேகஞ் செய்யப்பட்டது. ஆகையால் பரிக்ஷித்துப்புத்திரனாகிய ஜனமேஜயன் சர்வதிக்கிலும், பூமியை முழுதும் ஆண்டு எங்கும் பிரதட்சணம்வந்து அஸ்வமேத யாகம் நிறைவேற்றினான்.

36. அவன் தன்னில் பூரணத்தை யடைந்திருந்ததினால்,சில யாகத்தை ஒருகுருவானவர் நடப்பித்துக்கொண்டிருக்கும்போது அவரைப்பார்த்து இந்தப் பயபக்தியோடு செய்கிற சருமத்திற்கு என்ன வரவழையும் ஓ! மகத்துவமுள்ளவரே, இதை முடிக்கும் உமக்குப் பதினாயிரம் யானைகளையும், பதினாயிரம் பெண்சிறைகளையும், தருவேனென்றான்.

37. அந்தவிஷயத்தைக் குறித்து இந்தவாக்கியங்கள் எங்கும் ஓதப்படுகின்றன. இவைகள் ஒரு நியமமான வேள்வியில் அதம்மியனுக்குப்பிரியமேதனுடைய புத்திரர் உதவிசெய்ததற்காக, அத்திரியினுடைய இந்தப்புத்திரன் அவர்கட்கு நித்தியம் மத்தியான காலத்தில் ஒவ்வொருவனுக்கும் நாலு கோடிபசுக்களில் இரண்டாயிரம் பசுக்கள் தானமாகக்கொடுத்ததைக் குறித்தவைகளாகவிருக்கின்றன.

38. விரோசனன் புத்திரனாகிய அங்கன், தன்னுடைய ஆசாரியன் ஒருயாகஞ்செய்து கொண்டிருக்கையில் உபயோகப்படும்படியான எண்பதினாயிரம் வெள்ளைக்குதிரைகள் தானங்கொடுத்தான்.

39. அத்திரிபுத்திரன் பலதேசங்களிலிருந்து கொண்டுவர்த செல்வர்களுடைய புத்திரிகளாகிய கண்டசரங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட பதினாயிரம் ஸ்திரீகளைத் தானங்கொடுத்தான்.

40. அவச்சத்துருக்கத்தில் பதினாயிரம் யானைகளைத் தானமாகக்கொடுத்துக் கொண்டிருக்கையில் மகிமைபெற்ற - அத்திரிபுத்திரன் அலண்டுபோய் அந்தத் தானத்தை முடிக்கும்படித் தூதர்களை யனுப்பினான்.

41. உனக்கு நூறு தருகிறேன் உனக்கு நூறு தருகிறேன் என்று இந்தச்சுகிர்தபுருஷன் ஆயிரமாயிரமாகத் தானங்கள் செய்துகொண் டிருக்கையில் அலண்டு ஆயாசமடைந்து ஆசோதையடைய வேண்டியவனானன்.

42. அந்தவிஷயத்திலும் இந்தவசனங்கள் எங்கும் ஓதப்படுகின்றன. பரதன் சுவர்ணாபரணங்களால் அலங்காரஞ் செய்யப்பட்ட வெண்மைதங்கிய தந்தங்களையுடைய நூறுகோடியே யெழுபது லட்சங் கறுத்தயானைகளைத் தானஞ்செய்தான் இவையெல்லாம் மேற்படி வாக்கியங்களிலடங்கிய பொருளேயாம்.

43. சகிகூனத்தில் துச்சந்தன் புத்திரனாகிய பரதனுக்காகச் செய்யப்பட்டயாகத்தில், ஆயிரம் பிராமணர்கள் நூறுகோடி பசுக்களை யவரவர்களுக்கு வேண்டியமட்டும்எடுத்துக்கொண்டார்கள்

44. ஐத்திரேய பிராம்மணத்தின் நாலாவது அத்தியாயத்திலும், கடைசி அத்தியாயத்திலும், ஒரு புரோகிதனை யுபசரிப்பதினாலும், ஒரு ஆசாரியனை நியமிப்பதினாலும், உண்டாகும் பலனைக் குறித்தும், அந்த அந்தஸ்துக்குத் தக்கவனைத் தெரிந்தெடுப்பதைக்குறித்தும், இராஜாவினால் அவனைநியமசஞ் செய்யப்படும் விதத்தைக் குறித்தும் அவனால் நிறைவேற்றப் படவேண்டிய தொழில்களைக் குறித்தும் சொல்லுகின்றது.

45. ஏழாவது புத்தகத்தின் அந்தியத்தில் அநேக இராஜர்களுடைய பேர்களும் அவர்களுக்குப் பலரிஷிகளால் உபதேசிக்கப்பட்ட கர்மானுஷ்டான விவரங்களும் அடங்கியிருக்கின்றன. கடைசிப் பிரிவில் அரசனுடைய சத்துருக்கள் நாசமடைவதற்காக அப்படிப்பட்ட ஒரு ஆசாரியானது கட்டளைக்குட்பட்டு நிறைவேற்றப் படவேண்டிய கிரியைகள் விவரித்துக் காட்டப் பட்டிருக்கின்றன.

46. ஐத்திரேய ஆரண்ணியகம் என்பது இருக்கு வேதத்தின் மற்றொரு பாகமாக விருக்கின்றது அதில் ஐந்து ஆரண்ணியகமாகச் சமமாய்வகுக்கப் பட்டிருக்கிற பதினெட்டு அத்தியாயங்கள் அல்லது அத்தியயனங்கள் அடங்கியிருக்கின்றன. இரண்டாவதோ அதிதீர்க்கமாகவிருக்கின்றது-ஏனென்றால் அதில் ஏழு அத்யயனங்கள் அடங்கியிருக்கின்றன. அது மூன்றாவதோடு சேர்ந்து ...வரிக் பிராமணமென்னும் உபநிஷத்து அல்லது ஆதியத்ரே ரென்

லும் பெயருள்ள ஒரு அறிஞரால் ஓதப்பட்டிருப்பதால் ஆத்தி ரேய பிராம்மணவுபநிஷத்து என்று பெயருள்ள இந்த வேதத் தின் உபநிஷத் தாகின்றது. இரண்டாவது. ஆரண்ணியத்தின் கடைசியில் சொல்லப்பட்ட நாலு அத்தியயனங்கள் வேதாந்த சாஸ்திரங்களுக்கு முக்கியமாக வொத்திருக்கின்றன. வேதாந்த சாஸ்திரிகளால் அவைசரியான ஐத்திரேய வுபநிஷத்து என்று கூறப்படுகின்றன, இரண்டாவது ஆரண்ணியகத்தினுடைய பா கம் இதற்கடியில் வருவதுபோல் மொழிபெயர்க்கப் பட்டிருக் கின்றது.

47. இந்தப் பிரபஞ்சம் யதார்த்தமாக ஆதியில் ஆத்துமா வாக மாத்திரமிருந்தது. சராசரமாகி யாதொன்றும் அதுவன்றி வேறில்லை கடவுள் உலகங்களைச் சிருஷ்டிப்பேனென்று நினைத்தார் இவ்விதமாக அவர் பலவுலகங்களைச் சிருஷ்டித்தார். ஜலம், வெளி ச்சம், சாவுக்குரிய ஜீவர்கள், ஜலங்கள், இவைகளைச் சிருஷ்டித் தார். ஜலமானது வானத்திற்கு மேலும் இருக்கின்றது. அதற்கு வானம் ஆதாரமாக விருக்கின்றது. வாயுமண்டலத்தில் வெளிச் சம் அடங்கியிருக்கின்றது பூமி அநித்தியமுள்ளதா யிருக்கிறது. அடியிலிருக்கிற பிரதேசங்கள் ஜலங்களேயாம்.

48. இவைகள் யதார்த்தமாகவே யுலகங்களாக விருக்கின் றனவென்று உலகங்களின் திக்குப்பலாகரைச் சிருஷ்டிப்பே னெ ன்றார். இவ்விதமாக ஜலங்களிலேயிருந்து வலித்துப்பிண்டாமான ஒருவஸ்துவை யுண்டாக்கினர், அவரதை நோக்கிப் பார்த்தார். அந்தப்படி யனுசந்தித்த வஸ்துவிலிருந்து ஒரு முட்டையைப்போ ல் வாய்திறந்து, அந்தவாயிலிருந்து பேச்சுண்டாச்சு, அந்தப்பே ச்சிலிருந்து அக்கினி யுண்டாச்சு. நாசிகள் பரவியதுகள் நாசிகளி லிருந்து மூச்சுப்புறப்பட்டது. மூச்சிலிருந்து வாயுபிறந்தது. கண் கள் திறந்தன. கண்களிலிருந்து கண்ணோக்கம் பிறந்தது. அந்தக் கண்ணோக்கத்திலிருந்து சூரியன் பிறந்தான். காதுகள் விரிந்தன. காதுகளிலிருந்து கேட்டல் வந்தது. அதிலிருந்து இடமுள்ள மண் டலங்கள் பிறந்தன. சருமம்விரிந்து. சருமத்திலிருந்து உரோமம் உண்டாச்சு. அதிலிருந்து பூண்டுகளும் விருட்சங்களும்வளர்ந்தன. மார்பு திறக்கப்பட்டது. மார்பிலிருந்து மனதுபிறந்தது. மனதி லிருந்து சந்திரன்பிறந்தான். தொப்புள்வெடித்தது. தொப்புளி லிருந்து விழுங்குகைபிறந்தது. அதிலிருந்து மரணம் பிறந்தது. பிறப்பிக்கிற அவயவம் வெடித்தது. அதிலிருந்து உற்பீஜம் பிறந் தது அதிலிருந்து அதின் மூலமாகிய ஜலங்கள் பிறந்தன.

49. இந்தத் தேவர்கள் இவ்வண்ணமாக உண்டாக்கப் பட்டு இந்த விரிந்த சாகரத்தில் விழுந்தார்கள். கடவுளிடத்திற்கு அவர்கள் பசிதாகத்தோடு வந்தார்கள் அவரை அவர்கள் இவ்வண்ணமாகக்கேட்டுக் கொண்டார்கள். எங்களுக்கு ஒருசிறிய உருவத்தைக்கொடும் அதில் நாங்கள் அடங்கி ஆகாரம் புசிப்போம் என்றார்கள். அவர் அவர்களுக்குக்கு ஒருபசுரூபத்தைத் தந்தார். அவர்கள் அது எங்களுக்குப் போதாதென்றார்கள். அவர் அவர்கட்கு ஒரு அசுவரூபத்தைக்காட்டினார். அவர்கள் அதுவுந்தங்களுக்குப் போதாதென்றார்கள். அவர் அவர்கட்குமனித வடிவைக்காட்டினார் அவர்கள் நன்றாய்ச்செய்தீர் ஆ! ஆ! அதிசயமென்று கூவிச் சொன்னார்கள். ஆகையால் மனிதன்மாத்திரமே நல்லவடிவமாகச் செய்யப்பட்டானென்று சொல்லுகிறது.

50. அவர் அவர்களை அவரவர்க்குரிய விடங்களி விருக்கும்படி யுத்தரவுசெய்தார். அக்கினிபேச்சாய் வாயில் நுழைந்தது. வாயுமூச்சாகி நாசியில்நுழைந்தது. சூரியன் நோக்கமாகிக் கண்களில் நுழைந்தான் ஆகாயம் கேட்டலாகிச் செவியிலிடங்கொண்டது. பூண்டுகளும் விருட்சங்களும் உரோமங்களாய்ச் சருமங்களில் நுழைந்தன. சந்திரன் மனதாகிமார்பில் நுழைந்தான். மரணம் விழுங்கலாகித் தொப்புளில் உருகிப்பாய்ந்தது. ஜலம் உற்பீஜமாகி உபஸ்தத்தில் நுழைந்தது.

51. பசியுந்தாசமும் அவரைநோக்கி யெங்களுடைய இடங்களை யேற்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டதுகள். அவர் உங்களை இந்தத் தேவதைகளுக்குள் பாகித்துவிடுகிறேன். அவர்களோடு உங்களைப் பங்காளிகளாக்குகிறேன் என்று விளம்பினார். ஆகையால் யாதொரு தேவதைக்குநைவேத்தியம் செய்யும்போது பசியுந்தாகமும் அவர்களோடு பாகித்துக்கொள்ளுகின்றன.

52. உலகங்கள் இருக்கின்றன. உலகங்களில் ஆளுகையுமிருக்கின்றன. அவர்களுக்காகப் புசிப்பையுண்டு பண்ணுவேனென்று அவர் ஆலோசித்தார். அவர் ஜலங்களைநோக்கிப் பார்த்தார். ஜலங்களிலிருந்து வடிவம் உண்டாச்சு. அவ்விதமாகப் பிறந்தவடிவம் ஆகாரமாக விருக்கின்றது.

53. இவ்விதமாக வுண்டாக்கப்பட்ட அவ்வாகாரந் திரும்பிக் கொண்டு பறந்துபோகப்பார்த்தது. இந்த ஆதியானமனிதன் அதைப்பேச்சினல் பிடிக்கயத்தினப்பட்டான். ஆனலதை அவனுடைய குரலோசையால் அடையமாட்டாதவனுனன். குரலோசையால் அதை யடைந்திருப்பானுகில் பசியானது உணவின்பேரைச் சொல்வதினலேயே பசிதீர்ந்துபோகும். பின்புதன்னுடைய மூச்சினலதைப் பிடிக்கயத்தினப்பட்டான். ஆனல் சுவாசத்தினல் ஆக்கிராணிக்க மாட்டாதவனய்ப்போனன். அதை ஆக்கிராணிப்பினல் கிரகிப்பதாயிருந்தால் பசியானது உண்டியின் வாசனைப் பிடிப்பதால் திருப்தியடைந்து விடும். அதைப்பார்வையால் பிடிக்கயத்தினப்பட்டான். ஆனல் பார்வையினல் பிடிக்கமாட்டாதவனுனன். பார்வையாலதைப் பிடிப்பதாயிருந்தால், பசியானது உண்டியைப் பார்ப்பதினல் தீர்ந்துவிடும். அதைக்காதால் கேட்கிறதினல் பிடிக்கயத்தினப்பட்டான். காதுகொடுத்துக் கேட்பதினல் பிடிக்கமாட்டாதவனுனன். செவிகொடுத்து அதைப் பிடிப்பதாயிருந்தால் பசியானது உண்டியைச் செவியால் கேட்பதினல் தீர்ந்துவிடும் அதையவன் தொக்கினல்பிடிக்கயத்தினப்பட்டான். ஆனலவனுடைய தொக்கினல் பிடிக்கமாட்டாதவனய் விட்டான் தொடுகிறதினல் பிடிப்பதாயிருந்தால் பசியானது அன்னத்தைத் தொடுவதினல் தீர்ந்துவிடும். அவனதைமனதினல் எட்டவிரும்பினன்; ஆனலதை நினைக்கிறதினல் பிடிக்கமாட்டாதவனுனன். அவனதை நினைப்பினல் பிடிப்பதாயிருந்தால் பொசிப்பைத் தியானிப்பதினல் பசிதீர்ந்துவிடும். அவனதையுபஸ்தத்தினல் பிடிக்கயத்தினப்பட்டான். ஆனல் அதனல்பிடிக்க மாட்டாதவனுனன். இவ்விதமாக அதைப்பிடிக்கிறதாயிருந்தால் பசியானது, உஸ்தம் விரும்புதலினல் திருப்தியடைந்துவிடும். கடைசியில், அதை விழுங்கினன். அதையுள்ளுக்கு வலித்தவாயுவானது, உண்டியைப் பிடித்துக்கொண்டது. அந்தவாயுபிராணபந்தமாக இருக்கின்றது.

54. சர்வாத்துமாவாகிய, அவர் இந்தச்சரீரம் என்னையல்லாமல் எப்படி யிருக்குமென்றும், எந்த இறுதியில் புகவேண்டுமென்றும் யோசித்தார். என்னையல்லாமல் வாக்குவசனித்தாலும் வாசம், ஆக்கிராணித்தாலும், நேத்திரம், பார்த்தாலும், செவி

கேட்டாலும், தொக்கு, உணர்ந்தாலும், மனது, தியானித்தாலும், விழுங்கல், விழுங்கினாலும், உபத்தம், அதின் தொழிலைச் செய்தாலும், அப்போது நான் யாரென்று நினத்தார்.

55. சிமன் என்னுந்தலை யோட்டின் பொருத்தத்தை நீக்கி இந்தவழியாய் அவர் உட்புகுந்தார். அந்தத்திறப்பு வைதிருதி என்னும் தலையோட்டின் பொருத்தமென்று சொல்லப்படும். அந்தத் தலையோட்டின்பொருத்தம், நாந்தனமென்னும் முத்திக்குப் போகிற மார்க்கமாக இருக்கின்றது.

56. அந்த ஆன்மாவில் இளைப்பாறுகிற ஸ்தானங்கள் மூன்றிருக்கின்றன. நித்திரையின்விதங்கள் பலவாயிருக்கின்றன. வலதுகண்ணாகிய இது நித்திரையின்விதங்கள் பலவாயிருக்கின்றது.

57. இவ்வண்ணமாக சைதன்னியமுள்ள அசரீரியாகப் பிறந்து அவர் பூதியங்களைத் தெரிந்தெடுத்து நானன்றி யாதொன்று மிவ்விடத்தி லிருக்கிறதென உறுதிப் படுத்தமாட்டேன். அவர் நினைக்கிற இந்த வொருவனை ஆராய்ந்து விரிந்தபிரபஞ்சத்தையும், சிந்தித்து, நானதைப் பார்த்தேனேனென்றார். ஆகையால், அவர் இதமத்திரம் அல்லது சாட்சியெனப் பெயரிடப்படுகிறார். யதார்த்தமாகச் சாட்சியென்பதுதான் அவரது நாமமாயிருக்கின்றது சாட்சியாயிருக்கிற அவரை ஆழ்ந்த அருத்தமுள்ள பேராகிய இந்திரனென் றழைக்கிறார்கள். ஏனெனில் தேவர்கள் சாதாரணமாய்த் தங்கள் பேர்மறைவா யிருப்பதில் ஆனந்திக்கிறார்கள், தேவர்கள் மந்திரங்களில் ஆனந்திக்கிறார்கள்.

58. இந்த ஆத்துமாமனிதனில் மூலகாரணமாக அல்லது, கருவாக அல்லது விந்துவாக இருக்கின்றது. அந்தவிந்து சரீரத்தின் எல்லா அவயவங்களிலுமிருந்து இழுத்தசத்தாக இருக்கின்றது, இவ்விதமாக மனிதன் தனக்குள் தன்னைப் போஷிக்கிறான், ஆனல் அதையவன் ஸ்திரிக்குள் பிரயோகிக்கும்போது, அந்தக் கருவையவன் ஜனிப்பிக்கிறான் அதுவே அதன்முதற் பிறப்பாக இருக்கின்றது.

59. அது பெண்மகளோடு அபேதமாகி, அவள் சொந்த சரீரத்தைப்போல் ஆகிவிடுகின்றது. அது அவளை யழித்துவிடாது அவள் அவனைத்தனக்குள் இவ்விதமாக ஏற்றுக்கொண்டு போஷிக்கிறாள். அவனைப்போஷிக்கும்போது அவனால் அவள் போஷிக்கப்படவேண்டும் பெண்மகள் அந்தக்கருவைப் போஷிக்கிறாள். ஆனால், அவன் அதற்கு முன்னமே அக்குழந்தையைப் போஷித்தான் அதுபிறந்தபின்பும் அதை போஷிக்கிறான், குழந்தை பிறப்பதற்கு முன்னும் பின்னும், அவன்போஷிக்கிறபடியால், அவன் தன்னையே போஷிக்கிறான் சந்ததி நிலைபெற்று வறவேண்டிய நிமித்தம் இவர்களும் இவ்விதமாக நிலைபெறச் செய்யப் பட்டிருக்கிறார்கள், அப்படிப் பட்டதே அவனுடைய இரண்டாவது பிறப்பாக இருக்கின்றது.

60. இந்த இரண்டாவது பிறப்பான அவனே சமையாசார வைதிககருமங்கள் செய்தற்காக அவனுடைய பிரதிகாரியஸ்தனாகிறான், மற்றொருவனாகியதானே அதனுடைய கடமைகளை நிறைவேற்றி ஆயுள்நாளைமுடித்து இறந்துபோகிறான். இந்தப்பிறப்பை விட்டகன்று மற்றொருவடிவாக மறுபடியும் பிறக்கின்றான். அது அவனுடைய மூன்றாவது பிறப்பாக இருக்கின்றது.

61. இதுபரிசுத்த மகாத்துமாவினால் கூறப்பட்டது. கருப்பாசயத்தில் இந்தக்கடவுளருடைய தொடர்ச்சியுள்ள பிறப்புகளையெல்லாம் நான் அறிந்திருக்கிறேன். நூறுசரீரங்கள் இருப்புச் சங்கிலிகளைப்போல் என்னை அமர்த்துகின்றன. ஆகிலும் நான் ஒரு இராசாளியைப்போல் வேகமாக எழும்புகிறேன். இவ்விதமாகக் கருப்பாசயத்தில் அமைதலாயிருந்த வாமதேவர் சொன்னார் இந்த நிருவிகற்பகக் காட்சியையடைந்து அவன் அந்தச் சரீரபந்தத்திலிருந்து நீங்கியெழும்பிச் சுவர்க்கலோகத்திற் கேறிப்போய், எல்லாச்சோரிக்கையையும் அடைந்து சிரஞ்சீவியாய் விட்டான் அவன் சிரஞ்சீவியாய்விட்டான்.

62. நாம் அவனைத்தொழலாமென்றால் ஆன்மாவென்பதென்னை ஆன்மாவென்பதெது ஒருமனிதன் எதினால் பார்க்கிறானோ எதினால்கேட்கிறானோ எதினால் வாசனை அறிகிறானோ எதினால் வசனிக்கிறானோ எதி னால்இனிப்புள்ள அல்லது இனிப்பற்ற

உருசியைப் பிரித்தறிகிறானே அதுஇருதயமா? அல்லது அறிவா? அல்லது மனதா? அல்லது உணர்வா? அல்லது மனோதத்துவமா? அல்லது பகுத்தறிவா அல்லது கிரகிப்பா? அல்லது புலப்பாடா? அல்லது ஞாபகமா! அல்லது கவனிப்பா? அல்லது மன்றாடுகையா? அல்லது திவிரமா? அல்லது வருத்தமா? அல்லது அவதானமா? அல்லது இணக்கமா? அல்லது துணிவா? அல்லது பிராணிகளின் செய்கையா? அல்லது விருப்பமா? அல்லது இச்சையா?

63. இவைகளெல்லாம் அறிவின்பரியாய நாமங்களாக இருக்கின்றன. ஆனால், அறிவின் அந்தரிந்திரியம் அடங்கிய இந்த ஆத்துமா பிர்மாவாக விருக்கின்றது. அவரே, இந்திரன் அவரே, சிருஷ்டிகர்த்தாவாகிய பிரஜாபதி. இந்தத் தேவர்களெல்லாம், அவராகவே யிருக்கின்றார்கள். இந்தப்பிரதிவி வாயு, பரமாணு, சலிலத்துவம், உதகம், சுடர், ஆகிய மூலபஞ்ச பூதங்களும், அவராகவே யிருக்கின்றன. இவைகளும் இவைகள் கலந்த சூக்குமப் பொருள்களும் மற்றவஸ்துக்களும மற்றவிதைகளும், முட்டைகளிலிருந்து உற்பத்தியாயும், அல்லது கருப்பாசயத்தில் பிறந்தும், அல்லது வேர்வையில் உதித்தும், அல்லது சாகங்களிலிருந்து துளிர்த்தும் அசுவங்கள், அல்லது பசுக்கள், அல்லது மனிதர் அல்லது யானைகளுமாகவுண்டாகி யெல்லாச் சீவப்பிராணிகளாக இருப்பவைகள், நடப்பவைகள், அல்லது பறப்பவைகள், பூண்டுகள், விருட்சங்கள், ஆகியயாவத்து அசரங்களும், அவைகளெல்லாம், அறிவின் நோக்கமாக விருக்கின்றன. அறிவின்பேரில் எல்லாவஸ்துக்களும் ஆதேயமாயிருக்கின்றன. உலகம், அறிவினுக்காக விருக்கின்றது அதற்காதாரம். அறிவேயாம். அறிவேபெரியவஸ்துவாகிய பிர்மாவாக விருக்கின்றது.

64. இந்த இயற்கையறிவாகிய ஆத்துமாவினால்தான் அந்த யோகி இந்தவுலகத்திலிருந்து சுவர்க்கத்திற்கு ஏறி எல்லாக்கோரிக்கையும் அடைந்து சாவில்லாதவனானான். அவன் சாவில்லாதவனானான்.

65. என்னுடையபேச்சு அறிவின்மீது ஆதாரப்பட்டிருக்கலாம் என்னுடையமனது; எனது வசனிப்பிலிடத்தில் கவனமாயிருக்கலாம் ஓ! சுவயம் விளக்கமாகிய அறிவே! எனக்குவிளக்கமாயிருக்கக்கடவாய். எனக்காக ஓ! பேச்சே ஓ! மனதே இந்த வேதத்தை யனுகுவாயாக. நான்கேள்விப்பட்டிருக்கிறது மறந்துபோ

கா திருக்கக்கடவது. இரவும்பகலும் நான் அவதானித்திருப்பதை
யுற்றுப்பார்த்துக்கொண் டிருப்பேனாக. உண்மையை நினைப்பே
னாக. சத்தியத்தைப் பேசுவேனாக. அது என்னைக்காப்பாற்றக்கட
வது. கற்பிப்போனைக் காப்பாற்றக்கடவது. அது என்னைத்தற்கா
க்கக்கடவது. அதைக்கற்பிப்போன் தற்காக்கக்கடவன். அதைக்
கற்பிப்போன் தற்காக்காக்கக்கடவன் கற்பிப்போனை அதுதற்காக்
கக்கடவது.

66. இந்தவேதத்தின் ஒருமுக்கியசாகத்தைச் சேர்ந்த வே
றொரு உபநிடதம் அதனிடத்திலிருந்தும் அதன்பிராம்மணத்தி
லிருந்தும், கவுஷீதகி பிராம்மண வுபநிஷதமென்று பேர்வைக்கப்
பட்டிருக்கின்றது. அதனுடைய சுருக்கத்தில் இரண்டு சல்லாபங்
கள் அடங்கியிருக்கின்றன. அவற்றுள் ஒன்றாகிய வேதாந்தசாஸ்
திரம் இந்திரன் பிரதர்த்தநனுக்கு உபதேசஞ்செய்து மற்றொன்று
காசிராஜாவாகிய அஜாத சத்துரு என்பவன் என்பவன் பாலாகி
என்னும்பேருடைய ஒரு குருவுக்கு ஞானோபதேசம் செய்ததே
யாம். இதேவிதமாக இவ்விரண்டு பேர்களுக்கு மத்தியில் நடந்த
பிரசங்கம், யஜுர்வேதத்தின் விரயத்து ஆரண்ணியம் என்பதில் கா
ணப்படுகின்றது.

67. மேற்சொல்லிய சுருக்கத்தில், மாதவாசாரியருக்குக்குரு
வாகிய வித்தியாரண்ணியரால் இருபது அத்தியாயங்களாகப் பன்
னிரண்டுபிரதான உபநிஷத்துகள் செய்யுள் நடையாக விரித்துரை
க்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவர் கவுஷீதகியை இருக்குவேத சாகத்
தின் பேரென்று வெளிப்படையாகச் சொல்லியிருக்கின்றார்.

68. கவுஷீதகியினுடைய மூலப்பிரதி வேதத்தின் ஒருபாக
மாக இருக்கின்றது. அதின் ஆரம்பத்தில் காங்கேயனீ என்னும்
சித்திரனும் சுவேதகேதுவும் அருணன்புத்திரனாகிய உத்தாலக
னோடு செய்த பிரசங்கங்கள் அடங்கியிருக்கின்றன.

69. ஓ வாயுதேவனே! எம்மையணுகுவாயாக; எமக்குத் தரி
சனமளிப்பாயாக; இந்தச்சோமரசம் உனக்காகச் சித்தம்செய்யப்
பட்டிருக்கின்றது. எம்மையணுகி அதைப்பானம் செய்து எங்க
ளுடைய துதியைக்கேட்பாயாக.

70. வாயுதேவா! உன்னைப்போற்றுகிறபெயர் திவ்விய தேங்களால் கீர்த்தனம்பண்ணித் துதிக்கிறார்கள்; சோமரசதிரவியஞ் சேர்க்கிறார்கள்: நிவேதனத்துக்கு ஆகத்தக்க இருதுக்களை அறிகிறார்கள்.

71. வாயுதேவா! ஆகுதியிடுபவனுக்கு உன்னுடைய இணக்கமுள்ள இனியகுரலோசை வருவதாக; அருக்கிய அவிப்பாக மூலமாய் அநேகருக்கு வருவதுபோல வருவாயாக.

72. இந்திரனே! வாயுவே! இந்தச் சோமரசஞ் சித்தப்பட்டிருக்கின்றது; எமக்குக்கிருபை யளிக்கவருவாயாக. உண்மையாய் இந்த அருக்கியம் உன்னைக்கருதுகின்றது.

73. வாயுவே! இந்திரனே! அவிப்பாகங்களில் கொடுக்கிற அருக்கியங்களை அவதானியுங்கள்; சீக்கிரமாய் வாருங்கள்.

74. வாயுவே! இந்திரனே! மகத்துக்களே! விரைவில் வேள்வியாளனை அவனுடைய துதிகளுக்காக அணுகுவீர்களாக,

75. பரிசுத்தத்திற்கு மூலமாயிராநின்ற (ஆதித்தனாகிய) மித்திரனே! நான் துதிக்கிறேன்; அழிக்கவல்லமையுள்ள பூமியை ஜலத்தினால் ஆதரிக்கிறவருணனே! நான் துதிக்கிறேன்.

76. மித்திரனே! வருணனே! இந்த உரித்தான அவிப்பாகத்தில் மனங்களிப்பீராக; ஏனெனில் ஜலங்களானவை பூரணத்தை யளிப்பதுபோல் உமக்குநாங்கள் செய்யும்வேள்வி ஐயமற வெற்றி பெறுவதாக.

77. மித்திரனே! வருணனே! எல்லா ஞான மூர்த்திகளாகிய கடவுளே! ஜனத்திரளின் பிரயோஜனத்திற் காகப்பிறந்து திரளாப் பலியிடப்படுகிறது, எங்கள் கருமங்களுக்குச் சித்தியளிப்பீராக.

78. சிலவசனங்களில் மூன்றேகடவுளரென்றும் அவர்களுடைய ஸ்தானங்கள்-பூர்-புவர்-சுவர்-என்னும்-பூலோகம்-புவர்லோகம் சுவர்லோகமென்றும் அக்கடவுளரென்பவர் அக்கினி வாயுசூரியனென்றும் அக்கடவுளர்வேதங்களின் மூலாதாரக் கோட்பாடான ஏகேச்சுவரவாதத்தின்படி பரமதத்துவத்தின் பாவனை யடையாளங்களாக இருக்கிறார்களென்றும் வாஸ்தவமாக மேலானபரம ...வியாகிய ஒரேதெய்வம் உண்டென்றும் அவனிலிருந்து பிரபஞ்

சம் உண்டாச்சுசென்றும் அவன் பிரபஞ்சத்திற்குக் கர்த்தனாகியு மிருக்கிறானென்றும் இந்தப்பிரபஞ்சம் அவனுடைய வேலையாயிரு க்கிறதென்றும் அவன் மேலானவஸ்துவா யிருக்கிறானென்றும் சொல்லியிருக்கிறது.

79. ஆகமத்திலும் ஒரேகடவுளை ஆராதிக்கும்படி விதிக்கப் பட்டிருக்கிறது.

80. வேதத்தின்பேரில் ஆதாரப்பட்டிராநின்ற வேதாந்தத் திலும் பரம்பொருள் ஒன்றென்பதுதவிர வேறென்றும்பேசப் படு வதில்லை மெய்ஞ்ஞானிகளும் அவ்வொன்றைத்தவிர வேறென்றை யும் தியானிப்பதில்லை, என்பதற்கு அநேக மேற்கோள்க ளிருக்கி ன்றன என்பது பிரசித்தமாயிருக்கின்றது.

81. வேதசாஸ்திரங்கள் முழுதுங்கற்றறிந்த வித்வ சிரோம ணியாயிருந்த ராஜா ராமோகன்ராவ் என்பவர் இந்தக்கற்பனையா னமுடிவில்லாத சமயங்களை அடக்கி உண்மையான வேதக்கியான த்தை விளங்கச்செய்ய யத்தனப்பட்டதுண்டு அதுவீணாய்ப்போய் விட்டபோதிலும் பின்பு கல்கத்தாவில் தத்துவபோதினி சபாஎன் னும் பெயரினால் ஓர்சபை ஏற்பட்டிருக்கின்றது அதில் அந்தஸ்தி லும் சாமர்த்தியத்திலும், கணிசமுள்ளபேர்கள் கூடியிருக்கிறார் கள், அவர்கள் மேலான பரம்பொருள் ஒன்றே என்னும் கோட்பா ட்டில் அத்தியந்தமாய் அநுசாரஞ் செய்கிறார்கள் வாரத்தில் ஏற் பாடான ஒருநாளில் சபை கூடிச்சன்மார்க்க நியமங்களைக் குறித் தும் அந்தப்பரம் பொருளினது இலட்சணங்களைக் குறித்தும் பிர சங்கஞ்செய்தும், கீதங்கள்பாடியும் தோத்திரங்கள் செய்தும் தே வாராதனைசெய்து வருகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட பிரசங்கம் கல் கத்தா கலீஜில் சமஸ்கிருத பண்டிதராகிய ஒருபிராமணனால் நட ப்பிக்கப்பட்டு வருகிறதாகத் தெரியவருகிறது.

இருக்குவேதம்-முற்றிற்று.

இரண்டாவது யஜுர்வேதம்.

82. வாஜஸனேயி அல்லது வெள்ளை யஜுஸ்ஸானது வேதங்களிலெல்லா வற்றினுமிகவும் சூக்குமமுள்ளதா யிருக்கின்றது. அதின்முதன்மையான பிரதான பாகங்களில் மந்திரங்களடங்கியிருக்கின்றன. இந்தவேதத்தைச்சேர்ந்த சன்னிதத்தில், அல்லது தோத்திரங்கள் பிரார்த்தனைகளின் திரட்டில் நாற்பது அத்தியயனங்கள் அடங்கியிருக்கின்றன ஒன்றுக்கொன்று பேதமுள்ள அநந்தகந்திகங்களாக உட்பிரிவுகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. ஒவ்வொருகந்திகமும் ஒவ்வொருதோத்திரம் அல்லது மந்திரமாக இருக்கின்றது. இருக்குவேதத்தைப் போலவே இதுவும் அனுவாகங்களாக அல்லது அத்தியாயங்களாக வருக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இந்தவேதத்தோடு சேர்ந்திருக்கிற அட்டவணையின் முடிவில் சொல்லப்பட்டிருக்கிற அனுவாகங்களினது தொகை இருநூற்றெண்பத்தாறுகவும், பிரகரணங்களின் அல்லது வாக்கியங்களின் தொகை, கிட்ட கிட்ட இரண்டாயிரம் அல்லது சரியாகச் சொல்லுமிடத்து ஆயிரத்துத்தொளாயிரத் தெண்பத்தேழாகவும் காணப்படுகின்றது. ஆனால் இதில் பலவிடங்களில் ஒரேவாக்கியம் பலதரம் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அவ்வத்தியயனங்களில் ஒன்றுக்கொன்று மிகவும் பேதமாகியபதின் மூன்றுமுதல் நூற்றுப்பதினேழு கந்திகங்கள் அடங்கியதாகவுமிருக்கின்றன.

83. யஜுர்வேதமென்று சொல்லப்பட்ட போதிலும் அது இருக்கு என்று சொல்லப்பட்ட சிலவாக்கியங்களும் மற்றவைகள் சரியாய் யஜுஸ்வாக்கியங்களுமாக இருக்கின்றது. இருக்கு வாக்கியங்கள் இருக்குவேத தோத்திரங்களைப்போல இசைவிகற்பங்களாக இருக்கின்றன. மற்றவைகள் ஒன்றுமுதல் நூற்றுறு அசைகள் அடங்கிய அளவுடைய வசனங்களாவது அல்லது அந்த அளவுக்கு மீறிய அளவிறந்த வசனங்களாவது இருக்கின்றன.

84. யஜுர்வேதம் அந்தப்பெயரின் அருத்தத்தின் பிரகாரம் முக்கியமாய் நைவேத்தியங்கள், வேள்விகள் இவைகளைச் சேர்ந்ததாக இருக்கின்றது. முதலாவது அத்தியாயமும், இரண்டாவது அத்தியாயத்தின் முழுக்கூறும், பௌரணமையிலும் அமாவாசியையிலும் செய்யப்படும் வேள்விகளுக் குரித்தாகிய பிரார்த்தனைகள் அடங்கி யிருக்கின்றன. ஆனால் கடைசியில் சொல்லப்பட்ட

ஆறுபிரகரணங்கள் பிதுருகர்மங்களைச் சார்ந்தனவாக இருக்கின்றன. மூன்றாவது அத்தியாயத்தின்விஷயம் நித்தியாக்கினியின் நிவேதனமாகவும், இரத்தபலியைக்குறித்த நிவேதனமாகவும் இருக்கின்றது. அடுத்த ஐந்து அத்தியாயங்கள் முக்கியமாய் அக்கினிஸ்தோமம் என்னும் சடங்கைச்சேர்ந்ததாக இருக்கின்றது. அச்சடங்கில் சோமபானத்தைக் குறித்த சடங்கும் அடங்கியிருக்கின்றது. அடுத்த இரண்டு அத்தியாயங்கள் வாஜபேயம் ராஜசூயம் இவைகளைச் சேர்ந்த வைகளாக இருக்கின்றன ராஜசூயத்தின் சடங்குகளில் ராஜபட்டாபிஷேக சடங்குகளும் அடங்கி யிருக்கின்றன. பதினொன்றுமுதல் பதினெட்டுவரையிலுமுள்ள எட்டு அத்தியாயங்கள் ஓமாக்கினி நிவேதனத்தையும், சௌத்திராமணியென்னும் யாகத்தையுங் குறித்தனவாக இருக்கின்றன. பத்தாவது அத்தியாயத்தின் கடைசிப் பிரகரணத்தில் அடங்கிய விஷயமாகிய சௌத்திராமணி யென்னும்யாகமே, பத்தொன்பதாவது அத்தியாயமுதல் இருபத்தொன்றாவது அத்தியாயம் வரையிலுமுள்ள மூன்று அத்தியாயங்களில் சொல்லப்பட் டிருக்கின்றது. இருபத்திரண்டாவது முதல் இருபத்தைந்தாவது வரையிலுமுள்ள நாலு அத்தியாயங்களில் சர்வலோக அதிகாரங்களைச் செலுத்தவேண்டுமென்கிற ஆசையுள்ள ஒரு இராஜனால் செய்யப்படும் ஒரு அசுவத்தையாவது மற்றயாதொரு மிருகத்தையாவது வைத்துயாகஞ் செய்கிறதைக் குறித்தபாவனைச் சடங்கு அல்லது அசுவமேயாகத்தி லுபயோகப்படுகிற பிரார்த்தனைகள் அடங்கியிருக்கின்றன. அடுத்த இரண்டு அத்தியாயங்கள் பலவகை விஷயங்களைக் குறித்தவைகளாக இருக்கின்றன. சௌத்திராமணியாகமும், அசுவமேதயாகமும், இதாவிரண்டு அத்தியாயங்களில் முடிவாயிருக்கின்ற புருஷமேதயாகமும் அல்லது ஒட்டுவமையான நாராயணபலி ஜெலுத்துகைக்கு ஒப்பாகச் செய்யப்படுஞ் சடங்கும் முப்பதாவது முப்பத்தொன்றாவது அத்தியாயங்களில் நிறைந்திருக் கின்றன. அடுத்தமூன்று அத்தியாயங்கள் சருவவெற்றி யடைவதற்காகச் செய்யப்படும் சருவமேதயாகத்துக்கும் அல்லது பிரார்த்தனைகளுக்கும் நிவேதனங்களுக்கும் சம்பந்தப் பட்டவைகளாக இருக்கின்றன. அடுத்த ஒரு அத்தியாயம் இறந்தபிதுருவின் ஆசரிப்பில் செய்யப்படும் பித்துருமேதயம் அல்லது அபகிருத்தியங்களைக் குறித்ததாக இருக்கின்றது. கடைசியில் சொல்லப்பட்ட ஐந்து

அத்தியாயங்களில் அதர்வணன் புத்திரன் அல்லது சக்தநியாகிய ததயக்கனைக் குறித்ததாயிருக்கிற இந்த வேதத்தின் வாக்கியங்கள் அடங்கியிருக்கின்றன. அவைகளில் நான்கு எக்கியம் நியமம் தவம் முதலாகியபலவித சமயாசாரக் கிரியைகளுக் குபயோகப்பட்ட தோத்திரங்களா யிருக்கின்றன கடைசி அத்தியாயத்தில் ஞானநூல் அடங்கியிருக்கின்றது.

85. இந்தஐந்து அத்தியாயங்கள் தவிரமேலேகுறித்த தோத்திரத்திரட்டினது பாகத்தில் அடங்கியிருக்கிற வாக்கியங்களின் முழுக்கூறும் தெய்வத்தன்மையுடைய தெய்வபுருஷர்களைக் குறித்தவைகளாக இருக்கின்றன. அவைகள்பிரஜாபதி யென்றும் பரமேஷ்டியென்றும் நாராயணபுருஷனென்றும் பேர்வைக்கப்பட்ட முதலில் வெளிப்பட்டவஸ்துவைக் குறித்தவைகளாக இருக்கின்றன. சிலவாக்கியங்கள் சுவயம்பு பிர்மத்தைக்குறித்ததாக இருக்கின்றன. மற்றவைகளின்கிரந்த கர்த்தர்கள் கீர்த்திபெற்ற பிரகற்பதி இந்திரன் வருணன் அசுவனி தேவதைகளாக இருக்கின்றார்கள். சிதறியிருக்கிற சிலவாக்கியங்களுக்கு வசிஷ்டர் விசுவாமித்திரர் வாமதேவர் மது சந்தஸ மேதாதிதர் இவர்களும் இதராமரணிடரும் கிரந்தகர்த்தர்களாகக் குறிக்கப்படுகிறார்கள். அட்டவணையில் சில வாக்கியங்களைக் குறித்து யாதொரு இருஷியின் பெயரும் கண்டிருக்கவில்லை. ஆகையால் வைவசுவது அல்லது ஆதித்தன் ஆகியசூரியனுக்கு முதலில் வேதம் வெளிப்படுத்தப் பட்டது. அதேபிரகாரம் யாஞ்ஞவற்கியர் வெளிப்படுத்திய வேதத்தைப்பெற்றுக்கொண்டவரா யிருக்கிறார். அதேபிரகாரம் இருக்கு வேதத்துக்கு நியமிக்கப்படாத வாக்கியங்கள் பிரஜாபதியல்லது பிர்மாவுக்கு வெளிப்படுத்தியனவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன.

86. யஜுர் வேதத்தின் அநேக தோத்திரங்களும் கீதங்களும், பூர்வவியாக்கியானங்களின் முன்னமே மொழி பெயர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன, அதின் வாசகப் புணர்ச்சியினது நடைக்கு அவைகள் போதுமான திஷ்டாந்தமாக உபயோகப்படலாம், இவ்விடத்தில் முக்கியமான இரண்டு வாக்கியங்கள் மாத்திரஞ் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன முதல்வாக்கியம் சருவமேதயத்தைக்குறித்த தோத்திரங்களின் ஆரம்பமாக இருக்கின்றது, அது இரண்டு அனுவாகங்கள் அல்லது அத்தியாயங்கள் பதினறுவாக்கியங்கள் அடங்கிய முப்பத்திரண்டாவது அத்தியயனமாக இருக்கின்றது,

87. அக்கினியானது மூலகாரணமாக இருக்கின்றது சூரியனும் அதுவாகவே யிருக்கிறான் அந்தப்பிரகாரமே வாயு அதுவாகவே இருக்கின்றது, அப்பிரகாரமே சந்திரனும் அதுவாகவே இருக்கிறான், அதுவே சுத்தபிரமமாகவு மிருக்கின்றது, அந்தஜலங்களும் சிருஷ்டிகளின் கர்த்தாவும் அதுவாக இருக்கின்றன, நிமிஷங்களும் மற்ற கால அளவுகளும், சோதிவீசுகிறவனிடத்திலிருந்து பிறந்தன அவனை ஒருவனும் ஸபரிசத்தில் அகப்படுகிற ஒருபொருளைப்போல் மேலேயாவது சுற்றிலுமாவது மத்தியிலாவது கண்டுபிடிக்கக்கூடாது, யாருடைய மகிமை அவ்வளவுபெரிதா யிருக்கின்றதோ அவரிலே உருவமொன்றில்லை, யார் அநேக திவ்விய கீதங்களால் துதிக்கப்பட்டிருக்கிறாரோ அவர் அதுவாகவிருக்கின்றார், சகலமண்டலங்களிலும் வியாபகமாயிருக்கின்ற கடவுளாக அவர் இருக்கின்றார் முதற்பேறாக அவர் இருக்கின்றார், எவர் கருப்பாசயத்தில் இருக்கிறவராயும், பிறந்தவராயும் பிறக்கப்போகிறவராயும் இருக்கிறாரோ அவரே அதுவாயிருக்கின்றார். அவர் எல்லோரிலும், தனித்தனியாகவும், சருவமாகவும் இருப்பவரேயாம்.

88. யாருக்முன் ஒன்றும் பிறக்கப்படவில்லையோ! யார் எல்லா வஸ்துக்களுமா யிருக்கிறாரோ; அவரே பதினாறு அவயவங்களோடாகிய சரீரத்துடன் சிருஷ்டிகர்த்தாவாகி, சிருஷ்டியில் ஆநந்தங்கொண்டு சூரியன், சந்திரன், அக்கினி ஆகிய மூன்று சோதிகளை யுண்டாக்கினார்.

89. எந்தக்கடவுளுக்கு நாம் நிவேதனஞ் செய்தாலும், அவருக்கேயாம். அவரேசகலமுள்ள ஆகாயத்தையும் கெட்டியான பூமியையும், செய்து சுவர் என்னுஞ் சூரியமண்டலத்தையும், நாகமென்னும் ஆகாய உறைபிடம் அல்லது பரமண்டலத்தையும், ஸ்தாபித்து, வாயுமண்டலத்தில் மழைத்துளிகளை யுண்டாக்கினவராம். நாம் எந்தக்கடவுளுக்கு நைவேத்தியஞ் செய்தாலும். அருக்கேயாம். அவரை விண்ணுலகமும், மண்ணுலகமும், மனதினால் தியானிக்கின்றன. அவைகள் அவிர்ப்பாகங்களால் உறுதிப்பட்டு ஸ்தாபிக்கப் படுகின்றதுமல்லாமல் அவைகளுக்குமேல் உதித்து வாராநின்ற சூரியனால் பிரகாசிக்கப்படுகின்றன.

90. ஞானியானவன் அந்த இரகசியபொருளைப் பார்க்கிறான். அந்தப்பொருளில் இந்தப்பிரபஞ்ச முழுதும் அந்த ஆதாரவினால் நித்தியமா யிருக்கின்றது. அவனிலே இந்தவுலகம் அமிழ்ந் திருக்கின்றது. அவனிலிருந்து இந்தப் பிரபஞ்சம் உண்டாகின்றது. ஜீவப்பிராணிகளில் அவன் நானாவடிவங்களோடு புரிமுறுக்காகி வெசவாயிருக்கின்றான் அந்தப் பெரியகாரிய அறிப்விப்பின் கருத்தை யறிந்திருக்கிற அறிஞர் அந்த நித்தியப்பொருளை, அந்த அந்தரங்கப்பொருளை, அந்தப்பலவாகிய இருப்பிடத்தைத் திவிரமாய்க் கொண்டாடக்கடவர். அந்தரங்கத்தில் அடங்கியிருக்கிற சிருஷ்டி திதி சம்மாரமாகிய மூன்று நிலைகளை யறிந்திருக்கிறவன், தந்தைக்குத் தந்தையாக இருக்கிறான். யாராலேதேவர்கள் மூன்றாவது உலகம் அல்லது பரமண்டலத்திலிருக்கும்போது, சாவில்லாமையைப் பெறுகிறார்களோ, அந்தப்பிர்மா நம்முடைய வணக்கத்தக்க தந்தையாகவும், எல்லாவுலகங்களையும், ஆளுகிற திருவளச் செயலாகவு மிருக்கின்றார்.

91. ஐசுவரியத்துக் காகவும், ஞானத்துக் காகவும், இந்த வேதிகையின் ஆச்சரியமான இறைவனை இந்திரன் சிநேகனை மிகவும் விரும்பத்தக்க அக்கினியை நான் வணங்குகிறேன். இந்த நிவேதனம் பிரயோஜனப்படுவதாக. ஓ? அக்கினியே எந்த அறிவினால் எந்த அறிவைக் கடவுளரும், பிதிர்களும், தொழுகிறார்களோ அந்த அறிவுள்ளவனாக இன்றைதினம் ஆக்குவாய். இந்தநிவேதனம் பலித முண்டாகக்கடவது. வருணனே எனக்கு ஞான மளிப்பாயாக. அக்கினியே? பிரஜாபதியே? எனக்கு யூகம் அளிப்பீராக. இந்திரனே வாயுவே? எனக்குக்கல்வி அளிப்பீராக. திருவுளமே எனக்கு அறிவு அளிப்பாயாக. இந்த நிவேதனம் அதிட்டமாய்க் கொடுக்சப்படுகின்றது. என்சம்பத்தைக் குருவும், க்ஷத்திரியனும், பாகித்துக்கொள்வாராக. கடவுளர் மேலானபாக்கியத்தை யெனக் களிப்பாராக. அந்தச் சம்பத்தா யிருக்கிற வுமக்கு இந்த நிவேதனம் பிரயோசனத்தோடு கொடுக்கப் படுவதாக.

92. இந்த வேதத்தின் நாற்பதாவதும் கடைசி யஜுமாகிய அத்தியாயம் இதற்கு முன் குறித்திருக்கிற பிரகாரம் ஒரு உபநிஷத்தாக இருக்கின்றது. அது இரண்டு தொடக்கமான மொழிகளால் ஈஷைவாசியமென வழக்கமாக வழங்கப்படுகிறது. சிலவேளை

மொழியினுல் ஈஷதயாயமென்றும் வழங்கப்படுகிறது. ஆனுல் வாஜஸனேய சன்னித உபநிஷத்தென்று சொல்வது தகுதியுள்ள பெயரா யிருக்கின்றது. இதற்குமுன் சொல்லியிருப்பதுபோல் அதின் கிரந்தகர்த்தா அதர்வணன் புத்திரன் அல்லது சந்ததியாகிய ததியக்கனுக இருக்கிறுன்.

93. மத்தியந்தம சாகத்திற்குச் சம்பந்தமாகிய இந்த வேதத்தின் இரண்டாவதுபாகம் சதப்திய பிராம்மண மென்று பேர்பெறும். இது தோத்திரத்திரட்டைவிட மிகவும் விரிவா யிருக்கின்றது. அதில் பதினுலுகாண்டங்கள் அடங்கி யிருக்கின்றன. அக்காண்டங்கள் சமமில்லாத இரண்டுபாகங்களாகப் பாகிக்கப் பட்டிருக்கின்றன. முதல் பாகத்தில் பத்துக்காண்டங்களும், இரண்டாவது பாகத்தில் நாலு காண்டங்களும் அடங்கியிருக்கின்றன. ஒவ்வொருகாண்டத்தி லடங்கிய அத்தியாயங்களின் இலக்கம் பலவா யிருக்கின்றன, ஒவ்வொரு பிராமணத்தின் அல்லது பிரத்தியேகமான விதிகளின் இலக்கமும் அப்பிரகாரமே வித்தியாசங்களாக இருக்கின்றன. புத்தகம் முழுதும் பிரபாதகம் என்னும் அத்தியாயங்களாகச் செய்யப்பட்டிருக்கிற வேருெரு விதமான பிரிவு மேற்கொண்டிருக்கின்றது. கந்திகங்கள் என்னும் சிறியபிரிவுகளாகவும் உட்பிரிவுகளாகவும் செய்யப்பட்டிருக்கிற பிராம்மணங்களின் பிரிவில் மேற்சொல்லிய இரண்டுவிதமான பிரிவுகளும் உண்டா யிருக்கின்றன.

94. வேதத்தின் இந்தப்பாகம் அடங்கிய பதினுலுகாண்டங்களில் அறுபத்தெட்டு அத்தியாயங்களுக்குச் சம்பந்தப் பட்டிருக்கிற நூறு அத்தியயனங்கள் அடங்கியிருக்கின்றன. பிராம்மணம் என்னும் பிரத்தியேகப்பிரிவுகளின் முழு இலக்கம் நானூற்று நாற்பதாக இருக்கின்றன. கந்திகங்கள் என்னும் பிரிவுகளும், இலக்கம் வைக்கப் படுகின்றன. அவைகள் ஏழாயிரத் தறுநூற்றிருபத்து நாலாக இருக்கின்றன.

95. சமயக்கிரியைகளுக்கடுத்த தோத்திரங்களின் ஏற்பாட்டில் தொடர்ந்திருக்கப்பட்ட சமயக்கிரியைக் குறித்த தேவகற்பனைகளின் இந்தத்திரட்டு மேற்சொல்லிய வரிசைக்கிரமமே அநுசரிக்கப்பட் டிருக்கிறது. முதலாவதிரண்டாவது காண்டங்கள் பௌர்ணமியிலும், அமாவாசியிலும், செய்யப்படுஞ் சடங்குகளை

யும், ஓமாக்கினி முதலாகியவைகளின் சடங்குகளையும், விளக்குகின்றன. மூன்றுவது நாலாவது காண்டங்கள் சோமபானஞ் சித்தஞ்செய்யப்பட வேண்டிய விதத்திற்கும், அதைக்குறித்த ஜயாதிஸ்தோமம் முதலாகியவைகளைக்குறித்த இதரசடங்குகளுக்கும், சம்பந்தமாயிருக்கின்றன. ஐந்தாவது காண்டத்தில் ராஜசூயம் இவைகள்மட்டும் அடங்கியிருக்கின்றன. அடுத்தநாலு காண்டங்கள் ஈக்கிய ஓமாக்கினியின் பிரதிஷ்டைக்கிரியைகளைக் கற்பிக்கின்றன. அக்கினி ரகசியம் என்னும் பத்தாவது காண்டம், இச்சடங்குகளினுல் உண்டாகும் பிரயோஜனங்களைக் காட்டுகின்றது. இரண்டாம் பாகத்தைச் சேர்ந்தமுதலில் சொல்லப்பட்டமூன்று காண்டங்கள் சௌத்திரா மணியாகத்தையும், அசுவமேதயாகத்தையும், குறித்த வைகளென வியாக்கியானிபரால் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. கடைசியதாயிருக்கிற நாலாவதுகாண்டம், வேதாந்த விஷயத்தைச் சேர்ந்ததாக விருக்கின்றது. ஆரம்பத்தில் பதின்மூன்றுவது காண்டம் முக்கியமாய் அசுவமேத யாகமென்று குறிக்கப்பட்டதாக இருக்கின்றது. பதினுலுவது காண்டம் விரயத்து ஆரண்ணியகம் என்று சொல்லப்படுகின்றது.

96. இந்த வேதத்தால் விதிக்கப்பட்டிருக்கிற விதமாகச்செய்யப்படும் அசுவமேதயாகத்திலும், புருஷமேத யாகத்திலும், வாஸ்தவமாக அசுவங்களும், மனிதர்களும், பலிகொடுக்கப் படுவன வல்லர். அசுவமேதயாகச்சடங்கில் அநேகவிதங்களாகச் சொல்லப்படும் அறுநூற்றுென்பது காட்டுமிருகங்கள், குடிமுறைக்கடுத்த மிருகங்கள், பட்சிகள், மச்சங்கள், புழுப்பூச்சிகள், இருபத்தொரு ஸ்தம்பங்களில் கட்டப்படுகின்றன. சாதுவான மிருகங்களைக் கண்ணூண்கள் மத்தியில் கட்டிச் சில தோத்திரங்கள் ஓதப்பட்டபின்பு பலியாகிய யாதொரு துன்பமுமில்லாமல் அவிழ்த்துவிடப்படுகின்றன. மற்றுென்றில் பலவிதகுலங்களும், நடத்தைகளும் தொழில்களுமுடைய நூற்றெண்பத்தைந்து மனிதரைப் பதினெருஸ்தம்பங்களிற் கட்டி ஒட்டலங்காரமாகச் சொல்லப்படும் நாராயணபலியைக் குறித்துக் கீதங்கள் ஓதப்பட்ட பின்னர் இந்த மானிடபலிகள் காயமில்லாமல் விட்டுவிடப்படுகின்றன. ஓமாக்கினியில் நெய் ஆகுதி செய்யப்படுகிறது. அசுவமேதயாகங்களும், புருஷமேத யாகங்களும், இந்த வேதத்தில் பாவனையான சடங்குகளாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றனவே யொழிய யதார்த்தமானபலியைக் குறித்துச் சொல்லப்பட்டிருக்க வில்லை. இந்த வியாக்

கியானம் கிரியைமுறைச் சாத்திரிகளாலும், சந்திதங்களைக் குறித்தும் பிராமணத்தைக் குறித்தும், பேசுகிற வியாக்கியானிகளாலும், பூரணமாய் ஸ்தாபிக்கப் பட்டிருக்கிறது. அவர்களில் ஒருவர் ஒரு யாகத்தில் வாஸ்தவமாகப் பலியிடப்படுகிற பலிகளின் மாம்சம் அந்தப் பலியிடுகிறபேர்களால் தின்னப்பட வேண்டுமென்று நியாயஞ்சொல்லி யிருக்கிறார். ஆனால் மானுஷ மாம்சத்தைத் தின்னும்படி மனிதன் ஒப்புக்கொண் டிருக்கமாட்டான் மானுஷ பலிகள் வேதத்தால் விதிக்கப்பட் டிருக்கவில்லையென்று யூகிக்கப்படுகின்றது. ஆனால் அவைகள் விலக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளுக்குப் பதிலாக ஒப்புவமையான சடங்குகள் ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. அல்லது சிலபுராணங்களினுடைய தப்பிதமாகக் கிரகித்த உபமானங்கள் பேரிலும் ஆதாரப்பட்டிருக்கிற அநேக அநியாய வழக்கங்களை ஸ்தாபித்திருக்கிற தந்திர சாஸ்திரங்களுடைய அதிகாரத்தின் பேரிலும் சிலகாலத்தில் அவைகள் வழக்கத்திற்குக் கொண்டுவரப் பட்டிருக்கலாம்.

97. அசுவமேதமென்று சொல்லப்படுகிற சமயக்கிரியையின் விஷயமாயிருக்கிற அசுவம் விராட்டுவுக்கு அல்லது மூலகரணமான சருவ விளக்கமானவஸ்துவுக்கு உறுதியான அடையாளமாக இருக்கின்றது. தைத்திரிய யஜுர்வேதத்தின் கடைசிப் பிரகரணத்தில் அசுவவுடலினது பலவிதபாகங்கள் காலத்தின் பிரிவுகளைக் காட்டப்பட்டவைகளாக இருக்கின்றன. காலைப்பொழுது அதன் சிரசாகவும் சூரியன் அதன்கண்ணாகவும் வாயு அதன் மூச்சாகவும் சந்திரன் அதன காதாகவும் இவ்விதமாக இருக்கின்றன. சதபத பிராமணத்தின் பதினாலாவது காண்டத்தில் அதேவித வாக்கியமொன்று அசுவத்தைக்குறித்து விரித்துக்காட்கின்றது. ஜீவதசையிலிருக்கிற மிருகங்களின் சேர்மானம் உண்மையான அசுமேதத்தில் ஆகுவதுபோலப் பாவனைபலியாகி வேதசாஸ்திரங்களின்படி சமஸ்தபரிபூரண வஸ்துவைக் காட்டுகின்றது. ஆகிலும் வேதாதிகாரமில்லாமல் அசுவத்தை வாஸ்தவமாகப் பலியிடுகிறயாகத்திற்கு இந்தக்கிரியை அவசியமாகுமோ ஆகாதோவென்று நிச்சயப்பட்டிருக்கவில்லை.

98. சதபதபிராம்மணத்தின் பதினாலாவது காண்டத்திற் சொல்லப்பட்டிருக்கிற பிரகதாரண்ணியம் வாஜஸனேயி அல்லது வெள்ளை யஜுஸ்ஸினுடைய முடிவாக இருக்கின்றது. அதிலே எழு

அத்தியாயங்கள் அல்லது எட்டு அத்தியயனங்கள் அடங்கியிருக்கின்றன. கடைசியில் சொல்லப்பட்ட ஐந்து அத்தியயனங்கள் ஒரு ஏற்பாட்டில் கடைசி ஆறு அத்தியயனங்களோடு ஒத்திருக்கின்றன மற்றதில் விரயத்து உபநிஷதமென்று அல்லது வாஜஸனேயி பிராம்மண உபநிஷத்து என்றுசொல்லப்படுகிற வேதாந்த கிரந்தமாகின்றது. ஆனால் இது சாதாரணமாய் விரயதாரண்ணியகமென்று வழங்கப்படுகின்றது அதன் முழுப்பாகம் பிரசங்கமாக இருக்கின்றது. யாஞ்ஞவற்கியர் அதன்பிரதான பிரசங்கியாக இருக்கின்றார்.

99. இந்த உபநிஷத்தின் கருத்தையும் நடையையும் குறித்துச் சில அபிப்பிராயத்தை வெளிப்படுத்த மகாமுக்கியமான வாக்கியங்களில் சிலவற்றை இவ்விடத்தில் சுருக்கமாக எடுத்துக் காட்டப்படும். முக்கியமாய் வித்தியாரண்ணியரால் உரைசெய்யப்பட்டிருக்கிற வாக்கியங்கள் எடுத்துக்காட்டப் பட்டிருக்கின்றன. சிலவாக்கியங்கள் முன்னமே கூறப்பட்டிருக்கின்றன. இதற்கடியில் வருபவைகள் அறியத்தகுதியுடையவைகளாக இருக்கின்றன.

100. விரயத்து ஆரண்ணியகத்தின் ஆரம்பத்தில் அசுவமேததிற்காக நிவேதிக்கப்பட்ட அக்கினிமூலத்தைக் குறித்து ஒரு வாக்கியமிருக்கின்றது. அது இதற்கடியில் வருவதுபோல் விளக்குகின்றது அதாவது இந்தவுலகத்தில் மனதுண்டாவதற்குமுன் ஒன்றுமிருந்திருக்கவில்லை. இந்தப்பிரபஞ்சம் பட்சித்துவிட ஆசையுள்ள மரணத்தால் சூழப்பட்டிருந்தது ஏனென்றால்மரணமானது ஆவலாய்ப்பட்சிக்கிற பட்சணியா யிருக்கின்றான். அவன்தானே ஆத்துமாவை யுடையவனாக வேண்டுமென்று இச்சைகொண்டு மனத்தையுண்டாக்கினான்.

101, இவ்விடத்தில் வியாக்கியானகர்த்தர் மரணம் சொர்ணவகிலவண்டத்திலிருந்து பிறந்தகரமனிதனாக இருக்கிறானென்று விளம்பினார். இருக்குவேதத்திலிருந்து உதகரிக்கப்பட்ட வாக்கியத்தில் மரணம் முதலில் உண்டாயிருந்த தில்லையென்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. காலவளவின்படி உலகம் அழிந்தும்மறுபடியும் புதுப்பிக்கப்படுகிறதென்றும் கடைசியில் எல்லா வஸ்துக்களும் பெரியபொருளாகி விடுகின்றனவென்றும் அபிப்பிராயத்துக்கு இது எளிதில் ஒத்திருக்கின்றது.

102. வித்தியாரண்ணியரால் இந்த உபநிஷத்திலிருந்து முதலில் ஆராய்ந்தெடுத்தெழுதியது விரயத்து ஆரண்ணியகத்தின மூன்றாவது வியாக்கியானத்தின் நாலாவது பிரிவு பிராம்மணமாக இருக்கின்றது அதுவிராட்டுவை இதற்கடியில் வருவதுபோல் விவரித்துக் காட்டுகின்றது.

103. இவ்வண்ணமாகச் சரீரம் பிறப்பதற்கு முன்னதாய் வேறுபாடுள்ள வடிவங்களாக இருந்தது ஆத்துமா மனுஷவடிவு கொண்டு உடனே தன்னைச்சுற்றிலும் பார்த்தான். அந்த ஆதிவஸ்து தன்னைத்தவிர மற்றொன்றுங் காணவில்லை. அவன் முதலில் நானேநான் என்று சொன்னான். ஆகையால் அவனுடைய பேர் நான் என்பதாக இருந்தது அதன் பின்பும் இப்போது கூட ஒருமனுஷனை அழைக்கும்போது நான்தான் என்றுமுதலில் மறுமொழி சொல்லுகிறான். அதன்பின்பு அவனுக்குரிய மற்றொரு பெயரைச் சொல்லுகிறான்.

104. மேன்மையைத்தேடுகிற இதுக்கெல்லாம் முன்பட்டவனாயிருக்கிற அவன் தன்னுடைய சொந்த மேன்மைக்குப் பாபகரமான தடங்கலாயிருக்கிற எல்லா வற்றையுந் தீயால் எரித்துவிட்டான். ஆகையால் இந்தவுண்மையையறிந்த மனிதன் இதைச் செய்து தனக்கு முந்தியிருக்க வகைதேடுகிற அவனை வெல்லுகிறான்,

105. அவன்பயமுற்றான் அதனால் தான்மனிதன் தனியாயிருக்கும்போது பயப்படுகிறான், ஆனால் அவன் தன்னைவிட வேறொன்று மில்லாததினால் நான்பயப்படவேண்டியதென்னவென்று ஆலோசித்தான், இவ்விதமாக அவனுடையபயம் அவனை விட்டுப்போய் விட்டது பயமானது மற்றொருவனுக்காகையால் அவன் எதுக்காகப்பயப்படவேண்டும்.

106. அவன் ஆனந்தப்படவில்லை ஆகையால் மனுஷன் தனித்திருக்கும்போது ஆனந்தப்படுகிறதில்லை, மற்றொருவர் இருக்கவேண்டுமென்று அவன்கோரினான் உடனே அவன் ஒரு ஆண்பிள்ளையும் ஒரு பெண்பிள்ளையும் ஒருவர்க்கொருவர் தழுவிக்கொண்டிருக்கும்படியான அவ்விதமாய் விட்டான், தன்னிலிருந்தே தானே இரண்டாகும்படி இதைச்செய்தான், இவ்விதமாக ஒரு புருஷனும் ஒரு மனைவியுமானான் ஆகையால் இது அவ்விதமாகப் பிரிந்த சரீரமாக விருந்தது. அதுதன்னில்தானே அபூரணமான

பாதிசரீரமாக விருந்தது. யாஞ்ஞவற்கியர் அதைப்பாதி சரீரமென்றே சொல்லியிருக்கிறார். இந்த வெற்றிடம் ஸ்திரியினால் பூரணமாக்கப் பட்டிருக்கிறது, அவன் அவளைச் சேர்ந்தான். அதனால் மனுடர் உற்பத்தியானார்கள்.

107. அவள் அவனிடத்திலிருந்து என்னை யுண்டாக்கியிருக்க முறையற்ற விதமாக அவன் என்னை எப்படிச் சேருவான். நான் இப்போது ஒரு மாறுவேஷங் கொள்வே னென்று அநுமானத்தோடு ஆலோசித்து அவள் ஒருபசுவானாள், அவன் ஒரு இடபமாகி அவளைப்புணர்ந்தான், கன்றுகள் பிறந்தன. அவள் ஒருகோளிகைக்குதிரை யானாள் இவன் ஒருமாப்பிள்ளைக் குதிரையானான். அவள் ஒருபெண்கழுதை யானாள். இவன் ஒரு ஆண்கழுதை யானான். இவ்விதமாக அவன் அவளை மறுபடியுஞ்சேர்ந்தான். ஒருகுளம்புள்ள சந்ததிகள் உண்டாயின, அவள் ஒருபெண் வெள்ளாடானாள் இவன் ஆண் வெள்ளாடானான். அவள் ஒருபெண் செம்மறியாடானாள், இவன் ஒரு ஆண்செம்மறியாடாகியவளைப் புணர்ந்தான் அதனால் செம்மறி ஆடுகளும் ஆடுகளும் உற்பத்தியான. இவ்விதமாக மகா நுட்பமான ஜந்துக்களாகிய யாவற்றையும் ஜந்தைஜதையாகச் சிருஷ்டித்தான்,

108. இந்த வாக்கியத்தின் அனுபந்தம் அதிசய முடையதாக இருக்கின்றது, ஆனால் அதை இவ்விடத்தில் குறித்துப்பேசினால், வெகுவாய் விரியும், விராட்டு தானாகிய வஸ்துவை ஆணாகவும் பெண்ணாகவும் பிரித்ததாகச் சொல்லப்படும் அபிப்பிராயம் ஒருபுராணத்திற் சொல்வதைவிட அநேக புராணங்களிற் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது, அந்தப் பிரகாரமே முதல் மனு அவனுடைய புத்திரியாகிய சதரூபாளுடன் முறைதப்பின விவாகமும் சம்பந்தமுஞ் செய்ததாகச் சொல்லுகின்றது, உபநிஷத்தின் வியாக்கியானிகள் அந்தக்கதை இந்த இடத்தில் குறிக்கவேண்டுமென்று அபிப்பிராயஞ் செய்கிறார்கள், ஆனால் மனுவைக்குறித்துச் சொல்லப்பட்ட எற்பாடுகள் விராட்டு அந்தப்படி பிறந்தவர்களின் சந்ததியென்றும் மனு அவருடைய சந்ததி யென்றுங் காட்டுகின்றன.

109. மேலேசொல்லிய வியாக்கியானகிரந்த கர்த்தர்கள் விரயத்து ஆரண்ணியகத்தின் நாலாவது அத்தியாயத்திலிருந்து மூன்று பிரசங்கங்களைத்தெரிந்தெடுத்தார்கள், முதல் பிரசங்கத்தில் பிராம்மணங்களடங்கி யிருக்கின்றன,

110. ஒருயோகியும், கதாப்பிரசங்கியும், பாலா என்னும் பேருள்ளதாயாரால் பாலாகி என்றும், கார்க்கயன் என்னும் மூல புருஷனால் கார்க்கேயன் என்றும் பேர்பெற்றவருமாகிய ஒரு ஆசாரியர் காசிதேசத்தரசனாகிய அஜாதசத்துருவை வந்து கண்டு அவருக்குப் பிர்மக்கியானோபதேசம் செய்வேனென்றார். அரசனானவர் அப்படி அவர்சொன்னதற்காக, விஸ்தாரமான காணிக்கைகள் சமர்ப்பித்தார். அந்த ஆசாரியரும், தம்முடைய கோட்பாட்டை வெளிப்படுத்திச் சொல்லுகிறதாவது, சூரியனில் விளக்கமாயும், மின்னலில் பிரகாசமாயும், பரமாணுசுவரூபமாயும் இருப்பவரும், பூதியங்களுக்குள் வாயுவில், அக்கினியில், அப்புவில், படிகத்தில், ஆகாயமண்டலங்களில், நிழலில், ஆத்துமாவில் விளக்கமாய் இருப்பவரும் யாரோ? அவரையே கடவுளாக நான் ஆராதிக்கின்றேன், அறிகிறேனென்றார். அரசனானவர் வேதாந்த சாஸ்திரங்களை நன்று யுணர்ந்திருப்போராகையால் அந்தந்த அபிப்பிராயங்களைக் கிரமக்கிரமமாய்ப் பேசித் தோற்கடித்தார். மேலே அந்த ஆசாரியர், மௌனமா யிருப்பதைக்கண்டு, நீர்சொல்லவேண்டியதெல்லாம் இவ்வளவுதானோவென்று கேட்டார் எல்லாம் இவ்வளவுதானென்று கார்க்கேயர் மறுமொழி சொன்னார் அப்போது அரசன், பிர்மக்கியானத்துக் கிவ்வளவு ஞானம் போதாதென்றார். இதைக்கேட்ட கார்க்கேயர் உமக்கு நான் சிஷியனாகிவிடுகிறேனென்றார். அரசன் ஒரு ஆசாரியர் சமயாசாரவுபதேசத்துக்காக ஒரு க்ஷத்திரியனிடத்தில் அடுக்கிறது உலகவொழுக்கத்துக்கு விரோதமாயிருக்கும் ஆனால் உமக்கு அந்தக்கியானத்தை யுபதேசஞ் செய்வேனென்று அவரைக்கையைப் பிடித்துக்கொண்டு எழுந்து, ஒரு மனுஷன் நித்திரைசெய்கிற இடத்துக்கு அழைத்துக்கொண்டு போய் அந்தநித்திரை செய்பவனை அந்த ஆசாரியினுடைய கோட்பாட்டுக்கு இசைந்தபலபெயர்களாலும் அவரழைத்தார் அதனால்

எழுப்ப மாட்டாதவராகி நித்திரைசெய்கிறவனை அசைத்தெழுப்பினார் பிற்பாடு ஆசாரியரைப்பார்த்து அந்தமனுஷன் இவ்விதமாக நித்திரை செய்துகொண்டிருக்கும்போது, அறிவு ரூபமாயிருக்கிற அவனுடைய ஆத்துமா எங்கேயிருந்ததென்றும், அவன் விழித்துகொண்டபோது அவனுடைய ஆத்துமா எங்கிருந்து வந்ததென்றுங் கேட்டார். கார்க்கேயர் இந்தக்கேள்விக்குத்தரவு சொல்லமாட்டாதவரானார். அப்போது அரசனானவர் வேதாந்த அபிப்பிராயப் பிரகாரம் ஆத்துமா மனசு இவற்றினுடைய சுலபாபத்தை வெளிப்படுத்தத் தொடங்கினார். அந்தச்சாஸ்திரங்களை யோசிப்பது இந்தவியாக்கியானத்தின் காரியமல்ல. ஆதலால் அந்தப் பிரசங்கத்தின் மற்றபாகம் இவ்விடத்தில் எழுதப்படவில்லை.

111. விசித்திரவிஷயம் அடங்கிய அடுத்த ஒருபிரசங்கம், யாஞ்ஞவற்கியருக்கும், அவருடைய மனைவியாகிய மயித்திரேயிக்கும். நடந்த சம்பாஷணையாக இருக்கின்றது. அவர் உலகவாழ்க்கையினின்றும் துறவுகொள்ளப்போகிற தனது எண்ணத்தை அவளுக்குத் தெரிவித்து, அவளுடைய சம்மதியைக் கேட்டுத் தனது ஆஸ்திகளை யவளுக்கும் அவருடைய இரண்டாவது மனைவியாகிய காத்தியாயனிக்கும். பகிர்ந்து கொடுப்பேனென்றார். அதற்கவள் தனங்கள் நிறைந்த இந்தப்பூமண்டலம் முழுவதும் என்னுடையதாயிருந்தாலும், சாவில்லாதவளாவேனோ வென்றாள். அதற்கு யாஞ்ஞவர்கியர் நீ சாவில்லாதவளாகமாட்டாய். தனங்கள் ஜீவனத்துக்கு மாத்திர முதவத்தக்கதேயாம். ஆனால், சாவில்லாமை செல்வத்தினால் அடையத்தக்க தல்லவென்றார் மயித்திரேயி அவரைப் பார்த்து, எதன்மூலமாய் மரண மில்லாமை எனக்குண்டாகாதோ அதனால் எனக்குப்பிரயோஜன மில்லையென்று கூறி எதன்மூலமாய் முத்தியடையலாமோ அதைக்குறித்து நீர் அடைந்திருக்கிற ஞானத்தை யெனக்குபதேசஞ் செய்வீரென்று சொல்லித் தன்கணவனை வணங்கிக் கேட்டாள். யாஞ்ஞவல்கியர் என்பிரியமே! எனதன்புடையவளே! ஒரு நல்லசந்தோஷ கரமான அபிப்பிராயத்தை எனக்கு வெளிப்படுத்தினாய். வந்துட்காரு அந்தக் கோட்பாட்டை உனக்குபதேசஞ் செய்வேன். அதை நீயுணரக் கடவாயென்றார். அந்தப்பிரசங்கத்தில் துறவினால் நித்தியத்தை யடையலாமென்கிற கியானத்தை யாஞ்ஞவர் கியர்விளக்கினார். ஆகையால், உலகப்பற்றுக்கள் ஆத்துமாவுக்குச் சம்பந்தமுடையனவாக இரு

க்கின்றன. எல்லா வஸ்துவும் ஆத்துமா வாகையால், எல்லாப் பொருள்களையும், இதுவென்றே யோசிக்கப்படவேண்டும், ஆகையால், எல்லாப் பொதுவானநினைப்பும், முக்கிய நினைப்பும், கடைசியில் ஒன்றாய் நிருணயிக்கத்தக்கனவாக இருக்கின்றன, அந்தஒன்றிலிருந்து எல்லா முண்டாகி அதில்தானே எல்லாம் ஒடுங்குகின்றன. அதுவே பரமாத்துமாவென்று நிச்சயிக்கப்படுகின்றது. இந்த ஞானத்தினாலே தான் முத்தியடையவேண்டும்.

112. இந்தப்பிரசங்கத்தில் பேசப்படும் எதுக்களுக்கு ஒரு மாதிரியாகப் பலசங்கதிகளைக்குறித்து ஒரு முக்கியமான வாக்கியத்தைத் தெரிந்தெடுத் தெழுதப்படும். அதில் வேதங்களின் கணக்கும், அடங்கியிருக்கின்றன. இந்தவியாக்கியானத்தின் ஆரம்பத்தில் சொல்லி யிருக்கப்பட்ட அபிப்பிராயங்கள் அதனால் ஸ்தாபிக்கப் பட்டிருக்கின்றன.

113. ஈரவிறகில் பற்றுவித்த அக்கினியிலிருந்து வெவ்வேறாக வுண்டாகிற புகையைப்போலவும், பலவஸ்துக்களைப் போலவும், இந்தப் பெரியவஸ்துவினிடத்திலிருந்துஇருக்குவேதம், யஜுர்வேதம், சாமவேதம், அங்கிரசம், இதிகாசம், புராணம், சாஸ்திரங்கள், உபநிஷத்துகள், சுலோகங்கள், பழமொழிகள், வியாக்கியானங்கள், திஷ்டாந்தங்கள் இவைகளெல்லாம் அதனால் உயிர்ப்பிக்கப் பட்டிருக்கின்றன.

114. இவ்விடத்தில் நான்குவகை மந்திரங்களும், எண்வகைப்பிராம்மணங்களுஞ் சொல்லப்படுவனவாக வியாக்கியானிகள் குறிக்கிறார்கள். நாலாவதுவித மந்திரங்களில் அதர்வணனுக்கும், அங்கிரசனுக்கும், உபதேசமாகி அவர்களால் வெளியிடப்பட்ட மந்திரங்கள் அடங்கியிருக்கின்றன. அவைகள், அதர்வணவேத மென்றருத்தமாகின்றன. இதிகாசம் பிராம்மணமென்னும் வேதங்களின் இரண்டாவது பகுதியில் கதை சரித்திரமாகச் சொல்லுகிற வாக்கியங்களைக் குறிக்கின்றது. அதற்குத்திஷ்டாந்தம் ஊர்வசியென்னுந் தெய்வப்பெண்ணுக்கும், புரூரவசன் என்பவனுக்கும், நடந்த சரித்திரங்களைப் போலேயாம். புராணமென்பது சிருஷ்டியைக்குறித்துப் இன்னும் அப்படிப்பட்ட விஷயங்களைக் குறித்தும் சொல்லப்பட்டகதைகளை விளக்கப்பட்டதேயாம். சாஸ்திரங்க ளென்

பவை சமயாசார ஆராதனைகளைக் குறித்தவைகளேயாம். சுலோகங்கள் என்பவை ஞாபகக்குறிகளின் பாவிவடிவுகளாக இருக்கின்றன. பழமொழிகளென்பவை சுருக்கமான நடையுடைய சிறுவாக்கியங்களாக இருக்கின்றன. வியாக்கியானங்களென்பவை, அப்படிப்பட்டவைகளுக்குச் செய்யப்பட்ட வுரைகளாக இருக்கின்றன. திஷ்டாந்தங்கள் என்பவை, மந்திரங்களின் அருத்தங்களை விளக்கப்பட்டவைகளாக இருக்கின்றன.

115. இவ்விடத்தில் இதிகாசங்களும், புராணங்களும், அதே பேருடைய புராணச்செய்யுள்க ளல்லவென்று சொல்வது வீணுகமாட்டாது. ஆனால் வேதங்களின் சிலவாக்கியங்களும் அந்தச்செய்யுள்களில் இடையில்சேர்க்கப் பட்டிருக்கின்றன. வேதங்களின் அந்தப்பாகங்களெல்லாம் பிராம்மணமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. அதன் திஷ்டாந்தங்கள் இப்போது பிரகிருதவியாக்கியானத்தில் பலவிடங்களில் மேற்கோளாக எடுத்துக் காட்டப்பட்டிருக்கின்றன.

116. மேற்சொல்லிய யாஞ்ஞுவற்கியருக்கும், மயித்திரேயிருக்கும், மத்தியில் நடந்தசல்லாபம், ஆருவது அத்தியயன முடிவில் சுருக்கமும், அவசிய மில்லாமையு மாகிய சில சேர்மானங்களைக் கண்டு மறுபடியும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. இந்தவிடத்தில் ஆன்மாவினுடைய ஏகத்துவத்தைக்குறித்து நடந்த பிரசங்கம் அடுத்துச்சொல்லப் பட்டிருக்கின்றது. அதன்கடைசிப்பாகம் இரண்டு அசுவனிகளுக்கு அதர்வணன் சந்ததியாகிய ததியக்கனல் சொல்லப்பட்ட பிரசங்கமாகவிருக்கின்றது.

117. இந்தவுபநிஷத்தினது ஐந்தாவதாருவது அத்தியயனங்களில் எதில்யாஞ்ஞுவற்கியர் பிரதான பிரசங்கியா யிருந்தாரோ அந்தப்பிரசங்கங்கள் அடங்கியிருக்கின்றன.

118. ஆருவது அத்தியாயத்தின் யாஞ்ஞுவற்கியருக்கும், ஜனகருக்கும், நடந்த இரண்டுபிரசங்கங்கள் அடங்கியிருக்கின்றன, அவற்றில் வேதத்தின் இந்தப்பாகம் யாரால் வரிசைக்கிரமமாய்க் கற்பிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ அந்தவுபாத்தியாயர்களுடைய பெயர்களின் அட்டவணையுங் கண்டிருக்கின்றன.

119. விரயத்து ஆரண்ணியத்தின் மற்றபாகம் உபாத்தியாயர்களுடைய அட்டவணையோடு அது முடிந்திருப்பதாகச் சொல்லப்படவேண்டும்.

120. காணவசாகத்துக்குச் சம்பந்தமாயிருக்கிற அனுரூப பத்திரத்தோடு வாஜினம் அல்லது வாஜஸ்நேயி யஜுர்வேதத்தின் எல்லாச் சாகைகளுக்கும் பொதுவாயிருக்கிறதாக வியாக்கியானிகளால் சொல்லப்படுகிற ஒருவிசேஷ அட்டவணை சேர்க்கப் பட்டிருக்கின்றது. அது சேர்க்கப்பட்டிருப்பது எதுக்கென்றால் அந்த வேதம் வெளிப்படுத்தப்பட்ட காலத்துக்கு முன்வரைக்கும் அது இருந்த விதத்தை விளக்குவதற்கேயாம். அதுமேற்சொல்லிய அட்டவணையில் யாஞ்ஞவற்கியருடைய ஐந்தாவது சந்ததியாகிய சாஞ்சிவியின் புத்திரனிலிருந்து ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அது அந்தரிஷிபெயரைக் குறித்து ஒன்றுங்காட்டாமல் பிர்மத்திடத்திலிருந்து உபதேசம்பெற்ற பிரஜாபதியால் உபதேசிக்கப் பட்டிருந்த காவசேயன் என்றுபெயருள்ள துரு என்பவன் வரைக்கும் முந்தியபாத்துச்சந்ததிகள் ஏறியிருக்கின்றதா யிருக்கின்றது.

121. கடைசியில் சொல்லப்பட்ட இருடியாகிய கவஷ்யன் புத்திரனாகிய துருவை, பரிக்ஷித்து மைந்தனாகிய ஜனமேஜயனுக்குப் பட்டாபிஷேகஞ் செய்வித்த குருவாகிய ஐத்திரேயனி லிருந்து பூர்வமேற்கோளில் குறித்திருக்கின்றது.

122. வெள்ளை யஜுஸ்ஸைவிடத்தைத்திரியம் அல்லது கறுப்புயஜுஸ்ஸுமந்திரங்கள் அதிக விஸ்தாரமா யிருக்கின்றன. ஆனால் இருக்குவேதத்தைவிடக் கொஞ்சமாயிருக்கின்றன, அதன்சன்னிதம் அல்லது மந்திரத்திரட்டு ஏழுகாண்டங்களாக ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. அதில் ஐந்துமுதல் எட்டுவரையிலுள்ள அத்தியயனம் பிரஷ்ணம் அல்லது பிரபாதகங்கள் அடங்கியிருக்கின்றன. அந்தந்த அத்தியாயம் அநுவாகங்களாக உட்பிரிவு செய்யப்பட்டிருக்கின்றது அந்த அநுவாகங்கள் மூன்றாவது ஆறாவது காண்டங்களில் சமமாகப் பாகிக்கப் பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் மற்றவைகளில் அதிகமாகவும் குறைவாகவும் பாகிக்கப் பட்டிருக்கின்றன. எல்லாங் கூடி அறுநூற்றைம்பதுக் கதிகமாகின்றன.

123. காண்டங்களாக வகுக்கப்பட்ட வேறொருவிதம் அட்
டவணையில் கண்டிருக்கின்றது. இந்த ஏற்பாட்டில் ஒவ்வொருகா
ண்டமும் வெவ்வேறு விஷயத்திற்குரியதா யிருக்கின்றது. அதில்
பிரஷணங்கள் இத்தனையென விவரிக்கப்பட்டு மிருக்கின்றன. இத
ல்லாமலும் சன்னிதத்தில் தானே ஒவ்வொரு பிரிவிலிருக்கிற வச
னங்களித்தனையென்றும் கணக்கிடப் பட்டிருக்கின்றன. அந்தப்
பிராகாரமே ஒவ்வொருவசனத்தில் இத்தனை அசைகளென்றுங்
கணக்கேற்படுத்தப் பட்டிருக்கின்றன.

124. இந்தமந்திரத்திரட்டில் முதலாவது அநுவாகம் வெ
ள்ளை யஜுஸ்ஸில் முதலாவது கந்திகத்திற்கு ஒத்திருக்கின்றது
மற்றவைகளுக்கெல்லாம் வித்தியாசமாக இருக்கின்றது. அந்தப்
பிரகாரமே விஷயங்களைக்குறித்த ஏற்பாடுகளுமிருக்கின்றன. விஷ
யங்களில் அநேகம் இரண்டு வேதங்களிலும் உண்மையாகவே ஒரே
மாதிரியாக இருக்கின்றன. ஆனால் பலவிதமாக வைக்கப்பட்டும்
நடப்பிக்கப்பட்டும் வருகின்றன. இவ்விதமாக இராஜசூய மென்று
சொல்லப்படும் சடங்கு முதலாவது அஷ்டகத்தின் எட்டாவது
பிரஷ்ணத்தோ டொத்திருக்கிற ஒரு காண்டத்தில் அடங்கியிருக்
கின்றது. இது முன்னே சொல்லியிருக்கிற பிரஷணத்தில் பதினு
ன்கு அனுவாகங்களில் அடங்கிய வாஜபேயத்திற்கும் அதைக்குறி
த்துச் செய்யப்படும் அனுஷ்டானங்களின் விதத்திற்கும் சம்பந்த
மாயிருக்கிற இரண்டுகாண்டங்களுக்குப் பின் வருகின்றது. நாலா
வது ஐந்தாவது அஷ்டகங்களில் அடங்கிய நாலுகாண்டங்களின்
விஷயம ஓமாக்கினியைக்குறித்ததாக இருக்கின்றது முதலாவது
அஷ்டகத்தின் இரண்டாவது மூன்றாவது அத்தியயனங்களிலும்
அதன்வேள்வியே குறிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இந்தவிஷயம் ஏழா
வது அஷ்டகத்திலும் கடைசி அஷ்டகத்திலும் தொடர்ந்திருக்கி
ன்றது அந்தக்கடைசி அஷ்டகம் சோமபானஞ் சித்தப்படுத்தப்
படும்விதங்களும், அதைப்பானஞ் செய்யப்படும் விதங்களும், அட
ங்கிய ஜயோதிஸ் தோமத்தைக்குறித்து விரிவாகச் சொல்லுகின்
றது. அசுவமேதம், நரமேதம், பித்திரிமேதம், அவைகளின் இட
ங்களில் வெவ்வேறாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. அதாவது இந்

தவேதத்தில் இரண்டாவது பாகத்திலும் மந்திரத்திரட்டிலுமே யாம் பலவிடங்களில் கூறப்பட்டிருக்கிற மற்றவிஷயங்கள் அனந்தங்களாக இருக்கின்றன. அவைகளைவிரிவா யெடுத்துச் சொல்லவேண்டு மென்றால் தொல்லையாய் முடியும்.

125. வசனங்களைச்செய்த இருடிகளில் நரமனுஷியராகிய கிரந்தகர்த்தர்களில்லை. அட்டவணையிற் காட்டியிருக்கிற இரண்டாவது வகுப்புப் பிரகாரம் ஒன்பது முழுக் காண்டங்களும் சிருஷ்டிகர்த்தாவாகிய பிரஜாபதியாலும், பலகாண்டங்கள் சந்திரனாகிய சோமனாலும், ஏழுகாண்டங்கள் செஞ்சுடராகிய அக்கினியினாலும் பதினாறுகாண்டங்கள் எல்லாத்தேவர்க ளாலும் கூறப்பட்டிருக்கின்ற வைகளாகக் காணப்படுகின்றன. சிலவாக்கியங்கள் ஆத்திரேயசாகத்தோடு சேர்க்கப்பட்டிருக்கிற அட்டவணையில் குறிக்கப்பட்டிரா விட்டாலும் வியாக்கியானிகளால் அவைகளின் உண்மையான கிரந்த கர்த்தர்களின் பெயர்கள் குறிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

126. இந்தவேதத்திலிருந்து அநேக மந்திரங்கள் பூர்வவியாக்கியானிகளால் மொழிபெயர்க்கப் பட்டிருக்கின்றன. மற்றவிசேஷவாக்கியங்கள் இந்த மந்திரத்திரட்டின் விசாரணையில் வந்திருக்கின்றன. ஏழாவது காண்டத்திலிருந்தும், கடைசிகாண்டத்திலிருந்தும், இதற்கடியில் வரப்பட்டவை தைத்திரிய யஜுர்வேதத்திற்கு மாதிரியாக எடுத்தெழுதப் பட்டிருக்கின்றன. இதற்கு முன் உதகரித்திருக்கிற அநேகத்தைபோலச் சிருஷ்டியைக் குறித்த அபிப்பிராயங்கள் எடுத்துக்காட்டப் பட்டிருக்கின்றன, பூர்வ மதத்தை விளக்குவதில் சில முக்கியமான வாக்கியங்கள் இவ்விடத்தில் தெரிந்தெடுத் தெழுதப்பட்டிருக்கின்றன. இப்போது சொல்லப்பட்ட விஷயம் வராக அவதாரக்கதைக்கு மூலமான புராணத்தைக் குறித்ததாக இருக்கின்றது, இதிலிருந்து கற்பம் என்று சொல்லப்பட்ட கணிதகாலங்குறிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

127. ஜலங்கள் மாத்திரமிருந்தன. இந்தவுலகம் ஆதியில் ஜலமாகவிருந்தது. இதில் சிருஷ்டி கர்த்தாவாயுவாகி அசைந்தாடிக்கொண்டிருந்தார் அவர் இந்த பூமியைப்பார்த்து வராகரூப

மாகி அதை யெடுத்துத் தாங்கிக் கொண்டிருந்தார், பிற்பாடு பிரபஞ்ச சிற்பாசாரியாகிய விசுவகர்மாவாகி இந்தப்பூமியை உருப்படுத்தினார். அது அபரத்தமாகி வெளிப்படையான பிருதுவியாயிற்று, அதனால் பூமிக்குப் பிருதுவியென்று பெயரிடப்பட்டது,

128, சிருஷ்டிகர்த்தா பூமியைக்குறித்து ஆழிய சிந்தையாய்த் தியானித்துப்பார்த்துத் தேவர்களையும், வசுக்களையும், உருத்திரர்களையும் ஆதித்தர்களையும், சிருட்டித்தார், அந்தத்தேவர்கள் சிருட்டி கர்த்தாவைநோக்கி சீவகோடிகளை நாங்கள் என்னமாகச் சிருட்டிப்போமென்றார், அதற்கவர் நான் ஆழ்ந்ததியானத்தால் உங்களைச் சிருட்டித்ததுபோல நீங்களும் அவ்விதமே தபசு மூலமாய்ச் சீவகோடிகளைச் சிருட்டிக்கும் படியானவகை தேடுங்களென்றார். அவர் அவர்களுக்கு வேதாக்கினியைக்கொடுத்து இந்த வேதாக்கினியைக்கொண்டு தேவபக்தியை முடியுங்களென்றார், அதைக்கொண்டு அவர்கள் தபசுகளைச் செய்தார்கள். ஒருவருடத்தில் ஒரு பசுவையுண்டாக்கினார்கள். அந்தப்பசுவைக்காக்கும்படி வரிசை கிரமப் பிரகாரம் வசுக்களுக்கும் உருத்திரரும, ஆதித்தியரும், வெவ்வேறாக அந்தப்பசுவைக் காத்தார்கள் அது வசுக்களுக்கு முந்நூற்று முப்பத்து மூன்று கன்றுகளையும் உருத்திரர்களுக்கு அத்தனை கன்றுகளையும் ஆதித்தியருக்கு அத்தனை கன்றுகளையும் ஈன்றது இவ்விதமாக அந்தப்பசு ஆயிரமாவதாயிற்று,

129, அவர்கள் சிருட்டி கர்த்தாவை நோக்கித் தானத்துக்காக ஆயிரம் பசுக்களைத் தானஞ்செய்து ஒரு வேள்வியைச் செய்யத் தங்களுக்குத்தரவாக வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டார்கள். அவர் வசுக்களைப்பார்த்து நீங்கள் அக்கினி ஸ்தோமனைக் கொண்டு அந்தவேள்வியை முடிக்கவேண்டியதென்று அவர்கட்கு ஆக்கியாபித்தார். அவர்கள் இந்த உலகத்தை வென்று அதையந்த ஆசாரியருக்குக் கொடுத்து விட்டார்கள். அவர் உருத்திரரைநோக்கி ஊர்த்தயனைக்கொண்டு வேள்வியை முடிக்கும்படி அவர்கள் மத்தியலோகத்தைவென்று எக்கியகாணிக்கைக்காகக்கொடுத்து விட்டார்கள் அவர் ஆதித்தரைநோக்கி அத்திராத்தனைக்கொண்டு வேள்வியை முடிக்கும்படி அவர்கட்கு ஆக்கியாபித்தார், அவர்கள் மற்றொரு லோகத்தைவென்று ஆசாரியர்களுக்குத் தானமாக கொடுத்து விட்டார்கள்.

130, இந்தப்பிரகரணத்தின் முடிவிலும், மற்றதிலும், யாகம் நிறைவேற்றுகிற ஆசாரியருக்கு ஆயிரம்பசுக்கள் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்பது குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

131. இந்தவேதத்தின் இரண்டாவது பாகத்திற்கு ஒரு ஆரண்ணியம் சம்பந்தமாயிருக்கின்றது சங்கிதம்போலவே பிரஷ்ணங்களாக வகுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. மேலும் அவை அநுவாகங்களாக உட்பிரிவுசெய்யப் பட்டிருக்கின்றன. அவை வசனங்களும் அல்லது பிரிவுகளுமென இலக்கமிட்டிருக்கின்றன. அவைகளில் அசைகளும் கணக்கிடப்பட்டிருக்கின்றன. பலவிஷயங்கள் பிரகாரம் காண்டங்களாக வகுக்கப்பட்டு மிருக்கின்றன. ஆறுபிரஷ்ணங்களும், அவைகளுக்குச் சம்பந்தமாகிய சிலகாண்டங்களும் சமயாசார கிரியைகளைச் சார்ந்தவைகளாக இருக்கின்றன. அடுத்த இரண்டு பிரஷ்ணங்கள் மூன்று உபநிடதங்களைக் குறித்தவைகளாக இருக்கின்றன, அல்லது அவைகளில் வழக்கமாய் உதகரிக்கிற இரண்டு உபநிடதங்களில் ஒன்று சாதாரணமாகத் தைத்திரீயக உபநிடதமென்று வழங்கப்படுகின்றது. மற்றொன்று நாராயணவுபநிடதமென்று சொல்லப்படுகின்றது. அது அதர்வணவேதத்திற்கு முழுதும் சம்பந்தமாயிருக்கிற மற்றொரு உபநிடத்திலிருந்து பிரித்தறியும்பொருட்டு மகாநாராயண உபநிடதம் அல்லது விரயன் நாராயண வுபநிடதமென்று வழங்கப்படுகின்றது. இவைகளெல்லாம் அதர்வணவேதத்திற்குச் சம்பந்தமாயிருக்கிற வேதாந்த நூல்களினது திரட்டில் ஒப்புக்கொள்ளப் பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் கடைசியில் சொல்லப்பட்டது, இரண்டு உபநிடதங்களாக உட்பிரிவாக்கப் பட்டிருக்கிறது.

132, இந்தயசுர்வேதத்துக்கு ஒருவிசேஷ திஷ்டாந்தத்துக்காக வாருணி அல்லது இரண்டாவது தைத்திரேயக வுபநிடதத்தின் மூன்றாவது அத்தியாயத்தின் ஆரம்பமும், கடைசி அத்தியாயமும் முதலாவது உபநிடதத்தின் முகவுரை அத்தியாயமும் எடுத்து உதகரிக்கப்படுகின்றன.

133. வருணன் சந்ததியான பிருகு என்பவர் தம்முடைய தந்தையை நெருங்கிப்போய், வணங்கப்பெற்ற தந்தையே! எனக்குப்பிரமத்தைத் தெளிவிக்கவேண்டுமென்றார். அதற்கு வருணன் இதற்கடியில் வருவதை விளக்கினார். உண்டி (அல்லது - சரீரம்.) உண்மை (அல்லது-பிராணன்.) பார்வை, கேட்டல், மனது (அல்லது-எண்ணம்.) பேச்சு இவைகளும், மற்றெல்லாப் பதார்த்தங்களும் எவ்விடத்திலிருந்துண்டாயினவோ அதுவும், பிறந்தபோது எதனால் ஜீவித்திருக்கின்றனவோ அதுவும், அவைகள் எதைப்பராமரிக்கின்றனவோ அதுவும், எதில் அவைகள் செல்லுகின்றனவோ அதுவும், நீதேடுகிற அதுவுமே பிரமமாக இருக்கிறது.

134. அவர் தபோ நிஷ்டையிலிருந்து கியான திருஷ்டியினால் உண்டி அல்லது சரீரமே பிரமமென்றறிந்தார், ஏனென்றால் எல்லாச் சீவர்களும் உண்டியிலிருந்தே உண்டாயினார்கள், பிறந்தபோதும் உண்டியினாலேயே பிழைத்திருக்கிறார்கள். உண்டியைப் பராமரிக்கிறார்கள். உண்டிக்குள்ளாகவே செல்லுகிறார்கள் ஆதலால். இதை யவர்கண்டறிந்தார். ஆனால் இன்னம் திருப்தியையடையாமல் வருணனாகிய தந்தையைக்கிட்டப்போய் வணங்கப்பெற்ற தந்தையே! பிரமத்தை யெனக்குத் தெளிவிக்கவேண்டு மென்றார். வருணன் நிஷ்டையினால் பிரம ஞானத்தை யடையென்று மறுமொழிசொன்னார் பிரமம் அனுசந்தானப் பொருளா யிருக்கிறதென்றார்.

135. பிருகு ஆனவர் கனயோகத்திலிருந்து பார்த்து உயிர்ப்பாகிய பிராணனே பிரமமாகக்கண்டார், ஏனென்றால் இந்த வஸ்துக்களெல்லாம் உண்மையாகவே உயிர்ப்பிலிருந்து உண்டாயிருக்கின்றன. பிறந்தபோது உயிர்ப்பினாலேயே அவைகள் சீவித்திருக்கின்றன. உயிர்ப்பையே அவையவை பராமரிக்கின்றன. உயிர்ப்பிலேயே அவைகள் செல்லுகின்றன ஆதலால். இதையவர் உணர்ந்தார் ஆனால் மறுபடியும் அவர்தந்தையாகிய வருணனைக் கிட்டிப்போய் வணங்கப்பெற்ற தந்தையே! பிரமத்தை யெனக்குத் தெளிவிக்கவேண்டுமென்றார். அதற்குவருணன் கனயோக நிஷ்டையினால் தேடியறி-அதுதான் பிரமமென்றார்.

136. நிஷ்டையிலிருந்து தியானித்து அறிவே பிரமமாகக் கண்டார். ஏனென்ருல், இந்த எல்லாஜீவர்களும் உண்மையாகவே அறிவிலிருந்துண்டா யிருக்கிருர்கள். பிறந்தபோது அறிவிஞலே ஜீவித்திருக்கிருர்கள். அறிவைப் பராமரிக்கிருர்கள். அறிவிலே செல்லுகிருர்கள் ஆதலால். இதையவர் அறிந்தார். ஆஞல் மறுபடியும் அவர்தந்தையாகிய வருணனிடஞ்சென்று வணங்கப்பெற்ற என்தந்தையே! பிரமத்தை யெனக்குத் தெளிவிக்கவேண்டுமென்ருர். ஞானவனுசந்தானத்திஞல் விசாரித்தால் கனயோகமே பிரமமாக இருக்கிறதென்ருர்.

137. அவர் தியானித்துப்பார்த்து ஆனந்தமே பிரமமென்றறிந்தார். ஏனென்ருல், எல்லாஜீவர்களும் உண்மையாகவே ஆனந்தத்திலிருந்துண்டா யிருக்கிருர்கள். பிறந்தபோதும் ஆனந்தத்திஞலேயே ஜீவித்திருக்கிருர்கள். ஆனந்தத்தையே பராமரிக்கிருர்கள் ஆனந்தத்தில் தானே செல்லுகிருர்கள் ஆதலால்.

138. இப்படிப் பட்டதுதான் வருணஞல் போதிக்கப்பட்டுப்பிருகுவிஞல் அடையப்பட்ட சாஸ்திரமாக இருக்கின்றது. அது மேலானபரமாஞுஸ்வரூப ஆத்துமாவைக் குறித்துப் பேசப்பட்டதாக இருக்கின்றது. இதை எவன் அறிந்திருக்கிருனே இதை எவன் அனுஷ்டிக்கிருனே அவன் விஸ்தாரம் போஜனமளிக்கப்படுவான். அன்னத்தை ஜீரணிப்பிக்கிற ஒளியுள்ள அக்கினியாலாள். சந்ததியிஞலும், கால்நடைகளாலும், பரிசுத்த பரிபூரணங்களாலும் பெரியவஞகி மங்களகரமான கீர்த்தியிஞலும், பெரியவஞயிருப்பான்.

139. மேலே சொல்லியது வருணவுபநிடதத்தின் கடைசி அத்தியாய ஆரம்பமாக இருக்கின்றது. மற்றவை இவ்விடத்தில் எழுதாமல் விட்டுவிடப் பட்டிருக்கின்றன. முதலாவது தைத்திரீயக வுபநிடதத்தில் இதற்கடியில்வருகிற தோத்திரம் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. பகலையாளுகிற மித்திரனே! இரவையாளுகிற வருணனே! சூரியனையும் நேத்திரத்தையும், ஆளுகிற அரியமனே! பலத்தைக்கொடுக்கிற இந்திரனே! வாக்கையும், புத்தியையும், ஆளுகிற பிரகஸ்பதியே! மாட்சிமைதங்கிய பாதங்களையுடைய விஷ்ணுவே! எமக்குச் சுகவாழ் வளிப்பீராக. நான் பிரமத்திற்கு வண

ங்குகிறேன். ஓ! வாயுவே உனக்குவந்தனம். நீயும் பிரமமாக இருக்கின்றாய். எங்கள் உணர்விற் கெட்டுகின்றாய், உன்னை இப்போதிருக்கிற பிர்மாவென் றழைக்கிறேன். உன்னை நீதியென்கிற பேராலழைக்கிறேன். உன்னைச்சத்தியமென்று உச்சரிக்கிறேன் சர்வபரிபூரணமான வஸ்துவென்றும், வாயுவென்றுஞ், சொல்லப்படுவதுமாகிய பிரமமே! என்னைரக்ஷிப்பாயாக. எனதாசாரியரையும் காப்பாயாக. மங்களமாயிருக்கக்கடவை.

140. யசுர்வேதத்தின் சாகைகளிலே மைத்திராயணி யென்னுஞ் சாகையில் ஒரு உபநிடதமிருக்கின்றது. அதுவும் அதே பேரைப் பெற்றிருக்கின்றது. அதன்வியாக்கியானச் சுருக்கமானது சாகாயரென்னும் பேருடைய ஒரு இருடி விரகத்திரத்தர் என்னும் அரசருக்கு மைத்திரர் என்னும் மற்றொரு இருடியால் தாமடைந்த ஏகாந்த ஞானத்தைப் போதித்த பிரசங்கமாகக் காணுகின்றது.

141. கதா அல்லது காதாகவென்னும் பேருடைய இந்த வேதத்தின் வேறொருசாகையில் அந்தப்பேருடைய ஒரு உபநிடதம் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அது வேதாந்தகிரந்த கர்த்தர்களால் மிகவும் அடிக்கடி உதகரிக்கப் பட்டவைகளில் ஒன்றாக இருக்கின்றது. அது ஒரு பிராம்மணத்திலிருந்து எடுத்தெழுதப் பட்டிருக்கின்றது. அதர்வணத்துக்குச் சம்பந்தமா யிருக்கிற உபநிடதத் திரட்டில் ஒன்றாகவுமிருக்கின்றது.

142. எதிலிருந்து ஒரு உபநிடதத்தை யெடுத்துக் கூறப்பட்டிருக்கிறதோ அந்த யசுர்வேதத்தின் ஒருசாகைக்குத் தன்பேரைக்கொடுத்த சுவேதாசுவத்திரர் என்பவரை வேதாந்த போதகராக அதுசொல்லுகிறது. அந்த வுபநிடதத்தில் ஆறு அத்தியாயங்கள் அடங்கியிருக்கின்றன. அது அதர்வண வேதத்திற்குச் சம்பந்தமாயிருக்கிற வேதாந்த கிரந்தங்களின் திரட்டில் ஒன்றாக இருக்கின்றது. ஆனால் சரியாகச் சொல்லுமிடத்தில் அது யஜுருக்கு முழுதும் சம்பந்தப்பட்டதாக காணுகின்றது.

யஜுர்வேதம்-முற்றிற்று.

சாமவேதம்.

143. சாமவேதம் தனக்குரிய ஒருதிவ்விய விசேஷமகிமையுடையது. சாமவேதமென்கிற பெயரைக்குறித்த சொல்லிலக்கணப்பிரகாரம் பாபநிவாரணமாகிய பலத்தைக்கொடுப்பதேயாம். அதற்குச் சம்பந்தமாயிருக்கிற தோத்திரங்கள், மேலேகண்டிருக்கிற பிரகாரம் இசைவிகற்பங்களாகவும், பாடும்படியான கீதங்களாகவும், செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளின்பலன் அவைகளை ஓதப்படும் விதத்திலுண்டாகுமென்று பிரசித்தமாய் யூகிக்கப்படுபடுகின்றது.

144. சாமவேதத்தின் பிரதானபாகம் ஆர்ச்சிகமென்று சொல்லப்படுகின்றது. அதில்தோத்திரங்கள் அடங்கியிருக்கின்றன அந்தத் தோத்திரங்களில் சில சாமவேதியர் அல்லது சந்தோஷ ஆசாரியர் இவர்களுடைய கிரியைமுறைகளில் அடிக்கடி ஓதப்பட்டவைகளாக இருக்கின்றன. ஆர்ச்சிகத்தின் இரண்டு பிரதிகளிலிருந்து காணப்படுகிறபிரகாரம் அவைகள், அரையத்தி யாயங்களாகவும், தசதியென்னும் பிரகரணங்களாகவும் உட்பிரிவு செய்யப்பட்டிருக்கிற ஆறுபிரபாதங்களாக ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. ஒவ்வொரு பிரபாதிகத்திலும் பத்துத்தசதிகளும் ஒவ்வொன்றில் சரியாகப்பத்துவாக்கியங்களும் அடங்கியிருக்கின்றன. பிரார்த்தனைகளின் அதேதிரட்டு அதேவரிசைக்கிரமப்பிரகாரம் கீதமாய்ப் பாடத்தக்கவிதமாய்ச் சித்தப்படுத்தப்பட்டுக் கிராமகேயகாணமென்கிற பெயரினால் பதினேழு அத்தியாயங்களாகப் பாகிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. ஆனால் இதேதோத்திரத்தை ஓதும்படியாக விதிக்கிற கிரியைமுறையாளர் இசைவிகற்பமாக ஓதப்படும் பலவிதங்களுக்கு உபயோகமாயிருக்கிற இதரமொழிகளை ஆர்ச்சிககாணமென்றும் சொல்லுகிறார்கள்.

145. கீதமாகி ஓதப்படுதற்கு ஏற்பாடுசெய்யப்பட்டிருக்கிற சாமவேதத்தின் மற்றொருபாகம் ஆரண்ணிய கணமென்கிற பேருடையதா யிருக்கின்றது. ஒன்றுக்கொன்று சரியாக ஒத்திருக்கிற அதன் மூன்று பிரதிகளால் அதேபிரகாரம் மூன்று அத்தியாயங்களாகப் பாகிக்கப்பட் டிருப்பதாகக் காணப் படுகின்றது.

அவைகள் மேற்சொல்லிய ஆர்ச்சிகத்தைப்போல அரையத்தியாய
ங்களாகவும், பத்துப்பத்தாகவும், அல்லது பிரகரணங்களாகவும்,
உட்பிரிவுகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன.

146. மேலே உதகரித்த உடன்சேர்வுகளில் உயிரெழுத்துக்
களுடைய ஒலிகளை அளபெடுப்பதிலும், ஈருயிர்ப் புணர்ச்சிகளை
இரண்டு அல்லது பல அசைகளாக்குவதிலும், இதர சேர்மானமா
னமான அசைகளை அநேகவிடங்களில் இடையிற் சேர்ப்பதிலும்
ஓசையை ஒழுங்குபடுத்துவதற்காக இலக்க அடையாளங்களை ஏற்
படுத்துவதிலும், வேண்டிய இலக்கணங்கள் அடங்கியிருக்கின்றன.
இசைவிகற்பங்களை யுடைய சிலதோத்திரங்கள், இசைவிகற்பங்களி
ன் வித்தியாசந் தெரிவதற்காக ஒருதரமேயன்றிப் பலதரமும் ஓத
ப்படுகின்றன. பலவாக்கியங்களுக்கு உரியபேர்கள் பெரும்பாலும்
முதலில் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

147. ஆர்ஷய பிராம்மணம் என்கிற பெயரினால் சாமவேத
த்தின் இந்த இரண்டு பாகங்களுக்கும் அட்டவணை யிருக்கின்றது.
அதில் வாக்கியங்களுடைய பேர்கள், அல்லது முதல் மொழிகள்
ஆரண்ணிய கானத்தைத் தொடர்ந்துவருகிற கிராமகேயம் அல்
லது ஆர்ச்சிகத்தில் வருகிற அதே ஒழுங்கில் இலக்கமிட்டிருக்கின்
றன. மற்றவேதங்களுடைய விவர அட்டவணைகளைப் போலவே
இந்த அட்டவணையும் அந்தந்ததோத்திரத்தின்இசைவிகற்பத்தை
யும், எந்தத்தேவதையை நோக்கி ஓதப்படுகின்றதோ அந்தத்தே
வதையையும், எந்தச்சமயத்தில் ஓதப்படவேண்டியதோ அந்தச்
சமயத்தையும், குறித்திருக்கவில்லை. ஆனால் இருடியை அல்லது
கிரந்தகர்த்தாவை மாத்திரம் குறித்துக் காட்டுகின்றது. சிலவிட
ங்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கிற பலவிதப்பேர்களால் அவ்வசனங்
கள் ஒருகிரந்தகர்த்தாவை விடப் பலகிரந்தகர்த்தர்களால் செய்
யப்பட்டவைகளாக யூகிக்கப்படுகின்றன.

148. அத்தோத்திரங்களையே கீதமாகப்பாடுகிற விதங்கள்
பலவாயிருக்கின்றனவென்பதும், அவைகள் பலபேர்களுடையன
வாக இருக்கின்றனவென்பதும், இதற்குமுன்னமே குறித்திருக்
கின்றன இவ்விதமாகக்கிரியை முறையாளர் பலதரம் இந்த வேத
த்தினுடைய சிலவசனங்களைக் காதுக்குக்கேட்காத விதமாய்க் கா

தாழ்ந்த ஓசையாய் முதலில் தனிமையாக ஓதும்படி கட்டளையிட்டுப் பிற்பாடு ஆர்ச்சிகமான மென்கிறபெயரினால் யாதொரு முக்கியமானவிதமாய் அதேபிரகாரம் ஓதும்படியாக ஆக்கியாபித்திருக்கிறார்கள். ஆகிலும, ...னிரூகத்கான மென்கிற விகற்பமான பெயரினால் அந்தவிதத்தி னின்றும் பலவிதமான வேறுபாடுகளும் விலக்குகளும் காட்டப் படுகின்றன. அந்தப்பிரகாரமே ஆர்ச்சிகத்திலும் கிராம கேயத்திலும். இருக்கிற அவ்வாக்கியங்களே அல்லது அவ்வாக்கியத்துக்குச் சற்றேறக்குறையச் சரியாயிருக்கிற வாக்கியங்கள் ஊகக்கரனமென்றுஞ் சொல்லப்படுகிற வேறொரு திரட்டில், அவைகளைப்பாடுகிற விசேஷவேறுபாடான விதங்களோடு வேறொரு வித்தியாசமான ஒழுங்கில் ஏற்பாடுசெய்யப் பட்டிருக்கின்றன.

149. சாமவேதத்தின் இந்தபாகங்களை ஒப்பிட்டு பார்ப்பதிலும் விசாரணை செய்வதிலும், வசனங்கள் வித்தியாசமான வரிசையில் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தபோதிலும், ஓதுகிறவித்தியாசமான விதத்திற்காக அடையாள மிட்டிருந்தபோதிலும், அவ்வசனங்களாகவே காணப்படுகின்றன. அதேபெயருள்ள மற்றதிரட்டுகள் மேற்சொல்லிய ஆர்ச்சிகத்திலிருந்தும். ஆரண்ணியத்திலிருந்தும், மிகவும் வித்தியாசப்பட மாட்டாவென்றும், இவைகள் மற்வேதங்களுடைய சன்னிதங்களுக்கு ஒத்துவருகிற பாகங்களே சாமவேதத்தின் அந்த முழுக்கூறுகின்றன வென்றும் எண்ணப்படவேண்டும்.

150. வேதத்தின் இரண்டாவது பாகத்துக்கு அல்லது அனுபந்தத்துக்கு உரித்தாயிருக்கிற பிராம்மணமென்கிற பெயரினால் பலவித கிரந்தங்கள் சாமவேதத்தின் பலவித்தியாலயங்களிலும் ஏற்றுக்கொள்ளப் பட்டிருக்கின்றன. நாலுகிரந்தங்கள் விரிவாயிருக்கின்றன ஒன்று சாரதிவிதிஷம் என்னும் பேருடையதாக இருக்கின்றது. அது இருபத்தாறு அத்தியாயங்களை யுடையதாக இருப்பதால் அந்தப் பெயர் கிடைத்ததாகக் காணப்படுகிறது. மற்றொன்று அத்பூதம் அல்லது அத்பூத பிராம்மணமென்று சொல்லப்படுகின்றது. இந்த வேதத்தின் மூன்றாவது பிராம்மணம் பஞ்சவிதிஷமென்று சொல்லப் படுகின்றது அதில் இருபத்தைந்து அத்தியாயங்கள் அடங்கியிருப்பதால் அதற்கந்தப்பேர் வந்திருக்கலாம்

151. சாமவேதத்தின் பிராம்மணங்களில் தாந்தியமென்னும் பெயருடைய பிராம்மணம் மிகவும் பிரசித்தமானதாயிருக்கின்றது. அது சாயனாசாரியரால் வியாக்கியானஞ் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. பஞ்சிகமென்னும் இரண்டாவது காண்டமாகும் அடங்கியபங்கு அக்கினிஸ்தோமமென்னும் சமயாசார சடங்குகளைச் சேர்ந்ததாயிருக்கின்றது.

152. சாமவேதத்தின் மந்திரங்களையும் பிராம்மணங்களையும் விட நீண்டதாகவும், மிகவும் மறைபொருளாகவு மிருக்கிற பிரதான உபநிடதம் இவ்விடத்தில் கூறப்படுகின்றது.

153. சாந்தோக்கிய வுபநிடதம் பிரபாதங்களென்னும் எட்டு அத்தியாயங்களாயிருக்கின்றது. அவைகள் பிராம்மணத்தின் சில பாகங்களிருந்து எடுத்து எழுதப்பட்டன. அவைகள் மூன்று முதல் பத்துவரையிலும் இலக்கமிட்டிருக்கின்றன. முதலாவது இரண்டாவது பிரபாதங்கள் சமயாசார சடங்குகளைச்சேர்ந்தவைகளாக இருக்கிறபடி உபநிடத்தில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கவில்லை. இந்த அத்தியாயங்கள் நூற்றைம்பது பிரகரணங்களுக்கு மேலாகவே உட்பிரிவுகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன.

154. சாந்தோக்கியத்தின் பெருங்கூறு ஞானபோதான விஷயங்களாக இருக்கின்றது. அதில் மற்ற அனேக வுபநிடதங்களைப்போல பலவினாவிடைகள் அல்லது பிரசங்கங்கள் அடங்கியிருக்கின்றன, சனத்குமாரருக்கும், நாரதருக்கும், மத்தியில்நடந்த பிரசங்கத்தின் ஆரம்பம் ஏழாவது அத்தியாய முழுதுமாயிருக்கின்றது. அதற்கு முன்னத்தியாயத்தில் அருணனுடைய பௌத்திரனாகிய சுவேதகேதுவுக்கும், அவருடைய தந்தையான அருணன் புத்திரர் உத்தாலகருக்கும், நடந்த இரண்டு பிரசங்கங்கள் அடங்கியிருக்கின்றன. இவைகள் ஐந்தாவது அத்தியாயத்தில் சித்தப்படுத்தப் பட்டிருக்கின்றன. அதில் ஜீவலன் புத்திரனாகிய பிரவாகணரென்பவர் சுவேதகேதுவை வேதாந்த ஞானசாஸ்திரத்தில் மூடனைகத் தீர்த்தார். அந்தச்சம்பாஷணையில் திஷ்டாந்திர குறிப்புகளோடு பல இதர்சம்பாஷணைகளும் சேர்ந்திருக்கின்றன நாலாவது அத்தியாயத்தில் பூத்திரனுடைய பேரனை ஜானன் சுருதியென்பவனைக்குறித்த கதைமுதலில் எழுதியிருக்கின்றது. இந்த அத்தியாயத்திலும், ஐந்தாவது அத்தியாயத்திலும், மற்ற பிரசங்கப்

களோடு மனுஷபிராணிகளுக்கு மத்தியில் நடந்த பிரசங்கங்கள் கலந்திருக்கின்றன. அவைகளில் பிரசங்கஞ்செய்த பேர்கள் தெய்வத் தன்மையுடைவர்கள் அல்லது மனோரதிய மானவர்களாக இருக்கின்றார்கள். எட்டாவது அல்லதுகடைசி அத்தியாயத்தில் பிரஜாபதிக்கும், இந்திரனுக்கும், நடந்த சம்பாஷணையில் ஆத்மாவைக்குறித் துச்சத்தியதிஷ்டாந்த நிரூபணங்கள் அடங்கியிருக்கின்றன.

155. ஐந்தாவது அத்தியாயத்தைச்சார்ந்த ஒருவிசேஷ பிரசங்கம் இந்த வுபநிடதத்தி லிருந்து இவ்விடத்தில் எடுத்துக் கூறப்படுகின்றது.

156. உபமன்னியூ என்பவ ருடைய புத்திரனன் பிராச்சின சாலன், பூலுசன் சந்ததியாகிய சத்தியஜனயன், பல்லவி சந்ததியாகிய இந்திரித்திழுமன், சரகாட்சயன் சந்ததியான ஜனன். அசுவதராசுவன் சந்ததியான உளதிலன் ஆகிய இவர்கள் அத்தியந்தமாய் வேதப்பொருளை அறிந்து மேலானபதவிகளைப் பெற்றவர்களாய்க் கூட்டங் கூடி நம்முடைய ஆத்மாவென்பதெது, பிரமம்யார் என்கிற பூர்வஞாயமெடுத்துக் காட்டும் வியாக்கியான விசாரணையில் பிரவேசித்தார்கள்.

157. இவ்விருத்தமுள்ள பெரியோர்கள் அருணன் புத்திரராகிய உத்தாலகர் சர்வபரிபூரண ஆத்மக்கியானத்தை நன்றாய் அறிந்திருக்கிறாரென்றும், அவரிடத்துக்குடனே போகவேண்டுமென்றும், ஆலோசித்து அவரிடம்போனார்கள். ஆனால் அவர் இப்பெரியோர்கள் மிகவும் கற்றவர்களாயிருந்து நம்மைக் கேட்கிறார்கள் அவர்கள் கேட்கிறதற்கு முழுதும் தெரிவிக்க நமக்குச் சக்தியில்லை. அவர்களுக்குவேறொரு போதகரையுடனே காட்டவேண்டுமென்று தமக்குள் ஆலோசித்து அவர்களைப்பார்த்துக் கேகயன் புத்திரனை அசுவபதிசர்வபரிபூரண ஆத்மக்கியானத்தை நன்றாய் உணர்ந்திருக்கிறார். அவரிடத்துக் கிப்போதே செல்லுவோமென்றார்.

158. அவர்களெல்லோரும் சென்றார்கள். அவர்கள் வந்தடைந்தபோது அரசனானவர் அவர்களுக்குரியவந்தன வழிபாடுகளைச் செய்தார். மறுநாள்காலையில் அவர்களுக்கு மரியாதைகளோடு விடைகொடுத்தார். ஆனால் அவர்கள் போகாமல் நிற்பதையும் அவரால் கொடுக்கப்படும் வெகுமானங்களை யங்கீகரிக்காதிரு

ப்பதையுங் கண்டு, அவர்களோடு இதற்கடியில் வருவதுபோலப் பேசத்தொடங்கினர். எனது ராச்சியங்களில் கொள்ளைக்காரரில்லை, உலோபரில்லை, மதுபானிகளில்லை, யாகாதி கிருத்தியங்களை அசட்டை செய்பவரில்லை, மூடரில்லை, விபசாரிகளில்லை நீங்கள் எதில் துன்பமடைந்திருக்க மாட்டுவீர் என்றார். அவர்கள் யாதொரு குறையைச்சொல்லி முறையிட்டுக் கொள்வதினால் இவ்வண்ணமாகப் பேசத்தொடங்கினர். ஓ! பெரியோர்களே! நீங்கள் எதைக்கோருவீர்களோ? அதைக்குறித்து என்னைக்கேளுங்களெனறார். அந்தப்படி அவர்கள் யாதொன்றும் கேட்டுக் கொள்ளாததைக் கண்டு ஒவ்வொரு ஆசாரியருக்கு எவ்வளவுகொடுப்பேனோ அவ்வளவு உங்களுக்குந் தருவேன். ஆனால் நில்லுங்கள் மகாமேன்மைதங்கிய பெரியோர்களே யென்றார். அப்போதவர்கள் அவரைப்பார்த்து நாம் உம்மைவந்து கண்டகாரிய மின்னதென்று உமக்குத் தெரிவிப்பது அவசியமாதலால், சர்வபரிபூரண ஆத்துமாவா நீர்தொழுகிற அந்தச்சர்வாத்து மக்கியானத்தை நீர் அறிந்திருப்பதால் அதை யெங்கட்குத் தெரிவிக்கவேண்டுமென்று மறுமொழி சொன்னார்கள். அதற்கவர் நாளையதினம் அதையுங்களுக்குத் தெரிவிப்பேனென்றார். அவருடையநோக்கத்தை அவர்கள் தெரிந்துகொண்டு மறுநாள் சிடர்களைப்போல் கையில் விறகுக்கட்டைகள் பிடித்துக்கொண்டு அவரிடஞ் சென்றார்கள். அவரவர்கட்கு வந்தனமொன்றுஞ் செய்யாமல் இவ்வண்ணமாக அவர்களைப் பார்த்துப் பேசத்தொடங்கினர்.

159, ஓ! உபமன்னியு புத்திரரே நீர் ஆத்துமாவாக எதை ஆராதிக்கிறீரென்று வினவினர். அதற்கவர் ஓ! வணங்கப்பெற்ற அரசனே ஆத்துமாவாக நீர் தொழுகிற சர்வபரிபூரணமாய்த் தன்மயமா யிரானின்ற வஸ்துவின் ஓர்சிறந்த கூறாகியவசனத்தை நான் தொழுகிறேன். ஆனதால் உம்முடைய குடும்பத்தில் சமயாசார சடங்குகளுக் காகச்சோமம்பிழிந்து சித்தப்படுத்துவதாய்த் தெரியவருகிறது. நீர்சுடருள்ள அக்கினியைப்போல ஆகாரத்தைப்பட்சிக்கின்றீர். நீர்உமக்குப் பிரியமுள்ள வஸ்துவாகிய புத்திரன் முதலிய பொருகளைக்காண்கின்றீர். சர்வபரிபூரண ஆத்மாவாக தையார் ஆராதிக்கிறார்களோ அவர்கள் போஜனங்களை அனுபவிப்பார்கள். ஒருகாதலனைக் கருதுவார்கள். அவர்கள் குடும்ப

சமயாசார வனுஷ்டானங்கள்நிறை வேறக்காணுவார்கள். ஆனால் இதுதான் அந்த ஆத்மாவுக்குச் சிரசாக இருக்கின்றதென்று மறுமொழி கூறினார். உமதுசிரசு நஷ்டமாய்ப்போயிருந்தால் நீர் என்னிடத்துக்கு வந்திருக்கமாட்டீரென்று ராஜா சொன்னார்.

160. அவர் அப்போது பூலுசுன் புத்திரனாகியசத்தியஜனயனைநோக்கி ஓ! பிரசன்னயோகன் சந்ததியாரே! நீர் ஆன்மாவாக யாரைத்தொழுகிறீரென்றார். ஓ! வணங்கப்பெற்றவரசனே நீர் ஆன்மாவாகத்தொழுகிற சர்வ பரிபூரண தன்மய சொரூபத்தின் கூறாகிய ஆதித்தனைத்தொழுகிறேன். ஆகையால் உம்முடைய குடும்பத்தில் அனேக நானாவித சொரூபங்கள் காணப் படுகின்றன. பெட்டைக் குதிரைகள் பூட்டிய ரதங்களும், தனமும்,பெண்ணடிமைகளும், உம்மைச் சூழ்ந்திருக்கக் காண்கின்றேன். நீர் ஆகாரத்தைப் பட்சிக்கின்றீர். நீர் பிரியமுள்ள பொருளைக் கருதுகின்றீர். யாவர் இதைச் சர்வ பரிபூரண ஆன்மாவாகத் தொழுகின்றார்களோ இவர்கட்கெல்லாம் இதே அனுபவங்க ளுண்டாயிருக்கின்றன. அவர்களுடைய குடும்பத்தில் வைதிக கர்மானுஷ்டானங்கள் நிறைவேறக் காணுகிறார்கள். ஆனால் இதுவே ஆன்மாவின் நேத்திரமாகவிருக்கின்றதென மறுமொழி சொன்னார். அதற்கரசன் நீர் அந்தகனாயிருந்தால் என்னிடம் வந்திருக்கமாட்டீர் என்றார்.

161. பல்லவி புத்திரனாகிய இந்திரத்தியூமனைப் பார்த்து வியாக்கிரபாதர்சந்ததியாரே, நீர் ஆன்மாவாக யாரைத் தொழுகிறீர் என்றார். அதற்கவர் ஓ! வணங்கப்பெற்ற அரசனே! நீர் ஆன்மாவாகத் தொழுகிற அந்தக சர்வபரிபூரணதன்மய சொரூபத்தின் கூறாய் எங்கும் பரந்துவீசும் வாயுவைநான் தொழுகிறேன். அளவிறந்த காணிக்கைகள் உமக்குக்கிட்டப் படுகின்றன. அநேகரதங்கள் உம்மைச்சூழுகின்றன. போஜனங்களைப் பட்சிக்கின்றீர், ஒருபிரியப்பொருளைநோக்குகிறீர். யாவர் இதைச் சர்வபரிபூரண ஆன்மாவாகத் தொழுகின்றார்களோ அவர்களெல்லாம் போஜனத்தை யனுபவிப்பார்கள். ஒரு பிரியப்பொருளைக் கருதுவார்கள். அவர்களுடைய குடும்பத்தில் சமயாசார வனுஷ்டானங்கள் நிறைவேறிக் கொண்டிருக்கும். ஆனால் இதுவே ஆன்மாவின் உயிர்ப்பாக இருக்கிறதென்று அவர் மறுமொழிசொன்னார். அரசன் எமது உயிர்ப்பு போயிருந்தால் நீர் என்னிடம் வந்திருக்கமாட்டீர் என்றார்.

162. அவர் அப்போது சரகராட்சயன் புத்திரரான ஜனனே நோக்கி ஓ! சரகராட்சயன் புத்திரரே! நீர் ஆன்மாவாக யாரைத் தொழுகின்றீரென்றார். அதற்கவர் ஓ! வணங்கப்பெற்ற அரசனே நீர் ஆன்மாவாகத் தொழுகின்ற அந்தச்சர்வபரிபூரண தன்மயமாயிராநின்ற ஆகாயப்பரமாணுவைத் தொழுகின்றேன். அதினல் நீர் தனசம்பத்தையும், புத்திரசம்பத்தையு மடைந்திருக்கின்றீர். போஜனபட்சணம் செய்கின்றீர் காதற்பொருளைக் காணுகின்றீர். யாவர் இதைச் சர்வபரிபூரண ஆன்மாவாகத்தொழுகின்றார்களோ அவர்கள் போஜனபட்சணஞ் செய்வார்கள். காதற்பொருளைக் காணுவார்கள். அவர்கள் குடும்பத்தில் சமயாசார வனுஷ்டானங்கள் நிறைவேறப் பெற்றிருப்பார்கள். ஆனல் இதுவே ஆன்மாவுக் குடலாக இருக்கின்றதென்று விளம்பினர். அதற்கரசன் உமதுடல் அழிந்திருந்தால் நீர் என்னிடம் வந்திருக்கமாட்டீர் என்றார்.

163. அவர் பிற்பாடு அசுவதராசுவின் புத்திரராகிய ஊதிலரைநோக்கி ஓ! வியாக்கிரபாதர் சந்ததியாரே நீர் ஆன்மாவாக எவரைத் தொழுகிறீரென்றார், அதற்கவர் ஓ! வணங்கப்பெற்றவரசனே! நீர் ஆன்மாவாகத் தொழுகிற பெருஞ்செல்வப் பொருளாகிய உதகமே அந்தச் சர்வபரிபூரண சுயம்பிரகாசப் பொருளாயிருக்கின்றது. அதனலேதான் நீர் சம்பத்துள்ளவராகவும், குடிதழைக்கப் பெற்றவராகவும் இருக்கின்றீர். போஜனபட்சணம் செய்கின்றீர். காதற்பொருளைக் காணுகின்றீர். இதை யாவர்சர்வபரிபூரண ஆன்மாவாகத் தொழுகிறார்களோ அவர்கள் இவைபோன்ற அனுபவங்களைப் பெறுவார்கள். பிரியப்பொருளைக் கருதுவார்கள். குடும்பத்தில் சமயாசார வனுஷ்டானங்கள் நிறைவேறப் பெறுவார்கள். ஆனலிதுவே ஆன்மாவுக்கடிவயிறாக இருக்கின்றதென்று சொன்னர். அரசன் உமக்குச் சலாயம் வெடித்துப்போயிருந்தால் நீர் என்னிடம் வந்திருக்க மாட்டீர் என்றார்.

164. கடைசியில் அவர் அருணன்புத்திரராகிய உத்தாலகரைநோக்கி ஓ! கோதமன் சந்ததியாரே ஆத்மாவாக நீர் யாரைத் தொழுகிறீர் என்றார். அதற்கவர் ஓ! வணங்கப்பெற்ற அரசனே நீர் யாரை ஆன்மாவாகத் தொழுகின்றீரோ அந்தச் சர்வபரிபூரண

சுயம்பிரகாச வஸ்துவாகிய அசையாத பிரதிவைத்தொழுகிறேன். ஆகையால் நீரும் சந்ததியோடும் கால்நடைகளோடும் நிலையில்நிற்கின்றீர், போஜன பக்ஷணம்செய்கின்றீர் காதற்பொருளைக் காண்கின்றீர். யாரார் சர்வபரிபூரண ஆன்மாவாக இதைத்தொழுகின்றார்களோ அவர்களெல்லாம் இப்படிப்பட்ட அனுபவங்களை யடைகிறார்கள். காதற்பொருளைக் காண்கிறார்கள். குடும்பத்தில் சமயாசார வனுஷ்டானங்களைப் பெறுகிறார்கள். ஆனால் இந்த வடிவங்களே ஆன்மாவினுடைய பாதங்களாக இருக்கின்றன வென்று விளம்பினர். அரசன் உமது பாதங்கள் முடமாய்விட்டால் நீர் என்னிடம் வந்திருக்கமாட்டீர் என்றார்.

165. அவர்களனைவரையும் அவர் நோக்கிப் பொதுவாக இந்தச் சர்வபரிபூரண ஆன்மாவைத் தனித்தனி ஒவ்வொரு வஸ்துவாயிருப்பதாய் நீங்கள் ஆலோசித்துத் தனிதனியான அனுபவத்தில் பங்குகொள்ளுகிறீர்கள். அதன்வெளிப்படையான கூறுகளாகக் காண்பதும் மனச்சாட்சியால் யூகிப்பதுமாகிய அதை யாரார் சர்வபரிபூரண ஆன்மாவாய்த் தொழுகின்றாரோ அவர் எல்லா உலகங்களிலும், எல்லாவஸ்துக்களிலும், எல்லா ஆத்துமாக்களிலும், ஆகாரத்தை யனுபவிக்கிறார். அவருடைய சிரசு இந்தச் சர்வபரிபூரண ஆத்துமாவின் சிரசைப்போலப் பிரகாசமுள்ளதாயிருக்கின்றது. அவருடைய கண் சமமாபப் பலவிதப் பட்டிருக்கின்றது. அவருடைய உடல் ஏராளமானதா யிருக்கின்றது. அவருடைய அடிவயிறு நிறைந்ததாக இருக்கின்றது. அவருடைய பாதங்கள் பூமியாக இருக்கின்றது. அவருடைய மார்பு பலிபீடமாக இருக்கின்றது. அவருடைய இருதயம் கிரகாக்கினியாக இருக்கின்றது அவருடையமனது செந்தீயின் சுவாலையா யிருக்கின்றது அவருடைய வாய்பலியாக இருக்கிறது. என்று கூறினார்.

166. அவர்க்குமுதலில் கிடைக்கிற போஜனம் நைவேதனம் செய்யப்படவேண்டும், அவர் செய்கிற முதல் நைவேதனம் சித்தியாவதாகவென்கிற மொழிகளோடு ஆகுதிசெய்யப் படவேண்டும். இவ்விதமாக உயிர்ப்புத் திருப்தியடைகின்றது. அதில் நேத்திரம் திருப்தியடைகின்றது. நேத்திரத்தில் சூரியன் திருப்தியடைகிறான். சூரியனில் ஆகாயம் திருப்தியடைகின்றது. ஆகாயத்தில் வானமும் சூரியனும் அவைகளைச் சேர்ந்த மற்றவைகளும்

பூரணமடைகின்றன. அதற்குப் பிற்பாடு உண்டியைப் புசிக்கிற வர் சந்ததியோடுங் கால்நடைகளோடும், பூரணமாய்த் திருப்தி யடைகிறார். உண்டியினால் சத்துவ முண்டாகின்றது. தெய்வ ஆராதனைகளால் சிறைப்படைகிறார்.

167. ஆனால் சர்வபரிபூரண ஆன்மாவையறியாதவன் அக்கினிக்கு ஆகுதிசெய்கிறது ஒருவன்சாம்பரில் கட்டைக்கரிகளை யெறிவதற்குச் சமானமாக இருக்கின்றது. ஆத்துக்கியான மடைந்தவன் நிவேதனஞ்செய்வது எல்லா உலகங்களிலும் எல்லாவஸ்துக்களிலும் எல்லா ஆத்துமாக்களிலும் ஆகுதிசெய்தவனாகிறான் அக்கினிக்குள் மனிதனுடைய பாபங்களெல்லாப் தகிக்கப்பட்டுப் போகின்றன. இதையறிந்தவன் நிவேதனத்தின் மீதியை மனதறிந்து சண்டாளனுக்குக்கொடுத்தபோதிலும் சர்வபரிபூரண ஆத்துமாவுக்கு மாத்திரம் நிவேதனம் செய்யவேண்டும். ஏனென்றால் இந்த விஷயத்தில் சொல்லப்பட்ட வசனத்திலே இந்த வுலகத்தில் பசியுள்ளகுழந்தைகள் அவர்கள் தாயைச்சுற்றிக்கொண்டு வருத்துவதுபோல எல்லாஜீவர்களும் நைவநிவேதனத்தையும் ஆராதனைகளையும் காத்துக்கொண்டிருக்கிறார்களெனச் சொல்லப்படுகிறார்களென்றிருத்தலால்.

168. சாமவேதத்தின் மற்றொரு உபநிடதம் தலவகார சாகைக்குச் சம்பந்தமானதாயிருக்கிறது. அது எந்தமொழியில் அல்லது மொழிகளில் ஆரம்பிக்கப்பட் டிருக்கிறதோ அந்த மொழியிலிருந்து கேனேசித உபநிடதம் அல்லது கேன உபநிடதமென்று சொல்லப்படுகின்றது, சங்கரவியாக்கியானத்தினால் தெரியவருகிற பிரகாரம் இந்த வியாக்கியானம் எதிலிருந்து பெயர்த்தெழுதப் பட்டதோ அந்தக் கிரந்தத்தின் ஒன்பதாவது அத்தியாயமாக இருக்கின்றது. இதில் நாலுசந்தசுகள் அல்லது பிரகரணங்களடங்கி யிருக்கின்றன. உபாத்தியாயர்களுக்கும், சிடர்களுக்கும், நடந்த பிரசங்க ரூபமாயிருக்கின்றன. அவற்றின் விஷயம் மற்ற உபநிடதங்களில் இருக்கிறதுபோலவே மறைபொருளும் புதைபொருளுமான வேதாந்தமுறையாக இருக்கின்றது. ஆனால் அது இவ்விடத்தில் எழுதப்படவில்லை.

சாமவேதம் - முற்றிற்று.

அதர்வணவேதம்.

169. அதர்வணத்துக்குச் சேர்ந்த சன்னிதம் அல்லதுதோத்திரம் பிரார்த்தனை இவைகளின் திரட்டு இருபது காண்டங்களாக இருக்கின்றது. அது அனுவாகங்கள், சூக்தங்கள் ரிக்குகளாக உட்பிரிவுகள் செய்யப்பட்டதாகவு மிருக்கின்றது. பிரபாதங்களாகப் பிரிக்சப்படும் விதமும் காட்டப்பட்டிருக்கின்றது. வாக்கியங்கள் ஆறாயிரத்துப்பதினைந்தாகவும், நூற்றுக்கு மேற்பட்ட அனுவாகங்களாகவும், எழுநூற்றறுபதுக்கு மேற்பட்ட சூக்தங்களாகவும், ஏறக்குறைய நாற்பது பிரபாதங்களாகவு மிருக்கின்றன.

170. அதர்வணவேதத்தின் பாஷையையும் நடையையுங் காட்ட ஒருவாக்கியங் குறிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அது பத்தொன்பதாவது காண்டத்தின் நாற்பத்து மூன்றாவது சூக்தமுழுதும் அடங்கியி ருக்கிறது. அதே காண்டத்தின் ஆரம்பத்தில் ஆறாவது சூக்தம் வெள்ளை யஜுசுவின் முப்பத்தொன்றாவது அத்தியாயத்திலிருந்து இதற்கு முன் உதகரித்திருக்கிற சூக்தத்திற்கு மிகவும் மொழிக்குமொழிசரியாக இருக்கின்றது இருக்குகளில் சிலவாஸ்தவமாக அங்கங்கு ஒவ்வொரு மொழிபேதப்படுத்தி மாற்றிப் பெயர்த்து வைத்திருக்கின்றன. அதற்குத் திருஷ்டாந்தம் அதன் ஆரம்பத்தில் ஆதிபுருஷனைக்குறித்துச் சொல்லும்போது ஆயிரம் சிரசுள்ளவனென்று சொல்லுவதற்குப் பதிலாய் ஆயிரம் அஸ்தங்களை யுடையவனென்று சொல்கிறது. ஆகிலும் அதில் சொல்லப்பட்டபொருள் ஒன்றாகவே யிருக்கின்றது. ஆகையால் இவ்விடத்தில் அதைக்குறிக்கிறது அநாவசியமென்று விட்டுவிடப்பட்டது.

171. அதேகாண்டத்தின் அடுத்த சூக்தத்தில் முக்கியமான வாக்கிய மொன்றிருக்கின்றது. அது கிருத்திகைமுதல் இருபத்தெட்டு நட்சத்திரங்கள் அவைகளின் கிரமத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன அது ஆசிலேஷமாசத்தின் கடைசியில் அல்லது மாகமாசத்தின் ஆரம்பத்தில் அயனத்தைக்குறிக்கின்றது. அது இரண்டு ஏதுக்களைப் பற்றிமுக்கிய வாக்கியமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. முதலாவது இருபத்தெட்டு நட்சத்திர ஏற்பாடு அதர்வணவேதம் எவ்வளவு பூர்வீகமானதோ அவ்வளவு பூர்வீகமான

தென்று காட்டுவதினலும், இரண்டாவது அந்தவேதமுழுதும் இப்படிப்பட்ட முக்கியமான சூக்தத்தைப்போலவே ஆசிலேஷ மாசத்தின் மத்தி அல்லது கடைசி முதல் அயனம் எண்ணிக் கைப் படும்போது கிர்த்திகையின் ஆரம்பத்தில் இராசிசக்ரத்தின் துவக்கம் வைக்கப்படும்போதும் செய்யப்பட்டிருக்கலாமென்று யூகிப்பதற்கிடங் கொடுப்பதினலுமே யாம். இந்தவேதத்தின் காலத்தைக்குறித்து வேருெரு இடத்தில் விரிவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

172. பத்தொன்பதாவது காண்டத்தின் நாலாவது அனுவாகத்தில் வந்திருக்கிற மந்திரோச்சாடனத்தைப்போல் ஒருமந்திரோச்சாடனமிருக்கிறது. அதுயதார்த்தமாக ஒரு பயங்கரமான மந்திரோச்சாடனமாய் இருக்கின்றது. முக்கியமாக இருபத்தெட்டு இருபத்தொன்பது முப்பது இலக்கமிட்ட மூன்று சூக்தங்களாக இருக்கின்றன. அதிலொன்று இப்படிப்பட்ட சபித்தல்களுக்கு மாதிரியைக் காட்டப் போதுமானதா யிருக்கும். மற்ற சபித்தல் மந்திரங்களில் அனேகம் ஒரேமாதிரியாகவே யிருக்கும்.

173. ஓ மகிமைபெற்ற குசப்புல்லே எனது பகைஞரை அழிப்பாயாக. எனதுசத்துருக்களே நீர் மூலஞ் செய்வாயாக. ஓ இரத்தினமே என்னேடு பகைக்கிற எல்லோரையும் நாசஞ்செய்வாயாக.

174. அதர்வணவேதம் சத்துருக்கள் நாசத்திற்காக அநேகவிதசபித்தலின் மந்திரங்களைக் கொண்டிருக்கிற தென்பது பிரசித்தமா யிருக்கிறது. ஆனல் இந்தவேதத்தின் முக்கியவிஷயம் அப்படிப்பட்டதேயென்று யூகிக்கப்படவொண்ணுது. ஏனெனில் அது நிர்விக்கினத்திற்காகவும், ஆபத்நிவர்த்திக்காகவும், ஓதப்படும்வெகு மந்திரங்களைக்கொண்டிருக்கின்றது ஆதலால். மற்றவேதங்களைப் போலவே கடவுளர்க்கு யஜன்னியமென்னும் கிறியைகளிற்றவிர வேதாசார கிரியைகளிலும், அனுஷ்டானங்களிலும் வழங்கப்படவேண்டிய தோத்திரங்களோடு அநேகசூக்தங்களும் அதில் அடங்கியிருக்கின்றன.

175. கோபதபிராம்மணம் இந்தவேதத்தின் இரண்டாவது பாகத்துக்குச் சம்பந்தப்பட்டதாகக் காணப்படுகின்றது. இது ஐந்துபிரபாதங்களைக் கொண்டிருக்கின்றது. இதற்கு வியாக்கியானமாவது அட்டவணையாவது இருப்பதாகக் காணப்படவில்லை.

176. இந்தக்கோபத பிராம்மணத்தின் முதலாவது அத்தியாயத்தில் இந்தப்பிரபஞ்சத்திற்குக் காரணம், பிரம்மமென்று கண்டிருக்கிறது. இந்த அத்தியாயத்தின் நாலாவது பிரகரணத்தால் அதர்வணர் உலகத்தைச் சிருட்டித்துச் சீவபிராணிகளைக் காக்கும்படி பிரமத்தினால் நேமிக்கப்பட்ட ஒருபிரஜாபதியாக யோசிக்கப்படுகிறார்.

177. ஐந்தாவது அத்தியாயத்தில் அநேகவிசேஷ வாக்கியங்கள் உளவாயிருக்கின்றன. முதற்புருஷன் பஞ்சாங்கத்திற்குச் சம்பந்தத்தை யுண்டாக்குகிற சம்வச்சரத்தோடு உண்டானவனாக எண்ணப்படுகிறான். ஓரிடத்தில் அதாவது ஐந்தாவது பிரகரணத்தில் பன்னிரண்டு அல்லது பதின்மூன்று சாஸ்திரமான மாசங்கள் ஒருவருஷமாகுமெனச் சொல்லுவது மல்லாமல், அந்தக்காலத்தின் உட்பிரிவுகள் முந்நூற்றறுபது நாளாகவும் அதனால் பதினாயிரத்து எண்ணூறு முகூர்த்தங்களாகவும் ஏற்படுத்தப் பட்டிருக்கின்றன.

178. அதர்வணவேதத்தின் மகாவிசேஷமான பாகத்தில் அதற்குடன்சேர்வாகச் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிற வுபநிடதங்களென்னும் வேதாந்தசாஸ்திரங்கள் அடங்கியிருக்கின்றன. அவைகள் ஐம்பத்திரண்டென்று இலக்கமிட்டிருக்கின்றது. ஆனால் இந்த இலக்கம் ஒருபத்தகத்தின் பலபாகங்களைப் பிரத்தியேகமான வுபநிடதங்களாகக் கணக்கிடுவதினாலே பூர்த்தியாகின்றது எட்டு உபநிடதங்களும், மற்றவேதங்களுக்குச் சம்பந்தமாயிருக்கிற மேல் விவரிக்கப்பட்ட வுபநிடதங்களில் ஆறும் அவற்றுள் அடங்கியிருக்கிற நாலுகிரந்தங்களும் வேதாந்தத்தைப்பற்றிச் செய்யப்பட்டிருக்கிற வியாக்கியாணங்களில் எப்போதும் உதகரிக்கப்பட்ட வைகளாக இருக்கின்றன. மற்றவைகள் மிகவும் அருமையாய் அல்லது சுத்தமாய் உதகரிக்கப்பட்ட வைகளாக இருக்கின்றன.

179. உபநிடதம் என்பதற்கு அருத்தம் இன்னதென்று விளக்குவது இவ்விடத்தில் யுக்தமாக இருக்கலாம். அகராதிகளில் இந்தமொழி இரகசிய மென்பதற்குச்சமான பதமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அது இரகசியமென்கிற அருத்தத்தில் வாஸ்தவமாக மனுவாலும், பூர்வகிரந்தகர்த்தர்களாலும் அடிக்கடி உபயோகப்படுத்தப் பட்டிருக்கின்றது உபநிடத்துகளின் வியாக்கியானிகளும் அம்மொழிகளுக்கு அதே அருத்தஞ் செய்கிறார்கள். ஆனால்

அந்தமொழிகளின் சொல்லிலக்கணத்திலாவது அங்கீகாரத்திலாவது இரகசியம், மறை, பு, அல்லது அந்தரங்கம் என்னும் கருத்துக்கு நேரான யாதொரு சம்பந்தமும் உண்டாயிருக்கவில்லை. சங்கரர் சாயனர், மற்றும் எல்லாவியாக்கியானிகளுடைய அபிப்பிராயப் பிரகாரம் அதன் சரியான அருத்தம் ஞானசாஸ்திரம் அல்லது பிரம்மக்கியானமென்பது மேற்சொல்லிய கிரந்தகர்த்தர்களுடைய அபிப்பிராயப் பிரகாரம் வேதாந்தத்துக்கும், இந்த அருத்தத்தைப்போதிக்கிற வொருபுத்தகத்துக்கும், உபயோகிக்கப் பட்டிருக்கின்றது அதினுடைய உற்பவம் சமீபமென்றருத்தந்தருகிற (உப) என்கிற முன்னிடைச்சொல்லினாலும், இடைவிடாமல் என்கிற அருத்தந்தருகிற (நி) அல்லது நிச்சய மென்றருத்தந்தருகிற (நிஸ்) என்னும் முன்னிடைச் சொல்லினாலும், முன்வைக்கப்பட்டிருக்கிற அழிகிறது அல்லது அசைகிறது அல்லது தளர்தலாகிறது. என்றருத்தந்தருகிற சத் அல்லது (ஷத்விரீ) என்னும் வினையிலிருந்து உற்பவமாயிருக்கின்றது. வியாக்கியானிகளால் சொல்லப்பட்டிருக்கிற பலவிதமான விவரங்களின் பிரகாரம் இந்தச் சொல்லிலக்கணத்திலிருந்து தகுதியாகக்கண்டு பிடிக்கிற அருத்தம் திவ்வியபரிபூரண ஞானத்தையும், அந்த ஞானத்தினாலே ஆசாபாசங்களினின்றும் நிவர்த்தியாகி முத்தியடைகிறதையும், சயமாகக் காட்டுகின்றதென்பதேயாம்.

180. வேதாந்த சாஸ்திரங்களெல்லாம் உபநிடதங்களின் பேரில் ஆதாரப்பட்டவைகளா இருக்கின்றன. இதற்குமுன்சொல்லியிருக்கப்பட்டவைகளும் வேதத்திலிருந்து எடுத்துச்செய்யப்பட்டவைகளாகவே காணப்படுகின்றன. மற்றவைகளும் வேதத்திற்குச் சேர்ந்தவைகளாகவே யோசிக்கப்படுகின்றன. ஆகிலும் அவைகள் அதர்வணவேதத்தின் ஒரு பிராம்மணத்திலிருந்து எடுத்துச் செய்யப்பட்டன வென்றாவது அல்லது பிரத்தியேகப்பட்ட வியாக்கியான மென்றாவது தெளிவாகக் காணப்படவில்லை. அதர்வணவேதத்தின் சன்ஹிதத்திலாவது கோபதபிராம்மணத்திலாவது இவைகள்காணப்படவில்லை.

181. சிறந்த ஐம்பத்திரண்டு உபநிடதங்களில் முதற்பதினைந்து உபநிடதங்கள் எவைகளுடைய சாகைகள் அதர்வணவேதத்தில் பிரதானமானவைகளாகக் காணப்படுகின்றனவோ அந்தச் சவுனகியங்களிலிருந்து எடுத்துச்செய்யப் பட்டவைகளாகச் சொ

ல்லப்படுகின்றன. மற்றமுப்பத்தேழு உபநிடதங்கள் பலசாகைகளுக்குச் சம்பந்தப்பட்டவைகளாக இருக்கின்றன. பெரும்பாலும் பாயிப்பலாதிசம் என்னும் சாகைகளுக்குச் சம்பந்தப்பட்டவைகளாக இருக்கின்றன. ஆனால் அவைகளில்சில மற்றவேதங்களிலிருந்து எடுத்துக்கொண்டவைகளாகக் காணப்படுகின்றன.

182. முந்தகம் இரண்டு பாகங்களாகச்சமமாய் வகுக்கப்பட்டிருக்கிற ஆறுபிரகரணங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது அதர்வணவேதத்தின் முதலாவது உபநிடதமாகவும், அதில் மகா முக்கியமான கோட்பாடுகள் அடங்கியிருக்கப்பட்ட ஒன்றாகவுமிருக்கின்றது. அது சங்கரரால் பூர்ணமாய் விளங்கச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அந்தச்சங்கரருடைய வியாக்கியானம் அநந்தஜ்ஞயருடைய வியாக்கியானங்களால் உதவிசெய்யப் பட்டிருக்கிறது முதற்பிரகாண முழுதுமடங்கிய இந்த உபநிடத்தின் ஆரம்பம் இதற்கடியில் சேர்க்கப்படுகிறது.

183. பிரமன் தேவர்களுக்குள் முதல்வராகவும், சர்வபிரபஞ்சத்தைச் சிருட்டித்தவராகவும், உலகத்தை ரக்ஷிக்கிறவராகவுமிருக்கிறார். சகலசாஸ்திரங்களுக்கும் ஆதாரமாயிருக்கிற பிரமக்கியானத்தைத் தன்னுடைய சேஷ்ட புத்திரனாகிய அதர்வணனுக்குப் பிரமன் வெளிப்படுத்திய இந்தத்திவ்வியக்கியானம் அதர்வணனால் அங்கிரனுக்கு உபதேசிக்கப்பட்டது. அங்கிரன் பரத்துவாஜர் சந்ததியாகிய சத்தியவகனுக்குபதேசஞ்செய்தார். பரத்துவாஜருடைய இந்தப் புத்திரன் இந்தத் தொன்றுதொட்டு வருகிறகேள்வியால் வந்தகலைஞானத்தை அங்கிரசனுக்குபதேசித்தார்.

184. கிரகஸ்தாச்சிரமத்தில் மேன்மைபெற்றிருந்த சவுனகர் அல்லது சூனகன் புத்திரர் அங்கிரசனுக்கு வந்தனவழிபாடுகள் செய்து ஓ வணங்கப்பெற்ற முனியே எதன்மூலமாய் இந்தப் பிரபஞ்சத்தை யறிகின்றோமோ அது எதுவென்று வணங்கிக் கேட்டார்.

185. அவரைநோக்கி இந்தத்திவ்விய புருஷன் மறுமொழி சொல்லுகிறதாவது, பேதமாகப்பிரித்தறியப் படத்தக்க சாஸ்திரங்களிரண்டுண்டு. பிரமஞானம் அடைந்திருப்பவர் அதிசிரேஷ்ட சாஸ்திரமொன்றென்றும், மற்றொன்றென்றும் தெரிந்திருக்கிறார்

கள். இந்த மற்றென்று என்பது இருக்குவேதம், யஜுர்வேதம், சாமவேதம், அதர்வணவேதம், எடுத்த லோசைவிதிகள், ஆகமங்கள், இலக்கணம், சோதிடம் இதிகாசம், புராணம், தருக்கம், இந்தச் சாஸ்திரங்களின் வியாக்கியானவிதிகள், உலகநீதி, இவைகளேயாம்.

186. அதிசிரேஷ்ட சாஸ்திரமாவது எதனால் இந்த அழியாதசுபாவம் தெரிந்துகொள்ளப் படுகின்றதோ அதுவாக இருக்கிறது. அந்தச்சுபாவம் அதிர்சியமானதாகவும், புலப்படாத தாகவும் பிடிக்கப்படக்கூடாததாகவும், கிரகிக்கப்படக் கூடாததாகவும், வருணமில்லாததாகவும், நேத்திரங்கள், செவிகளில்லாத தாகவும், கரங்கள் அல்லது பாதங்களில்லாததாகவு மிருக்கின்றது. ஆகிலும் அது எட்போதும் நானாவிதமாகச் சர்வவியாபகமா யிருக்கிறதாகவும், நுட்பாநுட்பமாகவும், மாறாததாகவும், வஸ்துக்களுக்குக் காரணமாகவும் மெய்ஞ்ஞானிகளால் தியானிக்கப் படாததாகவு மிருக்கின்றது.

187. சிலந்திப்பூச்சியானது அதன் நூல்களை நூற்றுமறுபடியும் சேர்ப்பது போலவும், பூண்டுகள் பூமியின்மீது முளைப்பதுபோலவும், இந்தப்பிரபஞ்சம் அழியாத சுபாவத்திலிருந் துண்டாகின்றது. தியானத்தினால் இந்த விரிந்த ஒன்று முளைக்கின்றது. அதனிலிருந்து ஆகாரம் அல்லது சரீரமுண்டா யிருக்கின்றது. அதிலிருந்து கிரமவரிசைப்பிரகாரம் உயிர்ப்பு, அந்தக்கரணம், சத்திய பூதங்கள், உலகங்கள், நல்வினைகளால் உண்டாகிற அழிவின்மை உண்டாகின்றன. எல்லாமறிகிற அவனது ஞானத்தோடு கூடிய ஆழ்ந்தியானத்தினால் சர்வக்கியத்துவமுள்ளவஸ்து தரிசினமாகும். அதிலிருந்து இந்தப்பிரத்தி யட்சமாயிருக்கிற விரிந்த ஒன்றும், நாமரூபங்களும், ஆகாரமும், உண்டாகின்றன. இதுதானுண்மை.

188. பிரஷ்ணமென்பது உபநிடதத்திற், கிரண்டாவதாக இருக்கின்றது. அது முதலாவது உபநிடத்திற்குச் சமானமாகவும் அதைப்போல ஆறுபிரகரணங்க ளடங்கியதாகவு மிருக்கின்றது. மேலும் அதற்குச்சங்கரராலும், பாலகிருஷ்ணராலும் வியாக்கியானஞ்செய்யப்பட்டு மிருக்கின்றது. இந்தப் பிரசங்கத்தில் பாத்து

வாஜர் புத்திரனுகிய சூகேசன், சிவியன்சந்ததியாகிய சத்தியகாமன், சூரியனுடைய தூரசந்ததியாகிய கர்க்கன், குடும்பசம்பந்தப் பட்டவனுகிய சவுரயாயனி, அசுவலாயன் என்கிற கௌசல்யன் அல்லது அசுவலன புத்திரன், பிருகுவம்சத்தினனுகிய வாய்தர்பீ, காதியாயனென்கிற தபந்தி அல்லது கதயன்சந்ததி இவர்கள் வேதாந்தவிசாரணைக் கர்த்தர்களாகவும், உபதேசித்திற்காகப் பிப்பலாதனைக் கேட்டுக்கொண்டவர்களாகவும், சொல்லப்பட்டிருக்கின்றுர்கள். அவர்கள் வரிசைக்கிரமமாய் அவனைஜீவகோடிகளின் மூலத்தைக்குறித்தும். தேவர்களின் சுபாவத்தைக்குறித்தும். தேகத்தோடு தேகியின்பொருத்தத்தைக் குறித்தும் ஆத்துமாவோடு அந்தக் காரணங்களின் சம்பந்தத்தைக் குறித்தும் வினவினுர்கள்.

189. அடுத்த ஒன்பது உபநிடதங்கள் மூன்ருவது முதல் பதினொந்தாவது வரைக்கும் விசேஷமுக்கியமான வைகளல்லாமையினுல் வேதாந்தகிரந்த கர்த்தர்களினுல் வியாக்கியானஞ் செய்யப்படாமல் விட்டுவிடப்பட்டிருக்கின்றன. ஏனென்ருல் அவைகள் ஆத்துமாவின் சுபாவத்தைக்குறித்த சர்ரம் அல்லது வேதாந்த சாஸ்திரத்துக்கு நேராகச்சம்பந்தப் படுகையா யில்லாமையால்.

190. மந்தூகயம் நாலுபாகங்களைத் தொடர்ந்து நாலுபாகங்களாகியு மிருக்கின்றது. ஒவ்வொருபாகம் ஒருபிரத்தியேகமான உபநிடதமாகத் தக்கதாகவுமிருக்கின்றது. இந்த ஆழ்ந்தபொருளுள்ள கிரந்தத்தில் வேதாந்தின் மகாமுக்கியமான கோட்பாடுகளடங்கி யிருக்கின்றன. அதுகௌதபாதர்சங்கரர் இவர்களுடைய பிரயாசங்களால் விளங்கச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. கௌதபாதருடைய வியாக்கியானம் அநந்தகிரி யென்பவருடைய குறிப்புகளால் உதவிசெய்யப்பட்டிருக்கிறது.

191. பதினுறுமுதல் இருபத்தெட்டு வரையிலுமுள்ள சில்லறை உபநிடதங்களில் முதற்பதின்மூன்று உபநிடதங்கள் மேற்சொல்லிய ஏதுக்களைப் பற்றி வேதாந்தத்தின் பிரதான வியாக்கியானிகளால் வியாக்கியானஞ் செய்யாமல் விட்டுவிடப் பட்டிருக்கின்றன.

192. இருபதொன்பது முதல் முப்பத்துநாலு வரையிலுமுள்ள அடுத்த ஆறு உபநிடதங்கள் நிருஸிங்கதாபநியமாகின்றன. அவைகளில் ஐந்து பூர்வதாபநியம் அல்லது அந்தப்படி யழைக்கிறவுபநிடதத்தின் முதற்பாகமாகின்றன. கடைசி உபநிடதம் மகா முக்கியமானதாகையால் உத்திரதாபநியமென்று பேர்பெற்றிருக்கிறது. அதுகௌதபாதரால் வியாக்கியானஞ் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. முதற்பாகம் அல்லது முழு உபநிடதம் சங்கரரால் வியாக்கியானஞ் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இந்தக்கிரந்தத்தின் நோக்கம் நிருசிங்கனை யெல்லாத்தேவர்களோப்பந்தமாகச் செய்வதாகக் காணப்படுகின்றது.

193. இந்த அடுத்த இரண்டு உபநிடதங்கள் காதகம் அல்லது வல்லி அல்லது கத்த வல்லியென அதன் முதலாவ இரண்டாவது கூறுகளாகின்றன. அதுமேலே சொல்லியிருக்கிற பிரகாரம் யசுருவேதத்திற்குச் சம்பந்தப்பட்டதாக இருக்கின்றது. ஆனல் அது வழக்கமாய் அதர்வணவேதத்திலிருந்து உதகரிக்கப் படுகிறது. சங்கரராலும், பாலகிருஷ்ணராலும், இந்தவேதத்திற்குச் சம்பந்தப்பட்டதாகவே வியாக்கியானஞ் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

194. அதில் ஆறுபிரகரணங்கள் வெகுவாய் வல்லியென்கிற பெயருள்ளவைகளாகவே இருக்கின்றன. ஆனல் பூர்வ வல்லியென்றும், உத்திரவல்லியென்றும், பேருள்ள இரண்டு அத்தியாயங்களாக இருக்கின்றன. இந்தப்பிரசங்கம் மிருது அல்லது யமனும் நச்சிகேதசன் என்னும் ராசபுத்திரனும் செய்யப்பட்ட பிரசங்கமாக இருக்கின்றது. நச்சிகேதசனை அவனுடைய தந்தையாகிய வாஜசரவசனை நச்சிகேதனெனுஞ் சிறுவன் வைராக்கியத்தினல் சர்வலோக வெற்றியின் பொருட்டுச் செய்யப்படும் பலிக்காக என்னையாருக்குக் கொடுக்க இருக்கிறீரென்று தொந்தரைசெய்து கேட்டபோது அவ்வரசன் கோபமுண்டாகி இயமனுக்கு ஒப்புவித்து விட்டார். இயமன் நச்சிகேதசனைக் கௌரமாகவரவழைத்து அவனுக்கு வேதாந்தஞானம் போதித்தார் அதனுல் மோட்சஇன்பமும், உலகத்துன்பங்களிலிருந்து நிவாரணமும், ஆத்துமாவின் யதார்த்த சுபாவக்கியானமும், பிரமமே தானாகும் ஞானமும், உண்டாகின்றன. இந்தக்கோட்பாடு பிரதான வுபநிடதங்களுடைய கோட்பாட்டுக் கொத்ததாயிருக்கின்றது.

195. கேனேஷித்து அல்லது கேன உபநிஷத்து அதர்வண வேதத்தின் முப்பத்தேழாவது உபநிடதமாக இருக்கின்றது. சாமவேதத்தின் ஒருசாகத்திற்குச் சம்பந்தப் பட்டதாயும், கேனேஷித் அல்லது கேனஉபநிஷத்து என்கிற அதே பெயருடைய ஒரு கிரந்தத்திற்கு மொழிமொழியாக ஒத்திருக்கின்றது. சங்கரர் அவைகளுக்கு வித்தியாசமான அருத்தமுண்டா யிருப்பதாகக் காட்டுகிற நிமித்தம் அவ்விரண்டின்பேரில் பிரத்தியேகமான வியாக்கியானஞ் செய்திருக்கின்றார்.

196. நாராயணம் என்கிற ஒருசிறிய உபநிடதத்தோடு முப்பத்தொன்பதாவது முதல் நாற்பதாவது வரையிலுமுள்ள இரண்டு உபநிடதங்கள் சேர்ந்திருக்கின்றன. அது இரண்டு நாராயணத்தின் முதலாவ திரண்டாவது பாகங்களாக இருக்கின்றன. இது மேற்சொல்லிய பிரகாரம் அதேபெயருடைய ஒருஉபநிடதத்திற்கொத்திருக்கிறது மல்லாமல் தைதிரிய யசுருவேதத்தினுடைய ஆரிண்ணியத்தோடும் முடிந்திருக்கின்றது.

197. அடுத்த மூன்று உபநிடதங்களைக் குறித்து வியாக்கியானங்கள் செய்யப்பட்டிருக்கவில்லை. அவைகள் எதிலிருந்து எழுதப்பட்டிருக்கின்றனவோ அதை நிச்சயிக்கக்கூடவில்லை.

198. அநந்தவல்லி என்கிற பெயர்களுடைய இரண்டு உபநிடதங்கள் தைத்திரீயம் வாருணி யென்கிற பெயர்களால் விளங்கப்பட்ட கறுத்த யஜுசுவின் ஆரண்ணியத்திலிருந்தெடுத்தெழுதப்பட்டவைகளாக முன்னமே குறிக்கப்பட்டிருக்கிற நாற்பத்துநாலாவது நாற்பத்தைந்தாவது உப நிடதங்களைத் தொடர்ந்திருக்கின்றன.

199. மற்ற ஏழு உபநிடதங்களும் வேதாந்த வியாக்கியானிகளால் விளங்கஞ்செய்யப் பட்டிருக்கவில்லை. அவைகள் யதார்த்தமாகவே போதுமானமட்டும் எளிதில் அருத்தம் தெரியத்தக்கவைகளாக இருக்கிறபடியால் கஷ்டப்பட்டு வியாக்கியானஞ் செய்யப்பட வேண்டியதாகவு மிருக்கவில்லை.

அதர்வணவேதம்—முற்றிற்று.

நான்குவேத ரகசியம் முற்றும்.

மனுநீதிசாத்திரம்.

இதற்கடியில் வருபவைகள் மனு மிருதியிலிருந்து எடுத்தெழுதப்பட்ட சுருக்க அட்டவணை.

உலக சிருஷ்டியின் வரலாறும், தேவர் மனிதர் இவர்களுக்குரிய பலவாழ் நாளளவின விவரமும், நாற்குலத்தினரிவரென்பதும், அவர்களுடைய கடமைகளின்னவை யென்பதும்;—பிராமணருடைய மகத்துவமும், மேன்மையும், ஞாயப்பிரமாணத்தின் வரலாறும், பத்துச் சமுஸ்காரங்களும். பூணு நூல் தரிக்க அசட்டைசெய்வதினா லுண்டாகும் பலனும், மாணாக்கர் தரிக்கவேண்டிய உடை யின்னதென்பதும்;—பிராமணர், க்ஷத்திரியர், வைசியர், இவர்களில் இன்னின்ன குலத்தினர் இவ்விதபூணு நூல் தரிக்கவேண்டுமென்பதும்;—உபநயனகாலத்தில் இன்னின்னவருணத்தினர் இன்னின்ன தண்டுபிடிக்கவேண்டுமென்பதும்;—பூணுநூல் தரித்த பின்னர்ப் பிச்சாடஞ்செய்யவேண்டிய விதிகளும்:—மாணாக்கர் புசிக்கு முறைமையும்;—உண்டி யளவும்;—பிராமண கர்மாநுஷ்டானமும்;—நாலு வருணத்தாரும் ஜலத்தால் பவித்திரப்படவேண்டியதென்பதும், ஸ்திரிகளுக்காகப் பத்துச்சமுஸ்காரங்கள் செய்தலும்; மாணாக்கன் ஆசானிடத்தில் வாசிக்க ஆரம்பிப்பதற்கு முன்னும் வாசிக்கும்போதும் வாசித்து முடித்தபோது நடந்துகொள்ளவேண்டிய விதியும்;—ஓம் என்கிற அசையை உச்சரித்தலைக் குறித்து ஓம் வியாகிருதி காயத்திரி யென்னும் மந்திரங்கள் செபிக்கவேண்டியதும், இந்தமந்திரங்களைச் செபிப்பதினால் உண்டாகும் பலனும் சோத்திரம், தொக்கு, சட்சு சிங்ஙுவை, ஆக்கிராணம், வாக்கு, பாதம், பாணி, பாயுரு, உபத்தம், இருதயம் ஆகிய பதினொருதத்துவங்களின் வரலாறும்;—தத்துவமடக்கலும்;—இவ்விதச் சுகிர்தத்தினால் உண்டாகும் பலனும்;—வேதம் ஓதுதலினால் உண்டாகும் பலனும்;—இன்னாருக்கு வேதாத்தியயனஞ் செய்விக்கலாமென்பதும்;—பிரமசரியன் இவ்விதமாய் ஜீவனம் செய்யவேண்டுமென்பதும்;—தகுந்த ஆசானிடத்திலன்றி மற்றவரிடத்தில் வேதம் கற்பவர்களுக்கு விதித்த தண்டமும்;—வயது சென்றவர்களிடத்திலும், மேலானவர்களிடத்திலும்; கொள்ளவேண்டிய முறைமையும்;—பலவகைப்பட்ட ஆசான்கள் பெயரும், அவர்களுக்குக் காட்

டவேண்டிய மரியாதைகளின் கிரமமும், வேத விற்பன்னருக்குக் காட்டவேண்டிய உபசாரமும்;—மாணாக்கனுக்குக் குருவேதத்தை காயத்திரியே தாய் என்று சொல்லப்படுகிறவேத சங்கிரகமும்;—ஆசானிடத்தில் வாசிக்கும்போது பிராமணன் பிச்சாடஞ்செய்யும் முறைமையும்;—மாணாக்கன் ஆசானுக்குக் காட்டவேண்டிய வழிபாடும்:—ஆசானுடைய பந்து ஜனங்கள், சிநேகர், மனைவி, மற்றவுறவின் முறையார் இவர்களுக்கு எவ்வித வந்தனவழிபாடுகள் செய்யவேண்டுமோ அவ்விதவந்தன வழிபாடுகளும், மற்றவர்க்குச் செய்யவேண்டிய முறைமையும்;— மாணாக்கன் தன்சயனத்தை விட்டெழுந்திருக்க வேண்டிய நாழிகை இன்னதென்பதும்;—சயனத்தை விட்டெழுந் திருக்கும்போதும் சயனத்திற்குப் போகும்போதும் நடக்கவேண்டிய கடமைகளும்;—திரிலோகங்களுக்கும் மூன்று ஆச்சிரமங்களும் விவாக அக்கினி, திரியாங்க அக்கினி, யாகாக்கினி யென்னும் மூன்று அக்கினிகளுக்கும் சமமாக மதிக்கப்படுகிற தந்தை, தாய், குரு, இவர்கட்குச் செய்யவேண்டிய வந்தனவழிபாடுகளும், சன்மார்க்க நடக்கைகளில் சூத்திரரைப் போலவும் நடக்கலாமென்பதைக் குறித்த கற்பனைகளும்;—மாணாக்கன் ஆசானைவிட்டு மறுபடியும் விடுபோய்ச் சேரும்போது ஆசானுக்கு ஒரு வயல் அல்லது சொர்ணம், ஒரு ஆபரணம் ஒருபசு அல்லது ஒரு அசுவம், ஒரு குடை, சோடு, பாதரட்சை, ஒருபீடம், தானியம், வஸ்திரம், அல்லது யாதொரு நேர்த்தியான கிழங்கு, காய், கறி அல்லது அவனுக்குக் கிடைக்கக் கூடுமான சில விலைபெற்றவஸ்து கொடுக்கவேண்டுமென்பதும்;—ஒரு பிராமணவாலிபன் தாரபந்துத்துவத்தில் இன்னாரை விவாகஞ் செய்யலாமென்பதும், மனைவியின் நற்குணங்களும், இவ்விதக்குடும்பத்தில் அவன் விவாகஞ்செய்யலாமென்பதும்;—ஜேஷ்ட பாரியாளாகச் சூத்திரஸ்திரியை விவாகஞ்செய்வதினால் உண்டாகும் பலம், அஷ்ட விவாகமும் இந்த அஷ்டவிவாக எற்பாட்டின்படி முடிவுபெற்றமணத்தில் பிறந்த புத்திரர் பலனும்;—ஆண்பெண் புணர்ச்சியும்:—புத்திரரைப் பெறும் விதமும்;—பெண்ணினுடையதந்தைதன்பெண்ணை விவாகஞ்செய்து கொடுக்கும்போது அவனுடைய பரிசம்பெறவொண்

ணுகதும்;—மனைவிகள் இக்கமட்டும் ஆடையாபரணங்களின் விஷ
யத்தில் மேன்மையும் இணக்கமும் செய்யலா மென்பதும்;—இல்
வாழ்க்கையினுலுண்டாகும் மனவானந்தமும், —குடும்ப அழிவும்,
அதற்குண்டாகிய காரணங்களும்;—வேதக்கியானமுள்ள குடும்பங்
களின் மகிமையும் அடுப்பு, இயந்திரம் விளக்குமாறு, உலக்கை, உ
ரல், தண்ணீர்ப்பானை இவைகளுள்ள இடங்கள், இவைகளின்சம்ப
ந்தத்தால் சிறுசெந்துக்கள் இறப்பதற்கான இடங்களாய் இருக்கி
ன்றமையால் அக்கியானத்தினுல் அப்பூச்சிகளைக் கொல்லுகிறதினு
லுண்டாகும் பாவமும், இந்த விஷயங்களில் பரிகாரமாவதற்காகச்
செய்யப்படும் வேதாத்தியயனம் செய்வித்தல், வேதாத்தியயனஞ்
செய்தல். தருப்பணம், ஓமம், பிராணிகளுக்காகாரங்கொடுத்தல்,
அல்லது விருந்தினர்க்குக் கனமாய்ப் போஜனமளித்தலென்னும்
ஐந்துசடங்குகளும்;—கிரகஸ்த ஆச்சிரமத்தின்மேன்மையும்;—நித்
திய சிரார்த்தமும்;—வீட்டிலும் வீட்டைச்சுற்றிலும் இருக்கிறவி
டங்களில் பலதேவர்க்கு அன்னபலி யிடுவதும் பரதேசிகட்கு அன்
னமிடுகிற கிரகஸ்த ஆச்சிரமத்தி லிருப்போருக்கு உண்டாகும் நற்
பலனும்:—கிரகஸ்த ஆச்சிரமத்திலிருப்பவன் அதிதிகட் கன்னமளி
க்கவேண்டிய கடமைகளும்;—விருந்தினர் இத்தன் மையோரென்
பதும், ஒவ்வொருவரும் இவ்விதமாக நடப்பிக்க வேண்டுமென்ப
தும். மாசிகம் செய்யப்படவேண்டிய முறையும் இப்படிப்பட்ட அ
திதிகள் போஜனத்திற்கு வரவழைக்கப்படவேண்டு மென்பதும்;—
சிரார்த்தத்தில் மிகவும் பண்டிதராயிருக்கும் பிராமணருக்குப் போ
ஜனமளிப்பதினு லுண்டாகும் புண்ணியமும், சிரார்த்தத்தில் போ
ஜனத்திற்குவரத் தகுதியற்றவர்களின்ன ரென்பதும்;—தகுதியற்
றோரை அன்னச்சிரார்த்தத்தில் அழைப்பிப்போருக்கு மறுபிறப்
பில்உண்டாகும் தீங்கும், சிராத்தத்திற்கு விருந்திட அசட்டைசெய்
பவருக் குண்டாகும் தீங்கின்பலனும், இருடிகள் பிதிருக்கள் இப்ப
டிப் பட்டவ ரென்பதும்;—இருடிகளுக்கும் பிதிருக்களுக்கும் செ
ய்யவேண்டிய அருக்கிய பாதமுதலாகிய வந்தனவழி பாடுகளும்,
சிரார்த்த அன்னத்தை இன்னின்னமிருகங்கள் அல்லது செந்துக்க
ள் அல்லது அங்கக்கேடானமனிதர், நோயுள்ளமனிதர் பார்க்க
வொண்ணுதென்பதும;—சிரார்த்தத்தின்சேடங்க இன்னார்கொ
ள்ளவேண்டு மென்பதும்;—பிதிருக்களுக்கு இன்னவிதமான போ
ஜனபலியிடவேண்டு மென்பதும்;—ஒரு பிராமணன் ஜீவனஞ் செ

ய்யவேண்டிய பலவழிகளும்;—கணவன்மனைவியோடு உட்கார ஒண்ணாதென்பதும், அவள் உண்ணும்போதும் தும்மும்போதும், கொட்டாவி விடும்போதும், ஜலோபாதைக்கு மலோபாதைக்கு உட்காரும்போதும், பார்க்கவொண்ணாதென்பதும்;—பிராமணர் நிருவாணமாக நீராடவொண்ணாதென்பதும்;—வேதியர் அக்கினிக்கெதிரே சூரிய சந்திரர்களுக் கெதிரே இருபிறப்பாளர்க் கெதிரே ஒரு பசுவுக்கெதிரே வாயுவுக்கெதிரே மூத்திரம் பெய்யவொண்ணாதென்பதும், பிராமணர் நெருப்பைவாயால் ஊதவொண்ணாதென்பதும், அதில் கசுமாலம் அல்லது அசுத்த வஸ்துக்களைப்போடவும் ஒண்ணாதென்பதும், அதில் கால்களைக்காய்ச்சவும் ஒண்ணாதென்பதும்;—அதைத்தாண்டவும் ஒண்ணாதென்பதும்;—அவர்கள் ஜலத்தில் மூத்திரம், மலம், உமிழ்நீர், சீலை, அசுத்தமான யாதொருவஸ்துவையும், விடவொண்ணாதென்பதும், ஒருபிராமணன் நித்திரை செய்வதைக் குறித்தும், பசுதண்ணீர் குடிக்கும்போது தடுப்பதைக்குறித்தும், அவன் இன்ன பட்டணத்தில் வாசஞ்செய்யலாமென்பதைக்குறித்தும் அவன் இன்ன வஸ்துவை இன்னபொழுது இவ்வளவு புசிக்கலாமென்பதைக்குறித்தும், இன்னும் அநேக நடவடிக்கைகளைக் குறித்தும் விதிக்கப்பட்டகடமைகளும்;—பிராமணன் இன்னாரிடத்திலிருந்துதானம் வாங்கலாம் இன்னாரிடத்திலிருந்து தானம்வாங்கக் கூடாதென்பதும், பொருளாசையுள்ள உலோப அரசனிடத்திலிருந்து தானம்வாங்கப்பட்டவனும், திவ்விய சடங்காசார முறைமைகளைக்கடந்து நடப்பவனும் பலவிதமாகி இருபத்தொரு நரகங்கட்குத் தொடர்ச்சியாகச் செல்லுவாரென்பதும்;—ஒரு பிராமணன் இன்னபொழுதில் வேதம் ஓதலாமென்பதும், இன்னபொழுதில் வேதம் ஓதவொண்ணாதென்பதும். வேதம் பட்டணங்களில் அல்லது நகரங்களில் ஓதப்படவொண்ணாதென்பதும், துர்வாசனையுள்ள இடங்களிலும் ஓத ஒண்ணாதென்பதும், ஒரு சாயுமஞ்சத்தின் மீது சாய்ந்து கொண்டு ஒரு வேதபாரகர் வேதம் ஓத வொண்ணாதென்பதும்;—ஒரு ஆசன பீடத்தின்மீது கால்களையெடுத்து வைத்துக்கொண்டாவது தொடைகளை மடித்துப்போட்டுக் கொண்டாவது ஓதவொண்ணாதென்பதும்; வேளாண்மைக் குதவியாயிருக்கிற ஒரு மிருகமாவது ஒரு தவளையாவது ஒரு பூனையாவது ஒரு நாயாவது ஒரு பாம்பாவது ஒரு ...யாவது ஒரு எலியாவது வேதபாரகருக்கும் அவருடைப் பிட

ருக்கும் மத்தியிற்சென்றால் ஒரு பகல் ஒரு இராத்திரி வரையில் வேதம் ஓது தலைநிறுத்திவைக்க வேண்டுமென்பதும், ஒருபிராமணன் மனதறிந்து தெய்வவிக்கிரகங்கள், அந்தணர் முதலாகிய பேர்களுடைய சாயைநிழலின்மீது தாண்டவொண்ணுதென்பதும் இன்னின்ன நேரங்களில் நாலு சந்திகூடுமிடத்தில் நிற்கவொண்ணுதென்பதும்;—ஒருபோர் வீரன், ஓர் சர்ப்பம், வேதசாஸ்திரமறிந்த ஒரு அந்தணன், இவரை அலட்சியம் பண்ணவொண்ணுதென்பதும்;—ஒரு அந்தணன், கைகழுவாமல் ஒரு பசுவையாவது ஒரு பிராமணனையாவது அக்கினியையாவது தொடவொண்ணுதென்பதும்;—இன்னஜனங்களுடைய அன்னத்தை அவன் புசிக்கவொண்ணுதென்பதும், ஒருபிராமணனுக்குப் பலவித தானங்கள் கொடுப்பதினால் உண்டாகும் பலனும், ஒழுக்கம்அவசியமாய் உண்டாயிருக்க வேண்டுமென்பதும்;—ஒரு மனிதன் தன்சரீரத்தை ஒரு கட்டையைப் போலவும் அல்லது களிமண் கட்டியைப்போலவும் தரையின்மீது பிணமாய் விட்டுப்போகும்போது அவனுடலை விட்டுவிலகிப்போகிறார்கள். ஆனால் அவனுடைய புண்ணியம், அவனுடைய ஆத்துமாவைத் தொடர்ந்து போகின்றதென்பதும், ஒருபிராமணன் இவ்வித தானத்தை அங்கீகரிக்கலாமென்பதும் இவ்வித உணவுகள் நியாயப் பிரமாணங்களுக் கொத்தவைகள் இவ்வித வுணவுகள் நியாயப் பிரமாணங்களுக்கு விரோதமானவைகள் இவ்வித மாமிசம், மீன், பட்சிகள் உணவுக்குரியவை, மாமிச ஆகாரம் நைவேத்தியம் ஆன்பின்னர்மாத்திரம் சாப்பிடலாம் என்பவைகளுக்கு விதித்தவிதிகளும்;—நைவேத்தியமான மாமிச ஆகாரத்தைத் தள்ளுபடி-செய்கிறவன் இருபத்தொரு ஜனனம்மிருகமாய்ப் பிறக்கவேண்டுமென்பதும், ஒரு ஆசாரியன் மாமிச ஆகாரத்தில் அதிக இச்சைகொள்வானாகில் வெண்ணெயினாலாவது அல்லது பிசைந்த மாவினாலாவது சிலமிருகத்தைப்போல உருவஞ்செய்து அவனது சுவையினிச்சை நிறைவேற்றிக் கொள்ளலாம். ஆனாலவன் யாதொரு மிருகத்தையும் வீணில்கொல்ல விரும்பவொண்ணுது. அந்தப்படி கொல்வானாகில் அவனால் கொல்லப்படும் மிருகத்தின்மீது எத்தனை உரோமங்களுண்டோ அத்தனை பிறப்புக்குள்ளாவனென்பதும்;—தானியபட்சணத்திற் குரியபயிர், பூண்டுகள்-கால்நடைகள்-வேலைக்குத் தகுந்த மரங்கள் நிலத்திலும்-நீரிலும்-வாழுகிற மிருகங்கள் பட்சிகள் இவைகள் யாகாதி கிருத்தியங்களு

க்காக அழிக்கப்பட்டால் அவைகள் மறுலோகத்தில் மாட்சிமை
யுள்ள ஜனனமெடுக்குமென்பதும், பிதிர்கட்கும், தேவர்கட்கும்,
நைவேத்தியம் செய்யாமல் வேறொரு ஜீவனுடைய மாமிசத்தில்
தன்னுடைய சொந்தமாமிசத்தை வளர்க்க இச்சிக்கிறவனைவிட-
மகாபாதகன் மனிதருக்குள் ஒருவனுமிரா னென்பதும்;—சாவுக்
காகவும், பிண்டச்சேதத்திற்காகவும், ஸ்திரீ தூரமானதிற்காகவும்,
பிள்ளைப்பேறு முதலாகிய வைகளுக்காகவுஞ் செய்யப்படும் சமுஸ்
காரம் அல்லது அசுசம் நீக்குகைக்காகப்பல அசரவஸ்துக்களைப்
பரிசுத்தமாக்க வேண்டுமென்பதும்;—ஸ்திரிகள் நடந்துகொள்ள
வேண்டிய கடமைகளும், ஸ்திரீசுயா தீனமானவளாயிருக்க வொ
ண்ணுதென்பதும், அவளுடைய தந்தையையாவது கணவனையா
வது புத்திரரையாவது அவளுடைய யாதொரு சமீப உறவினரை
யாவது பற்றினவளா யிருக்கவேண்டும் அல்லது அரசனைப் பற்றி
னவளாக வாவதிருக்கவேண்டுமென்பதும்;—ஒரு ஸ்திரீயினுடைய
கணவன் வேறொருஸ்திரீயினுடைய மோகமயக்கத்தில் இருந்தா
லும் நற்குணங்கள் இல்லாதவனா யிருந்தாலும் அவன் கற்புடைய
மனைவியால் ஒரு தேவனைப்போல எப்போதும் மதிக்கப்படவேண்
டுமென்பதும் எல்லாவிதத்திலும் தன்கணவனைக் கனப்படுத்துகிற
பெண்மகள் அவனோடு சுவர்க்கபதவியடைகிறா ளென்பதும்;—நீத்
தோர் கடமைகள் அரசர்கடமைகளைச் செய்பவன் அக்கினியாகவு
ம், வாயுவாகவும், சூரியனாகவும், சந்திரனாகவும், குற்ற விசாரணை
தரும் தேவதையாகவும் செல்வக் கருத்தாளியாகவும், உதக அதி
பதியாகவும், ஆகாயக்கருத்தனாகவும், மனிதவடிவங்கொண்ட தே
வனாகவும் இருக்கிறான் என்பதும்;—இராஜ தண்டனை நடக்கவே
ண்டியது அவசியமென்பதும்;—தண்டனைவிதிக்காமல் விட்டுவிகிற
து இராச்சியத்திற்குண்டாகிய பயமும், ஏக்கமும், ஆகிய தீங்குக
ளும்;—ஒரு அரசனது சொந்த இராச்சியத்துக்குள் நீதி நடக்க
வேண்டுமென்பதும்;—அன்னியதேச சத்துருக்களைக் கடினமாய்த்
தண்டிக்கவேண்டுமென்பதும்;—பிராமண மந்திராலோசனை யேற்
பாடு செய்யவேண்டு மென்பதும், பிராமண பூசை செய்யவேண்டு
மென்பதும், அநந்தமாயிருக்கிற அதர்மங்களை நீக்கவேண்டுமென்
பதும்;—எட்டுப்பேர் மந்திரிகளை யேற்படுத்தவேண்டுமென்பதும்,
ஒரு நம்பிக்கையுள்ள மந்திரியிருக்கவேண்டு மென்பதும், ஒரு பிரா
மணன் இருக்கவேண்டு மென்பதும்;—உத்தியோகஸ்தர் இருக்க

வேண்டுமென்பதும்;—அவர்கள் தகுதியான சாமர்த்தியங்களை அடைந்திருக்கவேண்டு மென்பதும்;—சாமார்த்தியமுள்ள தானுபதி யிருக்கவேண்டுமென்பதும்;—படைகளை அணிப்படுத்த சேனுபதி யிருக்கவேண்டு மென்பதும்;— இராஜ தானிக்குத் தகுந்த ஸ்தானம் இருக்கவேண்டு மென்பதும்;—இராஜதானிக் கடுத்துக் கோட்டையிருக்க வேண்டுமென்பதும்;—கூடுமானதா யிருந்தால் மலைக்கோட்டை அல்லது துருக்கம் இருக்கவேண்டு மென்பதும்; இராஜ விவாகமும்;—இல்லொழுக்கத்திற்குரிய குரு இருக்கவேண்டுமென்பதும்;—சமயாசாரம் உண்டா இருக்கவேண்டுமென்பதும் அரசிறைதண்ட லதிகாரிகளிருக்க வேண்டுமென்பதும்;— யுத்த காலத்தில் அரசனது கடமை அவர் யுத்தத்திலிருந்து பின்வாங்க வொண்ணுமையும்;—யுத்தத்திலே பெறும்வெகுமதி, படைபயிற்சி. தேச சவரட்சணைக்காக ஏற்படுத்தப்படும் உத்தியோகஸ்தர், இராணுவப்படை பயிற்சி, இராஜாவின் ஊழியக்காரர், நகர தேசாதிபதிகள் வரிப்பணம் வாங்குதல், கவலைவல்லோராகிய அந்தணர் இன்னுர் இறைவரிகொடுக்க வேண்டிதின்மை என்பவையும்;—கற்ருராகிய அந்தணர் பசியினுல் வருத்தப்படும்படி யாவது இராச்சிய முழுதும் அழிந்து போகும்படியாகவாவது இருந்திருக்க வொண்ணுமையும்;—மந்திரிகளோடு செய்யப்பட்ட ஆலோசனை சபையில் யாதொரு முக்கியமான விஷயங்களை யெடுத்துத் தருக்கிக்க வேண்டியதும்;—யுத்தஞ் செய்வதினியல்பும்;—பகைவரது நாட்டில் படையேற்றல் செய்தலும், சமாதன வுடன்படிக்கை செய்தலும், அரசன் தனது சொந்த கிருகத்தில் நடந்துகொள்ள வேண்டிய விதமும்;—அவருடைய போஜனம் அவரது வைபோகங்கள், அவரது காலப்பிரிவினை, அவரது உடை, அவருடைய தொழில்கள், அவர் நீதிகொலுமண்டபத்தில் வீற்றிருக்கை, அவர் நித்தியம் பதினெட்டுவிதமான பிரதான ஞாயப்பிரமாண வழக்குகளை வரிசைக்கிரமமாகத் தீர்மானிக்க வேண்டுமென்பவையும்;—அவை யாவன, கடன் சுதந்திரம், கூட்டுச்சேர்ந்து கொடுக்கப்பட்டதிலிருந்து கழிவுக்கணக்கு, சமபான் நிலுவை, கூலிநிலுவை உடன்படிக்கை தவறுதல், விற்பனைகொள்ளல் இவைகளின் தொடர்பு எஜமானுக்கும், ஊழியக்காரருக்கும், உண்டாயிருந்திற விவாதங்கள், எல்லை

களைக் குறித்தவிவாதம். அடித்தல், அவதூறு, சிறுதிருட்டு கொள்ளை, பாலாத்காரம், விபசாரம், புருஷனுக்கும், ஸ்திரீக்கும் நடக்கப்பட்ட வாக்குவாதம், அவர்களுடைய பலகடமைகள், சுதந்திரபாத்தியத்தைக்குறித்த பிரமாணங்களுமாம். சூதாட்டத்தைக் குறித்தும், மிருக வேட்டையைக் குறித்தும், அரசனசபைக்குவாக்கூடாதபோது அவர் ஒரு பிராமணத் தலைமையான ஞாயாதிபதியையும், மூன்று மத்தியஸ்தரையும் ஏற்படுத்தவேண்டு மென்பதும், எந்தத்தேசத்திலாவது மூன்றுவேதங்களில் முக்கியவிற்பன்னரா யிருக்கிற மூன்று வேதியரோடும் அரசனால் நியமிக்கப்பட்ட அதிவிற்பன்னராகிய ஒருபிராமணரோடுங்கூடி உட்கார்ந்தபோது அச்சபையை அறிஞர் சதுர்முகபிரம்ம சபையென்று வழங்குதலும்;—நீதியின்பெருமையும், அவநீதியினாலுண்டாகிற இடையூறும், தகுந்த சிட்சைகள் விதிக்கவேண்டிய அவிசியமும்;—சூத்திரன் தருமநூலுக்கு வியாக்கியானஞ் செய்யவொண்ணாது அல்லது ஞாயாதிபதியாக உட்காரவொண்ணாதென்பதும்;—சூத்திரன் வழக்குகளைத் தீர்மானிக்கப்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிற அரசனால் அந்தராச்சியம் ஒரு பசுவானது அழமுள்ளசேற்றில் சிரமப்படுதல்போன்ற கலக்கடியில் அகப்பட்டுக் கலக்கடிப்பட்டுப் போகுமென்பதும்;—ஒரு அரசனாவது ஒரு ஞாயாதிபதியாவது வழக்காட்டத்தை விர்த்திபண்ண வொண்ணாமையும், வியாச்சியங்களை அசட்டைசெய்யயும் ஒண்ணாமையும், மூன்று பேருடைய சாட்சியும் வேண்டுமென்பதும், இப்படிப்பட்ட பேர்சாக்ஷிகளாக இருக்கவேண்டுமென்பதும், நியாதிபதியானவர், ஒரு சூத்திரனுக்குப் பொய்ப்பிரமாணஞ் செய்தால் உண்டாகும் தீங்குகளைக் குறித்த பிரத்திக்கினையை அறிவிக்க ஒருபிராமணனை அழைக்கவேண்டுமென்பதும், அந்தப்பிரதிக்கினையாவது ஓ! நல்லமனிதனே உன்னுடைய வாக்குமூலத்தில் நீ பொய்சொல்வாயாகில் பிறந்ததுமுதல் நீ செய்த அந்தந்த நற்கருமத்தின் பலன் உன்னைவிட்டு நீங்கிநாய்களுக்குப்போய்விடும், ஒருவனுக்குபகாரஞ் செய்யவேண்டு மென்கிற எண்ணத்தோடு பொய்சாட்சி சொல்லலாம அப்படிப்பட்ட சாட்சியும் தேவர்களுடைய வாக்கென்று அறிஞர் விளம்புகிறார்கள். அந்தப் பொய்ச்சாட்சிக்காகக் கலைவாணிக்கு யாதொருகாணிக்கை அல்லது நிவேதனஞ்செய்தல் அவசியமாயிருக்கின்றதென்ப

தாம். பிரமாணங்கள் கிரமமாய்ச் செய்யப்பட வேண்டியவிதம். பிராமணன் அவனுடைய உண்மையால் பிரமாணம் பண்ணவேண்டும். க்ஷத்திரியன் தன்னுடைய அசுவத்தை, யானையை, அல்லது ஆயுதத்தைத்தொட்டுப் பிரமாணம் பண்ணவேண்டும் வைசியன் அவனுடைய பசுக்கள் தானியம் சொர்னம் இதுகளைத் தொட்டுப் பிரமாணஞ் செய்யவேண்டும். சூத்திரன் தன்சொந்தத் தலையின் மீது கையைவைத்துப் பொய்சொன்னால் எல்லாக் குற்றங்களும் செய்தவனாவே னென்று சாபங்கூறிக்கொண்டு பிரமாணஞ் செய்யவேண்டும், முக்கியமான சமயங்களில் ஒருசாக்ஷி அழலேந்தவேண்டும் அல்லது தண்ணீரில் முழ்கவேண்டும் அல்லது பலதரம் மனைவிமக்களுடைய சிரசுகளைத் தொடவேண்டும்என்பதாம். இதுவும், பொய்ப்பிரமாணஞ் செய்தல் ஊருக்கப்புறப் படுத்தப்படும். ஒரு சூத்திரன் பொய்ப்பிரமாணஞ் செய்தால் அவனுக்கபராதமும் விதித்துப் பிறதேசத்திற்கு ஏற்றி விடுகையான தண்டனை செய்தலாம். இதுவும், செம்புவெள்ளி தங்க எடைகள் வட்டிவீதங்கள், பிணையினர்பொதுக்கட்டல், விற்பனை, கூட்டுவியாபாரப் பங்குகள், தானங்கள், சம்பளநிலுவைகள், ஒப்பந்தக்கெடுதிகள், பெண்களைக் கலியாணத்தில் ஈனமாய்விற்பனைசெய்தல், கால்நடைகளைக் குறித்து உடையவனுக்கும் மேய்க்கிறவனுக்கும் உண்டாகிய விவாதங்கள், பூமியைக்குறித்த எல்லை விவாதம் அவதூறானவார்த்தை முதலிய குற்றதண்டனைகளுக்காக மனிதனுக்காவது மிருகத்திற்காவது செய்யப்படும் துன்பமாவது, ஒருமனைவி ஒருபுத்திரன் ஒரு வேலைக்காரன் ஒருசிடன் ஒரு இளையசகோதரன் இவர்கள் ஒருதப்பிதஞ் செய்யும்போது ஒருகயற்றினாலாவது ஒருசிறு பிரம்பாலாவது முதுகின்மீது மாத்திரம் அடித்துத் தண்டிக்கலா மென்பது, இதுவும், குற்றங்களைச் செய்தபேர் தகுதியான இராஜதண்டனையடைவாராயில் பரத்தில் சுவர்க்கபதவியடைவார்கள். நற்காரியம் செய்தபேரொப்பந்தம் நிரபராதிகளாவார்க ளென்பதும்;—அபராத தண்டனைகளின் விவரமும், யாத்திரையாகச் செல்லுகிற இருபிறப்பாளனிடத்தில் சாமக்கிரியைச் சொற்பமா யிருக்குமாகில் அப்படிப் பட்டவன் மற்றொருவனுடைய புலத்திலிருந்து இரண்டு கரும்புகோல்களை மாத்திரம் எடுத்துக்கொண்டாலும் அவனுக்.

அபராதம் போடவொண்ணுமையும்;—விபசாரத்தைக் குறித்த பொய்ப் பிரமாணம், ஆட்கொலை ஸ்திரீசம்மதியின் மீது ஒருவன் சோரத்துவம் செய்தல் இவைகளுக்குத் தண்டனையில்லை யென்பதும்;—உயர்குலப்பெண்ணை யிழிகுலத்தொருவன் இச்சிப்பானுகில் சரிதண்டனை யடையக்கடவனென்பதும்;—கடன்களைக் குறித்த சட்டங்கள் தீர்வைக் கேள்வி இவைகளும்;—சமுத்திரன் மீது தீர்மானமான கேள்வி இன்மையும்,—நதிகளைக் கடக்கவேண்டியதுகளைக்குறித்த செலவுகளும்;—இரண்டுமாச கருப்பிணி;—பண்டாரம் பரதேசி வானப் பிரஸ்தன், வனவாசி வேதாத்தியயனம் செய்கிற அந்தணன் அவர்கள் வழிப்போக்குத்தீர்வை கொடுக்கவேண்டியதின்மையும்;—ஒரு மனைவி, ஒரு புத்திரன், ஒரு அடிமை, இவர்கட்குப் பொருளில் நீங்கலான பாத்தியமில்லை யென்று சொல்லப் படுகையும், ஒருபிராமணன் ஜீவனத்திற்காக வருத்தப் பட்டுக்கொண் டிருப்பானுகில் அவன் யாதொரு தடையுமில்லாமல் அவனுடைய சூத்திர அடிமையின் சொத்துகளைப் பறித்துக் கொள்ளலாமென்பதும்,—ஸ்திரீகளை நடப்பிக்க வேண்டியவிதமும் ஸ்திரீகள் கட்டுக்காவலில் இருக்கவேண்டியதும் ஒருமனைவியை எதினுல் வசப்படுத்தலாமோ, அந்த வஸ்துக்களும்,—ஸ்திரீகளுக்கு வேதங்களைக் குறித்தவேலையின்மையும்;—குழந்தைகளைக் குறித்த கடமைகளும், அவையாவன,—ஒரு சூத்திரனுடைய மனைவிக்குப் புத்திரனில்லாவிடில் கணவனுடைய சகோதரனுவது அடுத்தபந்துவாவது அவன்சகோதரனுக்கு ஒருபுத்திரனை யுண்டாக்கிவைக்கலாமென்பதும், ஒருகைம்மை மறுமணஞ்செய்ய வொண்ணுமையும், ஆனுல் ஒரு சூத்திரன் சந்ததியில்லாமல் இறந்துபோவானுகில் ஒருசகோதரன் தன்சகோதரனுக்குஒருசந்ததியை யுண்டாக்கிவைக்கிற நிமித்தம் அவனுடைய கைம்மையைப் புணரலாம் நெடுநாள் புணர ஒண்ணுமையும்,—காமாதுரத்தினுலும் புணரவொண்ணுமையும் ஆம்,—ஒருவன் சோபன முகூர்த்தத்துக்கு முன் இறந்துபோவானுகில் அவனுடைய சகோதரனுக்கு அவனுக்கு விவாகமாயிருந்தபெண்ணை நியாயமாய் விவாகஞ்செய்துகொடுக்கலாமென்பதும், மனைவியிடத்திலிருந்து கணவன் எவ்வளவு தூரம் பிரிக்கப்படலாமென்பதும், கணவனிடத்திலிருந்து மனைவியெவ்வளவுதூரம் பிரிக்கப்படலாமென்பதும், உண்மையான கெட்டஸ்திரியாய் இருப்பாளாகில் கணவன் மற்றொருஸ்திரியை விவாக

ஞ்செய்துகொள்ளலாமென்பதும்;—மலடியாயிருப்பாளாகில் எட்டுவருஷத்திற்குப் பின்னர் மற்றொருவிவாகஞ் செய்துகொள்ளலாமென்பதும்;—அந்தப்படி ஞாயமாய் விவாகஞ்செய்துகொண்டதில் மனைவியானவள் கோபத்தோடு வீட்டைவிட்டுப் போவாளாகில் குடும்பத்தைச்சேர்ந்த எல்லோருக்கு முன்பாகவுடனே யவளைக்காவல் படுத்தவேண்டுமென்பதும், அல்லது நீக்கிவிடவேண்டுமென்பதும்,—சுஜாதிமனைவிகணவன் ஊழியத்திற்குக் காத்திருக்கவேண்டுமென்பதும், பெண்மகள் எட்டுவயதிற்கு முன்னரே விவாகஞ் செய்யப்படவேண்டுமென்பதும், மணமகன் சிறந்தோனாகவும் சுந்தரமுள்ளவனாகவும் இருக்கவேண்டு மென்பதும்,—பெண்மகள் விவாகபக்குவமுள்ளவளானால் மூன்று வருடங்கள்வரைக்கும் காத்திருந்து அதன்மேல் சுயகுலஸ்தனாயிருக்கிற ஒரு மணமகனைத் தெரிந்தெடுத்துக் கொள்ளலாமென்பதும், அந்தப்படியவள் தெரிந்தெடுத்துக்கொண்டால் அவளுடைய ஆபரணங்களைக் கணவன் வீட்டுக்குக் கொண்டுபோகவேண்டியதில்லை யென்பதும், சுதந்தரபாத்திய ஞாயப்பிரமாணத்தைக்குறித்து, தந்தையுந் தாயுமிறந்ததின்மேல் சகோதரர் சொத்தைப் பாகித்துக்கொள்ளவேண்டும் அல்லது ஜேஷ்ட சகோதரன் எல்லாவற்றையும் எடுத்துக் கொள்ளலாம், மற்றசகோதரர் அவர்களுடைய தந்தையின்கீழ் எப்படியிருந்தார்களோ அவ்விதமாகவே அவன்கீழ் இருக்கலாம், இளையசகோதரர் அவர்களுடைய தந்தையிடத்தில் எவ்விதமாய் நடந்துகொண்டார்களோ அவ்விதமாய் நடந்துகொள்ள வேண்டுமென்பதும், ஜேஷ்டசகோதரனுக்கு இருபதாம் பாகமும், நடுச்சகோதரனுக்குப் பதினாலாம் பாகமும், இளையசகோதரனுக்குப் பதினெட்டாம் பாகமும் கிடைக்குமென்பதும், ஏகோதரவிவாகமில்லாத புத்திரிகளிருப்பாராகில் சகோதரரில் ஒவ்வொருவனும் அவனவன் பங்கிலிருந்து காலிலொருபாகம் கொடுக்கலாமென்பதும், பலவிதப்புத்திரரில், இறந்துபோனபந்துவுக்கு இன்னார்கருமஞ்செய்யவேண்டுமென்பதும், நபுஞ்சகன் விவாகஞ்செய்தால் நேமகமான ஒருவனால் புத்திரனைப்பெறலாம் அப்புத்திரனுக்குச் சுதந்திரபாத்தியமுண்டென்பதும், சூதாட்டத்தைக்குறித்து, சூதா

டுவோர் தண்டிக்கப்படவேண்டியதும், களிமண்ணினால் செய்யப் பட்ட விக்கிரங்களை உடைத்தவருக்கு அபராதம் விதிக்கவேண்டி யதும், ஒரு பிராமணன் ஒருவேள்வியை நிறைவேற்றுவதற்காகத் திருடுவானாகில் அதற்காக அவனைத் தண்டிக்கவொண்ணாமையும், தபசைக்குறித்தும்;— பிராயச்சித்தத்தைக் குறித்தும்,—இதன் கீழ் விரித்துக்காட்டிய அநேககுற்றங்களைக்குறித்தும் விதித்த பல விதபிராயச்சித்தங்களும் மறுபிறப்பைக் குறித்தும், முத்தியைக் குறித்தும் முக்குணங்களைக் குறித்தும், முக்குணங்களின் காரியங் களைக்குறித்தும் மறுபிறப்பில் முக்குணங்களின் பலன்களைக் குறி த்தும், யாதொருபிறப்பினா லுண்டாகும் யாதொரு பாபத்தைக் குறித்தும், சொல்பவையும், பிர்மக்கியானம் அடைந்தபேர் அடை யும்பேரின்பமும், வேதாத்தியயனத்தால் வந்தசருவ ஞானமும், வேதமறிந்தவன் அனைத்து மறிந்த அறிஞனாயிருக்கிறா னென்பது ம், தேவபக்தியும், வேதசாஸ்திரக் கியானமும் பிர்மத்தில் ஐக்கிய மாவதற்கு வழி வகையா யிருக்கின்றன என்பதும் ஆகும். இவற் றின் விரிவு வடநூட்காண்க.

மனுநீதிசாஸ்திரம்

முற்றிற்று.

பிராயச்சித்தநிருணயசாத்திர சங்கிரகம்.

1. பசுக்களையும், அந்தணரையுங் கொன்றபாவமும், மதுபானம்செய்தல், குருவினுடைய மனைவியோடு சோரத்தனம் செய்தல் சொர்னமுதலாகிய வைகளைத் திருடல் ஆகியபாவமும் நிவர்த்திக்காக விதிக்கப்பட்டிருக்கிற சாந்திராயணம் முதலிய கிரியாங்கங்கள் பிராயச்சித்தமென்று சொல்லப்படுகின்றன. வேதங்களால் விதிக்கப்பட்டிருக்கிற அசுவமேதயாகமும், மற்றசடங்குகளும், செய்வதினால் பாவம் நிவர்த்தியாகிறது மாத்திரமே யல்லாமல் அவற்றைச்செய்கிறவன் சுவர்க்கபதவியு மடைகிறான். ஆகையால் வேதத்தில் செய்யப்பட்ட அசுவமேதயாகமுதலிய சடங்குகள், பிராயச்சித்தங்களென்று சொல்லப்படவில்லை.

2. பிராயச்சித்த சாஸ்திரத்தை ஒருவனுக்குப் போதிக்கிறவன் ஒருபிராமணன் தண்ணீரில்விழுந்து முழுகிப்போகும்போது அவனைக்காப்பாற்றுகிற ஒருவன் எவ்வித பலனடைகிறானோ அதற்குச் சமமான பலனடைவான். தருமநூலறியாத ஒருவன் மற்றொருவனுக்கு விதிக்கப்படாத யாகசடங்குகளைச் செய்யும்படி கற்பிப்பானாகில் அவன் அந்தக்குற்றத்திற் குள்ளாவான். முதலில் அந்தப்பாவத்தைச் செய்தவன் அதிலிருந்து நிவர்த்தியாகி விடுவான் ஒருபண்டிதன் தன்னைவருந்திக் கேட்காதிருக்க, மற்றொருவனுக்குப் பிராயச்சித்தஞ் செய்கிற விதத்தைச் சொல்லவொண்ணாது. ஒரு சூத்திரன் சாத்திரமறிந்த ஒருவரிடத்திற்குப் போய்ப் பிராயச்சித்தம் எப்படிசெய்கிறதென்று விசாரிக்கப் போகிறதற்குமுன் கோடிச்சொர்னம், ஆபரணங்கள், வஸ்திரம்முதலாகிய காணிக்கைகளோடு தன்னுடைய புரோகிதனை அழைத்துக்கொண்டு பண்டிதரிடஞ் செல்லவேண்டும். இந்தநன்கொடையால் சுபகாரியமடைந்த அந்தணன் புரோகிதன் மூலமாய்த்தகுந்த பிராயச்சித்தத்தைக்குறித்த அவசியமான விவரங்களை யவனுக்கு உண்மையாய்த் தெரிவிக்கவேண்டும்.

3. ஒருவன் மனதறிந்து ஒருபாவத்தைச் செய்வானாகில்ஒரு சாத்திர விற்பனரிடத்தில் அதை வெளிப்படுத்தித் தக்கபிராயச்சித்தமென்னவென்று விசாரிக்குமுன் புசித்தானானாலும் யாதொ

ருவேலை செய்தானானாலும், இவனுடைய பாவம் விர்த்தியாகி விடுகின்றது. அல்லது இந்தப்பிராமணனுக்குப் பொய்சொல்வானாகில் அவனுடையபாவம் அதிகரித்துவிடும். பன்னிரண்டு மாதங்கள் வரைக்கும், தக்கபிராயச்சித்தம் செய்துகொள்ள அசட்டைசெய்வானாகில் அந்தப்பாவம் இரட்டிப்பாகிவிடும். பிராயச்சித்தமும், அரசனுக்குக் கொடுக்கவேண்டிய தண்டமும் இரட்டிப்பாக்கவேண்டும். ஆறுமாதங்கள் வரைக்கும் அசட்டை செய்வானாகில் பிராயச்சித்தம் அதனில் பாதிபங்கு அதிகமாகிவிடும். மூன்றுமாதம் அசட்டை செய்வானாகில் நாலிலொருபங்கு அதிகமாகிவிடும். அந்த அந்தணன் வெகுமதிபெற்றுக் கொண்டபின்பு பாவஞ்செய்தவனுக்குத் தகுந்த பிராயச்சித்தத்தைத் தெரிவிக்காவிட்டால் குற்றவாளியினுடைய பாவமும் பிராயச்சித்தம் செய்கிறவேலையும் அந்த அந்தணன் மேல்விழும்.

4. சாத்திரங்கற்றவன் குற்றஞ்செய்த சூத்திரனுக்குப் பிராயச்சித்த வியானத்தை நேராய்ப்போதிக்க ஒண்ணாது ஆனால் பிராமணனாகிய அவனுடைய புரோகிதனுக்குப் போதிக்கவேண்டும். அந்தப்புரோகிதன் நியமிக்கப்பட்ட பிராயச்சித்தத்தைச் சூத்திரனுக்குப் போதிப்பான்.

5. ஒருவன் சொற்ப பாவஞ்செய்வானாகில் சொற்பபிராயச்சித்தஞ் செய்யவேண்டும். பெரியபாவஞ் செய்தவன் சொற்பபிராயச்சித்தம் செய்துகொள்வதை தேடவொண்ணாது, ஆகிலும் அந்தத் தேசிகன் குற்றவாளி ஏழையாயிருந்தால் தம்முடைய யுக்தம்போல் விதிக்கப்பட்டிருக்கிற பிராயச்சித்தத்தைக் குறித்து தயைசெய்து செலவுகளைக் குறைக்கலாம். ஆனால் அந்தத்தேசிகன் வெகுமதியடைந்த தற்காகவாவது சிநேகத்தைப் பற்றியாவது பந்துத்துவத்தைப் பற்றியாவது பிராயச்சித்தத்தின் செலவையும் உக்கிரத்தையும் குறைப்பானாகில் குற்றவாளி செய்தபாவம் அவன்மேல் சாய்கின்றது. அந்தப்பிராயச்சித்தத்தை அவன் செய்யவேண்டும். குற்றஞ்செய்தவன் பிராமணனாயிருப்பானாகில் அவன் சிறுபிள்ளை யாகவாவது கிழவனாகவாவது இருந்தாலொழியச் செலவைக்குறித்து அனுகூலப்படுத்த ஒண்ணாது. சிறுபிள்ளையாக அல்லது விருத்தாப்பியனாக இருந்தால் செலவில் நாலிலொருபங்

கு குறைத்துவிடலாம். இப்படிப்பட்ட சங்கதிகளைப்பற்றி ஒரு க்ஷத்திரியனும் இந்தப்படி குறைக்கப்படுவதை அடையலாம். வைசியனும், சூத்திரனும், பாதியடையலாம், குற்றவாளி சூத்திரஸ்திரீயாகவாவது குழந்தையாகவாவது இருந்தால், பிராயச்சித்தத்தின் நாலிலொருபாகத்தை வாங்கவேண்டும். வேனிற்காலமாகவாவது குளிர்காலமாகவாவது இருக்கிறபருவங்களை யனுசரித்துத் தயைசெய்யப்படலாம். தயைபெற்றுக்கொள்ளப் பாத்திரர்களா யிருப்போர்யாவர் என்றால்பெண்மக்கள், பதினாறுவயதிற்குட்பட்ட குழந்தைகள், எண்பது வயதுக்குமேற்பட்ட கிழவர், அதிதரித்திரர் பிணியாளர், பலகீனர், முதலாகிய பேர்களேயாம். ஐந்துவயதுள்ள அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட வயதுடைய ஒரு குழந்தை பாவகாரியஞ்செய்து பிராயச்சித்தஞ்செய்ய அசக்தியுடையதாயிருந்தால் அக்குழக்குழந்தையி னுடைய குரு அல்லது தந்தை அல்லது சகோதரன் அல்லது புரோகிதன் அதற்குப்பதில் பிராயச்சித்தம் செய்துகொள்ளலாம். ஐந்துவயதிற்குட்பட்ட ஒரு குழந்தை பிராயச்சித்தம் செய்யவேண்டிய ஒரு பாவகாரியத்தைச்செய்யமாட்டாது. ஆனால் மதுபானம் செய்திருந்தால் மந்திரம் அப்போது பிராயச்சித்தம் செய்யப்படவேண்டும். மனதறிந்து செய்த குற்றங்களுக்காகவும் மனதறியாத குற்றங்களுக்காகவும் எவ்வளவு பெரிய பிராயச்சித்தம் செய்யப்படுமோ அதற்கு இரண்டத்தனை பெரிய பிராயச்சித்தம் செய்யப்படவேண்டும்.

6. குற்றங்கள் மூன்றுவிதங்களி லுண்டாகின்றன. அவையாவன, வேதம் எதைச்செய்யும்படி விதிக்குமோ அதைச் செய்யாமல் விட்டுவிடுகிறது. வேதம் எதைச்செய்ய ஒண்ணாதென்று விலக்குமோ அதைச்செய்கிறது. ஒருவனை அடாதவிதமாய்ச் சபிக்கிறது இவையாம். கடைசியில் சொன்னகுற்ற பரிகாரத்திற்காக, பிரஜாபத்தியம் என்கிற பிராயச்சித்தத்தை ஒருமாதம்வரைக்கும் செய்யவேண்டும்.

7. ஒன்பதுவிதப் பாவங்கள் இருக்கின்றன. ஜாதிபிரம்சகரம் இது வெங்காயந்தின்னல், சுற்றத்தாருக்குச் சதிசெய்தல் முதலாகியவை. சங்கிகரணம் அதாவது இயல்புக்கு விரோதமான புணர்ச்சி அபாத்திரகரணம் அதாவது மிலேச்சரிடத்திலிருந்து தானம் வாங்குகிறது, பிராமணன்வர்த்தகத்தில் பிரவேசிக்கிறது,

பிராமணன் சூத்திரனிடத்தில் சேவகஞ்செய்தல், மலாவகம் அதாவது புழுப்பூச்சி இவைகளை யழித்தல், மதுபானம் செய்கிறவன் அருகேகிடந்த பழத்தைத் தின்னல், சொற்பகஷ்டத்திற்காக அத்தியந்தமாகத் துக்கமுறுதல், விறகு, பழம், அல்லது புஷ்பம் திருடுதல், பிரகீர்ணகம், இதில் மற்ற எட்டுப்பெயர்களுக்குள்ளாகக் காணப்படாத குற்றங்கள் அடங்கியிருக்கின்றன. அவையாவன, கோவதை, ஈனகுலத்தினருக்குப் புரோகிதஞ்செய்தல், தன்னைத் தானே விற்றல், தந்தைதாய் புத்திரர் இவர்களைக்கைவிடுதல், ஜேஷ்டனிருக்க கனிஷ்டனுக்குப் புத்திரியைக்கொடுத்து வேதங்களோதல் செந்தீவளர்த்தல்; மூத்தவனுக்கு முன் இளையவனுக்கு விவாகஞ்செய்தல், கடைசியில் சொல்லப்பட்ட இரண்டு சங்கதிகளில் அப்படிப்பட்ட விவாககாலத்தில் புரோகிதஞ் செய்தல், இரவலாகக்கொடுத்த தட்டுமுட்டுகள் சாமான் முதலாகிய வைகளுக்கு வட்டிவாங்கல், ஒருவிரதத்தை முடிக்காமல் விடல்; குளம் தோட்டம் புத்திரன்முதலாகிய பேரைவிற்றல், யாதொரு சமுஸ்காரத்தையும் செய்யாமல்விடல், சிநேகனைக் கைவிடல், ஒரு சிஷனிடத்தில் உபதேசம் பெற்றுக்கொள்ளல், ஒரு ஸ்திரீயையாவது ஒரு சூத்திரனையாவது, ஒருவைசியனையாவது, ஒரு க்ஷத்திரியனை யாவது வதைசெய்தல், விறகுக்காகப் பச்சைமரங்களை வெட்டல், பட்டகடனைச் செலுத்தாமல் அசட்டைசெய்தல், சத்துரு அல்லாத ஒருவனை மந்திரபலத்தினால் அடக்குதல் அல்லது சாத்துவிடுதல். பரலோகம் மறுபிறப்பு இல்லை என்பது முதலியவைகளேயாம்.

௮. அநுபாதகம்; இதில் பலகிருத்தியங்களடங்கி இருக்கின்றன அவையாவன ஒரு புத்திரன் தன் பிதாவுக்கு மனைவியா யிருக்கிற ஒரு ஸ்திரீயோடு அவள் அன்னிய ஜாதியாயிருந்தாலும் அவளோடு சேர்தல், சிறிய தந்தையின் மனைவியோடு விபசரித்தல், பிதாமகன் மனைவியோடு விபசரித்தல், தாய்வழிச் சிறியதாயாரோடு விபசரித்தல், அரசன்மனைவியோடு புணர்தல், தந்தையினுடைய சகோதரியோடு புணர்தல் சிரோத்திர பிராமணன் மனைவியோடு புணர்தல், புரோகிதன் மனைவியோடு விபசரித்தல், வித்தை கற்றுக்கொடுக்கிற பிராமணனது மனைவியோடு விபசரித்தல், ஒரு சிநேகிதன்மனைவியோடு விபசரித்தல், சகோதரியின் சிநேகிக

ளோடு விபசரித்தல், இரத்தக்கலப்பான பெண்மகளோடு விபசரித்தல், உயிர்குலப் பெண்மகளோடு விபசரித்தல், ஒரு சண்டாளனது மனைவியோடு விபசரித்தல், ஒரு கன்னிகழியாத கன்னிகையோடு சோரத்துவஞ்செய்தல், ஒரு பிராமணனது புத்திரியோடு சோரத்துவம் செய்தல், ஒரு ஸ்திரீ தூரமாயிருக்கும்போது அவளைப்புணர்தல், பிரமசாரிவிரதங்கொண்ட ஒரு ஸ்திரீயைப் புணர்தலாம்.

9. மகா பாதகம். இதில் ஐந்து குற்றங்கள் அடங்கி இருக்கின்றன. அவையாவன பிராமணவதை, பிராமணன் மதுபானஞ்செய்தல், அல்லது சூத்திரன் ஒரு பிராமணன் மனைவி யிடத்திற்குப் போகுதல், அந்தணனிடத்திலிருந்து ஒரு பொன்னாணயம், விலைபெற்ற சொர்ணந் திருடுதல், குருவினுடைய மனைவியோடு விபசரித்தல், தந்தையினுடைய மனைவி உயர்குலத்தினளா இருந்தாலும், சமகுலத்தினளா யிருந்தாலும், அவளோடு புணர்தலாம், இப்படிப்பட்ட கிருத்தியங்கள் எவன் செய்தாலும், அவன் மகா பாதகனென்றழைக்கப்படுகிறான். இவனோடு கூடியிருக்கிறவனும் மகாபாதகனாவான். கூடியிருக்கிறதென்பது. ஒரே சயனத்தில் நித்திரைசெய்தல், ஒரே ஆசனத்தில் உட்காருதல், கூடி உண்ணுதல், ஒரு கிண்ணத்திலிருந்து குடித்தல், ஒருபாத்திரத்தில் சமைத்த அன்னத்தைக் கூடிப்புசித்தல், மகாபாதகர்க்குப் புரோகிதம் செய்தல், அப்படிப்பட்ட குற்றவாளிக்கு வேதங்கற்பித்தல், அவனோடுகூட ஒரே ஸ்திரீயைச் சிநேகித்தல், ஒருவன் மகாபாதகனோடு சம்பாஷித்தல், அவனைத்தொடல், அவனுடைய மூச்சுமேலே படுதலாம். இவ்வித அன்னியோன்னியங்கள் பன்னிரண்டு மாதங்கள்வரையிலும் நடந்துவந்தால் இவனும் மகாபாதகனாய் விடுகிறான்.

10. அதிபாதகம் இதில் ஒருவனுடைய சொந்ததாயோடு அல்லது புத்திரியோடு அல்லது புத்திரன் மனைவியோடு செய்யும் விபசாரம் அடங்கி இருக்கின்றது.

11. இதற்கடியில் வரப்பட்டது பிராயச்சித்தமாகச் செய்யப்படும் பசுதானத்தைக்குறித்த பிரமாணமாகஇருக்கின்றது. ஒருவன் பிராஜாபாத்தியமும் மற்றவிரதங்களும் செய்யச் சக்தியில்லாவிட்டால் அப்போது அவன் பிராயச்சித்தமாக ஒரு பாற்பசுவும்

கன்றும்கொடுக்கவேண்டும். இந்தத் தானமுஞ் செய்யச் சக்தியில்லாவிட்டால் ஒரு பசு, கன்று இவைகளுடைய கிரயத்தைக் கொடுக்கவேண்டும். இந்த விலை தானங் கொடுப்போனுடைய சக்தியின்பிரகாரம் கொடுக்கலாம். அவன் பாக்கியமுள்ளவனா யிருந்தால் அஞ்சுகானசம், கவரிகள் (ஒரு ரூபாயும் இரண்டணாவும்) கொடுக்கவேண்டும். கிரகஸ்த ஆச்சிரமத்திலிருப்பவன் மூன்று கானசம், (பதினோரணா) கொடுக்கவேண்டும். ஏழையாயிருந்தால் ஒருகானம், (மூன்று அணாவுக்கு மேல்பட்டது.) கொடுக்கவேண்டும். ஆவுங்கன்றும் கொடுக்கப்படுகிறதானம் தேனுவென்று சொல்லப்படுகின்றது. ஒரு எருது தானம் செய்யப்படும்பொழுது அதன்விலை ஆறுகானசங்களாக இருக்கவேண்டும்.

12. இதற்கடியில் வரப்பட்டவைகள் குற்றவாளி பிராயச்சித்தம் செய்கிறதற்கு முன்னாள் செய்யவேண்டிய காரியங்களாக இருக்கின்றன. அவன் முதல் சௌரஞ்செய்துகொண்டு அவனுடைய நகங்களைக் களைவித்துக்கொள்ளவேண்டும். பின்பு அவனுடைய சரீரத்தின்மீது எண்ணெய்யிட்டுக் கொள்ளாமல் ஸ்நானம் செய்யவேண்டும். சாயங்காலம் அவன் வீட்டுவாயற்படிக்குமுன் ஓரிடத்தைச் சுத்திசெய்யவேண்டும். அவனுடைய புரோகிதருக்கு முன்பாக இதற்கடியில் வருவதுபோல் சொல்லவேண்டும்,'' இப்படிப்பட்ட ஒரு பாவம் செய்ததற்காக நான் நாளையதினம் இப்படிப்பட்ட ஒருபிராயச்சித்தம் செய்ய இருக்கிறேன். ஆகையால் இன்றையதினம் நான் நெய்சாப்பிடுகிறேன்'' என.

13. ஒரு அரசன் அல்லது ஒரு விவாகமான ஸ்திரீ அல்லது ஒரு கற்றறிந்த அந்தணன் மகா பாதகராகும்படியான பாவஞ்செய்திருந்தால் பிராயச்சித்தம் செய்துகொள்ளுகிறதற்கு முன்னாள் சிரசும்சரீரம் முழுதும் சௌரஞ்செய்யப் படவேண்டும். ஒரு அரசனாவது ஒரு கலைபயின்ற அந்தணனாவது மகாபாதகனாகும்படியான ஒருவனைவிடக்குறைவான பாவத்தைச்செய்தால் அப்போது சிரசின் வழக்கமான ஸ்தானங்கள் சௌரம் செய்யப்படவேண்டும். ஒருசமங்கலியானவள் அப்படிப்பட்டபாவஞ்செய்தால் அவளுடைய கூந்தலில் இரண்டு விரற்கடையகலம் யறுத்துவிட வேண்டும். ஒரு விதவை யாதொரு பிராயச்சித்தம் செய்கிறதற்கு முன்னாள் அவள் சர்வாங்கமும் சௌரம் செய்துகொள்ளவேண்டும்.

14. பிராயச்சித்தம் செய்துகொள்ளுகிற தற்குமுன் சௌரம் செய்துகொள்ள மனமில்லாதிருந்தால் அவருடைய பிராயச்சித்தமும் தட்சணையும் இரட்டிப்பாகவேண்டும்.

15. ஒருவன் பிராயச்சித்தம் பன்னிரண்டு நாள் செய்யவேண்டியிருந்தால் சர்வாங்க சௌரம் செய்துகொள்ளவேண்டும் மூன்று அல்லது ஆறுநாள் பிராயச்சித்தம் செய்வதாயிருந்தால் முகச்சௌரமும் நகங்கள் களைந்துகொள்வதுமே போதும் ஒன்பது நாள் வேள்விசெய்யவேண்டியதா யிருந்தால் முகமும் புருவமும் சௌரம் செய்துகொள்ளவேண்டும்.

16. ஒருவன் பிராயச்சித்தம் செய்துகொள்ளுகிற தற்குப் பதிலாகப் பசு அல்லது திரவியதானம் பண்ணுவேனென்றாலும் பிராயச்சித்த சுபாவப் பிரகாரம் செய்துகொள்ளவேண்டிய சௌரம்செய்துகொள்ளவேண்டும்.

17. ஒருவன் யாதொருகருமானுஷ்டானம் செய்யப்பிரவேசிப்பதற்குமுன்னே அவனுடைய குடிமியை முடித்துக் கொள்ள வேண்டியது சாஸ்திரப்பிரமாணமா யிருக்கின்றது. ஆனால் ஒரு மனுஷன் சாத்திரவிதிப்படி தலைச்சௌரம் செய்துகொண்டிருப்பானாகில் இந்தக்கடமையிலிருந்து நிவர்த்திக்கப்படுகிறான்.

18. ஒருவன் மனதறிந்து ஒருபட்சியைக் கொல்வானாகில் அவன் நக்த விரதம்செய்யவேண்டும். அதாவது ஒருதினத்தில் இரண்டுவேளை புசிப்பதற்குப்பதில் ஒரேதரம் புசிக்கவேண்டும். அதுவும் இரவிலேயாம். இந்த அசனமும் அரிசி நெய் பால் முதலியவைகளைக் கூட்டி உப்புஅல்லது சம்பாரங்களில்லாமல் பொங்கல் செய்யப்பட்டதா யிருக்கவேண்டும். இந்தவிரதம் செய்ய அசக்தியுள்ளவனா யிருப்பானாகில் இரண்டு இரத்திகம் அல்லது அரையணா இடையுள்ள வெள்ளியைத் தானஞ்செய்யவேண்டும். இத்தானஞ் செய்யப்படுதற்குமுன் அதற்குப் பூஜைசெய்துபின்பு அதைப்பெற்றுக்கொள்ளப் போகிற வேதியருக்குப் பூஜைசெய்யவேண்டும்.

19. இதற்கடியில் வருவது பிராஜபத்திய பிராயச்சித்தத்தைக் குறித்த பிரமாணமாக இருக்கின்றது. குற்றவாளி மூன்று நாளைக்கு அரிசி நெய் பால் முதலாகியவைகள் கூட்டிச்செய்த பொங்கலில் இருபத்தாறு கவளமாத்திரமே புசிக்கவேண்டும். அடுத்த மூன்று நாட் சாயங்காலத்தில் இருபத்திரண்டுகவளம் புசிக்கவேண்டும். அதற்கடுத்த மூன்றுநாள் அவன் ஒன்றுங்கேட்க ஒண்ணுது. அவனுக்கு யாராவது மனமுவந்து கொடுத்தாலொழியப் புசிக்க ஒண்ணுது. யாதொரு அசனம் அவனுக்குக் கொடுக்கப்பட்டால் மேலேசொல்லிய விதமாக அது ஒரேவித அசனத்தில் இருபத்து நான்கு கவளமாக இருக்கவேண்டும். அடுத்த மூன்றுநாள் வரைக்கும் அவன் ஒன்றும் புசிக்க ஒண்ணுது. எந்தத்தினம் அவனுக்கு அன்னங்கொடுத்தால் புசிக்கலாமென்று ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறதோ அந்தநாளில் புசியாதிருப்பானுகில் அவன் ஒரு குற்றமுஞ் செய்தவனுகான். இந்தப்பிராயச்சித்தம்செய்ய ஒருவன் சத்தியில்லாதவனு யிருப்பானுகில் அவன் ஆறுநாள் உபவாசம் இருந்து மாற்றிக்கொள்ளலாம். ஆறுநாள் உபவாசம் இருக்கச் சத்தியில்லாதவனு யிருப்பானுகில் ஒருபசுவுங் கன்றும் தானங் கொடுத்து நிவர்த்தியாக்கி விடலாம் அல்லது இது செய்யச்சத்தியில்லாத பட்சத்தில் மூன்று பொன்தானங் கொடுக்கலாம், ஒரு பிராமணன் ஒருவைசியனுடைய அன்னம் அல்லது விந்து அல்லது மூத்திரம் அல்லது மலம் உண்டால் அவன் பிராஜாபத்திய விரதம் செய்யவேண்டும் அல்லது இந்தப்பிராயச் சித்தத்திற்குப் பிரதியாக விதிக்கப்பட்டிருக்கிற யாதொன்றை யேனும் செய்யவேண்டும்.

20. இந்தப்பிராயச்சித்தத்தில் நாலில் மூன்றுகூறு குற்றவாளி செய்யவேண்டியவனு யிருந்தால் இரண்டுநாள் ஒருவேளை போஜனமே செய்யவேண்டும். இந்தப்போஜனம் காலையில் ஏழரை நாழிகைக்குமேல் புசிக்கவேண்டும். அடுத்த இரண்டுநாள்வரையில் நாள் ஒன்றுக்கு ஒருவேளைமாத்திரமே புசிக்கவேண்டும். அதுவுஞ் சாயங்காலம் புசிக்கவேண்டும். அடுத்த இரண்டுநாள்வரையில் யாராவது அவனுக்கு அன்னங்கொடுத்தால் அவன் புசிக்கலாம்.

21. அடுத்த இரண்டுநாள்வரையில் உபவாசமா யிருக்கவேண்டும். அன்னத்தின் அளவைக்குறித்தும் விதத்தைக்குறித்தும் மேலே விவரித்திருக்கிற பூரண பிராயச்சித்தத்திலே சொல்லப்பட்டிருக்கிற விதிகளைக் கவனித்து நடந்துகொள்ளவேண்டியது. இந்தப்படிசெய்ய அவன் சக்திமானா யிருப்பானாகில் நாலரை நாள் உபவாசம் இருக்கவேண்டும். இதைச்செய்ய மாட்டாதவனானால் எட்டணா வரைக்கும் தானம் பண்ணவேண்டும்.

22. குற்றவாளி முதற்பிராயச்சித்தத்தில் பாதிசெய்யவேண்டியவனா யிருந்தால் முதனாள் ஒரேதடவை மாத்திரம் புசிக்கவேண்டும், அதுவும் மத்தியானப்பொழுதில் மறுநாள் ஒருதடவை சாயங்காலம் புசிக்கவேண்டும். அடுத்த இரண்டுநாள் வரைக்கும் யாராவது அவனுக்கு அன்னங்கொடுத்தால் அதை அவன் புசிக்கலாம். அடுத்த இரண்டுநாள் அவன் உபவாசமா யிருக்கவேண்டும். இதை ஒருவன் செய்யமாட்டாதவனானால் அவன் மூன்று நாள் உபவாசம் செய்யவேண்டும். அவன் மூன்றுநாள் உபவாசம் செய்ய மாட்டாதவனானால் ஒருபொன் தானங்கொடுத்து மாற்றிக்கொள்ளலாம்.

23. குற்றவாளி முதற்பிராயச்சித்தத்தில் நாலில் ஒருபங்கு செய்யவேண்டியதாயிருந்தால் முதற்நாள் பகற்காலத்தில் ஒருவேளை புசிக்கலாம். இரண்டாம்நாள் இராக்காலத்தில் ஒருவேளை புசிக்கலாம். மறுநாள் அவனுக்கு அன்னம்கொடுக்கப் பட்டால் அவன் புசிக்கலாம் மூன்றுநாள் உபவாசமா யிருக்கவேண்டும். இதைச்செய்ய அசக்திமானா யிருப்பானாகில் ஒன்றரைநாள் உபவாசமா யிருக்கவேண்டும் அல்லது பன்னிரண்டு பொன்தானம் பண்ணவேண்டும்.

24. ஒரு பிராமணன் மற்றொரு பிராமணனுடைய பசுவைக் கொன்றால் அவன் இதற்கடியில்வரும் பிராயச்சித்தம் செய்யவேண்டும். அவன் தலைச்சௌரஞ் செய்துகொள்ள வேண்டும். முப்பது நாள் பசுக்களோடு கூடயிருக்கவேண்டும். கோமூத்திரத்தில் சமைத்தவாற்கோதுமைச் சாதஞ்சாப்பிடவேண்டும். பசுவினுடைதோல் உடுக்கவேண்டும். அடுத்த இரண்டுமாதம் வரையில் ஏகபுக்தனாய் இருக்கவேண்டும். அடுத்த இரண்டுமாதங்கள் வரைக்கும்

கோமூத்திரத்தில் ஸ்நானஞ் செய்யவேண்டும். பசுமந்தையோடு தொடர்ந்து திரியவேண்டும். அவைகள் நிற்கும்போது நிற்கவேண்டும். அவைகளுடையகால் அடிகளால் எறிகிறதூசுகளைப் புசிக்கவேண்டும். இரவில் பசுக்களைத்தொழுவத்தில் அடைத்து அவைகளுக்குப் பணியவேண்டும். பிற்பாடுசரியாக உட்கார்ந்து கால்மடிப்புப்போட்டுக்கொண்டு இராமுழுதும் அவைகளைப்பாதுக்காத்துக்கொண்டிருக்கவேண்டும். மந்தையில் ஒன்றுக்கு நோயுண்டானாலும் அல்லது யாதொரு அபாயம் நேரிட்டாலும் அதைக் காப்பாற்ற அவனபிராணனைக் கொடுக்கவேண்டும். தகிக்கிறவெயிலிலிருந்தாவது, அதிகுளிரிலிருந்தாவது வீசுகிற மழையிலிருந்தாவது, தள்ளுகிற பிரசண்டமாருதத்திலிருந்தாவது மந்தையைப்பத்திரப் படுத்துகிறவரைக்கும் அவன் பிராணனைச் சம்ரட்சணை பண்ணவகைதேட ஒண்ணாது. பசுக்கள் மற்றொருவன் பூமியில் மேய்ந்துகொண்டிருந்தால் அவைகளை ஓட்டவும் ஒண்ணாது. உடையவனுக்குத் தெரிவிக்கவும் ஒண்ணாது. பசுக்கறக்கப்படாததாயிருந்தபோதிலும் உண்ணுகிற கன்றைத்தடுக்கவொண்ணாது. அவன் தப்பாமல் இந்தப் பிராயச்சித்தம் முழுதுஞ் செய்தபின்பு கலைவல்லோராகிய ஒரு மறையவருக்குப் பத்துப்பசுக்களும் ஒருவரிடபமும் தட்சணையாகக் கொடுக்கவேண்டும் இதற்குச் சக்தியில்லாவிட்டால் அவனுக்குள்ளதையெல்லாம் தட்சணையாகக் கொடுத்து விடவேண்டும். இந்தவிரதமெல்லாம் செய்யக்குற்றவாளி அசக்தியுள்ளவனாயிருப்பானாகில் மேற்சொல்லிய தட்சணையல்லாமல் பதினேழு புதுப்பாற் பசுக்கள் தானஞ்செய்யவேண்டும். எளியவனாயிருந்தால் அறுபத்தாறு பொன்தானம் செய்யவேண்டும். ஒருபசு ஒரு பிராமணனால் மனதறிந்து கொல்லப்பட்டால் இதுதான் பிராயச்சித்தம். சுயசம்பவமாய்க் கொல்லப்பட்டால் குற்றவாளிமேற்சொல்லிய வையில் பாதிவிரதம் செய்து முடிக்கவேண்டும். தட்சணைக்காக ஒருபசு தானஞ்செய்யவேண்டும்.

25. ஒருஸ்திரீ ஒருசூத்திரன் அல்லது ஒரு குழந்தை ஒரு பிராமணனுடைய பசுவைமனதறிந்து கொன்றால் குற்றவாளி அப்

படிப்பட்ட குற்றத்தைச் சுய அசம்பாவமாய்ச் செய்தபிராமணனு
க்கு விதித்திருக்கிற பிராயச்சித்தம் செய்யவேண்டும். ஒருசூத்தி
ரஸ்திரீ யாவது குழந்தையாவது அக்தக்குற்றத்தைச் செய்தால்
குற்றவாளி முதற்பிராயச்சித்தத்தில் காற்கூறு செய்யவேண்டும்.

26. ஒருபிராமணன் ஒருக்ஷத்திரியனுக்குச் சொந்தமாயிருக்
கிற ஒருபசுவைக்கொன்றால் அவன் பசுவினுடைய தோலை உடை
யாகத் தரிக்கவேண்டும். பசுகளுக்குப் புல் அறுக்கவேண்டும். ஜல
த்தில் பாகஞ்செய்யப்பட்டவாற் கோதுமை மாவைப்புசிக்கவேண்
டும். ஆறுமாதங்கள் வரைக்கும் இடைவிடாமல் மந்தையோடு
செல்லவேண்டும். இதைச்செய்ய அசக்தியுள்ளவனு யிருப்பானுகில்
பன்னிரண்டு பாற்பசுக்களாவது முப்பத்தாறு பொன்னுவது தா
னஞ் செய்யவேண்டும். அவனுடைய சக்தியானுசாரம் தட்சணை
கொடுக்கவேண்டும் அந்தப்பசு சுய அசம்பவமாகக் கொல்லப்பட்
டால் பிராயச் சித்தத்தில் பாதிமட்டுஞ் செய்யவேண்டும். பிராயச்
சித்தச் செலவு ஸ்திரீக்கும் குழந்தைகட்கும் சூத்திரர்கட்கும்
குறைக்கப் பட்டிருக்கின்றது.

27. ஒருபிராமணன் ஒரு வைசியனுடைய பசுவை மனதறி
ந்து கொன்றாலும் க்ஷத்திரியனுடைய பசுவை மனதறிந்து கொன்
றாலும் செய்யப்படவேண்டிய பிராயச்சித்தத்தை விடக்குறைந்த
பிராயச்சித்தஞ் செய்யலாம். சூத்திரனுடையதா யிருந்தால் பிரா
யச்சித்தம் இன்னும் குறைந்துவிடுகின்றது.

28. ஒருவன் சாத்திரப் பிரகாரம் பிராயச்சித்தம் செய்த
பிற்பாடு பார்வணச் சிரார்த்தஞ் செய்யவேண்டும். இந்தச் சிரார்
த்தம் அவனுடைய தந்தை உயிரோடு இருந்தாலும் அவன் செய்
யலாம்.

92. பிராயச்சித்த முதலானவைகள் செய்யவேண்டியதும்
அல்லாமல் ஒருபசுவை மனதறிந்தாவது சுயாசம்பவ மாகவாவது
கொன்றால் உடையவனுக்கு அதற்குச்சரியான வேறொரு நல்லபசு
கொடுக்கவேண்டும். அப்படிப்பட்ட ஒரு பசுகொடுக்க மாட்டாத

வனானால் அண்டை யசலிலிருக்கிற கணிசமுள்ள ஐந்துபேர்களால் நிச்சயிக்கப்படுகிற விலையைக்கொடுத்து விடவேண்டும். தப்பினால் பிராயச்சித்தம் பூரணமடையாது.

30. ஒரு அந்தணன் கன்றீனுங் காலத்திற்குமுன் ஒருசினையுள்ள சிவந்த சாதுப் பசுவைமனதறிந்து கொன்றால் அந்தப்பசு அதிகபால் கொடுத்துக்கொண்டிருந்ததா யிருக்குமாயின் இரட்டிப்பான பிராயச்சித்தம் செய்யவேண்டும். அல்லது தட்சணையோடு நாற்றுமுப்பத்திரண்டு பொன் தானஞ்செய்ய வேண்டும். இந்தப்பாவஞ் செய்தவன் விப்பிரனில்லாவிடில் பிராயச்சித்தம் குற்றவாளியின் சாதிப்பிரகாரம் குறைந்துவிடுகின்றது. பசு மூன்று வருஷபிராயமுடையதா யிருந்தால் பிராயச்சித்தம் நாலில் மூன்றுகூறாய்க் குறைக்கப்படவேண்டும். கொல்லப்பட்ட பசு கிழமாயிருந்து புல் தின்னமாட்டாததாக இருந்தால் பிராயச்சித்தம் பாதியாகக் குறைக்கப்படவேண்டும். இதேபிரமாணம் நுகத்தின் கீழ் சாகிற பசுவுக்கும் உபயோகப்படவேண்டும். அது ஒருவருஷம் வயதுடையதா யிருந்தால் பிராயச்சித்தம் நாலிலொரு கூறாகக் குறைக்கப்படவேண்டும்.

31. ஒருபசுத் தொழுவம் தீப்பற்றிக்கொண்டு நூறு பசுக்கள் எரிந்துபோனால் இருமடங்கான பிராயச்சித்தம் செய்யப்படவேண்டும்.

32. ஒருவன் ஒருகை யடியில் பத்துப் பசுக்களைக்கொன்றால் இருமடங்கான பிராயச்சித்தம் செய்து இருமடங்கான தட்சணை கொடுக்கவேண்டும்.

33. பத்துபேர் கூடி ஒரு பசுவைக்கொன்றால் ஒவ்வொருவனும் முதற்பிராயச்சித்தத்தில் பாதிசெய்யவேண்டும். தட்சணையும அவர்களுடைய சக்தியை யனுசரித்துத்தக்க அளவாக ஏற்பாடு செய்யப்படவேண்டும்.

34. ஒருவன் சாஸ்திரப்பிரகாரம் சிலசங்கதிகளில் கோல்பிடிக்க அதிகாரம் பெற்றவனா யிருந்தால் அந்தக்கோல் ஒருபெருவிரற் பரிமாணப் பருமனும், ஒருமுழ நீளமும், பசுமையும், அதன் மேல் தழையும் உள்ளதாயிருந்து அதனால், ஒருபசுவைக் கொல்வானாகில் சாதாரணபிராயச்சித்தம் செய்யவேண்டும்.

35. மேய்ப்பவன் அவனுடைய பசுக்களைப் பாம்புகள் வாராத ஒருகிருகத்தில் வைத்திருக்கவேண்டும். அவைகளை மிருதுவான கயிற்றால் கட்டவேண்டும். அவைகளைக்காப்பதற்காக அவனுடைய கையில் ஒரு கோடரிபிடித்து இராமுழுதும் உட்கார்ந்திருக்க வேண்டும் இந்தப்படி ஜாக்கிரதையாய் இருந்தும் ஒரு பசு இறந்துபோனால் பிராயச்சித்தம் செய்யவேண்டிய நிமித்தம் இல்லை. ஆயன் இந்தப்படி செய்யத் தப்பிப்போவானாகில் பிராயச்சித்தஞ் செய்யப்படவேண்டும்.

36. மிகவும் மெலிந்ததும் நோயுள்ளதுமாய் இருக்கிற ஓர் பசுவை அபாயமான ஓரிடத்திற்கு அதைப்போகும்படியாயும் ஒரு குழி முதலாகிய வற்றினருகே போகும்படியாயும் செய்வதினால் அதற்கு மரணத்தை யுண்டாக்குவிப்பானாகில் சாந்திராயண பிராச்சித்தத்தில் காலிலொரு கூறுசெய்யவேண்டும். அதாவது குற்றவாளி அமாவாசைகழிந்தமுதனாள் ஒருகவள அன்னமாத்திரமே புசிக்கவேண்டும். இரண்டாம்நாள் இரண்டுகவள அன்னம் புசிக்க வேண்டும். அந்தப்பிரகாரம் பதினைந்து நாள் அல்லது பௌரணமிவரையில் புசிக்கவேண்டும். அதுமுதல் ஒருகவளங்குறைக்க ஆரம்பிக்கவேண்டும். ஆரம்பித்து அமாவாசை வரைக்கும் நாள் தோறும் குறைத்துக்கொண்டே வரவேண்டும். இந்தப்பிராயச்சித்தம் நாள் ஒன்றுக்குப் பதினைந்து கவளமுதல் செய்யப்படலாம். குற்றவாளி அந்தமாதம் வரைக்கும் நித்தியம் மூன்றுதரம் ஸ்நானம் செய்யவேண்டுமென்பது.

37. ஒருவன் ஒருபசுவை அங்கச்சேதம் செய்வானாகில் பதினைந்துநாள்வரைக்கும ஜலத்தில் பொங்கல் வைக்கப்பட்ட வாற்கோதுமைமாவைத்தவிர மற்றொன்றையும் புசிக்கவொண்ணாது.

38. ஒருபிராமணன் ஒரு இடபத்திற்கு விரைவாங்கினால் ஒரு பிராமணனுடைய பசுவைக்கொன்றதற்காகச் செய்வதுபோல் ஆறுமாசத்துப் பிராயச்சித்தம் செய்யவேண்டும். அதை அப்படிச் செய்யச்சொல்லிப் போதித்தவன் அதைக்கொன்ற குற்றத்துக்குச் சம்பந்தமாகிய பிராயச்சித்தத்தில் பாதிசெய்யவேண்டும்.

39. ஒருபிராமணன் ஒரு இடபத்தையாவது ஒருபசுவையாவது ஒரு ஏர்நுகத்தடி போட்டுக்கட்டி உழுவானாகில் நான்கு பிரஜாபத்திய பிராயச்சித்தம் அவன் செய்யவேண்டும். எருதுகட்டி உழுவானாகில் பிராயச்சித்தம் குறைந்துவிடும்.

40. பிரதிஷ்டைசெய்து விடப்பட்ட இடபம் பிராமண இடபமென்று சொல்லப்படுகின்றது. அதை உழவில் போட்டால் அவன் இரண்டுசாந்திராயண பிராயச்சித்தம் செய்யவேண்டும் அரசனுக்குந் தண்டங்கொடுக்கவேண்டும். பிரதிஷ்டைசெய்த இடபத்தை ஒருமனிதன் கொல்வானாகில் அது ஒரு பிராமணனுடைய உடைமையா யில்லாதிருந்தாலும் அதற்கு வாஸ்தவமாய்ச் சொந்தக்கார னில்லாமலிருந்தாலும் அவன் பிராயச்சித்தம் செய்யவேண்டும்.

41. ஒருபசு அசம்பவமாய் ஒருவயலில் இறந்தால் அது தக்க பராமரிப்புச் செய்யப்பட இல்லையென்று உடையவன் ஒப்புக்கொண்டால் பிராயச்சித்தம் செய்யவேண்டும் பலசகோதரருள்ள ஒரு குடும்பத்திற்கு அது சம்பந்தப்பட்டதா யிருந்தால் பிராயச்சித்தம் ஜேஷ்டன்பேரிலும் அவனுக்கடுத்த கனிஷ்டன் பேரிலும் விழும். பிராயச்சித்தம் செய்கிறவன் தலைச்சௌளம் செய்துகொண்டு நாள் ஒன்றுக்கு மூன்றுதரம் ஸ்நானம் செய்யவேண்டும். பசுவின்கொம்புகள் குளம்புகள் முதலாகியவைகளுடன் இருக்கிற தோலை உடுக்கவேண்டும். மாட்டுமந்தையைப் பின்சென்று போகவேண்டும். இரவில் மந்தைக்காவல் காக்கவேண்டும். அவன் பிராமணனாயிருந்தால் ஒரு பசுவும் ஒரு இடபமும் சில அந்தணருக்காவது அவனுடைய புரோகிதனுக்காவது தானம்கொடுக்கவேண்டும். அசக்திமானா யிருக்கிறபட்சத்தில் பிராயச்சித்தத்தை அபராதமாக மாற்றிவிடலாம். உடையவன் தகுந்த மேய்ப்பவன் வசத்தில் விட்டிருந்து பசுபகற்காலத்தில் இறந்தால் பிராயச்சித்தம் அவன் மேல்விழும் அந்தஜீவன். தொழுவத்திலிறந்தால் இரவில் காவல் காக்காமல் வீட்டுக்குப் போகும்படி கோவலனுக்கு உத்திரவுகொடுத்திருந்த உடையவன்மேல் பிராயச்சித்தம் விழும்.

42. ஒருபசுவினுடைய காதிலிருந்து ஒருமணிவிழுவதினால் பசு இறந்துபோனால் உடையவன் பிரஜாபத்தியப் பிராயச்சித்தத்தில் பாதிசெய்யவேண்டும்.

43. ஒருவன் ஒருமிலேச்சனுக்காவது மற்றயாதொரு மதஸ்தனுக்காவது ஒருபசுவை கொடுப்பானாகில் சிறுசாந்திராயணம் செய்யவேண்டும். அதாவது நாலுநாளைக்கு காலையில் ஒருகவளமாத்திரமே புசிக்கவேண்டும். அடுத்த நாலுநாளைக்கு அந்தியில் நாள் ஒன்றுக்கு நாலுகவளங்கள் புசிக்கவேண்டும். சக்தியில்லாதவனாயிருக்கிறபட்சத்தில் அதை அபராதமாக மாற்றலாம். அவர்கள் பசுவைக்கொன்று தின்பாராகில் அந்தச்சீவனை விற்றவன்ஒரு பசுவைக்கொன்ற ஒருபிராமணனுக்கு ஏற்பாடான பிராயச்சித்தமே செய்யவேண்டும்.

44. ஒருபசுநோயினால் இறந்துவிட்டாலும், அதைக்குறித்துச் சகலவித பராமரிக்கைசெய்யப் பட்டிருந்தும் கன்றுடனே இறந்துபோனாலும், அல்லது பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டிருக்கிற ஒரு குளத்தில் விழுந்திறந்தாலும், அல்லது சதுரமாயுள்ள ஒரு அகழியில் விழுந்திறந்தாலும் அல்லது ஒரு கிராமம்பற்றியெரியும் போது அதிலிறந்தாலும், அல்லது சுயம்புலிங்கமிருக்கிற ஒருகெபியில் விழுந்திறந்தாலும் உடையவன் பிராயச்சித்தத்திலிருந்து நிவர்த்திக்கப்படுவான்.

45. ஒருமனிதன் ஒரு அசுவத்தைக் கொல்வானாகில் ஒரு பிராமணனுக்கு வஸ்திரதானம் செய்யவேண்டும்.

46. ஒருயானையைக் கொன்றதற்காக ஒருவன் பிராமணருக்கு ஐந்து கறுப்பு இடபங்கள் தானங்கொடுக்கவேண்டும்.

47. ஒரு கழுதையையாவது ஒருவெள்ளாட்டையாவது ஒரு செம்மறி ஆட்டையாவது ஒருசேங்கன்றையாவது கொன்றதற்காக ஒருபிராமணனுக்கு ஒருவருஷத்து வயதைக் கொடுத்துவிடவேண்டும்.

48. ஒரு பெருந்தாரையையாவது ஒருமயிலையாவது கொக்கையாவது ஒரு இராஜாளியையாவது ஒருவன்கொன்றால் ஒரு அந்தணருக்கு ஒருபசுக்கொடுக்கவேண்டும்.

49. ஒருவன் ஒருபுலியைக் கொன்றால் அவனுக்கிஷ்டமான ஒருபிராமணனுக்கு ஒருபாற்பசுக் கொடுக்கவேண்டும்.

50. ஒருவன் ஒரு ஒட்டகத்தையாவது ஒரு எருமையை யாவது கொன்றால் ஒரு ரதகம் பொன் இழந்துவிட வேண்டும்.

51. ஒருவன் ஒரு பன்றியைக்கொன்றால் அவன் ஒருபிராம ணனுக்கு ஒரு குடநெய் தானஞ்செய்யவேண்டும்.

52. ஒருபட்சியைக் கொன்றதற்குப் பிராயச் சித்தமாகச் சிறுசணல்விதைகள் தானஞ்செய்யவேண்டும்.

53, ஒரு கிளிப்பிள்ளையைக் கொன்றதற்காக ஒருகன்றும் ஒருவருஷவயதும் தத்தம்செய்யவேண்டும்.

54. ஒரு பாம்பைக் கொன்றதற்காக மரம்வெட்டுங் கருவி யான ஒருகோடரியைத் தானம் செய்யவேண்டும்.

55. ஒரு பூனையை உடும்பை, கீரியை, அல்லது தவளையை ஒருவன்கொன்றால் அவன்மூன்று நாளைக்குபால் அன்றிமற்றென் றும் புசிக்கவொண்ணாது. இந்தக்குற்றத்தில் யாதொன்றை மறு படியும் செய்தால் குற்றவாளி பிரஜாபத்திய விரதத்தில் நாலி லொரு கூறு செய்யவேண்டும்.

56. புழுப்புச்சி முதலியசிற்றுயிர்களை ஆயிரங்கொன்றால் சுயசம்பாவமாய் ஒரு சூத்திரனைக் கொன்றதற்காக ஏற்படுத்தி யிருக்கிற பிராயச்சித்தத்தைச் செய்யவேண்டும் இச்சடங்கு செய் கிறதினத்திற்கு முந்தியதினத்தில் அதைச்செய்கிறவன் எண்ணெ யிட்டுக் கொள்ளாமல் ஸ்நானம் செய்யவேண்டும், ஸ்திரீசங்கம்செ ய்ய வொண்ணாது. பிரமசாரியனுக்குரிய வுணவுமாத்திரம் உண்ண வேண்டும், அடுத்தமூன்றுநாள் வெந்நீர்தவிர மற்றொன்றுங் கொ ள்ளவொண்ணாது. அதற்கு அடுத்த மூன்றுநாள் காய்ந்தபால் மா த்திரமே கொள்ளவேண்டும். அதற்கடுத்த மூன்றுநாள் உருக்கிய நெய்சாப்பிடவேண்டும். அதற்கடுத்த மூன்றுநாள் காய்ந்தபாலி லிருந்து வருகிறபுகைதவிர மற்றொன்றும் சாப்பிட வொண்ணாது. குற்றவாளி இந்தப் பிராயச்சித்தம் செய்துகொள்ள அசக்திமானு யிருப்பானாகில் நாலு பசுக்களாவது பன்னிரண்டு பொன்னாவது தானம்செய்யவேண்டும்.

57. ஒருவன் ஒருபண்டி ஈக்களையாவது அவ்வளவு புழுப்பூச்சிகளையாவது கொன்ருல் கடைசியில் சொல்லப்பட்ட பிராயச்சித்தம் செய்யவேண்டும். சிலசிறிய பூச்சிகளைக் கொன்றதற்காக அவன் விரல்களால் அவனது நாசியை நெருக்கிக்கொண்டு மந்திரம் ஓதவேண்டும்.

58. குதிரைகளையும் மற்றமிருகங்களையும் கொன்றதற்காகவும் பூச்சிகளைக் கொன்றதற்காகவும் பிராயச்சித்தங்கள் எல்லா ஜாதிகளுக்கும் ஒரேவிதமாக இருக்கின்றன. சூலபாணி என்னும் ஒரு பண்டிதர் இதற்கு விரோதமாக இச்சங்கதிகளிலே யெல்லாம் ஒரு சூத்திரன், ஒருபெண்மகள், ஒருகுழந்தை, வயதுசென்ற ஒருவன் இப்பிராயச்சித்தத்தில் பாதிமாத்திரமே செய்யவேண்டு மென்கிருர். பவதேவபட்டு என்கிறவர் இந்த எல்லாக்குற்றங்களுக்காகச் செய்யப்படவேண்டிய பிராயச்சித்தங்கள் பசுவதைதையைக் குறித்த ஞாயப்பிரமாணத்தில் கண்டிருக்கிறவிதமாகவே வேறேவித மாற்றுதல் செய்யலாமென்று அபிப்பிராயம் கொள்கிருர்.

59. ஒரு பிராமணன் அல்லது ஒருக்ஷத்திரியன் ஒருக்ஷத்திரியனை கொலைசெய்தால் மூன்றுவருஷம் பிரஜாபத்திய விரதம் செய்ய வேண்டும். இதுநாற்பத்தைந்து கறவற் பசுக்களும் கன்றுகளும் அல்லது நூற்றைம்பத்தைந்து பொன்னும் தானஞ் செய்து மாற்றிக்கொள்ளலாம்.

60. ஒரு பிராமணனுவது க்ஷத்திரியனுவது வைசியனுவது ஒருவைசியனைக் கொலைசெய்தால் மேலே சொல்லிய விரதம் ஒன்றரைவருஷம் செய்யவேண்டும். இந்தவிரதம் இருபத்து மூன்று பசுக்களும் கன்றுகளும் அல்லது அறுபத்தேழரைப் பொன்னும் தானஞ்செய்து மாற்றிக்கொள்ளலாம்.

61. ஒரு சூத்திரனைக் கொலைசெய்த தற்காக மேல்சொல்லிய விரதம் ஒன்பதுமாதங்கள் வரைக்கும் செய்யவேண்டும். இந்த விரதத்தைப் பனிரண்டு பசுக்களும் கன்றுகளும் அல்லது முப்பத்தாறு பொன்னும் தானஞ்செய்து மாற்றிக்கொள்ளலாம்.

62. இந்த ஜாதிகளில் யாவனொருவனைச் சுயசம்பாவமாய்க் கொன்ற சங்கதிகளில் பிராயச்சித்தத்தில் பாதி மாத்திரமே செய்யவேண்டும்.

63. நாலு வருணங்களில் சம்பந்தப்பட்ட ஒருவனைக்கொல்ல மற்றொருவனுக்குக் கட்டளையிட்டவன் நிர்மாணமாயிருக்கிற பிராயச்சித்தத்தில் நாலில் மூன்றுபாகஞ் செய்யவேண்டும்.

64. வேதக்கியானமில்லாத கணவனுடைய ஒரு பிராமண ஸ்திரீயைக் கொன்றவன் ஆறுவருஷம் வரைக்கும் பிராஜபத்திய விரதம் செய்யவேண்டும். இதைத் தொண்ணூறு பசுக்களும் கன்றுகளும் அல்து இருநூற்றெழுகது பொன்னுணயங்களும் தானமாக மாற்றிக்கொள்ளலா ம. ஒருக்ஷத்திரியினுடைய மனைவியைக் கொன்றதற்காக மூன்று வருஷம் வரைக்கும் இந்தவிரதம் செய்யப்படவேண்டும். ஒரு வைசியன்மனைவியைக் கொன்றால் ஒன்றரை வருஷம் செய்யவேண்டும். ஒரு சூத்திரன்மனைவியைக்கொன்றால் ஒன்பதுமாதம் செய்யவேண்டும். அந்த ஸ்திரீ கருப்பவதியாயிருந்தாலும் அல்லது மாத விடை உடையவளாயிருந்தாலும் பிராயச்சித்தம் இரட்டித்து செய்யவேண்டும்.

65 ஒருபிராமணன் ஒருசண்டாளனோடு ஒருதரம் உண்டால் சாந்திராயண விரதம் செய்யவேண்டும். அல்லது எட்டுப் பசுக்களும் அவைகளின் கன்றுகளும் அல்லது இருபத்திரண்டு பொன்னும் தானஞ்செய்யவேண்டும்.

63. யாவனொருவனை ஒருசண்டாளனால் சமைக்கப்பட்ட சாதத்தைத் தின்னும்படி பலாத்காரஞ் செய்தவன் பாரகவிரதஞ் செய்யவேண்டும். இந்தவிரதத்தில் பனிரண்டுநாள் உபவாசமிருக்கவேண்டும். ஆனால் இது ஒருபிராமணனுக்கு ஐந்துபசுக்களும் கன்றுகளும் அல்லது பதினைந்து பொன்னும் தானஞ்செய்வதினால் மாற்றப்படலாம். அந்தச்சாதம் வேகாமல் இருந்தால் அப்போது அதையுண்டவன் மூன்றுநாள் உபவாசமாக இருக்கவேண்டும்.

67. ஒருவன் இஷ்டமாய் இருபத்துநான்குதரம் இவ்வித
மாக உண்டாலும் அல்லது அபுத்தி பூர்வகமாய் ஐம்பத்தெட்டுத்
தரம் உண்டாலும் அவன்மீளாத ஜாதிப்பிரஷ்டனாகி விடுகிறான்
இச்சங்கதியில் அவன் பிராயச்சித்தம் செய்யலாம். அதன்பலன்
கள் அவன் மறுபிறப்பிலடையலாம். ஆனால் அவனுடைய ஜாதி
யும் முழுச்சொத்தும் மீளாதவிதமாகப் போய்விடுகின்றன.

68. ஒருவன்தெரியாமல் ஒரு மிலேச்சனுடைய மனைவியிட
ம் புணர்வானாகில் அவனுடைய ஜாதியைப் போக்கடித்துக்கொள்
ளுகிறான். தெரிந்துபோவானாகில் சண்டாளனாகி விடுகிறான்.

69. ஒரு சண்டாளனுடைய அல்லது மிலேச்சனுடைய அ
ன்னம் புசித்ததற்காக அதே பிராயச்சித்தம் செய்யப்பட வேண்
டும்.

70. கோமாமிசம் மனதறிந்து பட்சிக்கிறவனும், சாஸ்திரங்
களுக்கு விரோதமாகப் பேசுகிறவனும், மலோபாதைக்குப்போய்
ஜலங்கொண்டலம்பாதவனும் மிலேச்சனென் றழைக்கப் படுவா
னென வைத்தியாயனர் என்னும் ஒரு முனிசிரேஷ்டர் சொல்லு
கிறார்.

71. ஒருவன் ஒருசண்டாளனுடைய அன்னத்தைத் தொடு
வானாகில் அவன் பிராஜாபத்திய பிராயச்சித்தம் செய்யவேண்டும்.
செய்யச் சக்தியில்லாதவனாயிருந்தால் ஒருபசுவுங் கன்றுமாவது
மூன்று பொன்னுமாவது தானஞ்செய்யவேண்டும்.

72. ஒருவன் சண்டாளனால் இடப்பட்டதைத் தெரியாமல்
புசிப்பானாகில் அவன் சாந்திராயணவிரதம் செய்யவேண்டும். இது
எட்டுப்பசுக்களும், அவைகளின் கன்றுகளும், அல்லது தரித்திரனா
யிருந்தால் பன்னிரண்டரை பொன்னும் தானங்கொடுத்து மாற்றி
விடப்படலாம். அவன் மனதறிந்து இவ்விதமாகவுண்டால் இந்த
ப்பிராயச்சித்தம் இரட்டிப்பாக வேண்டும்.

73. ஒருக்ஷத்திரியன் ஒரு மிலேச்சனுடைய வாயிலிருந்த
தாம்பூலம் தின்னும்படி ஒருவனைப் பாலாத்காரஞ் செய்தால் அவ
ன் பிராஜாபத்தியவிரதம் செய்யவேண்டும்.

74. ஒருபிராமணன் தெரியாமல் சண்டாளனுடைய கிணற்றிலிருந்து மொண்ட தண்ணீர்க் குடத்திலிருந்து ஜலங்குடித்தால் மூன்றிராத்திரி உபவாசமாயிருந்து அடுத்த நாள் பஞ்சகவ்வியம் சாப்பிடவேண்டும். இதையறிந்து செய்திருப்பானாகில் இரண்டத்தனைப் பிராயச்சித்தம் செய்யவேண்டும். முழுப்பிராயச்சித்தம் செய்து முடித்த ஒருவன் ஒரு கைப்பிடிப்புல் ஒருபசுவுக்கு முன்பாகப்போடவேண்டும். அதை யதுதின்றால் பிராயச்சித்த காரியம் முடிந்தற்கும் பாப நிவாரணமானதற்கும் திருஷ்டாந்தமாக இருக்கின்றது. அதையும் அது தின்னாவிடில் அவனுடையபாபம் நிவர்த்தியாகவில்லை யென்பதற்கும் பிராயச்சித்தம் மறுபடியும் செய்யவேண்டு மென்பதற்கும் அடையாளமாக இருக்கின்றது.

75. ஒருபிராமணன் உண்டபின்பு அவனுடைய வைகளையும் வாயையும் கழுவாததற்கு முன் அவனை ஒரு சண்டாளன் தொடுவானாகில் அந்தப் பிராமணன் மூன்றுநாள் உபவாசமிருந்து ஆயிரங்காயத்திரி ஜெபிக்கவேண்டும்.

76. ஒருசண்டாளன் அல்லதுமிலேச்சன் ஒருபிராமணனுடைய பூணூலை அறுத்து விடுவானாகில் பிராமணன் மகாசாந்தபன பிராயச்சித்தம் இரண்டுதரம் செய்யவேண்டும்.

77. ஒரு பிராமணன் தெரியாமல் ஒருசண்டாள னுடைய மனைவியோடு ஒரு தரம் புணர்வானாகில் பனிரண்டு வருஷம் பிரஜாபத்திய பிராயச்சித்தம் செய்யவேண்டும். மனதறிந்து செய்வானாகில் குற்றவாளி அவனுடையபாவ நிவர்த்திக்காகப் பிராணனை விட்டுவிட வேண்டும். அடுத்தடுத்து இக்குற்றத்தைச் செய்வாகில் பாபத்திலிருந்து நிவாரணமாகமாட்டான்.

78. ஒருபிராமணன் ஒருகன்னிகை யோடாவது அல்லது தன் சொந்தபுத்திரியோடாவது புத்திரன்மனைவியோடாவது அயுக்தமான புணர்ச்சிசெய்வானாகில் அவன் அண்ணகனாகிப் பிராணனை விட்டுவிட வேண்டும். மற்றவருணத்தைச்சார்ந்த ஒருவன் அப்படிப்பட்ட பாபத்தைச் செய்வானாகில் அவன் அசாநல்பிராயச்சித்தம் செய்து பிராணனை விட்டுவிடவேண்டும்.

79. ஒரு பிராமணன் மதுவியாபாரியி னுடைய மனைவியால் சமைக்கப்பட்ட அன்னத்தையாவது இரண்டுநாள்களுக்கு முன் முதற்பேறுபெற்ற ஒரு ஸ்திரீக்காகச்சமைத்த அன்னத்தை யாவது புசித்தால் ஒருமாதம் வரைக்கும் வாற்கோதுமை மாவுபோட்டு வெந்த ஜலந்தவிர யாதொன்றும். புசிக்கவொண்ணாது.

80. அன்னியஜாதிகளுடைய அன்னம் புசிப்பதற் காகவும் இதேவிதியான பிராயச்சித்தங்கள் விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

81. ஒருபிராமணன் ஒருசண்டாளனால் வெட்டப்பட்ட துரவு குளம் இவைகளில் ஜலபானம் செய்தாலும் ஸ்நானம் செய்தாலும் பஞ்சகவ்வியம் வாங்கிக்கொள்ளவேண்டும்.

82. ஒருபிராமணன் அவனுடையகையில் அன்னம் இருக்கும்போது ஒருநாய் அவனைத்தீண்டினால் அவன் ஒருநாள் வரையில் உபவாசமிருக்கவேண்டும்.

83. ஒரு சூத்திரன் ஒரு அந்தணனுடைய பவுத்திரத்தைத் தீண்டினால் அந்தப்பிராமணன் மூந்நூறுதரம் காயத்திரி ஜெபித்து ஒரு நாள் உபவாசமிருக்கவேண்டும்.

84. ஒரு பிராமணன் மற்றொரு பிராமணனைப் புசித்தான பின்பு அவன் கைகழுவுகிறதற்குமுன் தீண்டினால் இருவரும் அந்தப் பாவநிவர்த்திசெய்ய ஸ்நானம் செய்யவேண்டும்.

85. ஒருபிராமணன் அவனுடைய பூணுநூலில்லாமல் புசிப்பானாகில் நூறுதரம் காயத்திரி ஜெபஞ்செய்து கோமூத்திரந்தவிர மற்றொன்றும் குடிக்கவொண்ணாது.

86. ஒருபிராமணன் மற்றொருபிராமணனுடைய பவித்திரத்தை அறுத்து விடுவானாகில் அவன் அதைக்குறித்து அத்தியந்த துக்கங்கொண்டாடி அன்றையதினம் உபவாசமிருந்து அவனது வலதுகையின் விரல்களால் நாசியைத்தொட்டு மந்திரமோதிப் பிராணாயாமம் செய்யவேண்டும்.

87. கெட்டபேரெடுத்த பிராமணஸ்திரீயை ஒரு பிராமணன் ஒருதரம் புணர்வானாகில் அவன் ஆறுவருஷம் வரைக்கும் பிராஜாபத்தியவிரதம் செய்யவேண்டும். அந்தஸ்திரீ ஒரு சிரோத்திரிய

பிராமணன் மனைவியா யிருப்பாளாகில் பிராயச்சித்தம் ஒன்பது வருஷம் வரைக்கும் செய்யவேண்டும். அவன் இந்தக் குற்றத்தை ப் பலதரம் செய்வானுகில் பிராயச்சித்தம் பனிரண்டுவருஷம் செய்யவேண்டும்.

88. கெட்டபேரெடுத்த ஒரு பிராமணஸ்திரீ யிடத்திற்கு ஒரு சூத்திரன் போவானுகில் அவன் ஒருபெரிய அக்கினியில் வீழ்ந்து பிராணனை விட்டுவிடவேண்டும்.

89. மாசற்றபேரெடுத்த ஒருஸ்திரீயை ஒருசூத்திரன் புணர்வானுகில் அவன் அவனுடைய சரீரத்தின் பலபாகங்களைச் சுற்றிலும் வைக்கோலினுல் கட்டிக்கொண்டு அக்கினியில் விழவேண்டும். அந்தஸ்திரீயை ஒரு கழுதையின்மீது உட்காரவைத்துப் பட்டணத்தைச் சுற்றிவரச்செய்து பிற்பாடு தூரத்திவிடவேண்டும். அவள் மறுபடியும் பட்டணத்திற்குத் திரும்பி வரவொண்ணுது.

90. ஒரு வைசியன் ஒருபிராமண ஸ்திரீயையாவது சேர்வானுகில் அவன் அவனுடைய அவயவங்களைச்சுற்றிலும் குசப்புல்லினுல் கட்டிக்கொண்டு அக்கினியில் வீழ்ந்து பிராணனை விட்டுவிடவேண்டும்.

91. ஒரு க்ஷத்திரியன் ஒருபிராமண ஸ்திரீயை ஆலிங்கனஞ் செய்வானுகில் அவன் தன்னுடைய ஒவ்வொரு அவயவங்களையும் குசப்புல்லினுல் சுற்றிக்கொண்டு நெருப்பில்குதித்துக் கொள்ளவேண்டும்.

92. ஒருவன் தன்மனைவியோடு தொடர்ந்த அன்பான சரீரசம்பந்தத்தைவிட்டு அவனுடைய தாயாரை அல்லது சகோதரியை அழைப்பானுகில் அவன் பிரஜாபத்திய விரதம் செய்யவேண்டும். ஆகிலும் இதற்குப்பின் அவளோடு மறுபடியும் புணர இச்சிப்பானுகில் அவள் சுந்தரமுள்ளவளாகவும், நிரபராதியாகவும், பதிவான குணமுள்ளவளாகவும் இருப்பாளாகில் அவன்சாந்திராயண விரதம் முதலில் செய்யவேண்டும்.

93. ஒருவன் தெரியாமல் கோமாமிசம் புசிப்பானுகில் அவன் பிரஜாபத்திய விரதம் செய்யவேண்டும். அவன் அடிக்கடி கோமாமிசம் புசிப்பானுகில் அவன் சாந்திராயன விரதம் செய்யவேண்டும். ஒரு இடபமும், ஒரு பசுவும் தட்சணையாகக் கொடுக்கவேண்டும்.

94. ஒருவன், யானை, குதிரை, ஒட்டகம், பாம்பு, அல்லது நாய் இவற்றினுடைய மாமிசத்தைப் புசிப்பானாகில் அவன் இரண்டுமாதங்கள் வரைக்கும் பிராஜாபத்தியவிரதம் செய்யவேண்டும்.

95. ஒருசண்டாளனுடைய மனைவியிடத்திற்குப் போகிறதிற்காக அல்லது பசுக்குதிரைகள் முதலாகியவைகளுடைய மாமிசபட்சணை செய்வதற்காகப் பிராயச்சித்தம் செய்யவேண்டியது மல்லாமல், ஒருபிராமணன் அவனுடைய பழையபூணுநூலை யெறிந்துவிட்டு மறுபடியும் பூணுநூல் தரிக்கும் சடங்குகளும் செய்யவேண்டும்.

96. ஒரு பிராமணன் மதுபானம் செய்வானாகில் அவன் மறுபடியும் பூணுநூல் தரிக்கிறகருமங்கள் செய்யவேண்டும்.

97. ஒருபிராமணன் அடிக்கடி வெங்காயம் சாப்பிடுவானாகில் அவன் சாந்திராயணவிரதம் செய்து மறுபடியும் பூணுநூல் தரிக்கும் சடங்குகள் செய்யவேண்டும். அந்தப்படி தரிக்க அசக்திமானாயிருப்பானாகில் அவன் மறுபடியும் சாந்திராயண விரதம் செய்யவேண்டும்.

98. ஒருவன் மனதறிந்து ஒரு பூனையாவது காகமாவது குதிரையாவது கீரியாவது எலியாவது யாதொருபட்சியாவது அல்லது ஒரு குழந்தையாவது ஒருகால் தின்ற அன்னத்தை மனதறிந்து தின்பானாகிலும் அல்லது உரோமங்கள் அல்லது புழுக்கள் விழுந்து அசுசியாகிப்போய்விட்ட அன்னத்தைப் புசிப்பானாகிலும் மூன்றுநாள் உபவாசம் இருக்கவேண்டும்.

99. மூத்திரம் அல்லது மலம் விழுந்த கிணற்றிலிருந்து தண்ணீர் குடிப்பானாகில் அவன் பிராஜாபத்திய விரதத்தில் நாலிலொருபாகம் செய்யவேண்டும். இதைமனதறிந்து செய்வானாகில் விரதத்தை இரட்டித்துக் கொள்ளவேண்டும்.

100. ஒருவன் ஒருபசுவினுடைய பாலைக் கன்றுபோட்ட பத்துநாள் கழிதற்குமுன் குடிப்பானாகில் இரண்டுநாள் உபவாசமிருக்கவேண்டும்.

101. யாவனொருவன் ஆட்டுப்பாலையாவது எருமைப்பாலை யாவது குடிப்பானாகில் இரண்டு இராத்திரி உபவாசமிருக்கவேண்டும். யாவனொருவன் ஒரு சோவுடன் சுபாவவிரோதமான புணர்ச்சிசெய்வானாகில் அவன் நாலுதரம் பிரஜாபத்தியவிரதம் செய்யவேண்டும். இந்தக்குற்றம் அடிக்கடிச் செய்திருப்பானாகில் இந்த விரதம் பனிரண்டுமாதங்கள் வரைக்கும் செய்யவேண்டும். இந்தப் பாவகாரியம் வெகுநாள் வரைக்கும் செய்து வந்திருப்பானாகில் குற்றவாளி அந்தக்கால அளவின்பிரகாரம் குருவினுடைய மனைவியோடு விபசரிப்பதற்காகச் செய்யவேண்டிய பிராயச்சித்தம் செய்யவேண்டும். அல்லது பிராணனை விட்டுவிடவேண்டும்.

102 பதினைந்துவயது அடைவதற்குமுன் ஒரு சிறுவன் உபநயனம் செய்யப்படாதவனா யிருந்தால் அல்லது காயத்திரி ஓதத்தெரிந்து கொள்ளாதவனா யிருந்தால் அவன்பிரஜா பத்திய விரதம் மூன்றுதரம் செய்யவேண்டும். பிற்பாடு பூணுநூல் தரிக்க வேண்டும்.

103. ஒருவன் தன்மனைவி மாதவிடாயிலிருந்து ஸ்நானஞ் செய்த பதின்மூன்றுநாள் வரையிலும் அவளோடு கூடாதிருப்பானாகில் மூன்று இராத்திரிகள் உபவாசம் இருக்கவேண்டும். யாதொரு முக்கிய சடங்கின்பொருட்டு அப்படிப்பட்ட புணர்ச்சி விலக்கப்பட்டிருந்தால் நிமித்தமில்லை.

104. ஒருஸ்திரீ மாதவிடாயாகி யிருக்கும்போது ஒருவன் அவளைப்புணர்வானாகில் மூன்றுநாள் வரைக்கும் நித்தியம் ஒருவாய் கொண்ட நெய்தவிர மற்றொன்றும் சாப்பிடவொண்ணாது.

105 ஒருவன் யாதொரு மிருகத்துடன் சுபாவவிரோதக் குற்றங்கள் செய்வானாகில் அல்லது அவன்இந்திரியத்தை யாதொருசுபாவவிரோதமானவழியில் போக்கடிப்பானாகில் அவன் சாந்திராயண விரதம் செய்யவேண்டும்.

103. ஒருவன் யாதொரு பந்துவினுடைய சிராத்தம் செய்த அன்றிராத்திரி புணர்ச்சி செய்வானாகில் அவன் ஒருநாள் உபவாசமிருக்கவேண்டும்.

107. ஒருவன் பிதாவழியில்வந்த சகோதரன் புத்திரியை யாவது மாதாவழியில்வந்த சகோதரியின் புத்திரியை யாவது விவாகம் செய்வானுகில் அவன் சாந்திராயணவிரதம் செய்யவேண்டும். அந்தவிவாகம் நீக்குதல் செய்யவேண்டும். ஆனால் அந்த ஸ்திரீக்கு அவள் ஆயுசுபரியந்தம் ஜீவனாமசம் கொடுக்கவேண்டியது குற்றவாளியின்பேரில் விழும்.

108. இரத்தக்கலப்பானதலே முறைக்குள்ளாக விவாகம் செய்வானுகில் பலவித பிராயச்சித்தங்கள் பந்துவத்தின் சமீபப் பிரகாரம் செய்யப்படவேண்டும்.

109. ஜாதிப்பிரஷ்டனுய்ப் போய்விட்டவன் வீட்டில் புசிப்பானுகில் அல்லது அவனிடத்தில் தானம் வாங்குவானுகில் ஒரு மாத முழுதும் உபவாசமிருக்கவேண்டும். அல்லது அதுசெய்யச் சக்தியில்லாதவனுயிருப்பானுகில் பிரஜாபத்திய விரதம் பதினைந்து தரம் செய்யவேண்டும்.

110. திருடினபாவம் நீங்கும்படி பல பிராயச்சித்தங்கள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன.

111. அதிபாதகம் என்று சொல்லப்படுகிற குற்ற நிவர்த்தி க்காகக் குற்றவாளி சித்தப்படுத்தப்பட்ட அக்கினியில் விழுந்து பிராணனை விட்டுவிடவேண்டும்.

112. மகாபாதகி என்பவன் சிலவனத்தில் பிரவேசித்து மரங்களின் காய், கனிகள், இலைகள், மூலங்களை, இவைகளைப் புசித்துக்கொண்டும் சடைதரித்துக்கொண்டும். வெறுந்தரையில் படுத்துக்கொண்டும் பனிரண்டுவருஷம் இருக்கவேண்டும். அவன் இப்படிப்பட்ட உணவுசம்பாதிக்க மாட்டாதவனுகில் அவன்தன்னுடைய பாபங்களை ஒப்புக்கொண்டு அடுத்த கிராமங்களில் பிச்சையெடுக்கவேண்டும்.

113. ஒருவன் ஒருபிராமணனைக் கொலைசெய்வானாகில் பிராணனை விட்டுவிடவேண்டும். அல்லது இருபத்து நாலு வருஷங்கள் வரைக்கும் பிரஜாபத்தியவிரதம் செய்யவேண்டும். அல்லது அதுசெய்யச் சக்தியில்லாதவனாயிருப்பானாகில் முந்நூற்றறுபது பசுக்களை அவற்றின் கன்றுடனே தானஞ்செய்ய வேண்டும். நூறு பசுக்கள் காணிக்கையாகக் கொடுக்கவேண்டும். அல்லது இருபத்து நாலுரூபாய் காணிக்கை யல்லாமல் நானூற்றெழுபது ரூபாய் தானங்கொடுக்கவேண்டும்.

114. இந்தக்கிரந்தத்தில் பதினொருவிதமான மத்தியபானமும் பன்னிரண்டுவிதமான சுராபானமும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. மூன்று விதசாராயங்கள், மாவு அல்லது தேன் குடத்திஞ்சாறு இவற்றிலிருந்து இறக்கப்படுகின்றன.

115. ஒருபிராமணனாவது க்ஷத்திரியனாவது வைசியனாவது இவ்விதசாராயங்களில் எதைக்குடித்தாலும் பலவிதபிராயச்சித்தங்கள் செய்யவேண்டும். ஒருபிராமணன் மத்தியபானம் செய்வானாகில் பிராணனை விட்டுவிடவேண்டும். அல்லது இருபத்துநான்கு வருஷம் வரையில் ஒரு விரதம் செய்யவேண்டும்.

116. அவசியமான பிராயச்சித்தங்கள் செய்துகொள்ளாத பட்சத்தில் அவர்கள் நரகத்திற் குள்ளாவார்கள். தண்டத்தினால் பாபநிவர்த்தி [illegible] ன் பின்பு அவர்கள் மறுபடியும் மானுடப்பிறப்பிலுதிப்பார்கள். அவர்கள் முற்பிறப்பி லடைந்திருந்த நல்வினைப்பயனால் அந்தப்படி மானுடதேக மடைவார்கள். ஆனால் இதத்தில பாவநிவர்த்திக்காக பிராயச்சித்தம் செய்ய அசட்டை செய்வார்களானால் அப்பாவத்தின் அடையாளங்களைத் தரிப்பார்கள். அதற்குத் திருஷ்டாந்தம்.

117. அதிபாதிகி யென்பவனுக்குக் குட்டரோக முண்டாகும்.

118. பிராமணவதை செய்தவன் ஈளை வியாதியினால் வருந்தப்படுவான்.

119. மதுபானஞ் செய்தவன் அந்தக் கேடுள்ள பற்களையுடையவனாவான்

120. சொர்ணம் திருடுகிறவனுக்கு உகிர்க்கமுண்டாகும்.

121. குருவினுடைய மனைவியைகெடுக்கிறவனுக்கு அவனுடையதோலின்மேல் கிரந்திபரு உண்டாகும்.

122. பூர்வஜன்மத்தில் செய்த முக்கியபாவங்களுக்கு இவ்வித அடையாளங்களையுடையோர் தகுந்தபிராயச்சித்தங்கள் செய்யவேண்டும். அப்போது இந்தப் பாவங்கள் நிவாரணமாகும். அப்படிப்பட்ட வியாதியுள்ள மனிதன் பிராயச்சித்தம் செய்யாமலிறந்தால் அவனுடையசரீரம் தகனஞ்செய்யப்படவொண்ணாது. அவன் சரீரத்தையாருவது தகனஞ் செய்தால் அந்தக்குற்றவாளி சாந்திராயண விரதம் செய்யவேண்டும்.

123. ஒருவன் மாமியாருடைய சயனத்தை அசுசிப்படுத்துவானாகில் அவனுடைய வாயில் சிவப்பாக காய்ச்சின கல்லாவது இரும்பாவது போட்டுக்கொண்டு அண்ணகனாக விடவேண்டும்.

124. இது அவனுடைய மரணத்திற்குக் காரணமாகாவிடில் அவன் தூரதேசத்திற்குப் போய்விடவேண்டும். அவனுடைய சொத்துமுழுதும் பிராமணர்களுக்குக் காணிக்கையாகி விடவேண்டும்.

125. ஒருபிராமணன் ஒருமிலாச்சா ஸ்திரீயினாலாவது சண்டாள ஸ்திரீயினாலாவது ஒரு புத்திரனைப் பெறுவானாகில் இந்தப் பாபத்திற்குப் பிராயச்சித்தமில்லை. ஆனால் அரசன் இந்தக்குற்றவாளியை அவனுடைய சரீரத்தில் பார்வைபடாத விடத்தில் பச்சைகுத்தி தேசத்தைவிட்டுத் துரத்திவிடவேண்டும்.

126. ஒருவன்தன்னைத்தான் கொலைசெய்துகொள்ள எத்தனப்பட்டு அப்படிப்பட்ட செய்கையினின்று தடுக்கப்படுவானாகில் அவன்பிரஜாபத்திய விரதம்செய்யவேண்டும். அல்லது ஆயிர மந்திரம் ஜெபிக்கவேண்டும். மூன்றுநாள் உபவாசமிருக்கவேண்டும்.

127. தன்னைத்தானே கொலைசெய்து கொண்டவனுடைய மரணத்திற்காகவும் ஒருபசுவையாவது அல்லது ஒரு பிராமணனையாவது கொன்றவனுடைய மரணத்துக்காகவும் துக்கப்பட்டவன் பிராயச்சித்தம் செய்யவேண்டும்.

128. தன்னைத்தான் கொலைசெய்து கொண்டவனுடைய சரீரத்தை அவன்போரால் பிராயச்சித்தம் முதலில் செய்யாமல் ஒருவனும் தகனம் பண்ணவொண்ணாது.

129. ஒருஸ்திரீயானவள் உடன்கட்டை ஏறியபின்பு துக்கப் பட்டால் அல்லது ஒருவன் சாஸ்திரப்பிரகாரம் யாதொரு விதத் தில் பிராணனை விட்டுவிடத் தீர்மானித்தபின்பு விசனப்பட்டால் அவள் அல்லது அவன் பிரஜாபத்திய விரதம் செய்யவேண்டும்.

130. ஒருவன் இரகசியமாக உப பாதகத்திற் சேர்ந்த குற் றஞ்செய்வானாகில் அவன் நூறுமந்திரம் செபிக்கவேண்டும். செய் தபாவம் அதைவிடபெரிதாயிருக்குமாகில் ஆயிரந்தரம் ஜெபிக்க வேண்டும்.

131. ஒரு பிராமணன் இரகசியத்தில் மகாபாதகமென்று சொல்லப்பட்ட ஒரு பாதகத்தை அடிக்கடி செய்வானாகில் நியமித் தமந்திரம் லட்சந்தரம் ஜெபிக்கவேண்டும்.

132. ஒரு பொய் சொன்ன பாதக நிவர்த்திக்காக ஒருவன் விஷ்ணுவினுடைய பேரை ஒருதரம் சொல்லவேண்டும்.

133. ஒருபிராமணனுடைய ஜீவனை காப்பாற்றுகிற தற்கா கவும் கோபங்கொண்ட மனைவியைச் சமாதானப்படுத்துகிற தற் காகவும் பொய்சொன்னால் தோஷமில்லை.

பிராயச்சித்தநிருணய சாத்திரசங்கிரகம்

முற்றிற்று.

குறிப்பு.

இந்த நான்குவேத ரகசியத்தினாலும் ஆகஸ்போர்ட் சகலகலா பாடசாலையில் சமஸ்கிருதபண்டிதராகிய உல்சன் துரை யவர்களால் இந்தசமயத்தைக் குறித்துச் செய்யப்பட்ட பிரசங்கம் அல்லது உபந்நியாசத்தினாலும் தெரியவருகிற பிரகாரம் வேதங்கள் முக்கியமாகக் கருமகாண்டம், உபாசனகாண்டம், ஞானகாண்டம், என மூன்று காண்டங்களாக வகுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

கருமகாண்டம், இந்திரன், ஆகாயம், அக்கினி, ஆதித்தன், சந்திரன் அப்பு, வாயு, அசரீரிகள், பரமாணுக்கள், பிருதிவி உருத்திரர், வசுக்கள் அசுவனிதேவர் முதலாகிய தேவர்க அவர்களை நோக்கிச் செய்யப்படும் பலயாகங்கள் சோமபானம் அருக்கியம் முதலாகிய அநேகசமயாசார சடங்குகளையும் தோத்திரங்களையும் மந்திரங்களையும் இவைகளால் உண் கும பலன்களையும் விளக்குகின்றது.

உபாசனகாண்டம், மேலேசொல்லிய தேவர்களை விசுவசித்துச் செய்யும் உபாசனத்தை விளக்குகின்றது.

ஞானகாண்டமோ வெனில் சர்வபரிபூரண சச்சிதானந்தமாகி அகிலபுவனசராசர பிரபஞ்சத்திற்கு மூலமாயுங்காரணமாயும் இருக்கிற பெரியபொருள் ஒன்றே என்னும் உண்மைக் கியானத்தை விளக்குகின்றது.

கருமகாண்டமென்றும் உபாசனகாண்டமென்றும் ஞான காண்டமென்றும் வேதத்தில் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருப்பதை நோக்குங்கால் ஒருவனுக்குத் தேவபக்தியுண்டாகிற வரைக்கும் மேல்சொல்லியயாகாதி கருமங்கள் செய்தவரவேண்டுமென்றும் உண்மைக்கியானம் உண்டாகிறவரைக்கும் பக்திமார்க்கம் அல்லது உபாசனமார்க்கத்தில் நிற்கவேண்டுமெனவும் உண்மைக்கியானம் உண்டானபின்பு கருமம் உபாசனம் இவ்விரண்டும் நீங்கிப்போய் விடுமென்றும் தோன்றுகின்றது. வேதானுசாரத்திற்கும் இக்கா லத்து அனுசாரத்திற்கும் மிகவும் முக்கியமான விஷயங்களில் அநேக பேதங்களுண்டாயிருக்கின்றன.

வேதானுசாரமாவது பெரும்பாலும் ஓமாக்கினிக்கு நிவேதனம் ஆகுதிசெய்தல், அக்கினி, ஆகாயம், இந்திரன், வாயு, இருதுக்கள், சந்திரன், சூரியன் இப்படிப்பட்ட தேவதைகளுக்கு ஓமாக்கினியில் செய்யாவது, ஓமத்திற்காகச் சித்தம்செய்யப் படுகிற சோமரசமாவது விட்டு ஆகுதிசெலுத்தலேயாம்.

ஸ்ரீபராசரஸ்மிருதி சங்கிரகம்.

மூலமும் - உரையும்.

சுலோ:—அதா தோஹிமசைலாக்ரே தேவதாருவனாலயே
வ்யாஸமேகாக்ரமாஸீனமப்ருச்சன் ருஷய: புரா.

சுலோ:—மானுஷாணாம்ஹிதம்தர்மம் வர்த்தமானேகலௌயு
கே சௌசாசாரம்யதாவச்ச வதஸத்யவதீஸுத.

இமயமலைச் சிகரத்தில் தேவதாருவனத்தில் நிர்மல மனதுடன் வீற்றிருக்கும் வேதவியாசரிடத்திற்கு ருஷிசிரேஷ்டர்களான சௌனகன் முதலிய ருஷிகள்சென்று ஓ! சத்யவதிகுமாரரே மனிதர்களுக்கு அனுகூலமான தருமத்தையும், சுத்தமாகிய ஒழுக்கத்தையும் உண்மையாகக் கூறவேண்டுமென்று வினவினர்.

சுலோ:—தச்சருத்வா முனிவாக்யந்து ஸசிஷ்யோக்ஞ்யர் கஸ
ந்நிப: ப்ரத்யுவாச மஹாதேஜா: ச்ருதிஸ்ம்ருதிவிசாரத.

சுலோ:—நசாஹம்ஸர்வதத்வக்ஞ்ய: கதம் தர்மம் வதாம்ய
ஹம் அஸ்மத்பிதைவப்ரஷ்டவ்ய இதிவ்யாஸஸ்ஸுதோப்ரவீத்.

(இ-ள்) சிஷ்யருடன் கூடியவராய், அக்னிக்கும் சூரியனுக்கும் சமானமானவராய் மிக்க தேஜஸ்ஸுடையவராய், சுருதிஸ்மிருதிகளில் விசேஷக்ஞ்யான முடையவராய் இருக்கின்ற பராசருடைய புத்திரராகிய வியாசர் அம்முனிவர்கள் வாக்யங்களைக் கேட்டு ஓ! முனிவர்களே நான எல்லாவுண்மைகளைத் தெரிந்தவனல்ல. நான் தருமத்தை எவ்வாறு கூறுவேன். எனது பிதாவாகிய பராசரே உங்களுடைய கேள்விகளுக்குரிய விடைகொடுக்க ஸமர்த்தர் என்றுகூறினார்.

சுமந்து, வைசம்பாயனர், ஜைமினி, பைலர் இந்நால்வரும் முறையே நான்குவேதங்களையும் சிஷ்யபரம்பரையால் பிரசித்தப் படுத்தின மாணாக்கராம்.

சுலோ:—ததஸ்தே ருஷயஸ்ஸர்வே தர்மதத்வார்த்தகாங்
க்ஷிண ருஷிம்வியாஸம் புரஸ்க்ருத்ய கத்வாபதரிகாச்ரமம்.

(இ-ள்) பின்பு அம்முனிவர்கள் யாவரும்தருமத்தினுடைய உண்மையான அர்த்தக்ஞ்யானத்தை விரும்பினவர்களாய் வியாசமகாருஷியைமுன்னிட்டுக்கொண்டு பதரிகாசிரமத்திற்குச் சென்று.

சுலோ:—நாநாபுஷ்பலாத கிரணம்பலபுஷ்பை ரலங்க்ருதம் நதிப்ரஸ்வணோபேதம் புண்யதீர்த்தோப சோபிதம்.

சுலோ:—ம்ருகபக்ஷிகி நாதாட்டயம் தேவதாயத நாவ்ருதம் யக்ஷாநந்தர்வ ஸித்தைச்சந்ருத்த கிதைர்லங்க்தம்.

(இ-ள்) அந்த பதரிகாசிரமமானது பலவிதமான புஷ்பக்கொடிகளோடும் அபூர்வமான பழங்களோடும் புஷ்பங்களோடு மலங்கரிக்கப்பட்டதும், பலவிதப்பறவைகளின் சுச்வரங்களோடு சோபிப்பதும் தேவர்களாலும் தேவாலயங்களாலும் சூழப்பட்டதும், யக்ஷர், கந்தர்வர் சித்தர்முதலியவர்களின் ஆடல் பாடல்களால் சிரவணாநந்தமாகவும் நேத்திராநந்தமாகவும், சித்தாநந்தமாகவுமிருக்கப்பட்டதாம்.

சுலோ:—தஸ்மின் ருஷிஸபாமத்யே சக்திபுத்ரம் பராசரம் ஸ— காஸினம் மஹாதேஜாமுநி முக்யகணாவ்ருதம்.

சுலோ:—க்ருதாஞ்ஜலீ புடோபூத்வாவ்யாஸஸ்துருஷிபிஸ்ஸஹப்ரதக்ஷிண பிவாதைச் சஸ்துதி பிஸ்ஸமபூஜயத்.

(இ-ள்) அந்தருஷிகூடத்தின் நடுவில் முநிசிரேஷ்ட்டர்களால் சூழப்பட்டு பிரம்மாநந்தத்தோடு வீற்றிருக்கின்ற சத்தியபுத்திரராகிய பராசர்முநிவரை மிகுந்தமஹிமை யுடைய வியாசர் முநிவர்களோடு அடைந்து இரண்டுகைகளையும் குவிந்து அஞ்சலி செய்தவராய் பிரதக்ஷிண நமஸ்காரஞ்செய்து அனேகவிதங்களால் துதித்து நன்றாய்ப்பூசித்தார்.

சுலோ — ததஸ்ஸந்துஷ்ட்ட ஹ்ருதய: பாராசர்மஹாமுநி: ஆஹ நஸ்வாகதம் ப்ரூஹீத்யாஸீனோ முநிபுங்கவ.

(இ-ள்) பின்பு பிரம்மாநந்த ஹிருதயத்தோடுகூடி இருக்கும் அப்பாராசர்முநி ருஷிசிரேஷ்ட்டராக இருப்பதால் தான் இருந்தபடியே "சுகமாக வந்தாயோ? சொல்வாயாகவென்று" கூறினர்.

சுலோ:—குசலம்ஸம்ய இத்யுக்த்வாவ்யாஸ: ப்ருக்சத்யத: பரம்யதிஜாநாஸிபக்திம் மேஸ்நேஹாத் வாபக்தவச்சல தர்மம் கதய மேதாத ஹ்ம்ருதக்ரால்ம்மேயாய் ஹம்தவ.

(இ-ள்) க்ஷேமமாக விருக்கிறேனென்றுச் சொல்லி வியாசர் அதன்பின் இவ்விதமாகச் சொல்லத்தொடங்கினர், ஓ? ஸ்வாமி பக்த்தரிடத்தில் வாச்சல்லிய குணத்தால் ஆதரிக்கப்பட்டவரே? பக்திசினேகத்தினலாவது, புத்திரனெனும் அபிமானத்தினலாவது, எனக்கு தருமங்களை தெரியப்படுத்தியருளும். எவ்வகையாயினும் அடியேன் தேவரீரால் அனுக்கிரகம் பெறத்தக்கவனகி யிருக்கின்றேன்.

சுலோ:—ச்ருதாமே மாநவா தர்மாவாஸிஷ்ட்டா: காச்யபாஸ்ததா. கார்கியா கௌதமீயாச்சததா சௌசநஸா: ச்ருதா.

சுலோ:—ஆத்ரேர்விஷ்ணோச்சஸம் வர்தாத்த க்ஷாதங்கிரஸஸ்ததா சாதாதபாச்சஹாரீதாத்யாக்ஞ்ய வல்க்யாத்ததைவச.

சுலோ:—ஆபஸ்தம்ப க்ருதா தர்மாச்சங்கஸ்யலிகி தஸ்யச காத்யாயன க்ருதாச்சைவத தாப்ராசேத ஸாங்முநே.

(இ-ள்) மநு, வசிஷ்ட்டர்; கச்யபர், கர்கர், கௌதமர், உசநர், அத்ரி, விஷ்ணுதசம்வர்தர், தக்ஷர், ஆங்கிரஸர், சாதாவபர், ஹாரீகர் யாக்ஞ்ய வல்க்யர், ஆபஸ்தம்பர், சங்கர் காத்யாயநர், ப்ராசெதஸர் இப்பத்தொம்பதின்மரும் வெவ்வேறாகக்கூறி யிருக்கும் தருமசாஸ்திரங்கள் அந்தந்த இருடிகளினின்றும் என்னல் உணரப்பட்டது.

சுலோ:—ச்ருதாஹ்யேதேபவத் ப்ரோத்தா: க்ருத்யர்த்தாமே நவிஸ் ம்ருதா: அஸ்மின் மந்வந்தரே தர்மா: க்ருத்ரேதாதி கேயுகே.

(இ-ள்) தேவரீர்கூறஇங்குகிடைத்துள்ளவேதங்களும் சுரௌத தருமங்களும் எவ்வாறு என்னல் கேட்கப்பட்டனவோ? அப்படி இந்த மநுவந்தரத்தில் கிருதம் திரேதமுதலிய யுகங்களில் பழங்கும் தருமங்களும் என்னல் மறக்கப்பட்டன அல்ல.

சுலோ:—ஸர்வேதர்மா: கிருதேஜாதாஸ்ஸர்வே நஷ்டா: கலௌயுகே. சாதுர்வர்ண்யஸமாசாரம் கிஞ்சித்ஸாதாரணம் வத.

(இ-ள்) சகலதருமங்களும் கிருதயுகத்திற் பிறந்து கலிகத்தில் இறக்கின்றன. ஆதலால் நான்குவர்ணங்களுடைய பொதுவான நல்லொழுக்கங்களைச் சற்றுகூறவேண்டும்.

சுலோ:—தர்மா பஹு விதாலோகே ச்ருதிபேதமுகோத்பவா
தேசதர்மாச்சு த்ருச்யந்தே குலதர்மாஸ்த்தைவச ஜாதிதர்மாவ
யோதர்மாகுண தர்மாச்சசோபனே சரீரகாலதர்மாச்ச ஆபத்தர்
மாஸ்ததைவச ஏகத்தர்மஸ்ய நாநாத்வம் க்ரயதேலோ சவாஸபி:
க்ருதே பூத்ஸகலோ தர்மஸ்த்ரே தாயாம் த்ரிபதிஸ்ம்ருத: பாத:
ப்ரவிஷ்டோ தர்மஸ்ய மச்சரத்வேஷஸம்பவ தர்மாதர்மாஸமேன
பூத்வாத் விபாதௌத்வாபரேஸ்திதௌ திஷ்யேதர்மஸ்த்தித: பா
தைர்தத்ரம: பாதேன ஸம்ஸ்த்தித.

(இ-ள்) உலகத்தில் வேறுவேறு சுருதிகளிலிருந்து பிறந்த தருமங்கள், பலவகைப்பட்டுள்ளன. அவைதேசதருமங்கள், குல தருமங்கள். ஜாதிதருமங்கள், பருவதர்மங்கள், குணதர்மங்கள், தேகதர்மங்கள், காலதர்மங்கள், ஆபத்தர்மங்கள் எனப்படும், இங் நனம் கருமங்கள் பலவகைப்பட்டனவாக உலகத்துள்ளவர்களாற் செய்யப்படுகின்றன. கிருதயுகத்தில் தர்மங்கள் முழுவதும் நடங் தன, திரேதாயுகத்தில் மூன்றுபாதங்களுடையனவா யிருந்தன மச்சரம், துவேஷம் உண்டாகின்ற அதர்மத்தின் ஒருகால் அவற் றுட் கலந்திருந்தது. துவாபரயுகத்தில் தர்மம், பாவம், இவ்விர ண்டு கால்களால் ஒத்தனவாகி வியாபித்தன. கலியுகத்தில் பாவம் மூன்று காலுடன் நிற்கின்றன. தர்மமொருகாலுடன் நின்றது.

(ஆத்யே க்ருதேது யோதர்மஸ்ஸத்ரே தயாம் ப்ரவர்ததே
த்வாபரேவ் யாகுலீபூத: ப்ராணச்யதிகலௌயுகே திஷ்யேமாயா
மஸூயாஞ்சவதம் சைவதபஸ்விநும் ஸாதயந்தி நராஸ்தத்ரத
மஸாவியகுலேக்திரியா:)

(இ-ள்) முதல்கிருதயுகத்தில் கருமமெதுவே அதுவே திரே தா யுகத்திலும் வழங்குகின்றது. துவாபரத்தில் வியாகுலத்தை யடைந்திருக்கின்றது. கலியுகத்தில் நாசத்தையடைகின்றது. மா னுடர் கலியுகத்தில் தாமதகுணத்தால் கவர்ந்து அலைக்கப்பட்டு பொறிபுலன்களை யுடையவராய் வஞ்சகத்தையும், அழுக்காற்றா யும், தவசிகளைக்கொலைவதையுஞ் செய்கின்றார்கள். (விஷ்ணுவை

ணத்தில்) வர்ணாச்ரமாரவதீ ப்ரவருத்திர் நகலௌக்ருணம் நஸா மயஜர்ருக்வர்க விநிஷ்பாதனஹேதுகா.) ஸாமம், யஜஸு, இருக்கு இவ்வேதங்களுடைய பயனை அடைவதற்குக் காரணமாகிய வர்ண சிரம ஒழுக்கங்களையுடைய நடைகலியுகத்தில் மனிதருக்குள் இல்லாமல் ஒழியும். இன்னும் ஆதித்யபுராணத்தில்.

சுலோ:—யஸ்துகார்த்தயு கேதர்மோககர்தவ்ய: கலௌயுகே பாப்ரஸ்க்தாஸ்துயத: கலௌநார்யோ நராஸ்ததா: மாதர்களும் மைந்தரும் பாவத்தில் சிறந்தவராவார் என்னும் நிமித்தினால் கிருதயுகத்திலுள்ள தருமம் கலியுகத்தில் செய்யத்தக்கதல்ல.

பொதுத்தருமம்.

சுலோ:—தயாக்ஷ மாநஸூயாச சௌசாநாயாஸ மங்கனம், அகார்பண்யாஸ் ப்ருஹத்வே சஸர்வஸாதாரணஇமே தயயுடைமை, பொறுமை, அழுக்காற்றின்மை, சுத்தமுடைமை, மங்களமுடைமை, மகை இல்லாமை, லோபமில்லாமை, அவாவின்மை, (அவா-ஆசை) இவையாவர்க்கும் பொதுவானதருமம். இவ்வாறு பிருகஸ்திபதி கூறினர்.

சுலோ:—க்ஷமாஸத்யம் தமச்சௌசம்தான மிந்த்ரியஸம்யம், அஹிம்ஸாகு ருசிச்ருஷாதீர்ததாது ஸர்ணம்தயா, ஆத்மவத்வமலோபத்வம் தேவதாநாஞ்சபூகனம், அநப்யஸூயாசததா தர்மஸ்ஸாமான்ய உச்யதேமை, உண்மை, மனமடக்கம், தானம், இந்திரி நிக்கிரஹமில்லாமை, கொல்லாமை, குருகாருணியம், தீர்த்தயாத்திரை, பூததயை, தன்னைப்போல் மற்றொருவினபாவிப்பது) லோபகுண மில்லாமை, கடவுளைப்பூசித்தல், பொறுமையில்லாமை இவைகள் பொதுதருமங்களென்று கூறப்படுகின்றன.

சிறப்புத்தருமம்.

பிருஹஸ்பதி ஸ்மிருதி:—ஸ்வாத்யா யோத்யாபனம் சாயியஜனம் யாஜனம்ததா, தானம்ப்ராக்ரஹச்சேதிஷட் கர்மாண்யக்ரகன்மன இஜ்யாத்யனதானே சப்ரஜா நாம்பரிபாலனம், சஸ்த்ராஸ்த்ர தாரணம்ஸேவாகர்மாணி க்ஷத்ரியஸ்து. ஸ்வாத்யாயோஜநம் தானம் பசூனாம்பாலனம் ததா, குஸீத க்ருஷிவாணிஜயம் வைச்யகர் கத் வா

ஹ்மாணிஸப்தவை. சௌசம்ப்ராஹ்மண சிச்ருஷாஸத்ய மக்ரோத ஏவச, சூத்ரசர்மத தாமந்த்ரோ நமஸ்காரோப்யசோதித: இ-ள்வே தியனுக்கு வேதமோதல், ஓதுவித்தல், யாகம்செய்வதும், செய் விப்பதும், தானம்வாங்குதலும். தானம்கொடுத்தலும் இவ்வாறு கருமங்களுமுரியனவாம் க்ஷத்ரியனுக்கு வேள்விசெய்தல், வேத மோதுதல், ஈதல், உலகோம்புதல், படைக்கலம் பயிலுதல், சே வைசெய்தல், என்னும் என்னும் பஞ்சகருமங்களுரியனவாம் வை சியனுக்கு வேதமோதல், வேள்விபுரிதல், ஈதல், பசுக்காத்தல், வட்டி ஈட்டல், உழவுத்தொழில் செய்தல், பண்டமாற்றுதலாகிய வியாபாரம். இவ்வேழு கருமங்களும் சிறப்புத் தருமமாம். சூத்தி ரனுக்கு சுத்தமுடைமை, அந்தணர் பணிவிரும்புதல் ஸத்தியம் சினமின்மை, வேதவிதியில்லாத மந்திரம், அவ்வகை நமஸ்காரம் இவைசிறப்புத் தருமமாம்.

பகவத்கிதையில்.

ப்ராஹமண க்ஷத்ரியவிசாம் சூத்ராணுஞ்ச பரம்தப, கர்மாணி ப்ரக்த்தானிஸ்வபாவப்ரபவைர்கிணை: ச்மோதமஸ்தபச் சௌசம் க்ஷாந்திரர் ஜவமேவச, க்ஞ்யானம் விக்ஞ்யானமாஸ்திக்யம் பராஹ்ம்ம கர்மஸ்வபாவஜம்.

(இ-ள்) பிரம்ஹக்ஷத்திரிய வைசியசூத்திர வர்ணங்களில் அவ ரவரியற்கைக் குணத்தால் கருமங்கள் பிரிக்கப்பட்டது. அதாவது சமம், தவம், சுத்தம், பொருமை, கடுவுநிலைமை க்ஞ்யானம், விக் ஞ்யானம், கடவுள் உண்டென்பதும், தருமம், மறுமை உண்டெ ன்னு நம்பிக்கை இவைவேதியருக்குரிய இயற்கைத்தருமம். "சௌ ர்யம் தேஜோர்த் ருதிர்த ரக்ஷயம் யுத்தேசாப்யபலாயனம், தான [illegible]வச்சக்ஷத்ரம் கர்மஸ்வபாவஜம்."

[illegible]ர்) சௌரியம், புகழ் தைரியம், சாமர்த்தியம், போரிற் [illegible]ாமை, தானம், ஆணையாற்றல் இவை அசானுக்குரிய [illegible]ருமமாம் "க்ருஷிகோப சுவாணிஜ்யம் வைச்யகர்மஸ்

(இ-ள்) உழவு, ஆனிரைகாத்தல், ஏனைப்பசுவின் மேய்த்தல் இம்மூவகையால் வாணிபம்செய்தல், இவைவைசியனுக்குரிய இயற்கைத் தருமமாம். "பரிசர்யாத்மகம் கர்மசூத்ரஸ்யாபி ஸ்வபாஜம்." பணிசெய்து நின்றல் சூத்திரனுக்குரிய இயற்கைத் தருமமாம்.

சுலோ:—சதுர்ணும பிவர்ணுனும் கர்த்தவ்யம் தர்மகோவிதை, ப்ருஹி தர்மஸ்வ ரூபக்ஞ்யஸ் ஸூக்ஷ்மம் ஸ்தூலஞ்சவிஸ்தராத்.

(இ-ள்) தருமவடிவமுணர்ந்த மஹானுபாவரே நான்குவருணங்களின் தருமங்களை நன்றாக அறிந்தவர்களால் செய்யவேண்டுவனவும், சிறியதும், பெரியதுமாகிய தருமங்களை விரித்துக் கூறவேண்டும்.

சுலோ:—வ்யாஸவாக்யாவஸானேது முநிமுக்ய: பராசர: தர்மஸ்யநிர்ணயம் ப்ராஹஸூக்ஷ்மம் ஸ்தூலஞ்சவிஸ்தராத்.

(இ-ள்) வியாசர்வாக்கியத்தின் முடிவிலே முனிவரிற் சிறந்த பராசர மாமுனிவர் சூக்ஷமமும், ஸ்தூலமுமாகிய தருமநிச்சயத்தை விரித்துக் கூறினர்.

சுலோ:—ச்ருணுபுத்ரப்ரவக்ஷ்யாமி ச்ருணவந்து முநயஸ்ததா

(இ-ள்) புத்திரனே நன்றாகச் சொல்லுவன்கேள். முனிவர்களே அவ்வாரே கேட்பீராக.

சுலோ:—கல்பேகல்பே க்ஷயோத்பத்யா ப்ரஹ்மவிஷ்ணு மஹேச்வரா: ச்ருதிஸ் ம்ருதிஸதாசார நிர்ணேதாரச்சஸர்வதா.

(இ-ள்) கற்பங்கள்தோறும் தோற்ற ஒடுக்கங்களால் பிரஹ்மவிஷ்ணுமஹேச்வரன் என்னும் மூவருமெப்பொழுதும் சுருதிஸ்மிருதிகளின் ஒத்த ஒழுக்கங்களை விதிப்பவர்களாகின்றார்கள்.

கற்பபேதம்.

கற்பம் இருவகைப்படும், அதாவது மஹாகற்பம், அவாந்தர கற்பம் என்பவையாம். அவற்றுள் மூலபிரகுதியினின்றும் உண் ஸ்ருஷ்டிமுதல் பிரஹ்மாவின் ஆயுள்வரையிலும் ஏற் க காலம் மஹாகற்பமாம்.

நான்குவேத ரகசியம்

முற்றும்.

தா கத் துவா
—ம் வைசயகர்